FLAGELLUM DAEMONUM, EXORCISMOS TERRIBILES, ...

Girolamo Menghi

Digitized by Google

NAZIONALE VITT. EMANUELE
14
4 K
35

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu
III. 15. e

12-4-F-9.

23.7.22.
34
6
38

~~H-36-a-48~~

FVSTIS DÆMONVM, ADIVRATIONES

Formidabiles, potentissimas, & efficaces in malignos spiritus fugandos de oppressis corporibus humanis,

Ex Sacræ Apocalypsis fonte, variisque Sanctorum Patrum auctoritatibus haustas complectens.

AVCTORE R. P. F.

HIERONYMO MENGO

Vitellianensi, Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ.

Opus sanè ad maximam Exorcistarum commoditatem nunc in lucem editum.

BIBLIOTECA ... VITTORIO EMANUELE

VENETIIS, M.DC.LXXXIII.

Apud Paulum Balleonium.

SVPERIORVM PERMISSV, ET PRIVILEGIO.

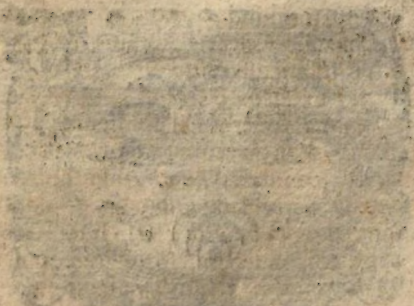

Digitized by Google

FVSTIS DÆMONVM

IN MALIGNOS SPIRITVS effugandos de oppressis corporibus,

Doctrinam pulcherrimam, & valdè necessariam Exorcistis continens.

Auctore R. P. F. Hieronymo Mengo Vitellianensi, Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ.

CAP. PRIMVM.

Dæmonibus corpora humana obsidentibus, animasq; hominum sceleratorum se esse asserentibus, minimè credendum fore, demonstratur, vbi etiam quædam hæresis prosternitur.

DEbet Exorcista præcauere, ne credat spiritui immundo, dicenti se esse animam alicuius scelerati hominis (quod sæpè solent asserere) vt inducant homines in illam hæresim, quæ asserit, animas sceleratorũ hominum post mortem in dæmones, & in quæcumq; animalia bruta, suis meritis congrua, conuerti; quam Augustinus *lib. de hæresibus, cap. 86.* Tertulliano impingit. Quid autem Tertullianum mouere potuerit, vt in hunc errorem laberetur, certè non video, nisi fortè illud, quod Dominus apud Ioann. Iudæis pessimis loquens, ait: Vos ex patre diabolo estis. Et de transmutatione in pecudes, qui eam tutantur, fortè mouentur ex illo, quod Ioann. Baptista, ait. Progenies viperarum, quis demonstrauit vobis fugere à ventura ira? Quæ parum mouere deberent virum mediocriter doctum: præ-

Cauenda ab Exorcistis in coniuratione.

Error Tertulliani circa dæmones.

Digitized by Google

cipuè si consideraret, non omnia Sacræ Scripturę verba sumenda esse iuxta solam grammaticæ nudam significationem. Sacra enim Scriptura plena est metaphoris, alijsq; figuratis locutionibus, in quibus propter aliquarum rerum inter se cõuenientiam, nomen vnius pro nomine alterius ponitur; vt cùm Christus vocatur Leo, aut Agnus; non quòd vtrumq; horum sit, immò cùm neutrum eorum sit, vtrumque tamen dicitur ex quadam similitudine; eò quòd vtrique eorum aliquid simile habet. Sic etiam homines aliquando vocantur iumenta, propter eorum mores, quos iumentis similes habent. Progenies ergo viperarum vocantur Iudæi à Ioanne Baptista; eò quòd sicut illæ (vt fertur) occidentes matres suas nascuntur; sic illi, postquam patres, hoc est, magistros, & prophetas occiderant; tunc pœnitentiam agentes spiritualiter nascuntur. Hoc etiam modo accipiendum est verbum Christi; Vos ex patre diabolo estis: vt non iuxta naturam, esse diaboli filios intelligantur, sed iuxta mores, in quibus filij parentes imitantur. Nam cuius opera quisq; facit, eius & filius vocatur. Quod ex eo conuincitur, quod Iudæis dicentibus patrem suum Abraham, Christus respondit: Si filij Abrahæ estis, opera Abrahæ facite. Ad hunc autem errorem conuincendum satis est efficax illud testimonium, vbi Matth. 25. Christus hominibus parum misericordibus minatur se dicturum in die Iudicij: Ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis eius. Ex quibus verbis ostenditur, discrimen esse inter animas malorum hominum, & dæmones. Et in lib. Sapientiæ dicitur: Quomodo posset aliquid permanere, nisi tu voluisses? aut quod à te vocatum non est, conseruaretur? Parcis autem omnibus, quia tua sunt, quia amas, animas conseruas. Sed quomodo conseruaret animas, si in dæmones aliquando conuerterentur? Nam id, quod vertitur in aliud, perire necesse est, vt vertatur in illud. Sequeretur etiam aliud maximum inconueniens, quòd anima esset mortalis; quod tamen Tertullianus simul cum fide Catholica negat. Nam id, quod in aliud conuertitur, tunc corrumpitur, cùm vertitur in

illud

Verba diuina quomodo sint accipiẽda

Homines quare brutis animalibus comparẽtur.

Iudæos quare Christus vocet filios diaboli.

Dæmones non esse animas defunctorum ostenditur.

Perit quod in aliud conuertitur.

illud;vt cùm vinum vertitur in acetum,aut aer,cum conuertitur in aquam,desinit esse vinum,& desinit esse aer. Si ergo anima in dæmonem conuertitur, aut in pecudem, necesse est, vt in hac versione anima desinat esse, & per consequens erit mortalis; quod esse erroneum,nulli dubium est.Conuincitur etiam euidentissimè ex præmio bonorum,&malorum,hanc sententiam esse falsam:de quibus loquitur Christus, dicens: Ibunt hi, scilicet iusti, in vitam æternam, illi autem, ideſt peccatores,in ignem æternum. Æternum autem esse non potest,quod aliquando finietur. Ex his omnibus patet quid respondendum sit dæmonibus hæc asserentibus: quòd scilicet hoc sit falsum, & hæreticum,& contra determinationem S.R.E. Et prædicare debet Exorcista circumstantibus, hoc omninò non esse credendum; quinimò fugiendum, & ab omnibus Christi fidelibus damnandum, vt hæreticum, & quid inuentum à diabolo Et nota, quòd hoc dictum, ego sum spiritus talis, vel talis hominis,potest habere duplicem sensum:quòd scilicet spiritus immundum,qui loquitur in corpore vexato, sit spiritus talis hominis, ideſt, quòd sit anima ipsius:& hoc sine dubio est erroneũ; quia quotiescũq; anima per mortem ab aliquo corpore discedit, ad aliquem illorum locorum pergit, de quibus locuti sumus li.2.nostri Compendij,c.12. Aliquo modo potest intelligi,quòd scilicet sit spiritus malus datus in exercitium illi homini,de quo fit sermo, & hoc potest esse verum: quia relictio illo corpore,potest ingredi aliquod corpus causa vexandi illud,& loqui ista verba per eos patietis.

Inconueniés maximum ex opinione Tertulliani.

Responsio dæmonibus danda ab Exorcistis.

Pulchra doctrina sciendа ab Exorcistis.

Loca animabus post mortem deputatа prascribuntur.

CAP. II.

Conditiones, & naturas dæmonum Exorcista cognoscere debet, vt remedia illis opposita applicare valeat: vbi nonnulla dæmonum nomina à Sacra Scriptura exemplariter posita declarantur.

EXorcista conari pro posse debet, vt in applicando remedia spiritualia cuicumque spiritui immundo, cognoscat naturas, se conditiones cuiuslibet dæ-

Cognoscere naturas, & conditio-

Fides dæmonũ Exorcista debet.

monis existentis in corporibus vexatis, quantum poterit vt cum Dei adiutorio facilius Energumenum liberare possit. Pro cuius faciliori declaratione est sciendum, vt diximus in nostro vulgari Compendio lib. 1. c 5. quòd sicut multæ sunt species dæmonum, sic etiam diuersæ sunt conditiones, seu proprietates eorum: quia aliqui præsident, seu assistunt peccato Superbiæ, quidam peccato Gulæ, alij peccato Auaritiæ, nonnulli peccato Luxuriæ, & sic de singulis peccatis mortalibus. Et, ne hoc tibi videatur voluntariè dictum, afferam in medium aliqua nomina dæmonum, quæ continentur in Sacra Scriptura: Nam licet vnum, & idem nomen, scilicet diabolus, multipliciter in Scripturis exprimatur, tamen propter eorum diuersas proprietates his immundis operibus vnus præsidere dicitur vni vitio, & alius alteri. Diuinæ autem Scripturæ vsus consuenit quemlibet immundum spiritum nominare diabolum, à dia, quod est duo, & bolus, quod est morsellus: quia duo occidit, corpus scilicet, & animam. Nominatur etiam dæmon, ideſt sanguinem sitiens, scilicet super peccata, quæ sitit, & procurat. Quandoque nominatur Belial, quod interpretatur absque iugo, vel absq; Domino: quia pro posse pugnat contra eum, cui deberet esse subiectus. Aliquando vocatur Beelzebub, quod interpretatur, vir muscarum, ideſt animarũ peccantium, quæ reliquerunt verum sponsum Christum. Vocatur etiam Satanas, ideſt aduersarius: quia semper aduersatur nostræ saluti. Aliquando nominatur Behemot, ideſt bestia: quia homines bestiales facit. Vocatur quoque dæmon fornicationis, & princeps illius spurcitiæ Asmodeus, quod interpretatur factura iudicij: quia propter huiusmodi vitium factũ fuit terribile iudicium super Sodomam, & quatuor alias ciuitates. Sic dæmon superbiæ dicitur Leuiatan: quia tentauit primos parentes de superbia, promittens eis additamentum diuinitatis, & ideò interpretatur additamentum. Denique dæmon auaritiæ dicitur Mammona, sicut expressit Christus Matth. 6. quando dixit: Non potestis Deo seruire, & Mãmonæ. Sed quia pauca nomina,

Proprietates dæmonum enarrantur.

Nomina dæmonum à diuina scriptura prolata

Dæmonis nomen quid significet.

Belial nomẽ quod interpretatur.

Beelzebub, & Satanas declarantur.

Behemot, & Asmodei significata.

Leuiatan nomen ex ponitur.

mina,& proprietates hic sunt expressa, ideò Exorcista poterit quærere à quolibet dæmone nomen proprium & propietatem suam,& cui peccato præsideat, & si inuenerit ipsum regnantem super Superbiam,opponat illi Humilitatem & orationem, quæ spiritum Deo humiliat.Si super Auaritiam, opponat Eleemosynam, & Liberalitatem.Si super Luxuriam,opponat Castitatem. Si super Gulam,opponat Abstinentiam. Si super Iram, opponat Mansuetudinem: & sic singulis alijs peccatis opponat singula, & propria remedia, quæ prudens Exorcista per se inuenire poterit, secundùm diuersas conditiones, & proprietates existentes in dæmonibus corpora obsidentibus,quas enarrare difficile foret,cum tot sint proprietates,quot dæmones. De remedijs autem eorum,qui varia maleficia patiuntur,locuti sumus in Compendio nostro vulgari, lib. 3. ideò hic supersedebo. Poterit etiam prudens Exorcista legere totum illud cap.5. supra allegatum, vbi inueniet illa genera dæmonum cum suis proprietatibus,& singulis singula remedia apponere, quoties inuenerit aliquem dæmonem obsidentem esse ex illis generibus: quia de singularibus non potest dari regula vniuersalis.

Mammona princeps Auaritiæ.

Remedia opponenda dæmonibus obsidentibus corpora humana.

Tot sunt proprietates, quot dæmones.

Genera dæmonum ab auctore posita.

CAP. III.

Dæmones corpora humana vexantes, non esse animas hominum defunctorum, nec illas transire de corpore in corpus optimè demonstratur. Vbi quædam hæresis exterminatur.

QVia dæmones in huius vitę nostræ cursu, omnib. modis nobis aduersantur, ideò conantur quoquo modo humanę saluti laqueos pręparare, quod pręcipuè,disseminando errores contra immaculatam fidem Catholicam faciunt, vt illis irretiti homines, cadant in immane præcipitiũ damnationis æternæ. Ideò ne Exorcistę decipiantur verbis dæmonum obsidentium corpora humana, præcauere debent, ne vllo pacto credant illis, quando ex se loquuntur, & maximè quando affirmant se esse animam alicuius

Saluti humanæ laquei à dæmonibus parantur.

Caue, ne decipiaris verbis dęmonũ,

hominis defuncti, quod sæpè aſserere conſueuerunt, vt homines in illam hæreſim inducant, quæ aſserit, animas tranſire de corpore in corpus, ita, vt poſt vnius hominis mortem, anima illius, ad aliud corpus vegetandum, atque fouendum tranſeat. Et hæc fuit ſententia Pythagoræ, cui impij Albanenſes adhæſerunt. Eandem etiam hæreſim poſtea amplexati ſunt Albigenſes hæretici, ſic dicti, quoniam ex Comitatu Albigenſi propè Toloſam orti ſunt tempore Innocentij Papæ huius nominis tertij. Quam ſententiam, ſecluſa adhuc fide, & ſola naturali ratione ductus, facilè quiſque deſeret, ſi conſideret illam aſserere, animas nihil omninò eorum, quæ antefuerunt, meminiſse. Oportebat ſiquidem eos meminiſse eorum, quę ante facta ſunt. Neque veriſimile eſt, vt hoc imputetur corpori, ita vt corporis admixtio vniuerſam ipſorum, quæ ante habita erant, in totum extinguat memoriam. Sicut enim in ſoporato, & quieſcente corpore, quæcunque anima apud te ſola videt, horum plura reminiſcitur, atque ſæpè poſt multum temporis, ea quæ per ſomnium videat, vigilans, annunciat, ſic etiam reminiſceretur illorum, quæ antequam in hoc corpus veniret, in alio corpore egerat. Quòd ſi quis fortè Platonem imitatus dicat, cum in aliud corpus anima transfunduntur, eas obliuionis quoddam poculum à neſcio quo dæmone oblatum bibere, quo euenit (vt ait Plato) vt præteritorum non recordentur. Hoc certè magis, videtur poetarum figmẽtum, quàm Philoſophorum, & multò minus Theologorum doctrina. Si enim obliuionis poculum anima bibit, quod in ea omnium rerum deleat memoriam: vnde ergo ſcit Plato animam ſuam à dæmone potatam fuiſſe, cùm anima eius nunc ſit in ſecundo corpore, & per hoc ex illo obliuionis poculo potaſſe? oportet, vt etiam illius poculi perdiderit memoriam, & per conſequens ſe potatam fuiſſe non recordetur. Quòd ſi poculi illius obliuiſcitur, vnde ergo nunc ſcit ſe olim fuiſſe potatam? Si enim dęmonem, & poculum, & introitum in corpus reminiſcitur, cur nõ etiam reliquorum recordatur? Ex quò apertè conuincitur, hanc

Hæreſis Albigenſium narratur.

Confutatur hæreſis Albigenſium.

Poculum animabus propinatum reiicitur ab auctore.

hanc doctrinam non solùm à fide Catholica, sed etiam à vera philosophia esse alienam. Quod manifestè ostendit B Athanasius, in lib. quem edidit de filio Dei, lib. 6. dicens: Si quis confitetur animas hominum, in reuolutiones rursus in mũdo, aut in homines, aut in pecudes, aut in serpentes verti, anathema sit. Propterea Exorcistæ sint cauti, hæc à dæmonibus audientes, ne illis credant, ne in hunc errorem labantur; quinimò omnibus viribus conentur omnia ista auferre à cordibus fidelium, tamquam falsa, hæretica, & ab Ecclesia Catholica, ac Sanctis Patribus damnata. Censura D. Athan.

CAP. IV.

Animas ante infusionem corporum non peccasse, & in corpora, vt in carcerem, in pœnam peccati inclusas minimè fuisse ostenditur.

NEc minus debet Exorcista præcauere ab illa hæresi, quæ solet disseminari ab ipsis immundis spiritibus existentibus in corporibus obsessis, quæ asserit, animas ante infusionẽ corporis peccasse, & in pœnam peccati in corpora, tamquam in carcerem, fuisse inclusas. Huius erroris auctor fuit Origenes, vt illi impingit Epiphanius in epistola ad Ioannem Episcopum Hierosolymitanum, quæ reperitur inter opera D. Hieronymi, tom. 4. Theophylus Alexandrinus. Hanc hæresim postea tutatus est Priscillianus hæreticus, qui ex omnium hæreticorum sentina hæreses hausit, vt dicit Leo Papa in Epistola ad Asturicensem Episcopum. Quæ hæresis multis rationibus prosternitur. Primò ostenditur falsitas illius de anima Christi, quæ numquam peccauit, nec per consequens dicendum est, eam propter peccatum, in corpus, velut in carcerem, fuisse detrusam. Qualiter enim ipse liberare omnes à peccato poterat, si anima eius peccato obnoxia, in pœnam peccati, carceri fuisset mancipata? Prætereà cùm iuxta Apostolum, in resurrectione, mortale hoc corpus induet immortalitatem. vt corpus, sicut & anima, congruum suis meritis præmium accipiat: quæ est hæc dementia, dicere, corpus esse animæ carcerem, datum illi Error Origenis de peccato animarum. Extermina tur hæresis Origenis.

in

Dementia Priscilli anistarum.

in pœnam? Tunc enim resurrectio non esset animæ beatæ in requiem, sed in pœnam, cùm per illam cogeretur iterum redire ad carcerem, vnde semel liberata fuerat, & ita frustra esset corporum resurrectio, si expediret animabus absque grauitate corporum ad Cœlum leuius subuolare. Rursus si corpus esset animæ in carcerem, & in pœnam, nullo pacto illud anima diligeret, nec ab eo separari doleret, nec vllo modo ad illud redire vellet: quæ omnia experimento probantur esse falsa: & horum vltimum improbat Paulus, dicens: Nolumus expoliari, sed superuestiri, vbi corpus magis Paulus appellat vestem, quàm carcerem. Et naturalem animæ ad illud inclinationem docet, cùm dicit: Nolumus exspoliari, sed superuestiri. Hoc est, refugimus, & horremus corporis miseram conditionem, non autem ipsum corpus. Quapropter nolumus simpliciter corpore carere, sed corporis miserijs, & calamitatibus: vellemus autem corpore renouato vestiri, quale erit in resurrectione. Præterea si animæ peccauerunt extra corpora, & in illa, velut in carcerem, fuerunt inclusæ, oportebat, vt Saluator ipse, qui pro hominibus liberandis venerat, corpus non assumpsisset, cùm animæ sine corpore peccauerint. Oporteret etiam, vt animas de corporibus liberaret eo tempore, quando in baptismate peccata dimittit, statimq; baptizatum de carcere corporis liberaret, cùm dicat, corpus solum in peccati pœnam fuisse productum, animæq; datum. Iniustum est enim, vt anima à peccato liberata, nihilominus adhuc carceri mancipetur. Hæ rationes, & aliæ multæ, quæ possent adduci, quas breuitatis causa omitto, istum, vt pernicios issimum errorem, non solùm ab Exorcistis, sed etiam ab omnibus Christianis esse detestandum, ostendunt. Sic docet Concilium primum Bracarense, cap. 6. suorum decretorum, dicens: Si quis animas humanas dicit prius in cælesti habitatione peccasse, & pro hoc in corpora humana in terras deiectas, sicut Priscillianus dixit, anathema sit.

Pulcherrima confutatio erroris Priscillianistarū

In conuenit maximū de Incarnatione Christi ex ista Positione oritur.

Censura Concilii Bracarensis.

CAP.

CAP. V.

Licitum an sit, aliquo modo pro sanitate acquirenda ad sortilegos recurrere, & quomodo facturæ, seu instrumenta maleficialia destrui possint.

QVia sæpè contingit Exorcistis habere præ manibus aliquos Energumenos, & maleficiatos, quos (diuina iubente, seu permittente voluntate) non possunt liberare, & aliquis posset quærere, quid in hoc sit agendum, quando per Exorcismos non potest haberi sanitas; ideò ne Exorcistę cæcutientes incidant in errorem, aduertere debent ad illa impedimenta, posita in nostro flagello cap. 7. & remouere illa, tam ex parte sua, quàm ex parte patientis. Et si his omnibus remotis, adhuc sanitas non possit haberi, adhibeant omnia illa remedia, quæ posuimus in 3. lib. nostri Compendij ca. 6. An autem post applicationem horum omnium, licitum sit recurrere ad sortilegos pro sanitate, habenda? diuersi diuersa dixere. Quidam dixerunt, quòd sic: dummodo infirmus non inducat sortilegum ad aliquod maleficium peragendum; quia (vt ipsi dicunt) licet mihi vti malo alterius ad bonum meum, & exemplificant de vsurario, qui semper est paratus fœnerari. Hæc opinio, etsi fulciatur aliquibus rationibus, quæ videntur habere aliquam apparentiam: quia tamen à multis impugnatur, & videtur causa, seu occasio errandi, ideò tamquam periculosa fugienda est, ne sit aliquibus in ruinam. Alij dicunt sine aliqua distinctione, quòd nullo modo possumus habere recursum ad sortilegos pro sanitate habenda, & quod potiùs omnia mala, etiã mortem, sustinere debeamus, quã vti eorum suffragio, cùm nullo modo sint facienda mala, id est, peccata, vt eueniant bona. Quæ opinio, etsi sit ardua, tamen est securior, quia ponit suos sequaces in parte tutiori, ne scilicet exponantur periculo mortalis peccati, & propriæ damnationis. Alia est opinio, & videtur Scoti starum, quæ tenet medium inter prænominatas opiniones, & dicit, quòd licet aliquo modo recurrere

Energumeni quidam liberari non possunt.

Recurrere ad sortilegos an sit licitum.

Cauere debent fideles ab hac opinione.

Opinio ardua, & nimis resoluta Scoti opinio circa recursum ad sortilegos.

currere ad sortilegos, seu maleficios pro sanitate recuperanda. Pro cuius ampliori declaratione est sciendum quòd malefici in fabricandis suis maleficijs, vt plurimum vtuntur aliquo signo maleficiali intrinseco, quod semper est res vilis, & nullius valoris, & vocat instrumentum maleficiale, eò quòd fabricando maleficia interuenit istud signum. Nam malefici habent dæmones ad malum sibi paratos, quoties volunt fabricare aliquod maleficium, vocant illos, vt habentes pacta, & conuentiones, & assignant illis talia instrumenta hoc pacto, vt quandiu durabit tale signum, tamdiu talis, vel talis persona crucietur, tali, seu tali loco; & quòd amoto signo, seu instrumento maleficiali, amoueatur etiam læsio facta ab illo dæmone. Consueuerunt etiam malefici abscondere tale signum, ne de facili possit inueniri, & amoueri ab aliquo. Ad propositum nostrum, quis dubitat, maleficum absque nouo pacto cum dæmone, posse destruere illud signum, & remouere læsionem ex pacto à dæmone inflictam? Dico ergo, quòd hoc modo recurrere ad illos, vt scilicet destruant illud signum sine nouo pacto, non est illicitum. Et hoc est, quod dicit Scotus in 4. dist. 34, q. vnica, & hæc sunt verba formalia eius. Secunda impotentia fit per malignos spiritus, qui habentes pactiones cum hominibus, seruant promissa, non quia veraces: sed vt alij eis adhæreant; quia si nulla pacta seruarent, nulli eis seruirent, & vt illi, quibus seruant promissa, eos colant. Nam ex superbia sua præcipuè appetunt honores diuinos. Deus etiã permittit eos exercere potestatem suam ad impediẽdum aliquos ab aliquibus actibus, in quos possent, si non essent impediti: & hoc, vel propter peccata eorum, vel propter aliquam aliam causam occultam; & hoc modo Maga habens pactum cum dæmone, procurat ab eo, vt istum impediat à tali actu, cũ tali muliere, quamdiu tale maleficiũ perseuerat, puta acus curuata ab aliqua, & huiusmodi. Et post pauca dicit: Si per orationes Sanctorum impediatur virtus dæmonis, benè fit, si tamen Deus illos non exaudiat, tunc si sciretur maleficiũ, & destrueretur, dæmon

Instrumentis maleficialibus vtũtur malefici.

Pacta maleficorum cũ dæmonibus.

Destruere maleficialia instrumenta est licitum.

Doctrina Scotica resolutissima.

Dæmones quare honores appetant diuinos.

Remedium verum contra maleficia

non

non fatigaret eum ampliùs, quia ex pacto non assistit nisi dum durat aliquod signum. Et ex hoc patet, quòd trusatica est illa quæstio; an liceat tollere maleficium intentione curandi maleficiatum; non enim solùm licet, sed etiam est meritorium destruere opera diabolí. Nec in hoc est aliqua infidelitas; quia destruens non acquiescit operibus malignis, sed credit dæmonem posse, & velle fatigare, dum tale signum durat; & destructio talis signi imponet finem tali vexationi. Ex quibus verbis patet, quòd ire ad maleficos, vt destruant talia signa causa recuperandi perditam sanitatem, non est illicitum, dummodo non fiat aliqua alia superstitio, aut vana obseruatio, quando destruuntur.

Intentio destruentis maleficiũ qualis esse debeat.

CAP. VI.

Exorcista an possit, & debeat in nomine Christi aliquem dæmonem in aliorum principem constituere, qui alios excruciet, vbi de eorum naturali potentia pulchrè tractatur.

Dæmones quærũt subuertere ante exorcizandi & quare.

QVia ars, seu exercitium adiurandi dæmones obsidentes corpora humana, supra modum displicent illis, ideò modis omnibus, quibus possunt, conãtur illam subuertere, ne illa mediante, obsessi liberentur tam à spirituali, quàm à corporali eorum vexatione. Et propter hoc quærunt diffamare Exorcistas, vt tædio, ac tribulationibus affecti, dimittant hoc spirituale exercitium. Quod sæpè euenit propter pusillanimitatem eorum, qui nescientes fraudes dæmonum, destituuntur animo exorcizandi, videntes aliquos despicere, & deridere omnia quæ agunt circa hoc exercitium. Consueuerunt enim ista (vt ita dicam) instrumenta diaboli impugnare, quod Exorcistæ in nomine Christi constituant aliquem dæmonem Principem in corpore vexato, qui ad imperium eorum eijciat dæmones vexantes illud corpus, & ad instar Iudæorum blasphemantium opera Christi Iesu, dicunt Exorcistam in Beelzebub virtute eijcere dæmonia, addentes, quòd vnus dæmon non potest eijcere alium, cùm nõ habeat imperium super eum. Pro cuius responsione est notandum,

Detractores arti exorcizandi.

Prælatio in dæmonibus inuenitur.

dum, secundùm Diuum Bonauenturam in 2. dist. 6. q. vlt. & Richardum de Mediauilla vbi sup. dist. 6. art. 3. q. 1. quòd inter dæmones est prælatio, sicut dicit Magister Sentent. lib. 2. dist. 6. qua mediante alij imperant, alij obediunt, & hoc satis videtur probabile, tũ quia filij tenebrarum quodammodo imitari conãtur (licet falsò, & imperfectè,) filios lucis. Vnde sicut vident Angelos bonos ordinatè sua officia exequi secundùm imperia sapientiorum, & maiorum, similiter ipsi sua maleficia faciunt. Tum etiam, quia filij tenebrarum prudentissimi sunt in generatione sua: & quia habent colluctationem aduersus genus humanum, & regimen, seu regnum eorum, & exercitus, si esset diuisus, & sine capite, non posset stare, ideò sicut homines præliantes in exercitu, quantumcumq; sint ad inuicem inimici, tamen propter odium inimicorum libenter subiacent duci imperanti, & habent multos proprios, & vnum principalem ducem; sic credendum est esse in dæmonibus. Et hæc prælatio non est electione, nec violentia, sed credo, quòd sit natura, & diuina institutione. Sua enim conditione data est eis vis ministratiua, & potentior vni, quàm alteri. Vnde & Deus ordinauit, vt minus potentes, & sapientes, magis potentibus, & sapientibus subessent in ministrando. Et Hugo dicit, quòd id in malum ministerium exercent, quod perficiendum acceperunt, & ita sibi inuicem præsunt, sicut præessent, si essent boni; & cùm cessabit status ministerij, cessabit status prælationis. Sed ista prælatio non est de iure, quia cùm ipsi dæmones suis subditis nihil præcipiant, nisi contra ius, eò quòd ruperunt ius, & dissipauerunt fœdus; ideò nulla manet ibi iuris obligatio, sed solùm maleuola confederatio, qua mediante quidquid præcipiunt, contra Dei voluntatem præcipere intendunt, & ad malum finem. Est etiam ibi prælatio in facto: quia illis, quos vident nobiliores in natura, strenuiores in potentia, & subtiliores in malitia, alij obediunt, sed ex odio (vt dixi) quod habent contra genus humanum, vt sic obedientes, ipsi omnes simul fortiorem exercitum constituant cõtra virtutes, & genus humanum.

Dæmones contra genus humanum colluctationem habent.

Prælatio dæmonum est à Deo.

Prælatio in dæmonibus non est iuridice exercita

num. Et quia in vno eorum, scilicet Lucifero, nobilior est natura, strenuior potentia, & subtilior malitia, quam in aliquo alio, ideò alij omnes illi obediunt. Et ideò Glosa super illud 1. Cor. 15 Cum euacuauerit omnem principatum, dicit: Dum durat mundus, Angeli Angelis, dæmones dæmonibus, homines hominibus, præsunt. Habent tamen priuatas inimicitias inter se, quibus ad inuicem pugnant, ita quod vnus conatur aduersus alterum, & semper præesse alteri desiderat. De hac autem maioritate, & superioritate dæmonum vide Compendium nostrum, lib. 1. cap. 4. per totum. Stante ergo inter eos ista discordia, & ambitione, quis audet asserere, illos respuere principatum sibi datum ab Exorcistis super alios dæmones causa ejciendi eos è corporibus obsessis? Quinimò illum affectant maximo desiderio. Ideò taceant, qui detrahunt Exorcistis, ne verbis suis malignis impediant hãc charitatem, quę inter omnia misericordiæ opera, vt singularis, necessaria est. Cur enim, si in Christi nomine Sacerdos, seu Exorcista præcipit dæmonibus existentibus in corpuribus humanis omnia pertinentia ad eorum expulsionem, non poterit etiam imperare alicui, vt excruciet spiritus sibi inobedientes? Licet igitur exorcistis hoc facere, non curiositatis causa, sed desiderio liberandi vexatum à dæmone.

Lucifer quare dicatur princeps dæmonum.

Priuatæ inimicitiæ inter dæmones inueniuntur.

Detractio artis Exorcisticæ mala.

CAP. VII.

Dæmones, ad preces maleficiorum corpora humana vexare posse ostenditur, & rationes huic arti detrahentium soluuntur, vbi etiam agitur de scientia bonorum, & malorum Angelorum.

CONsueuerunt aliqui admirari, videntes quosdam homines bonæ, ac sanctę vitæ corporaliter à spiritibus immundis vexari: quod illis euenit ex eorũ ignorantia; quia nesciunt, qua de causa hoc Deus permittat. Et cùm audiunt hoc fieri ad preces maleficorum, nullo pacto credere, nec audire volunt; quinimò omnibus viribus suis huic positioni contradicunt, atque aduersantur, negantes hac nostra tempestate inueniri Energumenos. Quod etiam multis rationibus conantur

Admiratio quorumdam contradictium artis Exorcisticæ

tur

tur probare; quarum prima est ista. Si verè hic, aut ille homo vexaretur à spiritibus immundis (cùm spiritus, à quibus vexantur, sint sapientes) loquerentur Latinè, Græcè, Hæbraicè, Germanicè, Gallicè, & multis alijs linguis etiam si vexatus esset idiota, & facerent alia quamplura opera hominibus vexatis impossibilia. Secundò scire, & propalare peccata occulta, & reuelare tam ea, quæ in partibus longinquis fiunt, quam quæ in locis propinquis, quod non faciunt. Præterea, si verè esset spiritus immundus, qui obsideret hoc, vel illud corpus in suo recessu, faceret signa vera suæ præsentiæ, extinguendo luminaria magna, & alia similia, quæ omnia cũ non videantur fieri ab his, qui dicũtur vexari temporibus nostris, sequitur, quòd etiã verè non sũt spiritus, qui vexent illa corpora, quod manifestè ostenditur per hoc: quia illi, qui nunc dicuntur vexari, sunt quædam mulieres, & puellæ subiectæ humoribus matricalibus, quæ ex leuitate cerebri consueuerunt facere actus similes actibus vexati. Hæ sunt rationes allegatę ab illis, qui negant spiritus vexare corpora humana. Pro maiori declaratione huius difficultatis est notandum, quòd Angeli, tam mali, quam boni, omnes in sua conditione receperunt à Deo scientiam conueniẽtem propriæ naturæ, ita quod naturaliter aliqui fuerunt creati doctissimi in omni scientia. Alij tenent medium in ipsa scientia, & quidam eorum tenent infimũ locum in eadem sciẽtia. Quæ taliter remãsit in angelis bonis, quòd illa possunt vti, cùm illis placuerit, ad honorem sui Creatoris, gloriã suã, & ad nostram saluté. Dæmones autem recedentes à diuina voluntate, & beneplacito, sua scelerata, ac deprauata voluntate, non ipsam scientiam, sed possibilitatem, vtendi illa perdiderunt, ita quòd nullo modo possunt illa vti, nisi quantum sibi permittitur à Deo, cùm ex eorũ mala voluntate ita sint obcæcati, quòd si Deus non permittat illis hanc facultatem, auferendo velamen cæcitatis, & ignorantiæ ab eorum intellectu, nullo modo illa scientia possunt vti. Facto hoc fundamento, respondeo ad rationes: ad primam dicitur, quòd dæmones nonloquun-

Rationes contradicẽtium huic arti.

Detegere peccata possunt dæmones.

Signa præsentiæ diabolicæ.

Scientiam acceperunt Angeli in sua creatione.

Dæmones possibilitatẽ vtendi sua scientia perdiderunt.

Dæmones quare non

quuntur Latinè, Græcè, & alijs linguis extraneis: quia hoc sibi aliquando non conceditur à Deo, vt humana curiositas confundatur, quæ potiùs delectatur audire dæmones curiosè loquentes in obsessis corporibus, quàm verba Dei prolata à suo ministro. Quòd si aliquando loquuntur de mysterijs altissimis sacræ Theologiæ (vt iam audiui) numquam, vel rarò intersunt isti curiosi, vt eorum curiositas confundatur. Hoc etiam non faciunt, quando à Deo illis permittitur alia ex causa; quia quando ingrediuntur corpora humana, ordinariè propter aliquem malum finem hoc faciunt, puta damnationis; & ideò quasi semper se cœlant, ne ibi deprehendantur adesse, cùm sciant. Exorcistas se insectaturos, quoties nouerint ipsos obsidere illa corpora. Et etiam, quia multa mala possunt peragere ibi, quæ sibi non imputabuntur, neque quis poterit scire, vnde talia mala proueniant, & quis illa fecerit. Circa peccata secreta detegenda, dico, quòd si hoc illis concederetur à Deo, scirent, possentque illa detegere, vt diximus in nostro Compendio, lib. 1. cap. 7. quod non faciunt, vt plurimum, ratione supradicta. Hoc etiam non faciunt, quando ibi deprehenduntur adesse, vt homines peccatores in peccatis suis perseuerent, & ne illa confiteantur ex verecundia illis à dæmonibus illata, quod sæpiùs factum est, vt quidam homines impænitentes, hac occasione compuncti ad verba, & iniurias sibi à dæmonibus illatas, recurrendo ad pœnitentiam, è manibus eorum, diuina interueniente gratia, euaserint. Quantum autem ad signa manifesta, dico, quòd propter hoc non potest quis certitudinaliter scire an talis persona sit vexata à diabolo, & ratio est, quia multi sunt dæmones per aerem vagantes, qui si vocarentur ab illis, qui obsident illud corpus in adiutorium, possent facere illa signa, & tamen infirmus non liberaretur. Nec valet dicere, quòd Exorcista interdicat illis tale adiutorium in Dei nomine; quia dæmones solummodo obediunt quando à Deo coarctantur; quòd Deus non semper facit ad velle Exorcistæ, sed solùm, quando ipse iudicat expedire. Ad quar-

Loquuntur varijs linguis temporibus nostris.

Astutia dæmonum obsidentium corpora humana.

Dæmones quare non manifestent peccata assistentium.

Fructus coniurationis.

Deceptio quorundam curiosorum

Dæmones obediunt, quando à Deo coguntur.

tam obiectionem dico, quòd dæmones faciliùs occupant homines, & mulieres leuis cerebri, quàm prudentes, ne (vt sæpè diximus) deprehendantur ibi adesse, & ne culpa facinorum super eos flectatur. Eadem ratione etiam consueuerunt vexare lunaticos, vt etiam diffametur Luna, quæ vt creatura Dei influat talem infirmitatem in homines. Vltimò dico, quòd vexant potiùs mulieres, & puellas, quàm homines, pro eo, quòd ipsi quærunt se occultare sub nomine humorum matricalium, qui plus regnant in mulieribus, quàm viris; etiam hoc faciunt, quia mulieres facilius subijciuntur terroribus, quomodo vt plurimum dæmones ingrediuntur corpora humana, vbi posteà talia corpora diu detinent subiecta sibi hoc modo, taliter, vt nullum remedium naturale possit illis suffragari. Desinant igitur (obsecro) aduersarij detrahere Exorcistis, & si non propter rationes supradictas, saltem propter experientias positas in nostro Compendio, lib. 2. cap. 11. quas si quis negauerit, secundùm Philosophum indiget vapulare. Et aduertant ad illa præsupposita, super quæ fundatur ædificium illius operis, quæ sunt, voluntas Dei permissiua, scientia, & potentia dæmonum, & potestas liberi arbitrij, quibus dæmones possunt mirabilia operari tàm per se, quàm per maleficos: quia tunc in eis cessabit admiratio. Possunt igitur dæmones ad instantiam maleficorum inhabitare, & obsidere corpora humana. Et si quis fuerit curiosus scire, quomodo, & quibus ex causis hoc eueniat, legat totum illud capitulum supra allegatum, vbi diffusiùs tractatur hæc materia.

Dæmones potius mulieres quam viros obsident, & quare.

Experimentis credendum est.

CAP. VIII.

De apparitionibus, quibus dæmones in varijs speciebus, obsessis apparere consueuerunt, & quomodo à bonis discerni possint.

ETsi dæmones habeant mille modos nocendi generi humano, vt habetur 16. q. 2. capite Visis, tamen consueuere vti illis modis plus ignotis ad decipiendos homines, quibus illi faciliter decipiuntur, inter quos est apparitio dæmonum facta hominibus vexatis, quibus

Astutiæ dæmonum innumerabiles.

bus diabolus aliquando apparet in specie Christi, vt ab eis adoretur vt Deus, quod maximè affectat. Ideò ne obsessi incidant in laqueum diaboli, decreui hìc inferere modum, quem tenere debent ad euitandum peccatum idololatriæ in istis apparitionibus, quod etiam poterit esse proficuum his, quibus solent fieri apparitiones, ad cognoscendum, si fiant à bonis, vel malis spiritibus. Quatuor ergo signis potest cognosci, si apparitio fiat à bono, vel malo spiritu. Primum est, quod etsi dæmon appareat in specie Crucifixi, B. M. Virginis, vel alicuius Sancti, si tamen diligenter quis consideret has apparitiones, perpendet, quod semper diabolus secum defert aliquam notabilem deformitatem vt puta, caudam, cornua, vel aliquid simile. Secundum est, quod in principio apparitionis, diabolus reddit hominem lętum, & in suo recessu relinquit eum mæstum; cuius contrarium facit Angelus bonus, qui in principio turbat, vt habetur Danielis c. 10. de Gabriele, qui apparuit Danieli, & Lucæ 1. de eodémet Gabriele apparente B.V.M. quæ turbata fuit in sermone eius; & postea in suo recessu relinquit hominem gaudio, & alacritate plenum. Tertium signum est, quòd diabolus inducat hominem in malum, quod ipse persuadet; habemus exemplum in Chronicis ordinis beati Patris nostri Francisci de quodam Fratre Ruffino socio prædicti patris, cui similes apparitiones à diabolo fiebant. Contrarium cuius facit Angelus bonus, qui in sua apparitione non solùm non inducat hominem in malum, sed etiam diuertit illum à malo; & mollificando cor eius, ipsum inclinat, & inducit ad bonum. Quartum signum est, quòd si ille, cui apparet, respondeat ei aliquo verbo sordido, in sui dedecus, & opprobrium prolato, subitò disparet, vt habemus in prædicta Chronica, vbi legitur, quòd B. Franciscus vellet liberare prædictum fratrem Ruffinum ab illa diabolica tentatione, inter alias illi dixit: Vt verè scias cognoscere, quòd ille qui tibi apparet in forma Crucifixi, non est Christus, sed diabolus; cùm tibi iterum apparuerit, dicendo, ego sum Christus, respondeas illi: Aperios tuum,

Signa efficacia ad discernendum apparitiones veras à falsis

Dæmon relinquit hominem mæstum in sua apparitione.

Inducit dæmon hominem in sua apparitione in malum.

Dæmon irascitur in opprobrijs.

& implebo illud stercore. Quòd cum fecisset frater Ruffinus, indignatus dæmon, cum maximo tumultu inde recessit, disrumpendo lapides, & rupes illius montis Subasij, vbi vsq; in hodiernum diem vt fertur) videtur illa maligna ruina à dæmone illo facta. Apparent etiam dæmones, exeuntes è corporibus ipsis obsessis cum maximo, ac terribili aspectu diuersarum bestiarum, vel aliarum rerum, licet non videantur à circumstantibus. Et si aliquis curiosus quæreret, quomodo hoc sit possibile. Respondetur quòd id faciliter potest fieri, & hoc duobus modis: Primò quia istæ apparitiones possunt esse imaginariæ: formant enim dæmones, mouendo humores, & sanguinem aliquas imagines repræsentantes eos: quòd autem imaginariè videtur, non apparet, nisi illis, quibus fit visio, vt patet in Prophetis: & sic potest esse in dæmonum apparitionibus. Dicitur secundo, quòd quia similem potestatem habent dæmones, & boni angeli super corpora, ab eis assumpta, quam habebunt super corpora propria glorificata animæ beatorum, in quarum potestate (secundùm D. Bonau. in 4. dist. 49. art. 2. q. 2. & Tho. in 4. dist. 44 q. 2. art. vlt.) erit, quòd corpora eorum videantur, vel non, & ab vno, vel à pluribus, in parua, vel magna distantia, ita quòd omnis actio corporis erit in potestate animæ. Sic dicimus de dæmonibus, & Angelis bonis, quòd in eorum potestate est apparere, vel non, vni, vel pluribus, à longè, vel propè. Hoc etiam patet exemplo de angelo, qui apparuit Danieli, qui ab ipso solo videbatur, Danielis cap. 10. Et de Christo glorificato apparente Paulo, quem Paulus videbat, Actuum 9. viri autem qui comitabantur cum illo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes: Ex his omnibus patet, quomodo se tueri debent homines ad euitandos errores in apparitionibus dæmonum.

Fratris Ruffini Ord. Min. exemplũ.

Dæmones è corporibus exeuntes, quare à circumstãtibus non videantur.

Potestas dæmonum super corpora assũpta qualis.

CAP.

CAP. IX.

Cur dæmones iniurijs, & opprobrijs irritati, aliquando à corporibus obsessis abscedant, cum corpora non habeant, in quibus pati possint.

DIximus in nostro Flagello cap. 3. quòd exorcista debet irritare dæmones obsidentes corpora humana opprobrijs, iniurijs, ac omnibus modis, quibus honestè potest: quæ omnia illi iniquo animo perferunt, tamquam in sui dedecus, & contemptum exercita. Quod à multis auersatur tamquam falsum, & derisorium. Dicunt enim, quòd dæmones non patiuntur ab istis, cùm non habeant corpora sibi vnita, in quibus istæ operationes recipiantur, & quod ista potiùs fiunt obsessis corporibus in iniuriam, quàm in eorum liberationem. Quid enim obest spiritui immundo tractus capillorum, aurium, seu colaphorum inflictio, aut alia similis exercitatio circa illud corpus? nihil penitus, imo ista deridet, cum videat illud corpus his omnibus affici, & cruciari, & ideò (aiunt isti) debent Exorcistæ hæc omnia dimittere, tamquam vana, superflua, & nullius vtilitatis. Sed salua pace istorum, dico, quòd errat eorum iudicium, propter hoc, quia non considerant, nec aduertere volunt, qua ex causa ista dæmonibus sint grauissima. Pro cuius maiori declaratione est sciendum, secundùm Alexand. de Ales, p. 3. q. 2. membro 13. quòd Lucifer à principio suæ creationis cœpit aduersari Christo sibi offenso à Deo, cuius gloriam cum vidisset, inuidit inuidia, & odio maximo: ita quòd ex hoc cœpit cum illo habere bellum maximum, & inexorabile, nec vnquam destitit ab hac sua nequitia, donec illum affixum Cruci, & morti traditum vidisset. Sed illi accidit, quod contingeret duobus potentissimis principibus inuicem inter se pugnantibus propter Monarchiam, seu dominium totius mundi. Ponatur enim casus, quòd sint duo principes potentissimi huius vniuersi, & quod ad alterum illorum de iure pertineat dominium: alter verò vsurpato sibi titulo, ac dominio tyrannicè illud possideat, & quòd iste tyrannus videns principem verum, & legitimum sibi inferre bellum illum,

Irritare debet Exorcista dæmones, & quare.

Positio opinantium circa iniurias dæmonibus illatas.

Bellum Luciferi contra Christum.

Exemplum efficax contra aduersantes.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA

incipiat contra illum pugnare omnibus viribus suis, & perspicui illum, donec vltimo supplicio, scilicet mortí, illum tradat: deinde ponatur, quòd ex morte ipsius legitimi principis, qui ab illo tyranno reputabatur vilis, abiectus, despectus, & nullius auctoritatis, seu valoris, ipse perdat dominium totius vniuersi; & non solùm hoc, sed quòd etiam ipse tyrannus efficiatur captiuus, seruus, & mancipium non solùm illius à se despecti principis, sed, & seruorum eius, qui in virtute, & potestate principis prius à tyranno ita despecti, illum illudãt opprobrijs, iniurijs, & modis omnibus, quibus possunt; dicito mihi (quæso) quæ esset eius vita? qualis dolor? qualis tristitia (videre se obiurgari in virtute illius tam à se despecti, & à seruis eius? reuerà puto illum nullam posse habere maiorem miseriam, atque calamitatem; quia nulla maior tristitia inuenitur, quàm meminisse, fuisse felicem. Sic respondendo ad propositum, dico ita euenisse Lucifero, & angelis eius. Nam (vt diximus in compendio nostro, lib. 1. cap. 3.) ipse cognouit Incarnationem Verbi, cui etiam contradixit omnibus viribus suis, propter quod factum fuit prælium illud magnum in cælo inter Angelos, in quo superatus, & eiectus est è cœlo ad terram. Quod cernens ille maledictus, denuò cœpit pugnare, qui proiectus, contra ipsum Christũ, & vt impediret ipsammet Incarnationem, sua tentatione decepit primos patres nostros, & totam eorum posteritatem, quam in peccatum intrusit, pro qua erigenda, Christus multa sustinuit, decertando contra Luciferũ, & Angelos eius, quos tandem pugnãdo sua morte superauit, & in carcerem detrusit, & auferens ab illis dominium huius mundi, dedit auctoritatem seruis suis calcandi super eos. Quis ergo, stante hac auctoritate, dicere audebit, dæmones æquo animo sustinere irrisiones, contumelias, & opprobria sibi ab Exorcistis illata: quin potius, vt à ministris Christi, intentata, quem iam, vt sibi inimicũ, morti tradiderat, iniquo animo illa perferre. Nec valet dicere, quòd ipsi dæmones non habeant corpora, in quibus istę operationes recipiantur; quia cùm istæ sint passiones respe-

Tristitia dæmonum de victoria Christi.

Lucifer cognouit incarnationé Verbi.

Christus pugnando Luciferum captiuauit.

Spiritualiter dæmon. cruciantur.

respectiuæ quæ recipiuntur in animo, etiam dæmonibus possunt conuenire, & de facto illis conueniunt, ita quod illis cruciantur dæmones, sicut homines verberibus. Et hæc est causa, quare diabolus abhorret super omnia memoriam passionis Christi, & figuram Crucis eius; quia per virtutem eorum à potestate eius sumus liberati: omnes quidem quantum ad sufficientiam, sed illi soli, qui sunt de eius corpore (hoc est Ecclesia) quantum ad efficaciam. Diabolus enim, teste D. Bonauentura in 3. dist. 19. q. 3. art. 1. ante passionem Christi habebat duplicem manum, videlicet attrahentem, & impellentem. Manus attrahens erat illi potestas trahendi ad lymbum etiam iustos, & sanctos. Manus impellens erat potestas præcipitandi in malum per fallaciam, vel quasi per violentiam: quia tentabat, vt leo, & draco. Et prima manus, scilicet attractiua, erat tantæ potentiæ, vt nullus posset ei resistere; & hæc illi abscissa fuit per prædictam passionem. Iam enim nullum iustum potest ad lymbum trahere; quia per passionem Christi deletum est chyrographum peccati Adæ. Manum autem impellentem habebat, ita fortem, vt cum magna difficultate posset quis ei resistere. Et ideò ipse in multis regnabat, imò ferè in omnibus omnes enim vel superabat per fraudulentiam. vel quasi per violentiam; hæc potestas debilitata est per passionem Christi: per quam lumen veritatis aperitur contra diabolicam fraudulentiam, & adiutorium virtutis tribuitur contra diabolicam violentiam. Apparuit autem lumen veritatis, & interius per inspirationem, & exterius per humanam instructionem. Iam enim ferè est omnibus veritas propalata, & ideò est destructa idololatria, quæ prius regnabat. Adiutorium etiam virtutis tribuitur per gratiæ infusionem, quæ reprimit concupiscentiam, & per angelicam protectionem, quæ comprimit, & reprimit potestates aduersas, & hoc idem virtute passionis, merito cuius mittitur nobis Spiritus sanctus; mittuntur etiam, & ipsi angelici spiritus, vt superetur aduersarius. Hæc est prima ratio, & potissima, quare dæmones perferant iniurias, & opprobria ab Exorcistis

Dæmones valdè abhorrent memoriam passionis Christi.

Manus attrahens diaboli ante Christi aduentum.

Manus impellens diaboli qualis.

Adiutorium à Christo datum hominibus.

Prælatio in dæmonibus inuenitur.

dum, secundùm Diuum Bonauenturam in 2. dist. 6. q. vlt. & Richardum de Mediauilla vbi sup. dist. 6. art. 3. q. 1. quòd inter dæmones est prælatio, sicut dicit Magister Sentent. lib. 2. dist. 6. qua mediante alij imperant, alij obediunt, & hoc satis videtur probabile, tũ quia filij tenebrarum quodammodo imitari conãtur (licet falsò, & imperfectè,) filios lucis. Vnde sicut vident Angelos bonos ordinarè sua officia exequi secundùm imperia sapientiorum, & maiorum, similiter ipsi sua maleficia faciunt. Tum etiam, quia filij tenebrarum prudentissimi sunt in generatione sua: & quia habent colluctationem aduersus genus humanum, & regimen, seu regnum eorum, & exercitus, si esset diuisus, & sine capite, non posset stare, ideò sicut homines præliantes in exercitu, quantumcumq; sint ad inuicem inimici, tamen propter odium inimicorum libenter subiacent duci imperanti, & habent multos proprios, & vnum principalem ducem; sic credendum est esse in dæmonibus. Et hæc prælatio non est electione, nec violentia, sed credo, quòd sit natura, & diuina institutione. Sua enim conditione data est eis vis ministratiua, & potentior vni, quàm alteri. Vnde & Deus ordinauit, vt minus potentes, & sapiẽtes, magis potentibus, & sapientibus subessent in ministrando. Et Hugo dicit, quòd id in malum ministerium exercent, quod perficiendum acceperunt, & ita sibi inuicem præsunt, sicut præessent, si essent boni; & cùm cessabit status ministerij, cessabit status prælationis. Sed ista prælatio non est de iure, quia cùm ipsi dæmones suis subditis nihil præcipiant, nisi contra ius, eò quòd ruperunt ius, & dissipauerunt fœdus; ideò nulla manet ibi iuris obligatio, sed solùm maleuola confederatio, qua mediante quidquid præcipiunt, contra Dei voluntatem præcipere intendunt, & ad malum finem. Est etiam ibi prælatio in facto: quia illis, quos vident nobiliores in natura, strenuiores in potentia, & subtiliores in malitia, alij obediunt, sed ex odio (vt dixi) quod habent contra genus humanum, vt sic obedientes, ipsi omnes simul fortiorem exercitum constituant cõtra virtutes, & genus humanum.

Dæmones cum genus humanum colluctationem habent.

Prælatio dæmonum est à Deo.

Prælatio in dæmonibus non est iuridicè exercita

num. Et quia in vno eorum, scilicet Lucifero, nobilior est natura, strenuior potentia, & subtilior malitia, quam in aliquo alio, ideò alij omnes illi obediunt. Et ideò Glossa super illud 1. Cor. 15 Cum euacuauerit omnem principatum, dicit: Dum durat mundus, Angeli Angelis, dæmones dæmonibus, homines hominibus, præsunt. Habent tamen priuatas inimicitias inter se, quibus ad inuicem pugnant, ita quod vnus conatur aduersus alterum, & semper præesse alteri desiderat. De hac autem maioritate, & superioritate dæmonum vide Compendium nostrum, lib. 1. cap. 4. per totum. Stante ergo inter eos ista discordia, & ambitione, quis audet asserere, illos respuere principatum sibi datum ab Exorcistis super alios dæmones causa eijciendi eos è corporibus obsessis? Quinimò illum affectant maximo desiderio. Ideò taceant, qui detrahunt Exorcistis, ne verbis suis malignis impediant hãc charitatem, quę inter omnia misericordiæ opera, vt singularis, necessaria est. Cur enim, si in Christi nomine Sacerdos, seu Exorcista præcipit dæmonibus existentibus in corporibus humanis omnia pertinentia ad eorum expulsionem, non poterit etiam imperare alicui, vt excruciet spiritus sibi inobedientes? Licet igitur exorcistis hoc facere, non curiositatis causa, sed desiderio liberandi vexatum à dæmone.

Lucifer qua re dicatur princeps dæmonum.

Priuatæ inimicitiæ inter dæmones inueniuntur.

Detractio artis Exorcisticæ mala.

CAP. VII.

Dæmones, ad preces maleficiorum corpora humana vexare posse ostenditur, & rationes huic arti detrahentium soluuntur, vbi etiam agitur de scientia bonorum, & malorum Angelorum.

COnsueuerunt aliqui admirari, videntes quosdam homines bonæ, ac sanctę vitæ corporaliter à spiritibus immundis vexari: quod illis euenit ex eorũ ignorantia; quia nesciunt, qua de causa hoc Deus permittat. Et cùm audiunt hoc fieri ad preces maleficorum, nullo pacto credere, nec audire volunt; quinimò omnibus viribus suis huic positioni contradicunt, atque aduersantur, negantes hac nostra tempestate inueniri Energumenos. Quod etiam multis rationibus conan-

Admiratio quorumdam contradicentium arti Exorcisticæ

tur

tur probare; quarum prima est ista. Si verè hic, aut ille homo vexaretur à spiritibus immundis (cùm spiritus, à quibus vexantur, sint sapientes) loquerentur Latinè, Græcè, Hæbraicè, Germanicè, Gallicè, & multis alijs linguis etiam si vexatus esset idiota, & facerent alia quamplura opera hominibus vexatis impossibilia. Secundò scire, & propalare peccata occulta, & revelare tam ea, quæ in partibus longinquis fiunt, quam quæ in locis propinquis, quod non faciunt. Præterea, si verè esset spiritus immundus, qui obsideret hoc, vel illud corpus in suo recessu, faceret signa vera suæ præsentiæ, extinguendo luminaria magna, & alia similia, quæ omnia cũ non videantur fieri ab his, qui dicũtur vexari temporibus nostris, sequitur, quòd etiã verè non sũt spiritus, qui vexent illa corpora, quod manifestè ostenditur per hoc: quia illi, qui nunc dicuntur vexari, sunt quædam mulieres, & puellæ subiectæ humoribus matricalibus, quæ ex levitate cerebri consueuerunt facere actus similes actibus vexati. Hæ sunt rationes allegatę ab illis, qui negant spiritus vexare corpora humana.

Rationes contradicẽtium huic arti.

Detegere peccata possunt dæmones.

Signa præsentiæ diabolicæ.

Scientiam acceperunt Angeli in sua creatione.

Pro maiori declaratione huius difficultatis est notandum, quòd Angeli, tam mali, quàm boni, omnes in sua conditione receperunt à Deo scientiam conueniẽtem propriæ naturæ, ita quod naturaliter aliqui fuerunt creati doctissimi in omni scientia. Alij tenent medium in ipsa scientia, & quidam eorum tenent infimũ locum in eadem sciẽtia. Quæ taliter remãsit in angelis bonis, quòd illa possunt vti, cùm illis placuerit, ad honorem sui Creatoris, gloriã suã, & ad nostram saluté. Dæmones autem recedentes à diuina voluntate, & beneplacito, sua scelerata, ac deprauata voluntate, non ipsam scientiam, sed possibilitatem, vtendi illa perdiderunt, ita quòd nullo modo possunt illa vti, nisi quantum sibi permittitur à Deo, cùm ex eorũ mala voluntate ita sint obcæcati, quòd si Deus non permittat illis hanc facultatem, auferendo velamen cæcitatis, & ignorantiæ ab eorum intellectu, nullo modo illa scientia possunt vti. Facto hoc fundamento, respondeo ad rationes: ad primam dicitur, quòd dæmones nonloquun-

Dæmones possibilitatẽ vtendi sua scientia perdiderunt.

Dæmones quare non

quuntur Latinè, Græcè, & alijs linguis extraneis: quia hoc sibi aliquando non conceditur à Deo, vt humana curiositas confundatur, quæ potiùs delectatur audire dæmones curiosè loquentes in obsessis corporibus, quàm verba Dei prolata à suo ministro. Quòd si aliquando loquuntur de mysterijs altissimis sacræ Theologiæ (vt iam audiui) numquam, vel rarò intersunt isti curiosi, vt eorum curiositas confundatur. Hoc etiam non faciunt, quando à Deo illis permittitur alia ex causa; quia quando ingrediuntur corpora humana, ordinariè propter aliquem malum finem hoc faciunt, puta damnationis; & ideò quasi semper se cœlant, ne ibi deprehendantur adesse, cùm sciant Exorcistas se insectaturos, quoties nouerint ipsos obsidere illa corpora. Et etiam, quia multa mala possunt peragere ibi, quæ sibi non imputabuntur, neque quis poterit scire, vnde talia mala proueniant, & quis illa fecerit. Circa peccata secreta detegenda, dico, quòd si hoc illis concederetur à Deo, scirent, possentque illa detegere, vt diximus in nostro Compendio, lib. 1. cap. 7. quod non faciunt, vt plurimum, ratione supradicta. Hoc etiam non faciunt, quando ibi deprehenduntur adesse, vt homines peccatores in peccatis suis perseuerent, & ne illa confiteantur ex verecundia illis à dæmonibus illata, quod sæpiùs factum est, vt quidam homines impœnitentes, hac occasione compuncti ad verba, & iniurias sibi à dæmonibus illatas, recurrendo ad pœnitentiam, è manibus eorum, diuina interueniente gratia, euaserint. Quantum autem ad signa manifesta, dico, quòd propter hoc non potest quis certitudinaliter scire an talis persona sit vexata à diabolo, & ratio est, quia multi sunt dæmones per aerem vagantes, qui si vocarentur ab illis, qui obsident illud corpus in adiutorium, possent facere illa signa, & tamen infirmus non liberaretur. Nec valet dicere, quòd Exorcista interdicat illis tale adiutorium in Dei nomine; quia dæmones solummodo obediunt quando à Deo coarctantur; quòd Deus non semper facit ad velle Exorcistæ, sed solùm, quando ipse iudicat expedire. Ad quar-

Loquantur varijs linguis temporibus nostris.

Astutia dæmonum obsidentium corpora humana.

Dæmones quare non manifestent peccata assistentium.

Fructus coniurationis.

Deceptio quorundam curiosorum

Dæmones obediunt, quando à Deo cogunt.

tam obiectionem dico, quòd dæmones faciliùs occupant homines, & mulieres leuis cerebri, quàm prudentes, ne (vt sæpè diximus) deprehendantur ibi adesse, & ne culpa facinorum super eos flectatur. Eadem ratione etiam consueuerunt vexare lunaticos, vt etiam diffametur Luna, quæ vt creatura Dei influat talem infirmitatem in homines. Vltimò dico, quòd vexant potiùs mulieres, & puellas, quàm homines, pro eo, quòd ipsi quærunt se occultare sub nomine humorum matricalium, qui plus regnant in mulieribus, quàm viris; etiam hoc faciunt, quia mulieres facilius subijciuntur terroribus, quomodo vt plurimum dæmones ingrediuntur corpora humana, vbi posteà talia corpora diu detinent subiecta sibi hoc modo, taliter, vt nullum remedium naturale possit illis suffragari. Desinant igitur (obsecro) aduersarij detrahere Exorcistis, & si non propter rationes supradictas, saltem propter experientias positas in nostro Compendio, lib. 2. cap. 11. quas si quis negauerit, secundùm Philosophum indiget vapulare. Et aduertant ad illa præsuppositа, super quæ fundatur ædificium illius operis, quæ sunt, voluntas Dei permissiua, scientia, & potentia dæmonum, & potestas liberi arbitrij, quibus dæmones possunt mirabilia operari tàm per se, quàm per maleficos: quia tunc in eis cessabit admiratio. Possunt igitur dæmones ad instantiam maleficorum inhabitare, & obsidere corpora humana. Et si quis fuerit curiosus scire, quomodo, & quibus ex causis hoc eueniat, legat totum illud capitulum supra allegatum, vbi diffusiùs tractatur hæc materia.

Dæmones potius mulieres quam viros obsident, & quare.

Experimentis credendum est.

CAP. VIII.

De apparitionibus, quibus dæmones in varijs speciebus, obsessis apparere consueuerunt, & quomodo à bonis discerni possunt.

ETsi dæmones habeant mille modos nocendi generi humano, vt habetur 16. q. 2. capite Visis, tamen consueuere vti illis modis plus ignotis ad decipiendos homines, quibus illi faciliter decipiuntur, inter quos est apparitio dæmonum facta hominibus vexatis, quibus

Astutiæ dæmonum innumerabiles.

bus diabolus aliquando apparet in specie Christi, vt ab eis adoretur vt Deus, quod maximè affectat. Ideò ne obsessi incidant in laqueum diaboli, decreui hìc inferere modum, quem tenere debent ad euitandum peccatum idololatriæ in istis apparitionibus, quod etiam poterit esse proficuum his, quibus solent fieri apparitiones, ad cognoscendum, si fiant à bonis, vel malis spiritibus. Quatuor ergo signis potest cognosci, si apparitio fiat à bono, vel malo spiritu. Primum est, quod etsi dæmon appareat in specie Crucifixi, B. M. Virginis, vel alicuius Sancti, si tamen diligenter quis consideret has apparitiones, perpendet, quod semper diabolus secum defert aliquam notabilem deformitatem vt puta, caudam, cornua, vel aliquid simile. Secundum est, quod in principio apparitionis, diabolus reddit hominem lętum, & in suo recessu relinquit eum mæstum; cuius contrarium facit Angelus bonus, qui in principio turbat, vt habetur Danielis c. 10. de Gabriele, qui apparuit Danieli, & Lucæ 1. de eodémet Gabriele apparente B.V.M. quæ turbata fuit in sermone eius; & postea in suo recessu relinquit hominem gaudio, & alacritate plenum. Tertium signum est, quòd diabolus inducat hominem in malum, quod ipse persuadet; habemus exemplum in Chronicis ordinis beati Patris nostri Francisci de quodam Fratre Ruffino socio prædicti patris, cui similes apparitiones à diabolo fiebant. Contrarium cuius facit Angelus bonus, qui in sua apparitione non solùm non inducat hominem in malum, sed etiam diuertit illum à malo; & mollificando cor eius, ipsum inclinat, & inducit ad bonum. Quartum signum est, quòd si ille, cui apparet, responderit ei aliquo verbo sordido, in sui dedecus, & opprobrium prolato, subitò disparet, vt habemus in prædicta Chronica, vbi legitur, quòd B. Franciscus vellet liberare prædictum fratrem Ruffinum ab illa diabolica tentatione, inter alias illi dixit: Vt verè scias cognoscere, quòd ille qui tibi apparet in forma Crucifixi, non est Christus, sed diabolus; cùm tibi iterum apparuerit, dicendo, ego sum Christus, respondeas illi: Aperios tuum,

Signa efficacia ad discernendum apparitiones veras à falsis

Dæmon relinquit hominem mæstum in sua apparitione.

Inducit dæmon hominem in sua apparitione in malum.

Dæmon irascitur in opprobrijs.

& implebo illud stercore. Quòd cum fecisset frater Ruffinus, indignatus dæmon, cum maximo tumultu inde recessit, disrumpendo lapides, & rupes illius montis Subasij, vbi vsq; in hodiernum diem vt fertur) videtur illa maligna ruina à dæmone illo facta. Apparent etiam dæmones, exeuntes è corporibus ipsis obsessis cum maximo, ac terribili aspectu diuersarum bestiarum, vel aliarum rerum, licet non videantur à circumstantibus. Et si aliquis curiosus quæreret, quomodo hoc sit possibile. Respondetur quòd id faciliter potest fieri, & hoc duobus modis: Primò quia istæ apparitiones possunt esse imaginariæ: formant enim dæmones, mouendo humores, & sanguinem aliquas imagines repræsentantes eos: quòd autem imaginariè videtur, non apparet, nisi illis, quibus fit visio, vt patet in Prophetis: & sic potest esse in dæmonum apparitionibus. Dicitur secundo, quòd quia similem potestatem habent dæmones, & boni angeli super corpora, ab eis assumpta, quam habebunt super corpora propria glorificata animæ beatorum, in quarum potestate (secundùm D. Bonau. in 4. dist. 49. art. 2. q. 2. & Tho. in 4. dist. 44 q. 2. art. vlt.) erit, quòd corpora eorum videantur, vel non, & ab vno, vel à pluribus, in parua, vel magna distantia, ita quòd omnis actio corporis erit in potestate animæ. Sic dicimus de dæmonibus, & Angelis bonis, quòd in eorum potestate est apparere, vel non, vni, vel pluribus, à longè, vel propè. Hoc etiam patet exemplo de angelo, qui apparuit Danieli, qui ab ipso solo videbatur, Danielis cap. 10. Et de Christo glorificato apparente Paulo, quem Paulus videbat, Actuum 9. viri autem qui comitabantur cum illo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes: Ex his omnibus patet, quomodo se tueri debent homines ad euitandos errores in apparitionibus dæmonum.

Fratris Ruffini Ord. Min. exemplũ.

Dæmones è corporibus exeuntes, quare à circumstãtibus non videantur.

Potestas dæmonum super corpora assũpta qualis.

CAP.

CAP. IX.

Cur dæmones iniurijs, & opprobrijs irritati, aliquando à corporibus obsessis abscedant, cum corpora non habeant, in quibus pati possint.

DIximus in nostro Flagello cap.3. quòd exorcista debet irritare dæmones obsidentes corpora humana opprobrijs, iniurijs, ac omnibus modis, quibus honestè potest: quæ omnia illi iniquo animo perferunt, tamquam in sui dedecus, & contemptum exercita. Quod à multis auersatur tamquam falsum, & derisorium. Dicunt enim, quòd dæmones non patiuntur ab istis, cùm non habeant corpora sibi vnita, in quibus istæ operationes recipiantur, & quod ista potiùs fiunt obsessis corporibus in iniuriam, quàm in eorum liberationem. Quid enim obest spiritui immundo tractus capillorum, aurium, seu colaphorum inflictio, aut alia similis exercitatio circa illud corpus? nihil penitus, imo ista deridet, cum videat illud corpus his omnibus affici, & cruciari, & ideò (aiunt isti) debent Exorcistæ hæc omnia dimittere, tamquam vana, superflua, & nullius vtilitatis. Sed salua pace istorum, dico, quòd erat eorum iudicium, propter hoc, quia non considerant, nec aduertere volunt, qua ex causa ista dæmonibus sint grauissima. Pro cuius maiori declaratione est sciendum, secundùm Alexand. de Ales, p.3.q.2. membro 13. quòd Lucifer à principio suæ creationis cœpit aduersari Christo sibi offenso à Deo, cuius gloriam cum vidisset, inuidit inuidia, & odio maximo: ita quòd ex hoc cœpit cum illo habere bellum maximum, & inexorabile, nec vnquam destitit ab hac sua nequitia, donec illum affixum Cruci, & morti traditum vidisset. Sed illi accidit, quod contingeret duobus potentissimis principibus inuicem inter se pugnantibus propter Monarchiam, seu dominium totius mundi. Ponatur enim casus, quòd sint duo principes potentissimi huius vniuersi, & quod ad alterum illorum de iure pertineat dominium: alter verò vsurpato sibi titulo, ac dominio tyrannicè illud possideat, & quòd iste tyrannus videns principem verum, & legitimum sibi inferre bellum illum,

Irritare debet Exorcista dæmones, & quare.

Positio opinantium circa iniurias dæmonibus illatas.

Bellum Luciferi contra Christum.

Exemplum efficax contra aduersantes.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA

incipiat contra illum pugnare omnibus viribus suis, & perspicui illum, donec vltimo supplicio, scilicet morti, illum tradat: deinde ponatur, quòd ex morte ipsius legitimi principis, qui ab illo tyranno reputabatur vilis, abiectus, despectus, & nullius auctoritatis, seu valoris, ipse perdat dominium totius vniuersi; & non solùm hoc, sed quòd etiam ipse tyrannus efficiatur captiuus, seruus, & mancipium non solùm illius à se despecti principis, sed, & seruorum eius, qui in virtute, & potestate principis prius à tyranno ita despecti, illum illudãt opprobrijs, iniurijs, & modis omnibus, quibus possunt; dicito mihi (quæso) quæ esset eius vita? qualis dolor? qualis tristitia (videre se obiurgari in virtute illius tam à se despecti, & à seruis eius? reuerà puto illum nullam posse habere maiorem miseriam, atque calamitatem; quia nulla maior tristitia inuenitur, quàm meminisse, fuisse felicem. Sic respondendo ad propositum, dico ita euenisse Lucifero, & angelis eius. Nam (vt diximus in compendio nostro, lib. 1. cap. 3.) ipse cognouit Incarnationem Verbi, cui etiam contradixit omnibus viribus suis, propter quod factum fuit prælium illud magnum in cœlo inter Angelos, in quo superatus, & eiectus est è cœlo ad terram. Quod cernens ille maledictus, denuò cœpit pugnare, qui proiectus, contra ipsum Christũ, & vt impediret ipsammet Incarnationem, sua tentatione decepit primos patres nostros, & totam eorum posteritatem, quam in peccatum intrusit, pro qua erigenda, Christus multa sustinuit, decertando contra Luciferũ, & Angelos eius, quos tandem pugnãdo sua morte superauit, & in carcerem detrusit, & auferens ab illis dominium huius mundi, dedit auctoritatem seruis suis calcandi super eos. Quis ergo, stante hac auctoritate, dicere audebit, dæmones æquo animo sustinere irrisiones, contumelias, & opprobria sibi ab Exorcistis illata: quin potius, vt à ministris Christi, intentata, quem iam, vt sibi inimicũ, morti tradiderat, iniquo animo illa perferre. Nec valet dicere, quòd ipsi dæmones non habeant corpora, in quibus istę operationes recipiantur; quia cùm istæ sint passiones respe-

Tristitia dæmonum de victoria Christi.

Lucifer cognouit incarnationé Verbi.

Christus pugnando Luciferum captiuauit.

Spiritualiter dæmon. cruciantur.

respectiuæ quæ recipiuntur in animo, etiam dæmonibus possunt conuenire, & de facto illis conueniunt, ita quod illis cruciantur dæmones, sicut homines verberibus. Et hæc est causa, quare diabolus abhorret super omnia memoriam passionis Christi, & figuram Crucis eius; quia per virtutem eorum à potestate eius sumus liberati: omnes quidem quantum ad sufficientiam, sed illi soli, qui sunt de eius corpore (hoc est Ecclesia) quantum ad efficaciam. Diabolus enim, teste D. Bonaventura in 3. dist. 19. q. 3. art. 1. ante passionem Christi habebat duplicem manum, videlicet attrahentem, & impellentem. Manus attrahens erat illi potestas trahendi ad lymbum etiam iustos, & sanctos. Manus impellens erat potestas præcipitandi in malum per fallaciam, vel quasi per violentiam: quia tentabat, vt leo, & draco. Et prima manus, scilicet attractiua, erat tantæ potentiæ, vt nullus posset ei resistere; & hæc illi abscissa fuit per prædictam passionem. Iam enim nullum iustum potest ad lymbum trahere; quia per passionem Christi deletum est chyrographum peccati Adæ. Manum autem impellentem habebat, ita fortem, vt cum magna difficultate posset quis ei resistere. Et ideò ipse in multis regnabat, imò ferè in omnibus omnes enim vel superabat per fraudulentiam, vel quasi per violentiam; hæc potestas debilitata est per passionem Christi: per quam lumen veritatis aperitur contra diabolicam fraudulentiam, & adiutorium virtutis tribuitur contra diabolicam violentiam. Apparuit autem lumen veritatis, & interius per inspirationem, & exterius per humanam instructionem. Iam enim ferè est omnibus veritas propalata, & ideò est destructa idololatria, quæ prius regnabat. Adiutorium etiam virtutis tribuitur per gratiæ infusionem, quæ reprimit concupiscentiam, & per angelicam protectionem, quæ comprimit, & reprimit potestates aduersas, & hoc idem virtute passionis, merito cuius mittitur nobis Spiritus sanctus; mittuntur etiam, & ipsi angelici spiritus, vt superetur aduersarius. Hæc est prima ratio, & potissima, quare dæmones perferant iniurias, & opprobria ab Exorci-

Dæmones valdè abhorrent memoriam passionis Christi.

Manus attrahens diaboli ante Christi aduentum.

Manus impellens diaboli qualis.

Adiutorium à Christo datum hominibus.

stis sibi illata, iniquo animo. Aliam rationem assignat Michael Psellus, libello quem de dæmonibus edidit, qui de hoc loquens, ponit quoddam prodigiosum factum sibi accidisse, in hæc verba: Senex quidam (inquit ille) qui hoc eodem pallio induebatur, frater meus natu maior habebat vxorem, alioquin modestam, morbisque frequenter vexatam. Hæc aliquando puer pera vehementer iam laborabat, vestemque confringens, barbarè loquebatur, sermone præsentibus incognito; ita quòd ambigebant omnes, quid in re ardua faciendum foret. Fœminæ verò quædam adducunt quendam peregrinum, nomine Anaphalangiam, valdè senem, rugosumque; & exustum, atq; nigrum, qui nudato ense propè lectum adstans, ira quandam apprehendit ægrotam, linguaq; sibi patria, ideſt Armenica acriter conuitiatus est. Illa huic vicissim respondit Armenicè, ac primo quidem audax è lecto prorupit, cum eo protinus certatura. At barbarus ille tum maximè adiurationibus vtebatur, & quasi furens minabatur illam se percussurum: Tunc fœmina se recepit, compressit, contremuitque, & humilius iam locuta, in somnum mox incidit. Nos autem obstupuimus, ambigentes quonam pacto locuta sit Armenicè fœmina, quæ nec Armenios quidem vnquam vidit, neq; domesticis laribus egressa est. Deinde, quomodo ad Magi illius minas seipsum dæmon compresserit: strictumq; ensem timuerit: quid enim patiatur ab ense dæmon indiuiduus, & immortalis? Et ad primum dubium respondens ait: Arbitror autem hinc fore hoc manifestum, quoniam cùm non possit lingua dæmonum propria inueniri: hinc est, quòd Hebraicam linguam, siue Græcã, aut Syriam, aliamvè Barbaram seruare possunt. Quid enim opus est voce dæmonibus, qui inter se absque voce conuiuunt; Cùm vero sint angeli posteriores posterioribus, alij alijs gentibus præsunt sicut dæmones alij alijs assistunt, sæpè singuli singularũ gentium linguã exercent, quamobrẽ dæmones, qui inter Græcos habitant, heroico stylo oracula ediderunt. Apud Chaldæos verò Chaldaica vtebantur lingua, quemadmodum apud Ægyptios, Ægy-

Mirabilis casus hic enarratur.

Minatur quidam spiritui immundo.

Linguam propriam dæmones.

Linguis omnium nationum vtuntur dæmones.

Ægyptia voce colloquia faciebãt, quin etiam dæmones incolentes Armeniam, si aliò fortè se conferant, indigenarum voce vtuntur. Ad secundùm verò dubium respondens prædictus auctor, dicit omnia dæmonum genera esse audacia, rursusq; timiditate plena præsertim coniunctiora materiæ. Et si quis hæc obiurgauerit, discernere nesciunt obiurgantem, vel inhonorantem, neque aliter ab obsessis discedunt, nisi obtestator erga Deum sanctimonia polleat, nomineq; Dei sermoneq; horribili vtatur potestate diuina. Hæc profectò sunt dæmonia materiæ proxima, formidantia, ne in loca profundiora, abyssumq; demittantur. Item angelos timent, qui illuc eos præcipitant, quoties, videlicet quispiam eis præcipitium minatur; adducitq; inuocationes Angelorum ad hoc institutorum; valdè enim timent. Nam propter ignorantiam non discernunt minitantem. Iam verò si anicula quædam, vel superior senectute aliquis, minas eiusmodi rusticè intentauerit sæpè discedunt, quia minitantem discernere nequeunt, ideo superfluis etiam quibusdam facilè mancipantur, scilicet vnguibus, & capillis, polluto Magorum genere. Item plumbo, cera, renuique filo, deuinciuntur, atque nefarijs adiurationibus conturbantur, & nefanda dæmonia hæc mansuefaciunt. Quorum proprietas est præter id, quòd terrores incutiunt, etiam lapides, & saxa iacere consueuerunt in occurrentes, sed ictibus irritis. Hæc Psellus, vbi supra. Ex quibus omnibus patet in congruum non esse, imò quandoque necessarium esse Exorcistis inferre dæmonibus obsidentibus corpora humana, opprobria, & verba irrisiua, & ipsis sub excommunicationis pœna præcipere, vt ab illis corporibus quæ iniustè obsident, discedant, quibus omnibus prouocatur superbus dæmon, vt ab eo loco discedat, vbi adeo exorcismis percutitur, & ab hominibus iniurijs irridetur, licet quidam sint quibusdam duriores ad expellendum; quia sunt ad sustinenda opprobria, & verba diuina contemnenda fortiores', sed hìc aduertendum est, quòd vbicunque in exorcismis ista verba contra dæmones ineniuntur. Vos anathematizo;

Ignorantia quorundam dæmonum.

Rebus materialibus quidam dæmones mancipantur.

Irrisiones, quare irrogentur dæmonibus.

sub

sub pœna excommunicationis vobis præcipio; vos excommunico,& similia,tunc intelligenda sunt vnum esse cum exorcismis,& in hunc sensum accipienda esse,vt patet per auctores Mallei Maleficarum,p.2.qu.2.c.1.& in nostro Compendio li.3.c.3.& ratio est: quia cùm dæmones sint extra gremium sanctæ Ecclesiæ, contra eos nihil valet excommunicatio propriè dicta.

Dæmones an excommunicari possint, & quid operetur contra illos excommunicatio.

CAP. X.

Dæmones miracula facere non possunt, licet miranda opera aliquando operentur.

Mirabiles effectus operari possunt dæmones.

NVlli dubbium est,dæmones esse potentissimos,& in istis rebus inferioribus sua naturali potentia effectus mirabiles posse operari, si sibi permittantur à Deo,seu ab angelis sanctis,qui ordinariè reprimunt illos,ne nobis noceant,quantum nocere vellent. Et tam subtiliter sua opera in his inferioribus rebus operari consueuere,vt vertant homines in stuporem; quorum aliqui modum operationum diabolicarum ignorantes, ausi fuerunt asserere, dæmones habere potestatem faciendi miracula, quod etiam rationibus, & exemplis probare conati sunt, quæ causa breuitatis hìc prætermittuntur; legat eas qui vult in nostro Compendio, cum suis responsionibus,li.1.c.8.quia ad alia hìc tendimus. Pro maiori autem declaratione est aduertendum secundùm D.Tho.in quæstionibus disputatis titulo de Miraculis,quòd miraculum dicitur à mirando. Ad veram autem admirationem duo requiruntur, quorum vnum est,quòd causa illius,quod miratur,sit occulta. Secundùm est,quod in eo,quod miramur,appareat aliquid, per quod videatur contrarium eius debere esse, quod miramur. Sicut aliquis posset mirari, si videret ferrum ascendere ad Calamitam, ignorans calamitæ virtutem, cùm videatur, quòd ferrum naturali motu debeat tendere deorsum. Hoc autem contingit dupliciter, vno modo secundùm se, alio modo quo ad nos. Quò ad nos quidem,quãdo causa illius effectus, quam miramur,non est occulta simpliciter, sed occulta huic, illi.Nec in re, quam miramur, est dispositio repugnans effectui, quem miramur, secundùm rei veritatem, sed so-

Dæmones miracula facere quidam asseruerunt.

Admiratio vera qualis esse debeat.

Causæ admirationis quales sint.

olùm secundùm opinionem. Et ex hoc contingit, quòd id quod vni est mirum, vel admirabile, non est mirum, vel admirabile alteri. Sicut sciens virtutem prædictæ calamitæ per doctrinam, vel per experimentum non miratur prædictum effectum, ignorans autem miratur. Secundùm se autem aliquid est mirum, vel admirabile, cuius causa simpliciter est occulta, & quando in re est contraria dispositio secundùm naturam effectus qui apparet. Et ista nõ solùm possunt dici mira in actu, & porentia, sed etiam miracula quasi habentia in se admirationis causam. Causa autem occultissima à nostris sensibus est virtus diuina, quæ in omnibus rebus occultissimè operatur. Et ideò quæ sola virtute diuina fiunt in rebus illis, in quibus est naturalis ordo ad contrarium effectum, vel ad contrarium modum faciendi, dicuntur propriè miracula. Ea verò, quæ natura facit, nobis tamen, vel alicui nostrum occulta, miracula dici non possunt, sed solùm mira, vel mirabilia. Et ideò in diffinitione miraculi ponitur aliquid, quod excedit ordinem naturæ, in hoc quod dicit, supra facultatem naturæ, cui ex parte rei mirabilis, respondet quod dicitur arduum. Et ponitur etiam aliquid quod excedit nostram cognitionem, in hoc, quod dicitur præter spem admirantis apparens, cui ex parte rei mirabilis respondet, quod dicitur insolitum. Et circa ea, quæ Deus miraculosè facit, talis solet adhiberi distinctio, quòd quædam dicuntur fieri supra naturam, quædam contra naturam, & quædam præter naturam. Supra naturam, quidem, in quantum in illum effectum, quem Deus facit, natura nullo modo potest. Quæ quidem contingit dupliciter, vel quia ipsa forma inducta à Deo, omninò à natura induci non potest, sicut forma gloriæ, quam inducet Deus in corporibus electorum: & sicut est incarnatio Verbi. Vel quia, etsi talem formam possit in aliquam materiam inducere, non tamen in istam, vel illam; sicut ad causandum vitam natura potens est, sed quod in hoc mortuo natura vitam causet, hoc facere non potest. Contra naturam esse dicitur, quando in natura remanet contraria dispositio ad effectum

Mirabile secundùm se, quid sit.

Miracula vera, quæ dici possint.

Conditiones miraculi declarantur.

Miraculum supra naturam quare dicatur.

quem

quem Deus facit, ſicut fecit, quando conſeruauit pueros illæſos in camino, remanente virtute comburendi in igne: & quando aqua Iordanis ſtetit, remanente grauitate in illa; & ſimile eſt, quod virgo peperit. Præter naturam autem dicitur Deus facere, quando prouucit effectum, quem natura producere poteſt, illo tamen modo, quo natura producere non poteſt, vel quia deficiunt inſtrumenta, quibus natura operatur, ſicut cùm Chriſtus conuertit aquam in vinum, quod tamen natura aliquo modo facere poteſt, dum aqua in nutrimentum vitis aſſumpta, ſuo tempore in ſuccum vuæ, per digeſta producitur, hoc autem inde euenit quia Deus benedictus plures modos operandi habet, quàm natura: vel quantum ad tempus, ſicut cùm ſtatim ad inuocationem alicuius Sancti, aliquis curatur, quem natura non ſtatim, ſed ſucceſſiuè, & in alio tempore, non in iſto curare poſſet. Dæmones igitur ſecundùm D. Bon. in 2. diſt. 7. art. 2. q. 3. poſſunt facere illa, quæ apparent & verè ſunt mirabilia, ſed non miracula, quia miracula non poſſunt fieri per vim naturæ, ſed per virtutem ſupra naturam, quæ eſt agentis primi; ſunt enim ſupra facultatem, & ideò atteſtantur omnipotentiam facientis: ſed opera, quæ faciunt dæmones, etſi miracula videantur, quia fiunt in tempore, quaſi imperceptibili, nõ tamen ſunt vera miracula; quia fiunt vi naturæ. Et ſi obijcias, quòd natura non poteſt ita cito operari. Dico, quod verum eſt de hac natura per ſe, ſed taliter poteſt eſſe adiuta, & confortata rebus naturalibus conuenientibus, vt quaſi repentè prorumpat in effectum, ſicut patet de generatione ranarum, quę in modico tempore conſueuerunt naſci tempore maximi caloris, per antiperiſtaſin. Et ſi aliquis quæreret, quomodo diſcerni poſſint huiuſmodi miracula? reſpondetur, quòd etſi conueniant in materia, differunt tamen ex parte principalis agentes, ex parte miniſtri, ex parte finis, & ex parte facti. Ex parte principalis agentis differunt. Nam in miraculis diuinis operatur agens infinitæ potentiæ ſupra naturam. In miraculis verò dæmonum operatur virtus naturæ, multipliciter adiuta per naturas alias. Ex par-

Miraculum contra naturã quale ſit.

Miracula præter naturam quæ fiat & quomodo fiant.

Mirabilia dæmones facere poſſunt, ſed non miracula.

Miracula vera quomodo poſſint diſcerni, & in quo differant à falſis.

parte ministri, etiam differunt. Nam Dei miracula fiunt per publicam iustitiam, secundùm veritatem, & apparentiam; sed miracula dæmonum fiunt per priuatos contractus, & quædam arcana. Et hoc est, quod dicit D. Augustinus quòd boni faciunt miracula per publicam iustitiam, hoc est per fidem veram, quam veritas omnibus prædicat. Mali Christiani per signa publicæ iustitiæ, quia fidem habent, & videntur habere opera; sed Magi per priuatos contractus: & hoc est, quod dicitur in Exod. per incantationes, & arcana quædam. Huius signum est, quod ibi sunt opera tenebrarum, quia qui malè agit, odit lucem. Ex parte finis similiter differunt, quia miracula Dei fiunt ad vtilitatem, & diuinam gloriam: sed miracula Magorum fiunt ad deceptionem, ad vanam gloriam, & ad extollentiam, vnde sunt quasi semper inutilia. Differunt etiam ex parte facti; quia dæmones faciunt huiusmodi miracula, vilia, & inutilia, miracula verò diuina sunt valdè vtilia, & necessaria. Vnde dæmones maximè faciunt ranas, serpentes, quia hæc de facili producuntur naturali operatione, quæ diuino iudicio magis permittuntur ad prioris facti memoriam; vnde sicut Deus temperat potentiam, & astutiam diabolicam, vt sic patiatur eum peruersè imitari, vt in ipsa imitatione diabolus possit seducere malos iuxta eorum demerita, ita etiam illa permittit, vt possint deprehendi à bonis; & vt fides simul cum miraculis habeat locum. Si enim solus Deus, & eius serui miracula facerent, quis non crederet in Deum, miraculis compulsus? nunc autem cùm mali, & boni faciunt miracula, qui diuinitus illustrantur, vt inter hęc possint discernere vera miracula, adiuuantur; & per dæmonum miracula exercentur, & probantur.

Miracula Dei per publicam iustitiam fiũt.

Miracula vera fiunt ad gloriam Dei, & proximi vtilitatem.

Miracula dęmonũ quare Deus permittat.

CAP. XI.

De causis, & modis, quibus dæmones corpora humana ingrediuntur; & de signis, effectibusque quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus.

SVprà cap. 8. & alibi sæpè diximus, dæmones mille modos, & artes habere nocendi generi humano, quos etsi omnes homines scire deberent, ad euitanda pec-

Innumerabiles artes contra genus humanum habet dæmones.

peccata, & ad repellendas eorum insidias, illi tamen præcipuè ab Exorcistis scire debent, per quos dæmones magis animam & corpus offendunt, quod præcisè fit, quando dæmones corpora humana vexant; ideò peritus Exorcista debet scire omnia pertinentia ad coniurationem, vt (iuuante Deo) possit vexatos ab illa atroci, ac terribili vexatione liberare, vt minister Domini nostri Iesu Christi. Pro cuius maiore declaratione est sciendum, quòd non defuerunt, nec desunt homines qui omni suo conatu negent hodie obsessos, maleficia, maleficiatosq; inueniri, insuper asserentes, omnes maleficiales infirmitates esse naturales, eorumq; signa non maleficialia, sed naturalia fore, quòd varijs rationibus probare nituntur: vt suprà patuit cap. 7. quas breuitatis causa hic omitto. Auertendum est igitur, quòd etsi aliqua signa, quibus cognoscitur quis esse dæmoniacus, aut maleficiatus, possint, esse communia tam ad infirmitates naturales, quam maleficiales, & dæmoniacas, & per consequens ab aduersarij calumniari, signa tamen vera, & realia cognosci, & discerni à naturalibus poterunt, præcipuè quando medici tales infirmitates nõ cognoscunt nec remedia proficua ad sanandum infirmũ applicare sciunt, & quoniam medicinæ applicatæ infirmo nihil prosunt. Sciendum est etiam, quòd dæmones varijs ex causis corpora humana ingrediuntur, vt diximus in nostro Compendio lib. 2. c. 11. aliquando enim, quis à diabolo vexatur ad maiorem cumulum meritorum; quandoq; quis vexatur propter peccatum veniale alterius: nonnunquam propter peccatum veniale proprium; quandoq; verò propter peccatum mortale alterius; aliquando tandem propter peccatum mortale proprium, & de his quinque causis singulatim ibi propria exempla dantur ad quę pro nunc remitto lectorẽ. Prius igitur, quã dæmones corpora humana ingrediãtur conuenerunt eis in aliqua terribili, deformi, aut in horribili forma, tam hominũ, quã iumentorũ apparere qui licet subitò eis euanescere videantur, in eorũ tamẽ corpora ingrediuntur. Hoc autem in nocte, & in locis opacis & obscuris, ac sine luce cõtingere consueuit. In-

Detractores coniurationis non desunt.

Signa maleficialia possunt esse communia.

Maleficialia signa quomodo à naturalibus discernuntur.

Quibus ex causis dæmones corpora humana ingrediantur.

Apparent sub diuersis formis dæmones.

gre-

grediuntur autem obsessum per os, aut aures, seu nares in modũ venti, aut alicuius muris, aut somnia terribilia dormientibus immittunt, illos terrendo in somnis qui posteà euigilando, cum talibus signis dæmoniacorum inueniuntur. Quandoque verò dæmones ingrediendo corpora humana terribiliter membra illorum lacerãt. Aliquando autem ingrediendo, videtur ipsis vexatis, quòd vas aquæ frigidissimæ in dorsis eorum versetur, quæ per totum corpus, à capite vsque ad pedes hinc inde discurrat. Effectus autem, qui à spiritibus immundis in vexatis hominibus fieri consueuerunt, etsi sint quasi innumerabiles, aliquos tamen hìc enumerabo, vt Exorcistæ cautè circa coniurationem incedere possint. Incipiendo igitur ab his, qui a Sacra Scriptura narrantur, dico, quòd dæmones corpora humana vexantes, aliquando homines obstinatos reddunt atque inobedientes, quod pater primi Regum, c. 18. de Saule, qui cùm à spiritu immundo vexaretur, obstinato animo, tam acriter vsq; ad mortem persecutus est Dauid, nulla in eo existente causa. Aliquando verò homines lunaticos faciunt, vt patet Matth. 17. de filio illius, qui prouolutus genibus, Domino nostro Iesu Christo dicebat: Domine miserere filio meo: quia lunaticus est, qui & ab ipso Saluatore liberatus fuit. Aliqui dæmoniaci, muti à dæmonibus afficiuntur, quòd patet Mar. c. 8. de illo, qui respondens de turba dixit Christo: Magister attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum, & Lucæ 11. Erat Iesus eijciens dæmonium, & illud erat mutum. Quidam in ipsa coniuratione à dæmonibus cæci efficiuntur, quia dæmones ipsos obsidentes vocantur Lucifugi, id est sũmoperè odientes lucem, hoc patet Matt. 12. Aliqui dæmones Energumenos alidunt, quod manifestum est in Mar. cap. 9. vbi patet illius pueri Christo dicebat: Vbicumq; spiritus eum apprehenderit allidit illum. Quãdoq; verò tales vexati stridentibus dentibus; hoc idem patet de supradicto puero, vbi supra. Aliquando autem dæmoniaci arescunt, quod patuit in prædicto puero, ibidem. Sæpè etiam dæmones conturbant vexatos ad præsentiam Exorcistæ, vt patuit de spiritu illius pueri,

Diuersimodè dæmones corpora humana ingrediuntur.

Lacerat dæmones in suo ingressu corpora humana.

Diuersos effectus operantur dæmones in corporibus obsessis.

Obstinato animo Saul persequebatur Dauid.

Muti quandoq. efficiuntur homines à dæmonibus & cæci.

Stridere dentibus sæpè à dæmonibus vexati.

pueri, qui ad potentiam Saluatoris nostri conturbauit illum, ibidem. Nonnumquam verò tales à dæmonibus vexati elisi ad terram volutantur, hoc clarum est de eodem puero, qui elisus ad terram volutabatur vt ibi patet. Spumant dæmoniaci à dæmonibus coacti. Sæpissimè, & quasi semper dæmones in corporibus humanis existentes, ex ore vexati spumant, quod etiã patet de prædicto puero, de quo dicit textus, quòd erat spumans. Quidam verò Arreptitij à dæmonibus in ignem, & aquam proijciuntur ad necem inferendam, quod clarè, & sæpè euenit puero supradicto, vt ibidem dicit textus. Aliquando dæmones reddunt homines surdos quod etiam manifestè patet de puero supradicto, cui Christus dixit: Surde, & mute spiritus exi ab eo, ibidem. Furiosi efficiũtur Energumeni à dæmonibus quandoq; Aliquando tales vexati, ad tempus à dæmonibus efficiuntur furiosi; qui quandoque in homines insilientes, ipsos atrociter vulnerant, vt patet Actuum c. 19. de spiritu illo, qui quosdam homines atrociter vulnerauit, eò quòd officium exorcizandi temerè exercere præsumpserunt. Diuersas infirmitates causant dæmones in hominibus. Quidam dæmones in maximas, & incurabiles in firmitates conijciunt homines, adeò, vt nullo remedio naturali liberari possent, qui tales infirmitates patiuntur; & non mirum id est, cum ipsi dæmones latendo, tales læsiones, per seipsos faciant; tali infirmitate tenebatur illa, mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem, & octo, quæ à Domino nostro Iesu Christo sanata fuit, vt habetur Lucæ 13. Sunt & alia signa, quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus excerpta ex Sacerdotali, quorum primum est, quando quis per triginta dies non potest continuare esum carnis hędinæ. Esum carnis hœdinæ non continuant, qui à dæmonibus vexãtur. Aliquid dæmoniaci habent oculos terribiles, & dæmones membra eorum, & corpus miserabiliter destruunt, & interficiunt, nisi citò eis subueniatur. Aliqui fingunt se esse fatuos, & sæpè nugantur. Aliqui sermonem alienum à patrio suo loquuntur, etsi numquam è laribus paternis recesserint. Quidam Latinè, & congruenter loquuntur, cantantq; mufficailter, & aliquid reuelant, quod ipsi vexati numquam dicere naturaliter sciuissent. Signa certissima dæmoniaci dãtur. Aliqui dæmoniaci afficiuntur stupidi, & insensati. Aliquando eis subiti terrores super-

ue-

ueniunt. Potissimum autem signum est, si, quando leguntur Exorcismi, vexatur conturbatur, & hoc est signum præsentiæ diaboli. Signum euidens dæmoniaci datur.

CAP. XII.

De maleficijs, & signis, quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus, & maleficiatus.

NVlli dubiũ est, quòd homines maleficijs possunt affici, experientia teste, vt diximus in nostro Compendio, lib. 2. & 3. ideò hoc facto fundamento, est sciendum, quòd in omnibus maleficijs, quæ tã ad amorẽ, quã ad læsionẽ fiunt, semper pactũ manifestũ, aut secretum, tacitũ, vel expressum interuenit, quod inter maleficũ, & dæmonem habetur, quod semper est quid vanum. Quo peracto, statim dæmon, aut præsentialiter, vt in Energumenos, aut potestatiuè, vt in maleficiatos, ingreditur, & ad illam solùm personam, contra quam dictum maleficium fabricatum fuit. Quid autẽ agendum sit de illis instrumentis maleficialibus, quæ in lectis, vel alijs locis inueniuntur, vt sunt ossa, plumæ, capilli, grana, ferrum, lapides, claui, sulphur, acus, & similia à dæmonibus delata, dico, quòd omnia igne benedicto cõburenda sunt, vt in nostro Flagello ordinauimus, relicta omni alia superstitione. Quibus autem signis quis cognoscatur esse maleficiatus, & dæmoniacus simul, dico, quod etsi sint plura, tamen ad præsens hìc adferam, illa, quæ in Sacerdotali posita inueniuntur. Et primo dico, quòd maleficiati colorem cedrinum in facie habere consueuerunt. Alij autem oculos constrictos, & humores desiccatos habent, omniaque eorum membra ligata videntur. Potissima autem signa demonstrantia hominem esse maleficiatum simul, & dæmoniacum, sunt cordis, & oris stomachalis constrictio; & cùm eis videtur se bolum super stomachum habere. Aliqui puncturas in corde, ac si acubus, esset punctum, sentiunt. Quibusdam cor sibi corrodi videtur. Alij verò in collo, & renibus magnum dolorem sentiũt, ita quòd talia membra à canibus lacerati eis videatur. Quibusdam bolum in gutture ascendentem, & descendentem habere videtur. Aliquibus autẽ

Pactum in omni maleficio concurrit inter demonem, & maleficum.

Documentũ perutile Exercitis hic describitur.

Quibus signis cognoscatur maleficiatus.

Potissima signa maleficiati quæ sint.

ligata est vena generationis. Quidam verò ex indispositione stomachi quidquid ad sustentationem comedunt, vel bibũt, per vomitum reijciunt. Aliquibus ventus frigidissimus, tamquam flammam per ventrẽ discurrit. Quibusdam impeditur digestio cibi. Et potissimum signum est, quando medicinæ applicatæ nihil prosunt infirmo, vt supra diximus capite præcedenti. Aliquibus circa collum est vna continua pulsatio, quæ tremorem inferre videtur. Signa autem, quæ accidere consueuerunt in coniuratione maleficiati simul, & dæmoniaci, capite sequenti describuntur.

Nota quãta patiantur dæmoniaci.

Potissimum signum dæmoniaci quale.

CAP. XIII.

De signis, quæ apparere consueuerunt, quãdo aliquis dæmoniacus, & maleficiatus coniuratur, & de modo quẽ tenet diabolus egrediendo è corporibus obsessis.

ET si dæmones pro posse conentur in coniuratione se inuictos ostendere, tamen diuina potestate coacti signa suæ præsentiæ in corporibus obsessis ostẽdunt. Primum igitur signum, quod in coniuratione obsessi apparet, est quod quando Sacerdos ponit manũ super caput vexati, rem frigidissimam tamquã glaciẽ, sub manu sentit. Aliquibus vẽtus frigidissimus per humeros, & renes descendit. Quibusdam caput in immensũ aggrauatur. Aliquibus cerebrum constringitur, & perforatur, ac si gladio percuteretur. Aliquibus inflammatur caput, & facies, & aliquando tota persona ac si esset vapor ignis. Aliquibus febris immensa cum dolore capitis euenit, & totum corpus exrenuatur, & frangitur. Sed omnia ista accidentia parũ durant, quia coniuratio tollit vigorem dæmoni. Quibusdam constringitur guttur, adeò quòd strangulari videntur. Alij quibus ad orificiũ stomachi quædam res ad modũ pilæ mouentur, ac si essent vermes, aut formicæ, aut ranæ. Quibusdã vomitus magnus stomachi accidit. Aliqui maximam torturam in visceribus sentiũt. Nõnullis venter vehementer inflatur. Aliquibus constringitur cor, ac si intolerabiliter pungeretur. Ostenditur etiam dæmon in aliqua parte corporis palpitãdo, sicut piscis aut in modum formicarum. Quidam tam in coniuratio-

Signa præsentiæ diabolicæ quæ sint.

Diuersa signa, quæ apparent in coniuratione.

Cuttur à dæmonibus in coniuratione constringitur.

tione, quàm extra, in totum corpus sentiunt dæmones inter carnem, & pellem, ac si essent formicæ discurrentes, & aliquibus videtur, quòd tota caro eorum acubus pungatur. Aliquando dæmon per transit a capite vsque ad pedes, sicut ventus, & è contra. Quamplura alia signa faciunt dæmones in corporibus obsessis, quæ practicando videbis, quia diuersi dæmones diuersa signa faciunt. Deniq; quidam dæmones inueniuntur, qui in corporibus obsessis loquuntur, tractantes (vt sæpiùs diximus) de mysterijs altissimis Sacræ Scripturæ, sic coacti à Deo, & aliquando voluntariè, vt animos Exorcistarum, & assistentium ad curiositates pertrahant, & inducant. His Exorcista, quantum potest, imponat silentium, & illis præcipiat, quòd exeundo è corporibus obsessis, illa sana, & libera, ac expedita, vt inuenerunt, relinquant. Et cogat eos, vt præbeant aliquod signum reale, & efficax sui recessus, & quòd exeant realiter, & effectualiter, ducendo secum totam suam damnatam societatem. Quidam dæmones quandoq; exeunt per os, in modū flammæ ignis. Quidam verò in modum venti congelati. Aliqui autem eorum in forma apum, seu formicarum. Alij exeunt per aures, discendentes à stomacho, à corde, & ab omnibus partibus corporis obsessi. Quidam egrediuntur per secessum in similitudinem piæ, quæ semper gyro voluitur, donec è corpore exeat. Aliqui in similitudinem ranæ, quæ serpit, donec egrediantur. Aliqui in similitudinem venti frigidissimi. Quidam denique per nares in similitudinem guttæ sanguinis, in terram defluentis, exeunt. Alijsque varijs modis dæmones exeunt vt practicando videbis.

Ostenditur diabolus diuersimodè in corpore vexato.

Loquntur quandoque in corporibus obsessis. Mirabilia dæmones.

Signa sui recessus à dæmone quærat Exorcista.

Diuersimodè egrediuntur dæmones è corporib. obsessis.

CAP. XIV.

Dæmones in corporibus humanis latere, grauissimasque infirmitates in homines introducere, & illos morte afficere posse, probatur vbi etiam remedium Exorcistis necessarium describitur.

SVpra cap. 7. dictum fuit, dæmones ad maleficorum instātiam, homines, maleficijs mediantibus, posse vexare, quod multis rationibus, & exemplis probaui-

Graue dispendium hominũ hic notatur Diuinæ permissionis mirabilis effectus.

mus in Compendio nostro, cap. 11. Quibus addendum est, quòd aliquando dæmones (diuina permittente voluntate) homines vsque ad mortem pertrahunt, nisi citò illis remedijs opportunis subueniatur. Et hoc aliquando fit diabolo præsente, quandoque autem sine eius præsentia, ipso tamen potestatiuè assistẽte, & operante ad imperium maleficorum hæc procurantium.

Grauis maleficorum malitia.

Quod non latuit B. Isidoro, vt patet lib. 8. Etymologiarum cap. 9. qui describens naturam maleficorum loquitur in hæc verba. Malefici (inquit) dicuntur ob facinorum magnitudinem. Hi elementa concutiunt, mentes hominum turbant, & sine vllo veneni haustu violentia tantum carminis animas interimunt. Et si quis quæreret, quid sit dæmones præsentialiter, vel potestatiuè hominem vexare. Respondetur, quòd ille à dæmonio præsentialiter vexari, & possideri dicitur, cùm dæmon pro libito suo, omnibus membris illius, interius, & exterius vtitur. Potestatiuè autem quis à dæmonio vexari dicitur, qui maleficio mediante, cui dæmon ex pacto cum maleficio inito, assistit, affligitur, & cruciatur, licet dæmon non sit tibi præsentialiter, inferendo læsionem. Quod quam crebrò, ac sæpissimè contingat, quotidie homines experiuntur, qui cateruatim tam dirè, & acriter hæc maleficia patiuntur, vt sæpè hac infirmitate affecti, & ad vltimum vitæ suæ dispendium deducti, vitam cum morte permutent, nisi (vt diximus) citò subueniatur. De varijs infirmitatibus hominum extant experientiæ quasi innumeræ, quæ non solùm ab auctoribus Mallei narrantur, parte 2. cap. 12. sed etiam, quæ in dies da aures Exorcistarum peruenire dignoscuntur; ex quibus duas in medium afferam, ne ista voluntariè dicta videantur, quæ mihi acciderunt pluribus in locis: Nam cùm anno Domini 1575. in ciuitate Regij moram traherem, cuidam nobilissimæ mulieri viduæ maleficium à maleficis pessimum illatum fuit, ita vt in maximam, & incurabilem infirmitatem inciderit; quæ cùm medicum suum excellentissimum (cui nomen Hieronymus Arlotus erat) euocasset,

Homines à dæmonibus præsentialiter & potestatiuè vexari, quid sit.

Maleficia interimunt homines.

Casus miserabilis in ciuitate Regij.

set, totam suam infirmitatem enarrauit. At ille omnes genus medicinæ adhibendo, cernens se pro sanitate acquirenda nihil in ea proficere posse, & magis mulierem ad vitæ interitum appropinquare, timensque prædictam mulierem aliquo maleficio affici, sermone super hac re mecum habito tandem ad sæpè dictę mulieris domum (ipso duce) peruenimus. Et licet ille medicus aliquando alterius opinionis (vt mos Medicorum est) extiterit, tamen lectos consilio meo iussit expurgari, vbi inter alia instrumenta maleficialia, quædam imago ex plumis miro modo ad instar hominis fabrificata, caput, brachia, manus, crura, pedes, & omnia alia membra habens, inuenta fuit, quæ maximæ admirationis omnibus illam intuentibus causa extitit, Interim quoddam mirabile accidit? quia dum circa prædictam mulierem, non de remedijs corporis, sed de extrema vnctione ageretur, maleficialibus instrumentis combustis, remedijque spiritualibus adhibitis, quasi repente mulier illa ad sanitatem redijt, medicis ac tota eius domo spectantibus, & admirantibus. Hæc de infirmitatibus à dæmonibus introductis dicta sint. De morte verò, præter illa, quæ à prædictis auctoribus narrantur in supracitato copitulo Mallei, hic casus mihi accidit. Cùm enim anno Domini millesimo quingentesimo octuagesimo secundo in ciuitate Bononiæ morarer, quidam nobilissimus, ac illæsæ dignitatis vir filium puerum septem annorum habebat, quem tenerè, ac vnicè diligebat. Hic enim puer dirè ægrotare cæpit; quod perpendens eius pater, paternoque affectu illi compatiens, vocauit medicos, & illis infirmitatem filij sui detexit, qui omni sua industria, & arte adhibita, varijsque remedijs applicatis, nihil ad sanitatem obtinendam perficere potuerunt, admirantes se non solum incassum omnia agere, sed nec infirmitatem ipsam posse cognoscere. At pater pueri veritus, ne puer aliqua maleficiali infirmitate laboraret, diligenti inquisitione circa lectos adhibita, varia, ac diuersa instrumenta maleficialia adinuenit, qui territus, inuisendi puerum causa, vocauit me. Cui ego compatiens,

Testimoniũ Auctoris in hoc casu.

Imago maleficialis inuenitur.

Sanitas repente introducitur.

Casus mirabilis in ciuitate Bononię

In vanum laborant medici circa maleficia.

Timor cum effectu huic aduenit.

Latet hic diuinum iudicium.

cùm prædictum puerum inuisissem, omnibus viribus destitutum inueni, & licet medici omnia efficaciora, & spiritualia remedia, similibus infirmitatibus ordinata, applicassent, tamen paucis diebus elapsis (Christo sibi aliam vitam præparante) ad cœlum migrauit, omnibus de inuentis maleficialibus instrumentis admirantibus. Consueuerunt etiam dæmones in corporibus humanis sub specie diuersarum infirmitatum se abscondere, & per multos annos latere, ne (vt suprà diximus cap. 7.) ibi adesse deprehendantur, vbi posteà inæstimabiles expensæ fiunt, quæ nihil prosunt infirmis. Et nimirum, cùm res sensibiles, & corporeæ directè, & principaliter non possint agere in spiritum. Et adeò ibi teguntur, vt vix, & maxima cum difficultate omni etiam diligentia adhibita, detegi possint. Et quasi in omnibus obsessis, quos præ manibus habui, hoc accidit, circa quos expertus sum miranda. Remedia autem contra hoc applicanda, & si sint multa, potissimùm tamen est confessio sacramentalis, quæ spiritibus latentibus, vires resistendi coniurationibus aufert. Et, ne hoc tibi videatur sine ratione, & veritate dictum, aliqua exempla in medium afferam, quæ nostro proposito fauent. Cùm enim anno Domini 1574. in supradicta ciuitate Regij manerem, quamdã puellam viginti annorum à dæmonibus obsessam præ manibus habui, quæ per multos menses in lecto decubuit hac incognita infirmitate affecta. Et licet supranominatus medicus, omni studio, diuersis medicamentis mederetur, tamen in illam tempus, & operam se perdere cognouit, qui intra se de hac muliere dubitare cœpit, ne ibi spiritus malignus adesset maximè quia in ea signa supra naturam cernebat, quam dubitationẽ cũ Superiore illius puellæ conferens (erat enim monialis illa iuuenis) ipso iubente, exorcizare eam cœpi. Et licet per multos dies ipsam exorcizandam, interrogassem, ac signa interiora vexationis quæsiuissem nunquam tamen veritatem extorquere potui. Cernens autem me omnia incassum agere, & in eam operam perdere, consilio intra me habito, ipsam in confessione,

Latent hi dæmones infirmitatibus tecti.

Sensibilia directè non agunt in spiritum.

Remedium contra spiritus latentes in humanis corporibus.

Obsessa à dæmone in ciuitate Regij.

Dubitatio non frustra huic accidit.

Malitia dæmonum æternum.la-

sione audiui. Qua peracta (mirabile dictu) illud, quod in tot dies perquirendo, omnibus ferè remedijs adhibitis scire non potui, sola confessione sacramentali obtinui, adeò quòd dæmon illo sacramento victus, & debilitatus, se manifestè propalauit. Quid simile in illis puellis Mirandulæ accidit, de quibus locuti sumus in nostro Compendio, lib. 2. cap. 11. quæ à dæmonibus vexatæ, sub specie grauissimæ infirmitatis diu in lecto iacuerunt, quæ cùm multis modis (licet in vanum) interrogatæ fuissent circa vexationem, & maleficia sibi illata, ac omnia negassent, sacramento tamen confessionis adhibito, omnia fassæ sunt. Alia quamplura exempla extant: quæ tamquam superflua relinquuntur, cùm quotidie oculis hominum ratione vtentium pateant.

Gratia sacramenti confessionis quantum valeat cõtra dæmones.

Grauissimas infirmitates introducit diabolus in corpora humana.

CAP. XV.

De quadam astutia, qua dæmones è corporibus obsessis egredientes vtuntur, cùm in Exorcistas prævalere non possunt, & de remedio contra illam apponendo.

SVpra cap. 8. diximus, dæmones mille modos nocẽdi generi humano habere, omnibusq; astutijs vti ad decipiendum Exorcistam, inter quas nõ immeritò ponenda est illa, qua dæmones vtuntur, cùm in Sacerdotem prævalere non possunt. Quandoque enim vi Exorcismorum victi, & è corporibus humanis eiecti, vt faciliùs reingredi possint, in exitu suo in capillis patientis se abscondunt; vbi, obsessis ab omni interiori, exterioriq; vexatione liberatis, diù latent, nullum dolorem interiorem atque exteriorem illis immittendo. Circa quod cautus esse debet Exorcista, quia hoc sæpissimè contingere consueuit. Et ad hoc probandum, extat exemplum de quadam puella, de qua locuti sumus in Compendio nostro, lib. 1. cap. 12. quæ cùm semel à quodam Exorcista exorcizaretur, dæmon Exorcismis deuictus, ab illa recedens in eius capillis se abscondit; vbi spretis Exorcismis, tamdiu latuit, vt Exorcista illam liberam proclamaret, astantesque ad gratias Deo reddendas de victoria habita contra dæmonem, ac liberatione obsessæ acquisita,

Astutia quorumdam dæmonum è corporibus egredientium.

Latere quærunt dæmones in capillis. Casus qui auctori accidit.

verbis incitaret T m ns t amen prædictus Exorcista, ne à dæmone illuderetur, me in auxilium suum euocauit. At ego, cùm ad locum coniurationis peruenissem, intuens in obsessam, atque per signa dubitans, ne hoc ad aliquam dæmonis deceptionem pertineret, exorcismis, durisq; comminationibus contra dæmones inuehere cepi. Et cùm ille maledictus intrepidus, atq; impauidus ante me ita persisteret, vt in opinionem prioris Exorcistæ, quasi inciderem, tamen consilio intra me habito, ambabus manibus capillos illius mulieris collegi, atq; manibus sacratis suppositi. Quo expleto, cùm in faciem vexatæ respexissem, dæmon, quasi imperceptibili modo, faciem illius mulieris ab intuitu meo subtraxit, aliundè illam vertens: & cùm eum durissimis præceptis cogerem, dæmon in hæc verba prorupit: *Vedi che diauolo è questo. Io me ne staua nascosto ne i capelli di questa puttana, e tù sei stato tanto tristo, che con la tua astutia mi hai fatto scoprire.* Quæ sententia omnes astantes in clamorem, & risum conuertit.

Succurit autor cuidam Exorcistæ.

Remedium contra dæmones in capillis latentes.

Responsio dæmonis ad quemdam Exorcistam.

CAP. XVI.

Dæmones post liberationem obsessi, ad maleficia destruenda quandoque in corpora iam vexata reingrediuntur, vbi de remedio illis applicando agitur.

ET si omnia dæmonũ opera, vt plurimũ admiranda appareant, vtpotè quia præter naturã operari videantur, quædam tamen ex ipsis mirabiliora nobis videntur, eò quòd causam illarum ignoramus. Et quis non admiretur, dæmones potestatiuè è corporibus obsessis diuino auxilio assistente, ab Exorcistis expulsos, ad facturas, atque maleficia destruenda in eadem corpora, in quibus nullum ius vexandi habent, iterum reingredi? quod tamen, quandoque me præsente, factum fuit, vt patet de quadam puella à dæmone arrepta, de qua locuti sumus Compendio nostro, lib. 2. c. 11. sed nomen illius, ac loci tacere expedit; quæ licet post multos labores a quodam Exorcista consumptos ab ipso potestatiuè, in die stigmatum B.P. nostri Francisci deuelicta fuisset: tamen qualibet nocte vsq; ad so-

Opera dæmonum admiranda quare appareant.

Dæmones à corporibus egressi reingrediuntur.

lemni-

lemnitatem præfati Patris nostri, in ipsam ingrediebatur, vbi etiam per quatuor, vel sex horas manebat. Et aduenientе hora excitandi moniales, cum quibus illa moram trahebat, ad matutinum (erat enim, & ipsa monialis) tunc dæmon, velut fugitiua ab ipsa fugiebat, solutis maleficijs in ipsa existentibus, quæ in dies illa ex ore euomebat. Tandem diuino sibi assistente, & eam adiuuante præsidio, illa totaliter à dæmone derelicta, liberata fuit, mediante tamen præcepto dæmoni ab Exorcista facto, ne ad illam deinceps causa vexandi eam rediret; interueniente pariter maledictione, contra ipsum ab Exorcista prolata, si ad illam vexandam ampliùs rediret. Quòd remedium Exorcistis deseruire poterit, vt scilicet per excommunicationem (quæ cum exorcismus quo ad dæmones vnum existit) & præceptum, dæmones à vexatione hominum impediantur.

Mirabilia casus hic annotatur.

Monialis à dæmonio totaliter liberatur.

Remedium aduersus dæmones.

CAP. XVII.

De remedijs contra dæmones incubos, & succubos applicandis.

DÆmones incubos infestos esse mulieribus, Diuo Augustino testante, cognouimus. Et quandoq; in actibus libidinosis mulieribus se voluntariè subijcientibus, vtuntur quandoque etiam ipsis inuitis; & hoc in sacratioribus festis exercere consueuerunt. Cur autem dæmones hæc in sacratioribus anni temporibus, vt in Natalis Domini nostri Iesu Christi, Paschatis, Pentecostes solemnitatibus, & alijs festiuis diebus id exerceant, rationes possunt reddi. quia hoc peragunt non libidinis, & delectationis causa, quæ consistit in carne, & ossibus, cum spiritus carnem, & ossa non habeat, sed potius, vt hi, qui has spurcitias, voluntariè exercent non solùm perfidi per apostasiam à fide fiant, verùm, etiam vt, & sacrilegij vitium incurrant. Secundò, vt Deus sic grauiùs offensus maiorem potestatem sęuiendi in homines, & illos puniendi dæmonibus relinquat. Tertiò, vt ipsos in corpore, & anima in maiorem damnationę ex istis enormissimis peccatis impellant, ac ruere faciant. Et de his, se voluntariè talibus

Inuitis mulieribus dæmones vtuntur.

Rationes notabiles hic assignantur.

Malitia dæmonum cõtra genus humanum.

Exempla posita in Malleo assignantur.

bus spurcitijs subijcientibus, extant quamplura exempla, quæ ab Auctoribus mallei maleficiarum ponûtur in 2. par. quæst. 1. cap. 4. De inuitis autem multa exempla à prædictis Auctoribus ibidem quæst. 2. cap. 1. conscribuntur, ex quibus aliqua in nostro Compendio, lib. 1. cap. 15. ponuntur. Extat deniq; exemplum de quadam virgine in habitu religioso à quodam dæmone stuprata, quæ in sacratioribus anni solemnitatibus incredibili libidinis vsu abutebatur, ipsa, sola voluntate renitente, cùm in tali actu nullus sensus præter tactus sibi à dæmone relinqueretur: quia illam in actibus libidinosis immobilem reddebat. Et licet omnia remedia spiritualia tam in nostro Compendio lib. 3. cap. 3. quàm in nostro Flagello posita illi applicassem, diuina tamen permissione numquam liberari potuit. Remedia autem potissima contra has diabolicas incubationes sunt dolorosa, ac lacrymabilis contritio suorũ peccatorum: confessio sacramentalis: oratio Dominica deuotè prolata: cõmunio sacratissima Corporis Christi: deuota exercitatio in Crucis consignatione: Exorcismorum applicatio: loci mutatio, & excommunicatio, quæ fortassis quò ad hoc, vnum cũ Exorcismo existit, de quibus ad plenum locuti sumus in nostro Compendio, lib. 3. c. 3. Ad hoc etiam malum propulsandum multum valet aquæ benedictæ aspersio: deuota passionis Christi meditatio: eleemosynarum in pauperes pia largitio: Angelica salutatio: Ieiunium cum deuotione factum: & pia peregrinatio ad loca Deo, & Sanctis eius dicata inuisenda; ac denique applicatio illarum rerum benedictarum, quæ in sequenti cap. descripta sunt: hoc tamen adiuncto, quod ex supradictis rebus benedictis breue sibi facere debet, & illud ad collum, cum alijs sacratis rebus, cum maxima deuotione secum deferre. Et licet hæc remedia supradictæ moniali forsan ad maius animæ ipsius meritum, & gratiæ augmentum, non profuerint, non tamen propter hoc circa alios omittenda sunt. Quod enim vni non prodest, causa aliqua subsistente, non propter hoc sequitur, quod alteri non proderit; ideò hæc remedia alijs non

Monialis ab incubo stuprata.

Dæmones incubi quomodo inuitis mulieribus vtantur.

Remedia potissima contra incubos.

Excommunicatio in dæmones; quid sit.

Breues ex rebus benedictis fieri iubetur.

Quod vni non prodest, alij subtrahi non debet.

non sunt subtrahenda, maximè cùm res illæ contra dæmones ab Ecclesia Catholica benedictæ maximam obtineant virtutem.

CAP. XVIII.

Instrumenta maleficialia à dæmonibus, & maleficijs renouari, probatur vbi etiam de remedio agitur.

DÆmones ad maleficorum instantiam, maleficialia instrumenta ab ipsis fabricata, & aliquibus creaturis ex odio, vel malignitate illata, vt plurimum in domibus maleficia patientium deferunt, atque in lectis abscondunt. Quod quàm sæpissimè accidere consueuerit, multæ Italiæ ciuitates testantur, quarum homines his infirmitatibus afficiuntur. Et quia malefici, mala, quæ professi sunt, & in dies incipiunt perficere, & ad finem, quo tendunt, perducere nituntur, ideò ne maleficia in his, quibus applicantur, carent suo effectu, ipsi dæmones, seu malefici sæpissimè omni mense ipsa instrumenta maleficialia renouare procurant. Et ad hoc probandum quamplures experientiæ extant, quæ nostris temporibus acciderunt, quorum vnam solummodo enarrabo. In Ciuitate Bononiæ anno Domini 1582. cuidam presbytero (nomen vt taceã, expedit) cuiusdam parochialis Ecclesiæ Rectori hic casus accidit. Nam cùm maleficium pessimum sibi illatum fuisset, vt per multos menses in lecto decumberet, & ad Medicos pro sanitate acquirenda recurreret, incassaque omnia remedia naturalia fore cerneret: timens se aliqua maleficiali infirmitate laborare, & affici, consilio Exorcistarum habito, lectos expurgare, atque perquirere fecit, in quibus multa instrumenta maleficialia adinuenta fuerunt, quæ in ignem iniecta, consumpta fuere. Sequenti verò mense, Luna reuoluta, iterum prædictos lectos aperiri, atque perquirere fecit, vbi denuò alia instrumenta maleficialia in ipsis lectis inuenta, extrahi iussit, quæ similiter igne benedicto combusta sunt. Hæcq; iterum exequendo, post reuolutionem cuius-

Maleficia dæmonibus deferuntur.

Perficere nituntur malefici, quæ professi sunt.

Renouant malefici instrumenta maleficialia.

Presbyter maleficiatus in ciuitate Bononiæ.

cuiuslibet Lunæ semper cum maxima intuentium admiratione, diuersæ speciei instrumentorum maleficialium repertæ fuerunt. Hic enim presbyter, post longam & diuturnam infirmitatem, remedijs contra maleficas infirmitates adhibitis, pristinæ valetudini restitutus fuit. Qui etsi sit aliqualiter senex, tamen adhuc viuit. Et hic casus vsque ad aures Illustrissimi, & Reuer. D. Cardinalis, & Archiepiscopi prædictæ ciuitatis peruenit; cum quo etiam sermonem super hac re (ab ipso euocatus) habui. Remedium autem contra hoc applicandum erit, vt accipiatur aurum, thus, myrrha, sal exorcizatus, oliua, cera benedicta, vt puta cerei Paschalis, vel alia, & ruta; omnibus, proprijs benedictionibus respectiuè, & singillatim benedictis, & ex eis fiant breuia, ac ponantur in quatuor angulos lecti, priùs ab instrumentis maleficialibus expurgati, ac signo sanctæ Crucis ter ad honorem sanctissimæ Trinitatis, ex omni parte consignati, atque muniti. Et hæc pauca, quæ pro modulo ingenij mei colligere potui, Exorcistis sufficiant. Quæ autem tam in nostro Flagello, quàm in hoc Fuste dæmonum tractata, & explicata fuere, nulla alia de causa edita sunt, quàm vt hominum saluti (quantum exiguæ ingenij mei vires postulant) consulerem. In quibus si quid erroris inuenietur, sicut errandi intentione non est factum, ita illud mecum humiliter iudicio, & correctioni Sanctæ Catholicæ, & Romanæ Ecclesiæ, atque sapientum subijcio. At si quid vtilitatis ex his sumptum fuerit, sacrosanctæ, individuæ, atque sapientissimæ Trinitati, à qua omne datum, & donum perfectum prouenire dignosco, referatur. Cui est omnis honor, & gloria, nunc, & in æuum. Amen.

Non fabula, sed verum narratur.

Remedium contra influxus dæmonum.

Charitas auctoris erga proximũ.

Subijcit se & opera pedibus S. Catholicæ Ecclesiæ.

Alia capitula ad hanc materiam pertinentia, quære in nostro Flagello, vbi pulcherrimè describitur doctrina perutilis, ac necessaria Exorcistis.

FVSTIS DÆMONVM.

EXORCISMOS FORMIDABILES,

Potentissimos, & efficaces, in malignos spiritus expellendos, maleficiaque fuganda ab obsessis corporibus complectens.

AVCTORE R. P. F. HIERONYMO MENGO
Vitellianensi, Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ.

EXORCISMVS PRIMVS.

RVBRICA.

Ex antiquis exorcismis.

EXorcista quique sit ille, volens expellere dæmones è corporibus obsessis, præmissa sacramentali confessione, & trium dierum ieiunio, nulla leuitate, aut curiositate ductus, sed sola necessitatis, vel charitatis causa, disponens hanc rem assumere arduam, corde humiliato, fideq; firma, stans ante altare, vel aliq am imaginem, vnà cum infirmo à dæmone vexatu, ibi genuflexus, deuotè, constanter, & intrepidè, indutus sacris vestibus prosui ordinis qualitate faciens sibi signum Crucis in fronte, ore, & pectore, dicat:

SIgnum Crucis ✠ sit in fronte mea. Verba Christi ✠ sint in ore meo. Arma Christi ✠ sint in pectore meo. Potentia Patris ✠ conforta me. Sapientia Filij ✠ doce me. Amor Spiritus ✠ sancti illumina me. Benedicta sit illa dies, & hora, in qua Dominus noster Iesus Christus natus est de Beatissima Virgine Maria. Amen. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti.

sancti. Amen. Confiteor Deo omnipotenti, &c. totum.

Deinde fac absolutionem super infirmum, & super assistentes dicendo:

Misereatur vestri omnipotens Deus &c.
Indulgentiam, & absolutionem &c.

Posteà lege sequentia præcepta alta voce contra dæmones fauentes, & obsidentes.

Ex Prierij tractatu in malignos spiritus.

PRæcipio vobis dæmones, qui venistis in adiutorium istorum dæmonum, vexantium hanc creaturam Dei N. ex parte santissimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & sub pœna immersionis in stagnum ignis, & sulphuris per manus inimicorum vestrorum, & sub pœna tradendi vos in potestatem inimicorum vestrorum, ac condemnandi vos in stagnum ignis, & sulphuris per annos mille, quatenus nullum adiutorium, vel fauorem detis istis dæmonibus, qui vexant hoc corpus istius creaturæ Dei N. sed discedatis statim, & eatis ad loca vobis deputata à Deo. Ecce Crucem Domini ✠ fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Præcipio etiam vobis dæmones, qui vexatis hanc creaturam Dei N. quod exeuntes ab ea, dimittatis, & relinquatis eam liberam, & sanam, absque vlla læsione animæ, & corporis, vt possit seruire Deo creatori suo. Etiam præcipio omnibus inimicis vestris in nomine sanctissimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, vt cogant vos obedire mandatis, & præceptis meis. Et sub eisdem pœnis præcipio vobis, vt nihil dicatis, vel faciatis, quod præsentibus, vel absentibus displiceat, nisi quantum fuerit interrogatum à me. In nomine Pa✠tris, & Fi✠lij, & Spiritus✠sancti. Amen.

Hic Exorciſta ponat manus ſuper caput vexati, ligando ſtolam ad collum eius cum tribus nodis dicat.

OVos abominabiles, ac rebelles Dei, coniuro vos ſpiritus, adiuro, voco, conſtringo, euoco, contendo, & conteſtor vbicumq; ſitis in homine iſto per Pa✠trem, & Fi✠lium, & Spiritum✠ſanctum, & per potentiſſimum nomen Dei Heloy forte, & admirabile exorcizo, & adiuro vos ſpiritus, ac impero vobis authoritate qua fungor per virtutem Dei, & ſapientiſſimi Creatoris, qui cuncta creauit, tenens vos in ſua poteſtate, à qua fugere non poteſtis, vt incontinenti verba coniurationis meæ intelligatis, & virtutem, & ſentiatis vos victos ex præcepto vobis facto, nunc ab iſta creatura Dei N. & imagine Chriſti non audeatis recedere abſque licentia mei præcepti, & ſic ſitis ligati, & incatenati, ſicut Sancti Dei ligauerunt dæmones cum catenis, ita cum iſta ſtola iucunditatis ego vos ligo. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus✠ſancti. Amen. Ex antiq. Exorc. Gen. 1.

Deinde poſitis manibus ſuper caput vexati dicat:

EXtinguatur in te N. omnis virtus diaboli per impoſitionem manuum mearum, immo per inuocationem omnium Sanctorum, Angelorum, Archangelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, atq; Virginum, & omnium ſimul Sanctorum. In nomine Patris, ✠ Filij, ✠ & Spiritus✠ſancti. Amen.

Poſtea lege ſequens Euangelium, tenens manus ſuper caput vexati.

¶ Initium S. Euangelij ſecundùm Ioannem.

IN principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hoc erat in principio Ioan. c. 1.

pio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt,& sine ipso factum est nihil,quod factum est. In ipso vita erat, & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Fuit homo missus à Deo,cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine,vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera,quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat,& mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit,& sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius,qui non ex sanguinibus,neque ex voluntate carnis, neq; ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis,& vidimus gloriam eius,gloriam quasi vnigeniti à Patre, plenum gratiæ, & veritatis. ℟. Laus tibi Christe.

Deinde subiungat Exorcista hæc verba.

Per Euangelica dicta, extinguatur in te N. omnis virtus diabolica, & infundatur virtus diuina.

Quod seruandum est in fine cuiuslibet Euangelij.

Postea Exorcista ostendat Crucem dæmoniaco, dicens

Ecce Crucem Domini ✠ fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Extra de Trin. & fide Cath. c. 1. Firmiter.

DOmine Deus omnipotens,qui es æternus,immẽsus,incõmutabilis,& incomprehensibilis, atque ineffabilis trinus in personis, & vnus in essentia,& substantia, Pater quidem à nullo, Filius à Patre solo, & Spiritus sanctus ab vtroque, absq; initio, & fine procedens,

cedens. Qui licet verè existas Deus in tribus personis, quæ sunt consubstantiales, coæquales, omnipotentes & coæternæ, tamen vniuersorum principium, creator omnium visibilium, & inuisibilium, spiritualiũ, & corporalium permanes. Quia tua Omnipotenti virtute simul ab initio temporis vtramque de nihilo creaturam condidisti, spiritualem, & corporalem, Angelicam videlicet, & mundanam, deinde humanam quasi communem ex spiritu, & corpore constitutam. Pro cuius salute vnigenitum filium tuum Iesum Christum, à tota simul Trinitate è cælo demissum, incarnari voluisti; qui ex Maria semper virgine, Spiritus sancti cooperatione conceptus, veruſq; homo factus ex humana carne, vna in duabus naturis persona, viam vitę manifestè demonstrauit. Qui cùm esset secundùm diuinitatem immortalis, & impassibilis, pro nostra tamen salute secundùm humanitatem effectus est mortalis, & passibilis. Qui etiam pro salute humani generis in ligno Crucis passus, & mortuus descendit ad inferos, resurrexit à mortuis, & ascendit ad cælum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos in fine sæculi, & redditurus singulis secundùm opera sua, tàm malis, quam electis. Per hæc omnia sanctissima fidei mysteria, & nostræ redemptionis sacramenta, te deprecamur, ac petimus, vt suscipias preces, quas tibi offerimus pro famulo tuo N. & expellas omnes dæmones ex hoc corpore, & proijcias eos, vt inimicos tuos, in profundum inferni, vt non habeant potestatem super hunc famulum tuum N. molestandi, fatigandi, seu vexandi eum: quia in te sperauit, & credidit, vt non confundatur in æternum, sed in tua iustitia, & fortitudine brachij tui liberatus existat. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Luc. 1.

Eccl. Ro. in præfatione S. Crucis.

Hic Exorcistæ aspergat aquam benedictam super obsessum.

Deinde incipiat adiurare dæmones eum obsidentes.

Sed cauere debet, ne sine graui necessitate veniat ad colloquium familiare cum illis, quod sæpè dæmones facere quærunt, vt Exorcista perdat deuotionem, & ipsi reassumant vires, sed cum magna fide, & forti animo intrepidè illos aggrediendo, dicat:

Coniuratio.

Gen. 2. O Rebelles Dei, & inimici triumphatoris Domini nostri Iesu Christi Nazareni, ecce venio ad vos in virtute Dei Omnipotentis, qui vos ex nihilo creauit, qui tam iniustè, atque impiè hunc famulum Dei N. vestra temeraria, atq; obstinata voluntate inquietare, & molestare præsumpsistis. In virtute igitur Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Ego coniuro vos dæmones infernales, spiritus malignos, & per illam sanctissimam veram, & immaculatam fidem Domini nostri Iesu Christi, quam B. Ioannes Apostolus ardentissimo charitatis amore prædicauit, pro cuius defensione in Insula Patmos relegatus fuit; cui Dominus per Angelos suos reuelare sanctissima mysteria Apoc. c. 1. nostræ fidei dignatus est, vt illa propalaret seruis suis fidelibus, qui testimonium perhibuit verbo Dei, & Iesu Christi quæcumque vidit, cuius gratia, & pace nullo modo vti potestis, eò quòd dedistis terga conditori vestro. Audi igitur iniquissime dæmon, audi, & time victus, & prostratus abscede in nomine Domini nostri Iesu Christi, quia tibi interdicitur figura Dei.

Oratio.

OMnipotens, & misericors Deus, qui fideles tuos in te verè credentes, omni tempore clementer ab erroribus conseruare non desinis, & famulis tuis in tua fide perseuerantibus, non solùm firmitatem illius prębes, sed etiam sacratissima eiusdem fidei nostræ mysteria

ria reuelare non dedignaris, te Domine sancte Pater, humiliter deprecor, ac posco, vt per virtutem eiusdem fidei, & intercessionem B Ioannis Euangelistæ, & per omnia nostræ fidei mysteria, illi per Angelum tuum reuelata, mihi potestatem præbeas expellendi hos dæmones ab hoc famulo tuo N. quem tua pietate creare, & ad tuam imaginem formare dignatus es, tu liberatus ab hac pessima vexatione, & in tua fide confirmatus, & corroboratus, te adiuuante, æternæ beatitudinis præmium assequi mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Apoc. per totum.

Coniuratio.

COniuro te ✠ maledicte dæmon per virtutem sacratissimi nominis Domini nostri Iesu Christi, qui reuelauit seruo suo Ioanni sacratissima mysteria Apocalypsis, qui testimonium perhibuit verbo Dei, cũ de diuinitate sua differens, dixit: In principio erat Verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbũ. Quique de eius humanitate, qua Verbum caro factum est, prædicando, & scribendo, deque venturo eius iudicio, & signis præcedentibus eius aduentum testificabatur, qui à Christo sapientiam audiuit, ipsum vidit, vitamq; eius imitatus est, vt dignè testimonium perhiberet eorum quæcumque vidit. Eradicare igitur, & effugare, ò maledicte dæmon, ab hoc plasmate Dei N. per illum, qui te de supernis cælorum ad inferiora terræ demergi præcepit. Coniuro te ✠ malignissime dæmon per gratiam, & pacem, quam Beatus Ioãnes optat omnibus fidelibus Christi, cùm dicit: Gratia vobis, & pax. Gratia (inquam) ò miserrime dæmon, quæ nos suscitat à peccatis, quæ tuis maledictis persuasionibus commisimus. Pax, quæ reddit nos Deo, & Beatis Angelis confœderatos. Gratia, quæ (te inuito) conuertit voluntatem nostram ad Deum, vt grati simus. Pax, quæ quietat animum nostrum in Deo, vt ipse gratissimus sit nobis. Coniuro te ✠ maledicte dæmon per Iesum Christum filium Dei, qui erat, dum omnia crearet; qui est, dũ omnia reconciliat, & qui venturus est, quan- Apoc. 1. Ioan. c. 1. Apoc. cit. Apoc. cit.

Exempla posita in Malleo assignantur.

bus spurcitijs subijcientibus, extant quamplura exempla, quæ ab Auctoribus mallei maleficiarum ponũtur in 2. par. quæst. 1. cap. 4. De inuitis autem multa exempla à prædictis Auctoribus ibidem quæst. 2. cap. 1. conscribuntur, ex quibus aliqua in nostro Compendio, lib. 1. cap. 15. ponuntur. Extat deniq; exemplum de quadam virgine in habitu religioso à quodam dæmone stuprata, quæ in sacratioribus anni solemnitatibus incredibili libidinis vsu abutebatur, ipsa, sola voluntate renitente, cùm in tali actu nullus sensus præter tactus sibi à dæmone relinqueretur: quia illam in actibus libidinosis immobilem reddebat. Et licet omnia remedia spiritualia tam in nostro Compendio lib. 3. cap. 3. quàm in nostro Flagello posita illi applicassem, diuina tamen permissione numquam liberari potuit. Remedia autem potissima contra has diabolicas incubationes sunt dolorosa, ac lacrymabilis contritio suorũ peccatorum: confessio sacramentalis: oratio Dominica deuotè prolata: cõmunio sacratissima Corporis Christi: deuota exercitatio in Crucis consignatione: Exorcismorum applicatio: loci mutatio, & excommunicatio, quæ fortassis quò ad hoc, vnum cũ Exorcismo existit, de quibus ad plenum locuti sumus in nostro Compendio, lib. 3. c. 3. Ad hoc etiam malum propulsandum multum valet aquæ benedictæ aspersio: deuota passionis Christi meditatio: eleemosynarum in pauperes pia largitio: Angelica salutatio: Ieiunium cum deuotione factum: & pia peregrinatio ad loca Deo, & Sanctis eius dicata inuisenda; ac denique applicatio illarum rerum benedictarum, quæ in sequenti cap. descripta sunt: hoc tamen adiuncto, quod ex supradictis rebus benedictis breue sibi facere debet, & illud ad collum, cum alijs sacratis rebus, cum maxima deuotione secum deferre. Et licet hæc remedia supradictæ moniali forsan ad maius animæ ipsius meritum, & gratiæ augmentum, non profuerint, non tamen propter hoc circa alios omittenda sunt. Quod enim vni non prodest, causa aliqua subsistente, non propter hoc sequitur, quod alteri non proderit; ideò hæc remedia alijs

Monialis ab incubo stuprata.

Dæmones incubi quomodo inuitis mulieribus vtantur.

Remedia potissima contra incubos.

Excommunicatio in dæmones, quid sit.

Breues ex rebus benedictis fieri iubetur.

Quod vni non prodest, alij subtrahi non debet.

non

non sunt subtrahenda, maximè cùm res illæ contra dæmones ab Ecclesia Catholica benedictæ maximam obtineant virtutem.

CAP. XVIII.

Instrumenta maleficialia à dæmonibus, & maleficijs renouari, probatur vbi etiam de remedio agitur.

DÆmones ad maleficorum instantiam, maleficialia instrumenta ab ipsis fabricata, & aliquibus creaturis ex odio, vel malignitate illata, vt plurimum in domibus maleficia patientium deferunt, atque in lectis abscondunt. Quod quàm sæpissimè accidere consueuerit, multæ Italiæ ciuitates testantur, quarum homines his infirmitatibus afficiuntur. Et quia malefici, mala, quæ professi sunt, & in dies incipiunt perficere, & ad finem, quo tendunt, perducere nituntur, ideò ne maleficia in his, quibus applicantur, carent suo effectu, ipsi dæmones, seu malefici sæpissimè omni mense ipsa instrumenta maleficialia renouare procurant. Et ad hoc probandum quamplures experientiæ extant, quæ nostris temporibus acciderunt, quorum vnam solummodo enarrabo. In Ciuitate Bononiæ anno Domini 1582. cuidam presbytero (nomen vt taceā, expedit) cuiusdam parochialis Ecclesiæ Rectori hic casus accidit. Nam cùm maleficium pessimum sibi illatum fuisset, vt per multos menses in lecto decumberet, & ad Medicos pro sanitate acquirenda recurreret, incassaque omnia remedia naturalia fore cerneret: timens se aliqua maleficiali infirmitate laborare, & affici, consilio Exorcistarum habito, lectos expurgare, atque perquirere fecit, in quibus multa instrumenta maleficialia adinuenta fuerunt, quæ in ignem iniecta, consumpta fuere. Sequenti verò mense, Luna reuoluta, iterum prædictos lectos aperiri, atque perquirere fecit, vbi denuò alia instrumenta maleficialia in ipsis lectis inuenta, extrahi iussit, quæ similiter igne benedicto combusta sunt. Hæcq; iterum exequendo, post reuolutionem cuius-

Maleficia dæmonibus deferuntur.

Perficere nituntur maleficia, quæ professi sunt.

Renouant malefici instrumenta maleficialia.

Presbyter maleficiatus in ciuitate Bononiæ.

cuiuslibet Lunæ semper cum maxima intuentium admiratione, diuersæ species instrumentorum maleficialium repertæ fuerunt. Hic enim presbyter, post longam & diuturnam infirmitatem, remedijs contra maleficas infirmitates adhibitis, pristinæ valetudini restitutus fuit. Qui etsi sit aliqualiter senex, tamen adhuc viuit. Et hic casus vsque ad aures Illustrissimi, & Reuer. D. Cardinalis, & Archiepiscopi prædictæ ciuitatis peruenit; cum quo etiam sermonem super hac re (ab ipso euocatus) habui. Remedium autem contra hoc applicandum erit, vt accipiatur aurum, thus, myrrha, sal exorcizatus, oliua, cera benedicta, vt puta cerei Paschalis, vel alia, & ruta; omnibus, proprijs benedictionibus respectiuè, & singillatim benedictis, & ex eis fiant breuia, ac ponantur in quatuor angulos lecti, priùs ab instrumentis maleficialibus expurgati, ac signo sanctæ Crucis ter ad honorem sanctissimæ Trinitatis, ex omni parte consignati, atque muniti. Et hæc pauca, quæ pro modulo ingenij mei colligere potui, Exorcistis sufficiant. Quæ autem tam in nostro Flagello, quàm in hoc Fuste dæmonum tractata, & explicata fuere, nulla alia de causa edita sunt, quàm vt hominum saluti (quantum exiguæ ingenij mei vires postulant) consulerem. In quibus si quid erroris inuenietur, sicut errandi intentione non est factum, ita illud mecum humiliter iudicio, & correctioni Sanctæ Catholicæ, & Romanæ Ecclesiæ, atque sapientum subijcio. At si quid vtilitatis ex his sumptum fuerit, sacrosanctæ, indiuiduæ, atque sapientissimæ Trinitati, à qua omne datum, & donum perfectum prouenire dignosco, referatur. Cui est omnis honor, & gloria, nunc, & in æuum. Amen.

Non fabula, sed verum narratur.

Remedium contra influxus dæmonum.

Charitas nutoris erga proximũ.

Subijcit se & opera pedibus S. Catholicæ Ecclesiæ.

Alia capitula ad hanc materiam pertinentia, quære in nostro Flagello, vbi pulcherrimè describitur doctrina perutilis, ac necessaria Exorcistis.

FVSTIS DÆMONVM.

EXORCISMOS FORMIDABILES,

Potentissimos, & efficaces, in malignos spiritus expellendos, maleficiaque fuganda ab obsessis corporibus complectens.

AVCTORE R. P. F. HIERONYMO MENGO
Vitellianensi, Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ.

EXORCISMVS PRIMVS.

RVBRICA.

Ex antiquis exorcismis.

EXorcista quique sit ille, volens expellere dæmones è corporibus obsessis, præmissa sacramentali confessione, & trium dierum ieiunio, nulla leuitate, aut curiositate ductus, sed sola necessitatis, vel charitatis causa, disponens hanc rem assumere arduam, corde humiliato, fideq; firma, stans ante altare, vel aliq am imaginem, vnà cum infirmo à dæmone vexatu, ibi genuflexus, deuotè, constanter, & intrepidè, indutus sacris vestibus prosui ordinis qualitate faciens sibi signum Crucis in fronte, ore, & pectore, dicat:

SIgnum Crucis ✠ sit in fronte mea. Verba Christi ✠ sint in ore meo. Arma Christi ✠ sint in pectore meo. Potentia Patris ✠ conforta me. Sapientia Filij ✠ doce me. Amor Spiritus ✠ sancti illumina me. Benedicta sit illa dies, & hora, in qua Dominus noster Iesus Christus natus est de Beatissima Virgine Maria. Amen. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti.

sancti. Amen. Confiteor Deo omnipotenti, &c. totum.

Deinde fac absolutionem super infirmum, & super assistentes dicendo:

Misereatur vestri omnipotens Deus &c.
Indulgentiam, & absolutionem &c.

Posteà lege sequentia præcepta alta voce contra dæmones fauentes, & obsidentes.

Ex Prierij tractatu in malignos spiritus.

PRæcipio vobis dæmones, qui venistis in adiutorium istorum dæmonum, vexantium hanc creaturam Dei N. ex parte sanctissimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & sub pœna immersionis in stagnum ignis, & sulphuris per manus inimicorum vestrorum, & sub pœna tradendi vos in potestatem inimicorum vestrorum, ac condemnandi vos in stagnum ignis, & sulphuris per annos mille, quatenus nullum adiutorium, vel fauorem detis istis dæmonibus, qui vexant hoc corpus istius creaturæ Dei N. sed discedatis statim, & eatis ad loca vobis deputata à Deo. Ecce Crucem Domini ✠ fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Præcipio etiam vobis dæmones, qui vexatis hanc creaturam Dei N. quod exeuntes ab ea, dimittatis, & relinquatis eam liberam, & sanam, absque vlla læsione animæ, & corporis, vt possit seruire Deo creatori suo. Etiam præcipio omnibus inimicis vestris in nomine sanctissimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, vt cogant vos obedire mandatis, & præceptis meis. Et sub eisdem pœnis præcipio vobis, vt nihil dicatis, vel faciatis, quod præsentibus, vel absentibus displiceat, nisi quantum fuerit interrogatum à me. In nomine Pa✠tris, & Fi✠lij, & Spiritus ✠ sancti. Amen.

Hic Exorciſta ponat manus ſuper caput vexati, ligando ſtolam ad collum eius cum tribus nodis dicat.

OVos abominabiles, ac rebelles Dei, coniuro vos ſpiritus, adiuro, voco, conſtringo, euoco, contendo, & conteſtor vbicumq; ſitis in homine iſto per Pa✠trem, & Fi✠lium, & Spiritum✠ſanctum, & per potentiſſimum nomen Dei Heloy ſorte, & admirabile exorcizo, & adiuro vos ſpiritus, ac impero vobis authoritate qua fungor per virtutem Dei, & ſapientiſſimi Creatoris, qui cuncta creauit, tenens vos in ſua poteſtate, à qua fugere non poteſtis, vt incontinenti verba coniurationis meæ intelligatis, & virtutem, & ſentiatis vos victos ex præcepto vobis facto, nunc ab iſta creatura Dei N. & imagine Chriſti non audeatis recedere abſque licentia mei præcepti, & ſic ſitis ligati, & incatenati, ſicut Sancti Dei ligauerunt dæmones cum catenis, ita cum iſta ſtola iucunditatis ego vos ligo. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus✠ſancti. Amen. Ex antiq. Exorc. Gen. 1.

Deinde poſitis manibus ſuper caput vexati dicat:

EXtinguatur in te N. omnis virtus diaboli per impoſitionem manuum mearum, immo per inuocationem omnium Sanctorum, Angelorum, Archangelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apoſtolorum, Martyrum, Confeſſorum, atq; Virginum, & omnium ſimul Sanctorum. In nomine Patris, ✠ Filij, ✠ & Spiritus✠ſancti. Amen.

Poſtea lege ſequens Euangelium, tenens manus ſuper caput vexati.

¶ Initium S. Euangelij ſecundùm Ioannem.

IN principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Hoc erat in principio Ioan. c. 1.

pio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt,& sine ipso factum est nihil,quod factum est. In ipso vita erat, & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Fuit homo missus à Deo,cui nomen erat Ioannes. Hic venit in testimonium, vt testimonium perhiberet de lumine,vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera,quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat,& mundus per ipsum factus est, & mundus eum non cognouit. In propria venit,& sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his qui credunt in nomine eius,qui non ex sanguinibus,neque ex voluntate carnis, neq; ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. Et verbum caro factum est, & habitauit in nobis,& vidimus gloriam eius,gloriam quasi vnigeniti à Patre, plenum gratiæ, & veritatis. ℟. Laus tibi Christe.

Deinde subiungat Exorcista hæc verba.

Per Euangelica dicta, extinguatur in te N. omnis virtus diabolica, & infundatur virtus diuina.

Quod seruandum est in fine cuiuslibet Euangelij.

Postea Exorcista ostendat Crucem dæmoniaco, dicens:

Ecce Crucem Domini ✠ fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Extra de Trin. & fide Cath. c. 1. Firmiter.

DOmine Deus omnipotens,qui es æternus,immẽsus,incõmutabilis,& incomprehensibilis, atque ineffabilis trinus in personis, & vnus in essentia,& substantia, Pater quidem à nullo, Filius à Patre solo, & Spiritus sanctus ab vtroque, absq; initio, & fine procedens,

cedens. Qui licet verè existas Deus in tribus personis, quæ sunt consubstantiales, coæquales, omnipotentes & coæternæ, tamen vniuersorum principium, creator omnium visibilium, & inuisibilium, spiritualiũ, & corporalium permanes. Quia tua Omnipotenti virtute simul ab initio temporis vtramque de nihilo creaturam condidisti, spiritualem, & corporalem, Angelicam videlicet, & mundanam, deinde humanam quasi communem ex spiritu, & corpore constitutam. Pro cuius salute vnigenitum filium tuum Iesum Christum, à tota simul Trinitate è cælo demissum, incarnari voluisti; qui ex Maria semper virgine, Spiritus sancti cooperatione conceptus, verusq; homo factus ex humana carne, vna in duabus naturis persona, viam vitę manifestè demonstrauit. Qui cùm esset secundùm diuinitatem immortalis, & impassibilis, pro nostra tamen salute secundùm humanitatem effectus est mortalis, & passibilis. Qui etiam pro salute humani generis in ligno Crucis passus, & mortuus descendit ad inferos, resurrexit à mortuis, & ascendit ad cælum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos in fine sæculi, & redditurus singulis secundùm opera sua, tàm malis, quam electis. Per hæc omnia sanctissima fidei mysteria, & nostræ redemptionis sacramenta, te deprecamur, ac petimus, vt suscipias preces, quas tibi offerimus pro famulo tuo N. & expellas omnes dæmones ex hoc corpore, & proijcias eos, vt inimicos tuos, in profundum inferni, vt non habeant potestatem super hunc famulum tuum N. molestandi, fatigandi, seu vexandi eum: quia in te sperauit, & credidit, vt non confundatur in æternum, sed in tua iustitia, & fortitudine brachij tui liberatus existat. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Luc. 1.

Eccl. Ro. in præfatione S. Crucis.

Hic Exorcistæ aspergat aquam benedictam super obsessum.

Deinde incipiat adiurare dæmones eum obsidentes.

Sed cauere debet, ne sine graui necessitate veniat ad colloquium familiare cum illis, quod sæpè dæmones facere quærunt, vt Exorcista perdat deuotionem, & ipsi reassumant vires, sed cum magna fide, & forti animo intrepidè illos aggrediendo, dicat:

Coniuratio.

Gen. 2. ORebelles Dei, & inimici triumphatoris Domini nostri Iesu Christi Nazareni, ecce venio ad vos in virtute Dei Omnipotentis, qui vos ex nihilo creauit, qui tam iniustè, atque impiè hunc famulum Dei N. vestra temeraria, atq; obstinata voluntate inquietare, & molestare præsumpsistis. In virtute igitur Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Ego coniuro vos dæmones infernales, spiritus malignos, & per illam sanctissimam veram, & immaculatam fidem Domini nostri Iesu Christi, quam B. Ioannes Apostolus ardentissimo charitatis amore prædicauit, pro cuius defensione in Insula Patmos relegatus fuit; cui Dominus per Angelos suos reuelare sanctissima mysteria Apoc. 1. nostræ fidei dignatus est, vt illa propalaret seruis suis fidelibus, qui testimonium perhibuit verbo Dei, & Iesu Christi quæcumque vidit, cuius gratia, & pace nullo modo vti potestis, eò quòd dedistis terga conditori vestro. Audi igitur iniquissime dæmon, audi, & time victus, & prostratus abscede in nomine Domini nostri Iesu Christi, quia tibi interdicitur figura Dei.

Oratio.

OMnipotens, & misericors Deus, qui fideles tuos in te verè credentes, omni tempore clementer ab erroribus conseruare non desinis, & famulis tuis in tua fide perseuerantibus, non solùm firmitatem illius præbes, sed etiam sacratissima eiusdem fidei nostræ myste-

ria

ria reuelare non dedignaris, te Domine sancte Pater, humiliter deprecor, ac posco, vt per virtutem eiusdem fidei, & intercessionem B Ioannis Euangelistæ, & per omnia nostræ fidei mysteria, illi per Angelum tuum reuelata, mihi potestatem præbeas expellendi hos dæmones ab hoc famulo tuo N. quem tua pietate creare, & ad tuam imaginem formare dignatus es, tu liberatus ab hac pessima vexatione, & in tua fide confirmatus, & corroboratus, te adiuuante, æternæ beatitudinis præmium assequi mereatur. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Apoc. per totum.

Coniuratio.

COniuro te ✠ maledicte dæmon per virtutem sacratissimi nominis Domini nostri Iesu Christi, qui reuelauit seruo suo Ioanni sacratissima mysteria Apocalypsis, qui testimonium perhibuit verbo Dei, cũ de diuinitate sua differens, dixit: In principio erat Verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbũ. Quique de eius humanitate, qua Verbum caro factum est, prædicando, & scribendo, deque venturo eius iudicio, & signis præcedentibus eius aduentum testificabatur, qui à Christo sapientiam audiuit, ipsum vidit, vitamq; eius imitatus est, vt dignè testimonium perhiberet eorum quæcumque vidit. Eradicare igitur, & effugare, ò maledicte dæmon, ab hoc plasmate Dei N. per illum, qui te de supernis cælorum ad inferiora terræ demergi præcepit. Coniuro te ✠ malignissime dæmon per gratiam, & pacem, quam Beatus Ioãnes optat omnibus fidelibus Christi, cùm dicit: Gratia vobis, & pax. Gratia (inquam) ò miserrime dæmon, quæ nos suscitat à peccatis, quæ tuis maledictis persuasionibus commisimus. Pax, quæ reddit nos Deo, & Beatis Angelis confœderatos. Gratia, quæ (te inuito) conuertit voluntatem nostram ad Deum, vt gratiosi simus. Pax, quæ quietat animum nostrum in Deo, vt ipse gratissimus sit nobis. Coniuro te ✠ maledicte dæmon per Iesum Christum filium Dei, qui erat, dum omnia crearet; qui est, dũ omnia reconciliat, & qui venturus est, quan- Apoc. 1. Ioan. c. 1. Apoc. cit. Apoc. cit.

do nos per glorium beatificabit, quia tunc dabitur nobis gratia, & pax à Iesu Christo, qui in sanguine suo gratiam, & pacem nobis meruit, quam ob malitiam
Ioan. c. 18. tuam perdiderunt primi patres nostri, & nos per ipsos ex peccato originali. Coniuro te ✠ nequissime spiritus per illum, qui est testis fidelis, id est Christus, qui sicut in hunc mundum, veniens testimonium perhibuit veritati; ita etiam est primogenitus mortuorum, quia primus fuit, qui in alio sæculo à morte resurgens vixit, vt ipse in æternum viueret, & filios suos in æternum victuros, non solùm meritis, & gratiæ generaret, sed
Rom. c. 8. etiam à mortuis resuscitando immortales faceret. Coniuro te ✠ dæmon per illum, qui est princeps regũ terræ, qui est Dominus noster Iesus Christus, quem Dominus Deus pater primatem omnium iustorum, quos (in tui dedecus, ò miserrime dæmon) prædestinauit conformes fieri imagini filij eius, vt sit primogenitus in multis fratribus, quos acquisiuit sanguine suo. Coniuro te ✠ dæmon per illum, qui fecit nos Deo nostro regnum, & sacerdotes; regnum, in quo Deus per iustitiam regnaret: sacerdotes, à quibus oblationem laudis, & gratiarum actiones reciperet, regnum per quod Christi capitis nostri in Deo membra sumus: Sacerdotes, qui capiti nostro Christo, tanquam membra vera, in mysterijs sibi debitis seruiamus: qui non
Iuan. c. 5. solùm in sanguine suo meruit regnum iustitiæ, verùm etiam & reproborum iudex esse; vt sicut nos obedientes regno suo dignos per finale iudicium ostendet, sic & vos reprobos vestris malignis operibus, & factis, & contemptores tantæ gratiæ, & tam pretiosi sanguinis decernet damnatione æterna esse dignissimos. Audi ergo creatura damnata, spiritus immunde victus, & prostratus discede ab hac creatura Dei N. in nomine D.N. Iesu Christi, & vade ad loca deserta, vbi nullam creaturam lædere possis per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per
Matth. 25. ignem. Amen. *Oratio.*

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui es principiũ omnis creaturæ, in quo omnia procedunt, & per

que n

quem omnes beatificantur, qui pro salute humani generis incarnari, nasci, & mori voluisti, quippe resurrectionem mortuorum, & formidabilem diem extremi Iudicij ordinasti, in quo venturus es cum Angelis, & Sanctis omnibus, vt iudex vniuersalis, iudicare vivos, & mortuos, & sæculum per ignem, vbi reddes vnicuiq; secundùm opera sua: te humiliter deprecamur, ac petimus vt per tuam ineffabilem misericordiam, qua iustos saluas, mihi concedere digneris virtutem tuam aduersus hunc iniquissimum dæmonem, famulum tuum N. vexantem, vt illum tua gratia ab eo expellere valeam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto vivis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. Matt. 25.

Coniuratio.

COniuro te ✠ spurcissime dæmon per illum, qui cū venerit ad iudiciū in nubibus, tunc plangent super eum omnes tribus terræ, quæ tua deceptione, magis terrena dilexerunt, quàm Christū, tribus verò cælestes iustorum, qui Deo obedierunt, tunc in iudicio super eum gaudebunt. Plangent (inquam tecum, ò miserrima creatura) tribus terræ suam miseriam super eum, cuius gloriam tunc videbunt non in deitate, cuius visione indigni erunt, sed in humanitate, quam pupugerunt, & eius vulnera videbunt, quorum ipsi causa extiterunt, & ideò vt mortis eius rei deputantur, quasi ei hæc vulnera impressissent. Coniuro te ✠ nefandissime dæmon per Iesum Christum Dominum nostrum, qui est Alpha, & Omega, principium, & finis, principium (inquam) in quo creatæ sunt omnes creaturæ in natura, & gratia; finis, in quo glorificabimur in gloria; omnipotens, qui seruat in æternitate, vt sint omnia in omnibus interminabili perpetuitate. Coniuro te ✠ maligne dæmon per illum, qui dicit: Ego sum primus, à quo omnia procedũt, & nouissimus, ad quem omnia ordinantur; primus, vt principium, in quo datur omnibus vita, nouissimus per mortis tolerantiã, per quam meruit omnibus vitam, qui fuit mortuus ex infirmitate humanitatis, viuit verò æternaliter ex virtute Apoc. 1. Apoc. 21. Apoc. 22. 1. Petr. 4.

tute diuinitatis, vt nos moriamur peccato, vt mortificati vitijs, & concupiscentijs, per innocentiam postea viuamus Deo, per immortalis iustitiæ vitam, quam tu, ò proditor nefandissime, ob superbiam tuam perdidisti. Tu ergo, nequissime dæmon, inimicus fidei, hostis generis humani, mortis adductor, vitæ raptor, iustitiæ declinator, malorum radix, fomes vitiorum, seductor hominum, proditor gentium, incitator inuidiæ, origo auaritiæ, causa discordiæ, excitator malorum, magister dæmonum, quid stas, & resistis tantæ potentiæ Christi, cùm scias eum tuas perdere vires? Exi ergo ab hac creatura Dei N. quàm dominus noster Iesus Christus ad baptismi gratiam euocare dignatus est, & vade ad locum tibi à Christo assignatum, vbi nulli creaturæ nocere possis; alioquin mittam te in stagnum ignis, vbi fumus tormentorum tuorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Ex D. Ambrosij Exorcismo.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, qui pro nostra salute in Cruce moriens, ianuam regni cælestis aperuisti, & tuis fidelibus finaliter in via tuorum præceptorum ambulantibus, portas mortis claudere meruisti: qui famulis tuis in te verè credentibus potestatem eijciendi dæmones è corporibus obsessis dedisti, propter nomen sanctum tuum, cui omne genuflectitur cælestium, terrestrium, & infernorum, te inuocamus super hunc famulum tuum N. quem diabolica sæuitia vexat, vt per virtutem tuam, diabolum conteras, & ab eo expellas hunc nequissimum draconem, vt ab eo liberatus; per te ad regna cælorum peruenire possit. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Matt. c. 16.

Coniuratio.

COniuro vos ✠ Angeli tartarei per illum, qui cruce moriens, nobis à Deo Patre meruit, vt claudat nobis portas mortis, & portas vitæ aperiat, qui habet claues mortis, quæ est damnatio æterna, qua vos, Christi inimici, & omnes vobis adhærentes, æterna

Apoc. c. 1.

vita,

vita, & æternis bonis illus vitæ priuamini, & inferni, qui est locus miseriæ, & pœnæ, quæ peccatorum, & sceleru demerito, vobis, & omnibus damnatis infligitur. Et quæ sunt claues damnationis, & pœnæ æternæ, ò miseri dæmones, nisi iustitia, & misericordia Christi, qui per virtutem, & misericordiam suorum meritorum, suis amatoribus, & famulis æternam damnationem claudit, & portas vitæ æternæ aperit? Et per iustitiam vobis, & alijs indignis, & à suo merito alienis portas vitæ claudit, & portam æternæ damnationis aperit: Adiuro te ✠ pessime dæmon per filium hominis, stantem inter septem candelabra aurea, ideſt Christum, qui semper præsens est, & in medio Ecclesiæ suæ permanet. Ero (inquit) vobiscum vsque ad consummationem sæculi. Coniuro te ✠ maligne dæmon per illam spiritualē, & magnam vocem, quam B. Ioannes Apostolus post se clamantem audiuit, per quam de rebus cælestibus, & diuinis mysterijs locutura eras diuina sapientia; quæ sicut tibi, & omnibus reprobis magna mala minatur: ita ingentia bona pollicetur Dei electis, vt omnes iusti ad bellum contra vos, & membra vestra, quæ sunt praui, atque peruersi, inanimentur. Per hæc, & omnia alia mysteria, quibus tu maledicte dæmon, potes constringi in nomine Domini Iesu Christi, te adiuro, & constringo, vt exeas de vase isto, & plasmate Christi, qui suo sanguine pretiosissimo illud à peccatis lauit. Illum metue, qui in Isaac immolari, in Ioseph venundari, in agno occidi, & in homine crucifigi voluit, deinde inferni extitit triumphator magnificus, & glorioſus. Recede ergo adiuratus per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

ibidem.

Mar. c. 28.

Apoc. 1.

Hic exorcista interrogare poterit dæmonem, quo nomine vocetur, quos socios habeat; quæ sint nomina eorum: qua de causa sint ingressi, per quem Sanctum exire debeant: qui magis sunt eorum inimici in cœlos, & qui in inferno, quod signum dabunt in exitu suo, qua die, & hora sint exituri, demum si non exierint, prosequatur hoc modo.

Oratio.

Symbolum Nicænum.

DOmine Iesu Christe, qui pro salute humana in hunc mundum veniens, carne nostra indutus, contra Luciferum decertando triumphare voluisti, & ipsum cum omni suo exercitu, & regno: destruxisti, vt nos è sua potestate liberares, qui ad cælos ascendens, & ad dexteram Dei sedens, maxima charitate præcinctus, igne spiritus tui, sanctos Apostolos, & fideles tuos illustrare voluisti; tuam clementiam supplex deposco, vt auxilium tuum mihi concedas aduersus hunc nequissimum spiritum, vt audito nomine tuo, velociter exeat ab hac creatura tua N. vt ab eo erepta, ad tuam misericordiam peruenire mereatur. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Conjuratio.

Dionysius Cartusia.

ITerum coniuro te ✠ miserrime, atque scelerate dæmon, per septem candelabra aurea, & per eorum mysteria, quibus sancta Ecclesia, septemplici Spiritus sancti dono illustrata designatur, quæ per charitatis ardorem, & sapientiæ salutaris fulgorem, martyrumq; sanguinem, atque fidelium quotidianam persecutionem, tribulationem, atque mortificationem perficitur, quæ per scripturarum notitiam lucida, per charitatem, & gratiam pretiosa, per patientiam solida, & firma, per obedientiam ductibilis, per prædicationem sonora, per perseuerantiam longa, per spem erecta, & per fidem in Deo fundata, candelabro aureo assimilatur, cū super se Christum, lumen clarissimum, deferat, qui illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. Coniuro te ✠ dæmon, prædo infernalis, proiectus è cœli fastigio, per illum, quem similem filio hominis. B. Ioannes vidit, idest Christum Filium Dei, qui tunc propriè non erat filius hominis per carnem passibilem, sicut apparuit in incarnatione, sed similis; quia deuicto tuo Lucifero, cum omni suo exercitu, & vestro regno destructo per mortem suam, à mortuis resurgens

Ioan. c. 1.

Apoc. c. 1.

ſurgens iam non moritur ; qui veſtitus erat podere talari,ſcilicet veſte ſacerdotali,qua ipſe fuit indutus, cum pro nobis ex maxima charitate in Cruce ſe Deo Patri ſuo obtulit. Et qui induit ſe podere, etiam præcinctus erat zona aurea, virtute ſcilicet charitatis, qua totus pro noſtra ſalute ardebat. Vſq; ad mamillas,ò inique dæmon,erat præcinctus, vt lac ſuę doctrinæ nobis ſuis fidelibus emanaret. Coniuro te ✠maledicte dæmon, qui artibus tuis hanc creaturam Dei N. peruertere à ſuo Creatore niteris per illum, qui habet capillos candidos,ſicut nix, cuius oculos erant velut flamma ignis, qui eſt Chriſtus Dominus noſter , cuius capilli tunc candidi apparuerunt, quando in ſua reſurrectione mẽbra ſua,ſanctos ſcilicet Apoſtolos,& omnes electos cãdidatos per mortem ſuam reddidit , quorum omnia peccata deleuit,qui licèt trepidarent, tamen in die ſancto Pentecoſtes,ſancti Apoſtoli, tamquam magni effecti,& alij fideles minus perfecti igne Spiritus ſancti illuſtrati fuerunt. Hi ſunt oculi Chriſti, ò ſcelerate dæmon, qui erant velut flamma ignis; quia illo igne inflammati prædicauerunt pœnitentiam in remiſſionem peccatorum hominibus,quos tua deceptione damnare conatus es.Per hæc omnia te conſtringo, & cogo, maledicta creatura , vt ſtatim exeas , & recedas ab hoc famulo Chriſti N.quem iniquè,atque impiè tantum moleſtaſti durum eſt tibi Chriſto velle reſiſtere, & contra ipſum calcitrare;quid igitur ſtas, & reſiſtis cruenta beſtia,cum ſcias illum tuas perdere vires ? Exi ergo draco nequiſſime;& vade ad loca inhabitabilia,vbi non ſit acceſſus hominum,& vbi nulli creaturæ nocere poſſis. In nomine Patris,✠& Filij,✠& Spiritus✠ſancti. Amen.

Rom.c.6.

Apoc.c.1.

Act.c.[illegible]

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte , Fili Dei viui , qui ſemper tuis fidelibus aſſiſtens , gratiam perſeuerandi in præceptis tuis offerre non deſinis , qui hominem tua potentia creatum,per mortem tuam reſtaurare voluiſti,& ex maxima pietate tua,viam perueniendi ad cœ-

Apoc.c.21

le-

lestem patriam nobis ostendisti; adesto supplicationibus nostris, pijssime redemptor, vt in nomine tuo eijcere possim omnes istos dæmones ab hac creatura tua N. vt sic nomen tuum sanctificetur, & tamdem regnū tuum, te concedente semper laudando possidere mereamur. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Coniuratio.

Apoc. c. 21 COniuro te ✠ nequissime dæmon, per Iesum Christum, qui tener septem stellas in dextera sua, & qui ambulat in medio septem candelabrorum aureorum, qui in medio Ecclesiæ stat per defensionem, qui promisit omnibus pugnantibus contra te, & contra vitia, & perseuerantibus in bonis operibus, dare de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei, quod nihil aliud est, quam ipse Christus, cuius visione intellectuali in Paradiso, & eius corpore hìc præsenti Ecclesia animæ iustorum reficiuntur. Coniuro te ✠ nefandissime spiritus, per illum, qui est primus, & nouissimus qui est Dominus noster Iesus Christus, qui fuit mortuus, & viuit; primus omnia creando; & nouissimus, per mortē omnia restaurando; fuit mortuus, verum hominem se esse demonstran do, & viuit tamquam Deus, potenter resurgendo. Coniuro te ✠ refugam, apostatam, tyrannum per illum, qui promisit nobis patienter sustinentibus aduersa, & fidem seruantibus vsque ad mortem, dare vitam æternam, quando dixit: Esto fidelis vsq; ad mortem, & dabo tibi coronam gloriæ, & qui vicerit, non lædetur à morte secunda; quia qui fidelis permanserit vsque ad mortem corporis, mortem æternam animæ non timebit. Veh igitur tibi proditor nequissime, & tuis complicibus, qui perdidistis perseuerantiam eò quòd gratiam vobis oblatam in creatione, per quā operari vos oportebat, neglexistis. Veh etiam illis, qui incœptum bonum non conseruauerunt. Vide miser dæmon, quàm magna sit largitas Dei, vt tam exiguo termino perseuerantiæ, scilicet vsq; ad mortem, Deus donaturus sit præmium tale, vt coronam vitę polliceatur,

Ibidem.

Ibidem.

Pac. c. 1.

tur. Per hæc,& omnia alia,quibus in Christi nomine potes cogi, & arctari, tibi præcipio, vt exiens, & recedens ab hoc famulo Dei N.dissoluas omnia vincula, quibus teneris hic, cum omnibus maleficijs, incantationibus,ligaturis,& signaturis,& facturis tuis illi arte diabolica factis, & tibi præcipio maledicte spiritus, vt exeundo educas tecum totam societatem tuam damnatam, & per virtutem, & potentiam Domini nostri Iesu Christi te constringo, vt de quacumq; re te interrogauero, dicas mihi veritatem,alioquin mittam te in stagnum ignis,& sulphuris,vbi te condemnabo in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista interrogare poterit, si spiritus malignus detineatur aliquo maleficio in corpore, & vbi sit illud;& quomodo possit dissolui, & si sit in corpore, vel extra;sed cauere debet,ne illud destruat alio maleficio,ne peccatum addat peccato, quibus præmissis, sine intermissione prosequatur hoc modo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens,qui per vnigenitum Filium tuum Iesum Christum Dominum nostrum illuminare dignaris omnem hominem venientem in hunc mundum, qui cùm venerit ad iudicium vniuersale,vt scrutator renum,& cordium occulta cognitionum discernens,vnicuiq; pœnas, & præmia, secundum opera eorum daturus est,quiq;seruis gratiam suppeditandi vitia præbet,te Domine sancte Pater suppliciter exoramus,vt meritis, & passione eiusdem dilectissimi filij tui Iesu Christi Domini nostri,gratiam liberationis huic famulo tuo N.tribuas, quatenus à dæmone liberatus,nomen sanctum tuum benedicat in sæcula sæculorum. Amen. Ioan.c.1.

Coniuratio.

COniuro te ✠ maledicte dæmon,creatura damnata, reprobata, maledicta à Deo in æternum ob super-

ſuperbiam, & nequitiam tuam, & ſpiritus immunde, per illum, qui tenet gladium ex vtraque parte acutum,
Apoc.c.2. qui eſt Chriſtus Ieſus Dominus noſter, qui habens iudiciariam poteſtatem, promittit bonis præmia, & finaliter errantibus pœnam reddere; & pugnantibus, ac vincentibus dare manna abſconditum, id eſt æternam vitam, quam nec oculus vidit nec auris audiuit; & nomẽ
1.Ic.c.1. nouum, vt ſcilicet Filij Dei nominemur, & ſimus. Coniuro te ✠ ſpiritus ingrate, per Filium Dei, qui habet oculos, vt flamma ignis, qui omnes in eo credentes ſua charitate illuminat, & inflammat, in quem per gratiam humanitas noſtra aſſumpta eſt, vtquodammodo etiam ipſe Chriſtus ſecundùm humanitatem ſit filius Dei per gratiam. In cuius benedicti hominis gratia, multi filij Dei facti ſunt, ſicut ipſe Ioannes in exordio ſui Euan-
Ioan.c.3. gelij dicit. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis poteſtatem filios Dei fieri. Coniuro te ✠ ſpiritus ingratiſſime, per illum, qui dicit: Ego ſum ſcrutans renes, &
Apo.3. & 22. corda, qui eſt Chriſtus, qui quantum ad iudicium diſcretionis perſpicaciſſimè diſcernit occulta cogitationum, & delectationem cordis, & mentis, qui vnicuique dat ſecundùm opera ſua quantum ad executionem iudicij, qua præmia, vel pœnas pro meritis, & demeritis vnicuiq; diſpenſat. Coniuro te ✠ immundiſſime ſpiritus per illum, qui promiſit pugnanti, perſeuerando contra tuas perſuaſiones, & vitia; & vincenti, cuſtodiendo præcepta eius vſq; in finem, qui per operum itinera, quæ Chriſtus docuit, ambulat', dare poteſtatem ſuper gentes; quia præbet illi gratiam ſuperandi omnia peccata, quæ per gentes deſignantur: quæ peccata per gratiam Chriſti Ieſu ſic homo contemnit, vt ſine difficultate omnes vitiorum incurſus repellere poſſit; ita quòd illa
Ibidem, reget in virga ferrea; quia illa ſuppeditando, gratia Chriſti calcabit, quam ipſe Chriſtus, vt homo, accepit à Patre ſuo non ſolùm pro ſe, ſed etiam pro omnibus ſibi fide, & dilectione adhærentibus, in qua eos victores vitiorum facit, qui carnis rebellione plus, minuſq; concutiuntur. Per hæc, & omnia alia Chriſti opera, quibus potes adiurari, & conſtringi, & ad pœnas, tormentaq;

mitti,

mitti,te coniuro,ingratissime spiritus damnate, atque damnande, & omnes tibi fauentes, atque adhærentes, vt quàm citiùs exeatis ab homine isto,quem Dominus noster Iesus Christus ad suam sanctam gratiam vocare dignatus est,& hoc signum sanctæ Crucis, ✠ quod ei in frõte damus,tu maledicte, numquam audeas violare,sed recede adiuratus per eum,qui venturus est iudicare viuos,& mortuos,& sæculum per ignem.Amen.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, qui vt Sol iustitiæ hominibus ambulantibus in tenebris huius mundi, & vmbra mortis,lumen iustitiæ,& veritatis ostendis, qui in illo æternitatis die omnibus electis tuis per beatificam visionem apparebis, te humiliter inuoco, vt hanc creaturam tuam N. à spiritibus immundis liberare, & ad pristinam sanitatem,& libertatem perducere digneris.Qui viuis,& regnas in sæcula sæculorom.Amen. Isaiæ c.9.

Coniuratio.

COniuro te ✠ nefandissime spiritus per illum, qui se nobis daturum,vt stella matutina,pollicetur, dicens:Et dabo illi stellam matutinam, quæ ficut ortum diei nunciat, ita Christus à mortuis resurgens, fidei lucem, immortalitatisque mundo intulit. Stellam (inquam) matutinam dabit nobis Christus Dominus noster,id est seipsum, & gloriam resurrectionis. Stellã matutinam dat Christus suis fidelibus, qui ducatum idoneum ad ambulandum in huius mundi tenebris præbet, in quantum cor mundum in affectu, & veritatis, ac iustitiæ lumen in intellectu eis submministrat. Stellam matutinam dabit nos Christus, ò miser dæmon, quando ipse Sol iustitiæ in illo æternitatis die per visionem beatificam orietur, qui stella matutina per immortalitatis gloriam, & manifestam Dei contemplationem suis electis erit, non tibi, neq; tuis complicibus,qui ab initio vestræ creationis semper Deo cõditori vestro restitistis. Coniuro te, ✠ scelerate dæmon Apoc.c.2. Isaiæ c.11.

mon, per illum qui habet septem spiritus Dei, qui est
Apoc.c.3. Dominus noster Iesus Christus, super quem requiescit spiritus sapientiæ, & intellectus, spiritus consilij, & fortitudinis, spiritus scientiæ, & pietatis, & spiritus timoris Domini, quorum ipse tantam plenitudinem habet, vt etiam in omnes alios exuberet. Coniuro te ✠ spurcissime spiritus, per illum, qui hortatur nos ad perseuerantiam bonorum operum, dicens. In mente habe, quando acceperis, & quæ audieris, serua. Vide, vide misserrime spiritus, maximam misericordiam Dei erga nos suos fideles, qui eamdem perfectionem iustitiæ, in qua Chri
ibidem. stus seruat iustos, etiam eos in melius proficere facit. Coniuro te, ✠ iniquissime spiritus, per illum, qui neminem iustificat, nisi per merita passionis Christi, & qui exhortatur nos ad gratiam in nobis resuscitandam, dicens. Esto vigilans, & confirma cetera, quę moritura erant, quia licet gratia, quæ spiritum viuificat, qui (te instigante) antea per culpam mortuus erat, tota simul & subitò, auertente se homine à Deo, auferatur, gratiæ tamen, & dona gratis data paulatim decrescunt, & hoc fit ex dispensatione Diuinæ misericordiæ; vt per illa dona nondum ablata, homines considerantes magnã, & ineffabilem Dei pietatem, ad veram pœnitentiam
1.Pet.1. Iac.c.1. perficiendam his donis, & gratijs inuitentur. Sed tu, ò scelerate dæmon, quare non desinis subuertere animas illas, quas Christus Iesus suo pretioso sanguine redemit & tanta prouidentia ad innocentiam quærit reducere? cede bestia terrima, & scabiosa, cede Christo, qui sua passione à faucibus tuis nos eripuit, & exi ab hac creatura Dei N. per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Eccl.Rom. DEus innocentiæ restitutor, & amator, qui æternæ vitæ & immortalitatis gloriam seruantibus mãdata tua misericorditer donas, & peccatoribus per pœnitentiam veniam præbes, & pro Christo certantibus præmia regni cælestis largiris, qui ex sola bonitate

cle-

clementiæ tuæ hominem ad imaginem, & similitudinem tuam creatum, multiplicibus donis, & spiritualibus gratijs decorasti, te suppliciter exoramus, vt per merita sacratissimæ passionis Iesu Christi Filij tui, hanc creaturam tuam N. ab hac pessima, & diabolica vexatione, tua potestate eripere digneris. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Conuratio.

CONiuro te ✠ iniquissime spiritus, per illum, qui promisit vincentem vestire vestimentis albis, & nomen eius non delere de libro vitæ, sed illum confiteri coram Patre suo, & Angelis eius. Vestietur (inquam) Christi seruus vestibus albis (in tui dedecus, ò miser dæmon) cùm sanctitatis gloriam in immortali vita cum Christo participabit; quando facie ad faciem habebit in illo futuro sæculo diuinam fruitionem; te remanente in tua obstinatione, & pœnis æternis. Et coram Patre suo Christus nos confitetur, quando nos tales efficit, vt Christo tanto conformiores simus in gloria, quantò & conformiores fuerimus in patientia. Non enim ò miserrime spiritus, dignus minister regis est, qui probatus est in aula, sed qui eum in bello per vulnera confitetur; quod ipse asserit dicens: Vbi sum ego, illic & minister meus erit, qui etiam inter Angelos coronabitur, & hoc est nomen eius confiteri coram Angelis in gloriam Patris sui, id est ostendere hunc sibi dignum militem esse. Vide ergo, ò impijssime spiritus, & considera, quam impiè egisti in illo paruo tempore, quando in tuæ creationis exordio dedisti terga conditori tuo, qui in signum maximæ ingratitudinis, vice illius voluisti adorari; & beatitudinem illam, quæ tibi à Deo parabatur, ex proprijs naturæ tuæ viribus, & sine meritis nisus es obtinere; & ideò cum tuis complicibus ad infernum detrusus, illo igne inextinguibili in æternum cruciaberis. Iterum coniuro te ✠ maledicte dæmon, per illum, qui est sanctus, & verus, qui habens clauem Dauid, aperit, & nemo claudit, qui est Christus, qui suis fidelibus portam iustitiæ per gratiam

Apoc. 1.

1. Cor. 13.

Ioan. cap. 13.

Apoc. c. 3.

tiam aperit, vt possint opera iustitiæ adimplere; quos nemo ab hac gratia excludere potest: claudit, & nemo aperit, quia quos ipse tamquam gratiæ indignos abijcit, eis nemo gratiæ aditum aperire potest. Hoc enim tibi, scelerate dæmon, contingit: quia tua nequitia perdidisti illam cœlestem, & Diuinam contemplationem nolens obedire Deo, & adorare Dei sapientiam, vnitam illi sacratissimo homini, sed elatus, vt insipiens, & stolidus cæpisti præliari aduersus illam; ò miser, & venenose serpens infernalis, qua temeritate audes occupare hoc templum Christi? Exi ergo ab hac creatura Dei N. signo sanctissimæ Crucis consignata, & vnda baptismatis regenerata, per illum qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Heb. c. 11.

Hic interroga si spiritus velit exire: & sic, præcipe illi, ne aliquam creaturam lædat, & quod educat secum totam suam damnatam societatem. Si autem exire noluerit, suppone ignem cum sulphure ardentem, prius benedictis ante patientem, & fac illum profumigari; postea sic sequere.

Oratio.

DOmine Iesu Christe Fili Dei viui, qui seruos tuos per humilitatis viam incedere docuisti, & humiles Discipulos tuos per apicem virtutum, ad sapientiæ diuinæ thesaurum, per gratiam tuam perducere dignatus es; & sicut ad humilitatem, & perseuerantiam sectãdam exhortans, dixisti. Discite à me, quia mitis sum, & humilis corde, Et tene, quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam; ita, clementissime Deus, tua misericordia huic creaturæ tuæ N. per ministerium nostrum subuenire digneris, vt ab oppressionibus dæmonum liberata, nomen sanctum tuum laudare, & glorificare valeat in sæcula sæculorum. Amen.

Exorcismus I.

COniuro te ✠ maligne dæmon, per illum, qui dicit: Ecce dedi coram te ostium apertum, id est se cre-

creatorum cœleſtium intelligentiam. Tu enim, ò ſcelerate dæmon, de theſauro tibi naturaliter per creationem indito, ſuperbiens, claue diuinæ ſapientiæ excluſus, niteris vnumquemque è theſauro cęleſti excludere, ſuperbiam ſuggerens, per quam vera ſapientia fiat indignus, quicumq; tibi conſenſerit. Oſtium apertum Chriſtus humilibus diſcipulis dedit, cùm per apicem virtutum eos ad ſapientiæ ſuæ theſaurum per gratiam ſuam introducere diſpoſuit. Quod quidem oſtium, tu beſtia teterrima, tunc claudere voluiſti, quando de virtutum gratia eis gloriam vanam obiecisti; quibus cùm Dominus noſter Ieſus Chriſtus poteſtatem calcandi ſuper te, & tuos complices in nomine ſuo dediſſet, illi accedentes ad eum dixerunt: Domine, etiam dæmonia ſubijciuntur nobis. Ecce, maledicte dæmon, quomodo obiecisti illis gloriam vanam, vt clauderes oſtium, ſed non potuiſti; quia humilis magiſter ſtatim doctrina ſua ad humilitatem reduxit, dicens: Videbam Satanam ſicut fulgur, de cœlo cadentem, ac ſi diceret: Si Satanas in tanta nobilitate naturæ conſtitutus, per vanam gloriam ſubitò cecidit, quomodo vos, natura infirmiores, de virtutibus, quas non ex vobis, ſed ex gratia habetis, gloriantes ad cęleſtia conſurgere poteritis? Sicut igitur ſuperbia tua oſtium cęleſtis contemplationis tibi ſuperbienti clauſit, ſic vera humilitas terreno homini oſtium contemplationis cœleſtium pandit. Coniuro te ✠ maligniſſime ſpiritus, per illum, qui in donis gratiæ ad perſeuerantiam ſectandam hortatur nos, dicens: Tene quod habes, vt nemo accipiat coronam tuam. Quod, tu ſcelerate, facere nouiſti; debueras enim taliter gratiam tenere, vt, vnde eam habueras, recognoſceres; ſic attendere, quid ex te eras, vt tamen non negligeres, quòd per Chriſtum factus fueras; ſic tamdem ad propriam affici dignitatem, vt tamen Dei, & Chriſti non poſtponeres adorationem. Et quia Dei gratiam neglexiſti, dignum erat, vt coronam præmij neglectæ gratiæ amitteres, quam dignus eras recipere, ſi lucrum ceterorum de eadem gratia quærere voluiſſes. Tu enim, peſſime proditor, ex naturæ tuæ nobilitate, quæ ad ho-

Luc. 10.

ibidem.

Apoc. 3.

Isaiæ 14.

norem Summi Creatoris tui effecta fuerat, illius honorem despiciens, & ad propriam excellentiam conuersus amisisti illam dignissimam Angelorum societatem, & ex Angelo effectus es bestia teterrima, & scabiosa. Propterea damnate, atque damnande, recede ab hoc psalmate Dei N. & vade ad locum tibi à Deo deputatum. Per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, Rex æternæ gloriæ, verus Deus, & homo, qui in tuis promissionibus semper verax existis, qui superbis semper resistis, & humilibus seruis tuis, tibi fideliter seruientibus, gratiam, & gloriam misericorditer præbes; quiq; pro defensione tui sanctissimi nominis pugnantibus, in templo sancto tuo cœlesti, vt columnas collocare, & statuere promisisti, qui es Alpha, & Omega, per quod omnia ad Deum, vt ad suum principium, ✠ finem rediguntur per inuocationem tui sanctissimi nominis te humiliter deprecamur, vt per sancta beneficia tua, humano generi exhibita, hanc creaturam tuam N. à miserabili oppressione Satanæ, & ministrorum eius eripias, & fractis omnibus vinculis malignorum spirituum, ad pristinam sanitatem perducere digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

1. Pet. 5.

Apoc. 3.

Conuratio.

COniuro te ✠ scelestissime dæmon per illum, qui promittit nobis vincentibus columnas nos facere in templo Dei, dicens: Qui vicerit, faciam illum columnam in templo Dei mei; quia humiles in S. Ecclesiæ iustitiam operantes, columnæ efficiuntur, cùm per Christi gratiam, in sancta vita sic confirmantur, qui totam vitam suam ad Dei gloriam consumpserint, amplius à sanctitate vitæ per apostasiam non excidant ideò foras amplius non egredientur; à templo Dei non recedit, qui à sanctitate vitæ numquam finaliter excidit, in hoc sæculo; qui etiam à Deo in templo cœlestis

Apoc. c. 3.

Matt. c. 10.

Hie-

Hieruſalem, vt columna, collocabitur; à quo tu maligniſſime ſpiritus, propter ſuperbiam tuam lapſus es, qui Iſaiæ 14. dicebas in corde tuo: In cœlum aſcendam, & ero ſimilis altiſſimo. Coniuro te ✠ ne fandiſſime dæmon per Ieſum Chriſtum Saluatorem noſtrum, qui eſt teſtis fidelis, & Apoc. c. 3. verus: qui veraciter, & ſine aliqua iniuſtitia diſcutiet in illo nouiſſimo iudicio omnia opera noſtra; & vt iudex verus reddit vnicuiq; iuxta opera ſua, cùm ipſe ſit veri- Ioan. c. 18. tas, quæ venit in hunc mundum, vt teſtimonium veritati perhiberet, quem tu maledicte ſpiritus crucifigere feciſti. Coniuro te ✠ miſer dæmon, per illum, qui eſt Apoc. c. 5. principium omnis creaturæ Dei, ideſt Chriſtus, qui eſt principium, per quod omnia facta ſunt, & ſine quo factum eſt nihil, per quem omnia ad Deum, vt ad ſuum principium rediguntur; quia ipſe eſt imago Dei inuiſibilis, in quo ſunt omnia, quæ in cœlis, & quæ in terris Gloſſa. ſunt, per illum ergo te coniuro, & conſtringo, vt exeas ab hoc famulo Dei N. & vadas ad ſedes infernales, vbi fumus tormentorum tuorum aſcendet in ſæcula ſæculorum. Amen.

Oratio.

DEus refugium, & vnica ſpes miſerorum, qui nos ardentiſſima charitate, & amore tuo ſic dilexiſti, Ioan. c. 3. vt Filium tuum vnigenitum pro noſtra ſalute morti traderes, qui cum iniquis reputatus, vulneratus eſt propter iniquitates noſtras, attritus eſt propter ſcelera noſtra, qui lauit nos à peccatis noſtris in ſanguine ſuo, cuius liuore ſanati ſumus. Per hanc piiſſimam & ineffabilem miſericordiam tuam, obſecro te Domine Deus Apoc. c. 1. omnipotens, vt cordi meo ſuperinfundas gratiæ tuæ inextinguibile lumen, quo ſimul in me incendium tuæ ſanctiſſimæ charitatis ardeat, operetur, & creſcat, vt ex toto corde meo in omnibus, & ſuper omnia te diligã, & per eandem charitatem mihi tribue virtutem expellendi hos ſpiritus immundos ab hoc famulo tuo N. vt ab eis liberatus, de tua miſericordia ſemper lætetur. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

Apoc.c.3. CONiuro te ✠ spurcissime dæmon, per illum, qui exhortatur nos ad charitatem habendam, dicēs: Suadeo tibi emere à me aurum ignitum, Diuinam scilicet dilectionem, quę est valor, & pretium omnium aliarum virtutum, quæ cùm sit vinculum perfectionis, est pretiosissima inter omnes virtutes, quam qui habet, omnia sua opera bona Deo, & non sibi ipsi tribuit; quod tu maledicte dæmon, facere recusasti, cùm dicere Christo: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraueris me, & qui verè diues esse cupit, necesse habet hoc aurum à Christo emere per humilem confessionem, vt recognoscat, & confiteatur omnia mala sua ex se ipso esse; omnia verò bona esse à Deo, quod est pretium diuinæ dilectionis, quod non tantùm pretiosum esse debet, sed etiam ignitum, & probatum, quia amor dilectionis debet esse deuotionis feruore plenum. Hic est ignis ille, ò maledicte dæmon, qui in te fuit extinctus in exordio tuæ creationis, quando relinquendo tuum creatorem, Lucifero tuo adhæsisti. Hic est (inquam) ignis ille, de quo ipse Christus ait: Ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi vt ardeat? quem qui habet, verè locuples fit; quia omnia quæcumque operatur, in cœlesti thesauro apud Deum reponit. Coniuro te ✠ iniquissime spiritus, per illum, qui tam amicabiliter loquitur nobis, dicens: Ego sto ad ostium, & pulso. Ad ostium scilicet mentis nostræ, qui est consensus, Christus pulsat, cum gratia sua, suisque sanctissimi monitis voluntatem nostram ad amorem suum præueniendo allicit. Quod ostium tamdiu clausum est Christo, quādiu voluntas nostra peccato consentit, quando aliquid plus Deo diligit. Ad ostium enim tuæ mentis, ò nefandissime spiritus, Deus benedictus pulsauit, cùm varijs modis à principio tuæ conditionis voluntatem tuam sua gratia ad bonum consensum alliceret, & excitaret. Sed huic pulsationi Dei omnipotentis noluisti acquiescere, cùm omnibus Angelis fuit dictum: Cum introducit primogenitum in orbem terrę, dicit: Et adorent

Matt.c.4.

Luc.c.12.

Apoc.c.4.

Heb.c.1.

rent eum omnes Angeli Dei, quem in præuisione cognoscens inuidisti. Per illius igitur charitatem te coniuro, vt statim exeas ab hac creatura Dei N. quam tantum molestasti, illam dimittendo sanam, & liberam, vt possit seruire Deo creatori suo, in sæcula sæculorum. Amen.

Hic interroga de exitu, vrgendo dæmones duris præceptis, & comminationibus, & si non receſſerit, ſuppone naribus obſeſſi rutam benedictam propria benedictione; poſtea ſic ſequere.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, paſtor bone, qui peccatoribus gratiam tuæ ſanctiſſimæ vocationis tàm interius, quàm exterius offerre non deſinis, qui in conuerſione peccatorum tantum lætaris, vt illos tua gratia ſemper præuenias, ad pœnitentiam eos vocando, quiq; pœnitentibus gratia tuæ piiſſimæ miſericordiæ, & pietatis ſemper aſſiſtis; adeſto, quæſumus, huic creaturæ tuæ N. & per inuocationem tui ſanctiſſimi nominis infeſtationem huius dæmonis ab ea repelle, & ei deſideratam ſanitatem concede. Qui viuis, &c. Amen. Conc. Trid. ſeſſ. 6. de iuſtif. c. 9. & 13.

Coniuratio.

COniuro te ✠ viliſſime ſpiritus, per illam ſuauiſſimam Cœnam Domini noſtri Ieſu Chriſti, quam ipſe promittit fidelibus ſuis conſentientibus ſuæ vocationi, dicens: Si quis audierit vocem meam, & ianuam aperuerit, ad illum intrabo, & cum illo cœnabo, & ipſe mecum. Hanc enim vocem Dei, ò inique ſpiritus, qua omnes Angelos ad Verbi incarnati adorationem vocauerat, quæ ad aurem tuæ mentis per internam, & externam vocationem inſonuit, deſpexiſti, quando Deo omnipotenti, ad ianuam tuæ voluntatis pulſanti, aditum præbere noluiſti. Et ſicut tu peſſime dæmon clauſam noſtræ voluntatis ianuam infringere non potes, ſic & Deus per iuſtitiam ſuam, per voluntatis tuæ confractam ianuam introire noluiſti. Et ſicut, cũ quis Chriſto pulſanti ſe voluntariè ſubiugauerit, & aditum Apoc. 3.

illi præbuerit, tunc ipse frequenter non solùm cum donorum,& charismatum suorum diuitijs,quas sui serui nec æstimare sciunt,nedum desiderare queãt,sed etiam cum dono gratiæ, quæ animæ datur ad perficiendam Dei voluntatem in declinando à malo, & faciendo bonum,quæ est gratia gratum faciens;quæ rationalem spiritum roborat ad hoc, vt in Deum conuertatur, ad illum ingreditur;sic & tibi suæ gratiæ non consentienti,& introitum non prębenti,immò vt ingratissimo rebellanti,aditum vitæ æternæ præclusit. Coniuro te✝ immundissime spiritus per illum,qui suos infideles,gratiæ suæ consentientes,pane illo cœlestis vitæ,& intellectus, & aqua sapientiæ salutaris reficere promisit, dicens: Si quis mihi aperuerit,cenabo cum illo,& ipse mecum.Parum enim est Christo,ad prandium suos in-
Apoc.c.5. uitare,si cęna,quæ est nouissimum diei prandium non sequitur, quia quos Christus diligere cæperit, vsq;in finem vult diligere,& eos in illa æterna beatitudine,quę finem non habet,beatificare. O miserrime dæmon, quàm ingens est miseria, & calamitas tua; tu enim creatus fuisti à summo Deo, vt hanc beatissimam cœnam gustares,& ipso summo bono fruereris, sed auer-
ua-c.3. sus ab illo, proiectus es ad infernum;ideò scelerate,tremens,gemensq;discede ab hoc famulo Christi N. & ne diu præsumas captiuum tenere hominem,quem ipse ad imaginem,& similitudinem suam creauit. Qui cum Patre,& Spiritu sancto viuit,& regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus,qui ex tua maxima, & infinita bonitate, creaturam rationalem mirabiliter condidisti: & per Filium tuum vnigenitum mirabilius reparasti, qui eam ita tua dispositione ordinasti,vt te summum bonum cognosceret, amaret, & frueretur,sedendo cum Christo in throno illius æternę
Apoc. c.3. beatitudinis,quam ipse fideliter certantibus,& pro eius amore viriliter vincentibus promisit,præsta mihi quæso,famulo tuo licet indigno, vt in tuo nomine, & dile-

cti

cti Filij tui,& Spiritus sancti,expellere possim dæmones infestantes hunc famulum tuum N. vt ab eis liberatus, peruenire possit ad gloriam tuam.Qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas in sæcula sæculorum.Amen.

Coniuratio.

COniuro te ✠ maligne dæmon,per illum, qui promittit fideliter certanti, & vincenti maximum præmium,scilicet vitam æternam, dicens: Qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo, qui est pax, quæ exsuperat omnem sensum,quam Christus,victis omnibus tentationibus tuis,adijt;de quo dicit Dauid: Thronus tuus Deus in sæculum sæculi. In quo throno cum Christo sedet,qui deuictis tentationibus tuis, ò nefandissime spiritus,quas in hac vita laboranti ex inuidia tua infligis, per amoro\am contemplationem quiescit in Christo tota spe, de quo dicit Apostolus: Consedere nos fecit cum Christo in cœlestibus. Hanc enim mentis, & carnis quietem propter victoriam tentationum meremur, quam tu serpens antique in cœlo obtinere non potuisti,quia noluisti pugnare aduersus illam maximam tentationem Luciferi,immò illi adhærens, desideraſti beatitudinem absq;meritis. Cùm enim Christus sine tentationibus victor esse noluerit,quomodo tu, bestia teterrima, volebas sine meritis beatificari? Oportuit (inquit Lucas) Christum pati, & ita intrare in gloriam suam. In throno patris Christi (in tui dedecus) residet, ò miser dæmon, qui carnis, & spiritus pace obtenta, in clara diuinitatis eius contemplatione, quam tu,ob superbiam tuam amisisti, gaudet. Christus in Deo in illa vita quiescit, & nos in Christo in hac vita quiescimus. Christus diuinitatem Patris in æterna vita contemplatur,nos diuinitatem, & humanitatem Christi in illa vita speculabimur: quia tunc finis erit, cum Christus tradiderit regnum Deo, & Patri, quando omnia in Christo, & Christus in Deo consummatus fuerit in capite,& in corpore suo,quòd est Ecclesia electorũ. Quæ tunc,ò serpens venenose, erit gloria

ibidem.

Ephes.2.

Luc.24.

1.Cor.16.

tua, nisi infernus, in quo cruciaberis in æternum? Desine igitur occupare hanc creaturam Dei N. per virtutē Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Iesu Christe Fili Dei viui, pijssime redemptor, qui pro salute mundi in Cruce pendens, tua acerbissima passione, & morte ostium regni cęlestis, propter peccatum primorum parentum diu clausum, misericorditer aperuisti, & fidelibus tuis gratiam perueniendi ad æternam illam beatitudinem meruisti: te suppliciter deprecor, vt mihi auxilium præbeas aduersus hunc nequissimum spiritum vexantem hanc creaturam tuam N. vt in tuo nomine illum ex hoc corpore fugare possim. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Coniuratio.

Apoc. c. 3. COniuro te ✠ maledicte demon, per illud sacratissimum ostium apertum, quod B. Ioannes Euangelista vidit, quod est Christus, qui est ostium, vnde ad

Ioan. c. 19. æternam vitam intramus: est ostium apertum, quia tempore suæ passionis, vnus militum lancea latus eius aperuit, vt illic quodammodo vitæ ostium panderetur, quod tua operatione clausum fuerat, & vnde sacramenta sanctæ Ecclesiæ emanauerunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intramus; quia antequam ipse pro salute nostra incarnaretur, & pateretur, clausum erat ostium æternæ vitæ; quod passione, &

Ioan. c. 10. morte eius suis fidelibus panditur, de quo ipse dicit: Ego sum ostium, per me si quis intrauerit, saluabitur, & ingredietur, & egredietur, & pascua inueniet. Con-

Apoc. c. 4. iuro te ✠ sceleratę spiritus per illam mirabilem sedem, quam S. Euangelista in cœlo vidit, & per illum, qui super eam sedebat, qui est Christus Iesus Dominus no-

Isaiæ c. 66. ster, de qua dicitur: Cœlum mihi sedes est, quæ posita erat in cœlo; sicut dicitur: Dominus in cœlo parauit sedem

dem ſuam. Coniuro te ✠ ſpiritus ingratiſſime, per vigintiquatuor ſeniores, ſedentes circa ſedem Diuinæ maieſtatis Chriſti, qui cum Chriſto vos impios in iudicio iudicabunt, aſſiſtentes ei, eò quòd tam Prophetæ, quàm Apoſtoli, qui per vigintiquatuor ſeniores intelliguntur, pro Chriſti, & eius Eccleſiæ defenſione multa paſſi ſunt à membris tuis, ideò omnes illos iudicabunt cum Chriſto, qui eſt caput omnium. A quibus tu, nefandiſſime dæmon, condemnaberis ad infernum, quia in tanta dignitate creatus, vt ingratiſſimus, rebellis fuiſti Creatori tuo. Exi ergo ab hac creatura Dei N. per illum qui in die nouiſſimo te cum tuis complicibus in lacum ignis, & ſulphuris, in tenebris perpetuis relegabit. Qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Apoc. 4.

Matt. c. 19.

Hic interroga, vt ſuprà, & quare non recedat ſpiritus immundus; & ſi dixerit, ſe non poſſe exire, eò quòd aliquo vinculo ſit ligatus, diſſolue illum his verbis, & conſurationibus ad cautelam dicens.

MODVS SOLVENDI maleficiatum.

SI aliquis per ſua maleficia, incantationes, ſignaturas, facturas, aut ligaturas ſuas, verbo, nutu, aut pacto, arte diabolica inito, vel aliquo alio maleficio huic creaturæ Dei N. facto, te, dæmon, & ſpiritus immunde ligauit ſuper eam, ego auctoritate Dei omnipotentis Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ ſancti, mihi tradita à Sancta Catholica, & Romana Eccleſia, diſſoluo omnia alia maleficia, quibus hìc teneris, & diſſoluta eſſe decerno; & tibi præcipio, vt (illis non obſtantibus) exeas, deſtruendo omnia vincula, & maleficia intus, vel extra, huic creaturæ facta per virtutem Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui propter magnam miſericordiam ſuam venit in hunc mundum, & incarnatus eſt in vtero Beatiſſimę Virginis Marię, vt homines perditos ad cæleſtia regna vocaret, quos tua peruerſitate damnaueras, & cauſa expellendi te dæmon, & omnem mali-

Luc. 1.

Symbolum Nicenum.

malignum spiritum ab hominibus, & eijciendi vos in
Apoc. c.1. profundum inferni, & abyssi. Ecce signum sanctæ Crucis ✠ Domini nostri Iesu Christi, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui tua immensa benignitate, per verbum tuum omnes creaturas ra-
Matt. 25. tionales ad honorem, & gloriam tuæ omnipotentissimæ maiestatis ab æterno producere decreuisti, qui rebelles Angelos æternis ignibus propter suam obstinationem perpetuò deputasti, & hominem diabolica fraude à tua gratia delapsum, Vnigeniti filij tui morte restaurare voluisti, humiliter maiestatem tuam supplico, vt per eamdem Christi mortem, hunc famulum tuum N. ab immundis spiritibus tua pietate liberare digneris. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Coniuratio.

Apoc. 4. COniuro te ✠ misserrime spiritus, creatura damnata à Deo, per septem dona Spiritus sancti, quos Beatus Ioannes lampades ardentes nominat, eò
Ibidem. quòd, vt lampades ardentes per amoris incendium, quos replent, illuminent, & accendant. Coniuro te ✠ scelerate dæmon, per quatuor animalia in circuitu sedis Dei existentia, plena oculis antè, & retrò, per quæ nobis significatur Christus Iesus in quatuor Euangelijs; qui erat homo per Incarnationem, vitulus per Passionem, per Resurrectionem leo, per Ascensionem ve-
Symbolum Nicenum. rò aquila. Quia ipse vnigenitus Dei filius veraciter factus est homo propter nostram salutem; ipse etiam in sacrificio nostræ redemptionis dignatus est mori, vt vitulus; ipse etiam per virtutem suę fortitudinis surrexit vt leo qui apertis oculis dormire perhibetur, quia in ipsa morte, in qua ex humanitate dormire potuit Re-
Act. c. 3. demptor noster, ex diuinitate sua immortalis permanẽdo, vigilauit. Ipse denique post Resurrectionem suam ascen-

aſcendens ad cęlos, in ſuperioribus eſt eleuatus vt aquila; quibus omnibus Chriſtus Dominus noſter contra tuam voluntatem, nos per virtutem ſuæ ſacratiſſimæ paſſionis è manibus tuis eripuit te proſtrando cũ omnibus tuis complicibus: per illum ergo te coniuro, & per omnia alia, quibus in nomine eius potes conſtringi, ligari, fugari, & ad pęnam mitti, vt ſtatim, & ſine mora recedas ab hac creatura Dei, & imagine Chriſti N. quã Dominus Ieſus Chriſtus ad ſuam gratiã vocare dignatus eſt, & vadas ad loca tibi ab illo deputata, vbi nulli creaturæ nocere poſſis. Coniuro te ✠ immundiſſime ſpiritus, per illam excelſam laudem, quam ſancta quatuor animalia æternaliter vnam dominationem, Deitatis omnipotentiam, & ſanctæ Trinitatis æternitatem affirmant voce perpetua in cæleſtibus, dicentia: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui eſt, qui erat, & qui venturus eſt ad quarum voces vigintiquatuor ſeniores procidentes ante ſedentem in throno, adorabant virtutem in ſæcula ſæculorum: & quia quidquid habebant, attribuebant Deo, ideò mittebant coronas ſuas ante thronum, dicentes: Dignus es, Domine Deus noſter, accipere gloriam à nobis ſcilicet, quia nos creaſti, & honorem, quia donis, & gratijs tuis nos illuſtraſti; & virtutem, quia de magna poteſtate dæmonum inimicorum noſtrorum nos liberaſti, & non ſolum nos, immò omnia tu creaſti, & propter voluntatem tuam erant, & creata ſunt; in arte, & Dei ſapientia erant, & antequam formarentur in effectu, vel in opere, quando creata ſunt. Coniuro te ✠ ſpurciſſime dæmon, per librum illum diuinæ, & æternæ ſapientiæ, quem Beatus Ioannes vidit in dextera ſedentis ſuper thronum ſcriptum intus, & foris, in quo deſcripti ſunt omnes prædeſtinati; & per illam æternam diſpoſitionem Dei omnipotentis, qua omnia ad gloriam ſuorum electorum diſpenſat, quæ eſt dextera Dei, in qua liber æternæ ſapientiæ continetur, cũ in æterna eius diſpoſitione ſine initio fuerit, qui homines, Chriſti meritis in ſe credentes, per ipſum ſaluare, & glorificare decreuit, qui propterea diuinæ ſapien-

Apoc. c. 4.

Ibidem.

Apoc. 5.

tiæ

tiæ liber intus, & foris scriptus perbibetur; quia in hac sapientia est duplex mysterium, creationis scilicet, & reconciliationis humanæ; quod licet ab initio intus occulum fuerit, foris tamen, & in patulo quodammodo est in comparatione ad secreta æternæ gloriæ, quæ intus dici possunt; quia ad ea contemplanda nondũ pertingimus. Vide ergo, ò miserabilis creatura, ad quantam calamitatem deuenisti ob superbiam tuam, qua, derelicto Domicilio omnipotentis Dei, & beatorum spirituum cælestium; delapsus es in hunc aerem caliginosum, post vltimum Iudicium detrudendus in infernum & in stagnum ignis, & sulphuris; vide (inquam) quale præmium recepisti ex tua rebellione, qua semper contra Deum pessimè egisti, qui vsque in præsens non desinis subuertere hanc creaturam N. recede igitur ab ea, ò prædo infernalis, & noli amplius hic morari; quia quantò tardius exis, tantò maiora supplicia tibi aduenient à Deo, cuius statuta transgressus es. Per hæc, & omnia alia verba, & adiurationis, quibus tu nefandissime dæmon, in nomine Domini nostri Iesu Christi pores adiurari, fugari, & expelli ex hoc corpore, & mitti ad inferni pœnas, te constringo vt exeas, & ne diutiùs præsumas captiuum tenere hominem, quem Christus ad imaginem suam creare dignatus est. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Iudæ cap. vnico.

Isaiæ 14.

Hic Exorcista ponat manus suas super capita vexati, & dicat. Oratio.

EXpelle Domine diabolum ab hac creatura tua N. de capite, de capillis, de vertice, de fronte, de oculis, de lingua, de sub lingua, de auribus, de naribus, de collo, de maxillis, de dentibus, de gutture, de gingiuis, de ore, de palato, de cerebro, de panniculis cerebri, de cilijs, de supercilijs, de pillis, de pedibus, de tibijs, de genibus, de cruribus, de partibus verecundis, de renibus, de lateribus, de intestinis superioribus, & inferioribus, de femore, de ventre, de stomacho, de corde,

Ex antiquis exorcismis.

corde, de ſpatulis, & humeris, de pectore, de vberibus de brachijs, de manibus, de vnguibus, de oſſibus de neruis, de venis, de medullis, de pulmone, de compaginibus membrorum ſuorum, de omnibus iuncturis, de toto corpore ſuo intus, & extra, de quinq; ſenſibus corporis animæ, nullumque locum habeat in ipſa intus, & foris ampliùs, vt ſana, & ſalua fiat per inuocationem Filij tui vnigeniti, & per inuocationem Spiritus ſancti coæterni. Tu ergo Deus omnipotens, qui dignatus es corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipſius ſaluare, & ſaluam facere. Per eumdem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate eiuſdem Spiritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculorum. Amen. Gen. c. 1.

Explicit Exorciſmus primus.

EXORCISMVS II.

MAGNVS, ET MIRABILIS EFFICACIÆ

Aduersus dæmones obsidentes corpora humana.

Exorcista accedens ad coniurandum dæmones in corporibus humanis existentes, puro corde, & animo deuoto genuflexus ante Deum, muniens se signo sanctæ Crucis in fronte submissa voce dicat.

Psal.123. IN nomine Patris, ✠ Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen. ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me festina. ℣. Esto nobis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie istorum dæmonum. ℣. Exurge Christe, adiua nos. ℟. Et libera nos propter nomen sanctum tuum. ℣. Deus meus pone illos vt rotam. ℟. Et sicut stipulam ante faciem venti. ℣. Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius. ℟. Et fugiant, qui oderunt eum à facie eius. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Philip.2. DOmine Deus omnipotens, qui es mirabilis, & inæstimabilis maiestatis, quem contremiscunt in cælo Angelicæ potestates, quē adorant omnes Dominationes, & virtutes, qui illum leonem in cœlo rugientem, æternis ignibus deputasti, qui inimici rugientis sæuitiam superas; exaudi nos indignos famulos tuos, quos ad officium sacerdotale non nostris meritis, sed sola clementia tuæ diuinæ maiestatis vocare dignatus

es,

es, pro famulo tuo N. vt verbis tuis, in tua virtute ipsum inimicum tuum euellere possimus, vt famuli tui in te credentes in Ecclesia tua gratiarum tibi referant actiones. Da mihi Domine virtutem tuam, vt olim Iudith seruæ tuæ tribuere dignatus es contra inimicum populi tui, vt infernales virtutes irrumpere valeam, per inuocationem tui sanctissimi nominis, quod est terribile malignis spiritibus, suaue autem sanctis, Angelis, & seruis tuis. Te Domine tremens deprecor, ac toto corde peto, vt mentem meam illustres, fortifices & sanctifices per inuocationem admirabilis tui nominis Tetragrammaton, contra diabolicas potestates hũc famulum tuum N. comprimentes. Extende Domine Brachium tuum super bestiam istam, quæ exterminat vineam tuam, & corrobora vires meas, vt te adiuuante, omnis terror venenosi serpentis procul pellatur, & præsentia sancti Spiritus mihi, & omnibus astantibus & misericordiam tuam poscentibus, vbiq; adesse dignetur, & per gratiam Spiritus sancti paracliti, inimici tui isti coram me corruant, & mihi obediant. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum, & cum Spiritu sancto viuit, & regnat Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen. Iudith. 13.

Hic Exorcista surgat ab oratione, & ponens manum super caput vexati dicat:

℣ Sequentia S. Euangelij secundum Marcum.

℟ Gloria tibi Domine.

IN illo tempore: Recũbentibus vndecim discipulis, apparuit illis Iesus, & exprobrauit incredulitatem eorum, & duritiam cordis, quia ijs, qui viderant illum resurrexisse à mortuis, non crediderunt. Et dixit eis: Euntes in mundum vniuersum prædicate Euangelium omni creaturæ. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, saluus erit. Qui verò non crediderit, condemnabitur. signa autem eos, qui crediderint, hæc sequentur: In nomine meo dæmonia eijcient, linguis loquentur nouis, serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non Cap. 16. Psal. 79.

non eis nocebit. Super ægros manus imponent, & benè habebunt. Et Dominus quidem Iesus, postquam locutus est eis, assumptus est in cœlum, & sedet à dextris Dei. Illi autem profecti, prædicauerunt vbique, Domino cooperante, & sermonem confirmante, sequentibus signis. ℟. Laus tibi Christe.

Oratio.

DOmine Iesu Christe Fili Dei viui, qui in hunc mundum venisti, vt dissolueres opera Satanæ, & genus humanum è tyrannica eius seruitute liberares, inuocamus clementiam tuam, vt per inuocationem sancti nominis tui, quod datum est nobis sub cœlo, in quo nos saluos fieri oportet, in cuius nomine omne genuflectitur, cælestium, terrestrium, & infernorum, dissoluere digneris omnia maleficia Satanæ, & sortilegas machinationes super hunc famulum tuum N. factas, vt liberatus ab eis, cum bono, & sano animo sciat seipsum regere, & gubernare, ad honorem nominis tui, vt ex hac præsenti consolatione, nos omnes famuli tui in tuo amore crescamus. Qui viuis, & regnas cum Deo Patre in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Act. c. 4.

Oratio.

DEus, qui omnia ex nihilo tua immensa virtute creasti, & hominem diabolica fraude deceptum, tua pijssima misericordia saluare decreuisti; & ne desperationi subderetur, firmissimam de vero mediatore Christo fidem, & spem illi præbuisti, qui adueniente temporis plenitudine ex intacta Virgine nascens, & propter nostram salutem in Cruce moriens, de antiquo hoste triumphauit. Te, Domine sancte Pater, suppliciter deprecamur, vt expellas ab hoc famulo tuo N. omnem diabolicam vexationem, & eum ab omni impugnatione dæmonis liberatum, custodire digneris. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Gen. c. 1.

Gal. c. 4.

Hic

Hic Exorciſta aſpergat aquam benedictam ſuper obſeſſum. Poſteà incipiat adiurare dæmones cum omni fiducia, dicens:

Coniuratio.

AD honorem Dei Omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & omnium Sanctorũ totius curiæ cæleſtis, & ad confuſionem totius Synagogæ infernalis, coniuro te ✠ immundiſſime ſpiritus, per omnia miniſteria Diuinæ ſapientiæ contenta in libro illo, quẽ nemo poterat, neque in terra, neque ſubtus terram aperire, neq; reſpicere eum; quia nullæ rationales creaturæ in cælo, Sancti, & Beati, in terra, homines iuſti, ſubtus terram, vt in purgatorio exiſtentes, ac vos dæmones, & damnati homines ad hoc ſufficientes erant. Coniuro te ✠ inique ſpiritus, per illud maximum deſiderium quo omnes de Eccleſia, præſertim nomines; qui detinebantur ſub peccati ſeruitute, mediatorem anxiè deſiderabant, quorum deſiderium, & propriarũ virium deſperationem B. Ioannes in ſe transformans, multum flebat; quoniam nemo dignus inuentus eſt aperire librum, intelligentiam ſcilicet ſecretorum diuinæ ſapientiæ comprehendere, aut rimari, neque ſignacula eius ſoluere, iudiciorum ſcilicet iuſtiſſimas cauſas diſcernere, neque illum reſpicere, ideſt ſimplici fide, veritatem Dei approbare, cùm hoc totum pertineat ad vnius mediatoris meritum, quia diuinæ ſapientiæ ſecreta, altitudo iudiciorum Dei, & fides in Deum non intelliguntur ſine meritis Chriſti. Coniuro te ✠ peſſime dæmon, per Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum, qui ſolus inuentus eſt dignus aperire librum, cuius meritis diuina ſapientia decreuit ſibi reconciliare creaturam rationalem, tam angelicam, quam humanam, & illam glorificare, cuius deſiderio, etſi ipſa creatura longo tempore langueret, triplex tamen ſolatium de ipſo mediatore Dei illi eſt impenſum, ſcilicet fides mediatoris, præſentia eius in carne, & ſapientia ipſius per præſentiam ſuam, humano generi prædicata. Con-

Apoc. c. 5.

ibidem.

ibidem.

iuro te ✠ iniquissime dæmon, per fidem mediatoris Iesu Christi Domini nostri, per quam ab initio mundi vsque ad aduentum eius, hoc solatium generi humano fuit impensum, vt in mundo non deessent viri iusti, qui de Diuina bonitate sic præsumerent, quòd eis Deus
Exo.c.4. missurus esset liberatorem, cui se omni desiderio deuouerunt, de quo Moyses ad Dominum clamabat: Obsecro Domine, mitte quem missurus es, quo solatio consolabatur B. Ioannes ab vno de senioribus his verbis: Ne fleueris, quia promissio facta de mediatore sanctis patribus, & mundo non deficiet. Consolatur (inquam) ab vno de senioribus, ab illo scilicet spiritu, quo
1.Pet.1. sancti Prophetæ de Christo vaticinantes locuti sunt, quia Spiritu sancto afflati, locuti sunt sancti Dei ho-
Lucæ 11. mines. Coniuro te ✠ miser dæmon per illum, qui venit in hunc mundum, vt te, & tuos complices expugnaret tu enim ante eius aduentum eras ille fortis armatus, qui custodiebat atrium huius mundi, ideò necesse erat, vt fortior te, ille superueniens, vinceret tuum principem, & spolia eius, captiuas scilicet animas nostras, distribueret. Coniuro te ✠ nefandissime dæmon,
Psal.76. per illum, qui gerens officium veri mediatoris, fideles suos de manibus tuis, ò pessime dæmon, lupe rapacissime, liberauit, qui ascendens in altum, captiuam duxit captiuitatem. Cæpit enim Christus, ò inique spiritus, vinculis dilectionis suæ absoluere, quos seruitute peccati tu scelerate captiuaueras, ideò Christus ortus de
Rom.6. tribu Iuda, venit, vt se Christum confitentes per veram fidem à tua oppressione liberaret. Quid enim tibi profuit malitia tua, nefandissime spiritus, contra genus humanum, quod peccato tam miserabiliter intrusisti? ni-
1. Cor.13. hil profectò; immò ex illo peccato manifestata est maxima Dei pietas, & misericordia, qua redemptor noster mori voluit, vt è manibus tuis eriperemur, ideò scelerate, recede per virtutem passionis eius ab hac creatura Dei N. ad eã amplius non rediturus; quia Dominus noster Iesus Christus ad suam sanctam gratiam, & misericordiam vocare dignatus est, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignẽ. Amen.

Ora-

Oratio.

DOmine Iesu Christe, Verbum, & sapientia æterni Patris, qui maximo amore ardentissimæ charitatis tuæ, cùm in maiestate æterno Patri coæqualis existeres, pro salute humani generis in hunc mundum veniens, secreta æterna in scripturis sanctis ciausa, tuis fidelibus dignatus es aperire, qui solus viam humanæ reparationi inuenire potuisti; te humiliter deprecamur, vt hunc famulum tuum N. diabolica virtute oppressum, tua pietate misericorditer liberes. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. Symbolum Apost.

Coniuratio.

ITerum coniuro te, ✠ iniquissime spiritus, per illum, qui in mundum venit, vt fideles suos ad bona opera informaret, quod exemplo fecit, quia cœpit priùs facere, vt doctrina eius facilius administraretur illis, qui ad sancta opera eius quotidiano conuictu afficiebantur. Coniuro te, ✠ refugam tyrannum apostatam, per illum, qui veniens in hunc mundum, vobis superbientibus, Dei sapientiam clausit, & humilibus fidelibus suis dignatus est diuinæ sapientiæ secreta reuelare, aperiendo librum, & soluendo signacula eius. Coniuro te ✠ creatura damnata, spiritus ingratissime, per illum mansuetissimum agnum, stantem in medio throni, & seniorum, & quatuor animalium, qui verè solus pacem agnouit, & illam attulit mundo, ab illo auferens peccata; de quo dicebat Io. Bapt. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Qui cùm Deo Patri in maiestate sit æqualis, stat in medio throni; stat etiam in medio seniorum, id est Sanctorum omnium, vt princeps, & caput eorum, quia per assumptam carnem apparuit hominibus occisus. Non enim Christus simpliciter occisus dici poterat, quia quantum ad ipsam diuinitatem immortalis semper vixit. Coniuro te ✠ maledicte spiritus; per illum, qui accepit de dextera seden- Act. 1. Apoc. 5. Ibidem.

tis in throno librum, qui est Christus Dominus noster, qui cùm sit naturalis filius Dei, etiam solus dignus inuentus est aperire librum diuinæ sapientiæ, id est naturaliter cognoscere, & videre Deum, sicut est, quem omnes sancti vident per gratiam. Qui sicut ab æterno dignum adiudicauit, restaurare naturam angelicam, & humanam saluare, & vtramq; glorificare; ita disposuit per nullum alium hoc reuelare, quàm per vnigenitum filium suum, qui est Verbum, & sapientia Dei Patris, in quo omnia condita sunt, vt per eamdem sapientiam omnium creaturarum ad Deum reconciliatio fieret, per quam omnia facta sunt, & sine qua factum est nihil. Vide igitur, ò scelerate dæmon, quomodo fraudes tuæ per Christum ad nihilum rediguntur. In cælo existens, intulisti bellum naturæ angelicę ex qua (tua scelerata persuasione) aliqui ceciderunt, cui Christus compatiens, quotidie eamdem naturam in suis sedibus reparare non desinit; cadens autem in terram, primos Patres nostros decepisti, quos Christus sanguine suo à tyrannica tua seruitute liberauit. Per hæc omnia te coniuro, spiritus malignissime, vt desinas occupare hoc templum Christi, & ne tardes exire ab hac creatura Dei N. per virtutem eius, qui te gloriosum creauit, & te superbientem à consortio iustorum eiecit, pœnisque igneis, & sulphureis addixit, à quibus cruciaberis in sæcula sæculorum. Amen.

Col. c. 2.

Ioan. c. 10.

Apoc. c. 12.

Oratio.

1 Tim. 2.

DOmine Iesu Christe, mediator Dei, & hominum, qui solus æterno Patri tuo pro peccatis humani generis teipsum in holocaustum, & placationem præbuisti, vt per sanguinem tuum nos à diabolica seruitute liberares; cui omnes Sancti, & electi te collaudantes, gratias immensas indesinenter offerre non desinunt; te humiliter inuoco, vt hunc famulum tuum N. à pessima hac vexatione dæmonis eruas, & liberatum, ad gloriam regni tui perducas. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Coniuratio.

CONiuro te, ✠ maledicte dæmon per illummet Agnum mediatorem Dei, & hominum, cuius gratia omnes glorificantur, sine qua nullus angelorũ, vel hominum Deo vmquam placere potuit. Ante cuius conspectum quatuor animalia, & vigintiquatuor seniores cecidêrunt, ipsum adorantes, tamquam suum mediatorem, nihil dignum in operibus proprijs æternæ vitæ reputantes, sed sibi ab illo omne meritum suũ vindicantes, qui solus plenè apud Deum Patrem pro cunctis dilectoribus suis efficaciter meruit Coniuro te, ✠ misserrime spiritus, per illud mirabile canticũ, quod cantabant illi Sancti ante conspectum Agni dicentes: Dignus es Domine Deus noster aperire librum, & soluere signacula eius. Solus enim Christus dignus est aperire librum Diuinæ visionis, & signacula secretorũ Diuini Iudicij detegere, quia Domines est per datam sibi à Deo Patre in cęlo, & in terra potestatem, qui etiã Deus est, eamdem cum Patre habens naturam. vt qui per Diuinitatem à Patre accepit, nobis per humanitatem apparens, communicare possit. Coniuro te ✠ nefandissime spiritus, per illum, qui nos à tyrannica tua seruitute, sanguine suo redemit, quo diuinam iustitiam, & iram placauit. Quæ requirebat, ne homo sine morte liberaretur, qui potiùs debuisset mortem subire, quàm Deum per culpam offendere. Coniuro te, ✠ immundissime spiritus per illum, qui solus æqualem placationem iræ Dei opponere potuit, qui est Christus filius Dei, qui vt mediator Dei, & hominum, meritum præmio æquale pro nobis Deo Patri opposuit, qui homo est, vt pro hominibus moreretur. Coniuro te ✠ scelerate dæmon, per Christum Iesum, qui in sanguine suo nos Deo Patri suo à culpa redemit ad gratiam, vt qui fueramus Dei inimici per culpam, per dilectionem Deo reconciliaremur, & fecit nos Deo nostro regnum, quia ipse iustos Deo regnum facit, quos spontanea charitate Deo seruire constituit, non seruitute huius mundi, quæ est seruitus

Apoc. 4.

Ibidem.

Matt. 28.

1. Pet. 1.

1. Tim. 2. 1. Pet. c. 1.

Rom. c. 8.

Gal. c. 4.

tus corruptionis, à qua Christus rationalem creaturã liberauit, vt regnaret super terram. Ille enim verè per Christum super terram regnat, ò inique spiritus, qui omnia corporis sui ministeria sic dispensat, ne Deum, vel proximum, aut seipsum cogitatione, verbo, vel opera offendat. Hoc enim non est regnum, ò pessime dæmon, quod tu in hominibus quæris; scilicet peccati, quia Christus illud destruxit, & vasa tua dirupit, quando te proiecit in tenebras exteriores, vbi fumus tormentorum tuorum ascendet in sæcula sæculorum. Per illum ergo te adiuro; vt dicas mihi veritatem de quacumq; re te interrogauero, alioquin mittam te ad infernum inferiorem, vbi cruciaberis in sæcula sæculorum. Amen.

Apoc. 14.

Hic quærere poteris de nomine, de causa ingressus, de numero dæmonum, quare opprimunt, & quare non recedant, & de omnibus alijs pertinentibus ad liberationem obsessi, posteà sic sequere.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui, vt Ecclesiam tuam ab omni labe peccati immunem redderes, vnigenitum filium tuum incarnari, & mortem pati voluisti; qui à mortuis resurgens, diuinitatem, sapientiam, & gloriam suam ostendit, quem omnes Angeli maximo charitatis feruore laudant de parta victoria; tibi Pater pijssime, supplico, vt liberes hunc famulum tuum N. ab hac dæmonis sua oppressione, & eum in virtute tui sanctissimi nominis ad pristinam sanitatem perducere digneris. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te ✠ spurcissime spiritus, per illum magnum feruorem charitatis sanctorum Angelorum, per quem voce magna clamabant, dicentes: dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem,

Apoc. 5.

rem, & gloriam, & benedictionem, qui est fauor magnus mediatoris Christi in mentibus eorum, & aperta recognitio magnæ dignitatis, charitatis, & sapientiæ Christi. Qui cùm sit Patri coæternus, Patrem per amorosam visionem semper agnouerat. Solus verus Agnus Patris est, qui semper Patrem agnouit, sicut ipse dicit: Sicut nouit me Pater, & ego agnosco Patrem, scilicet æternaliter. Pro cuius honore voluit fieri temporalis, vt pro nobis moreretur, Christus enim eius, ò bestia teterrima, etsi æternaliter vnum cum Patre essentialiter extiterit, & tua peruersa, atq; scelerata persuasione, apud corda infidelium, solam formam serui intuentium, & linguas blasphemantium, vt purus homo, & non Deus, habens Dei virtutem, Dei sapientiam, Dei fortitudinem, & splendorem, plenus gloria, & honore, atque benedictione habitus sit, tamen ab Angelis, & hominibus sanctis agnitus vt dignus, & plenus virtute, Diuinitate, sapientia, fortitudine, gloria, & honore, atque benedictione laudatur. Qui in hunc mundum veniens, caro factus, vt Agnus voluntate Patris infirmari ligari, verberari, deludi, & alia quam plura pati, atq; mori voluit creatori Angelorum, & hominum, homo factus, vt hæc omnia per fidem ipsius mediatoris à principio conditionis vestræ vobis reuelata contemplando, discretis, quàm humiliter vos mediatori Christo subdere debueratis, quando vos superbientes humanitatis naturam contemnere non erubuistis, cum vobis reuelatum esset primum in cælis mysterium Incarnationis. Coniuro te, ✠ scelerate dæmon, per virtutem in sæcula sæculorum, quem quatuor animalia, & vigintiquatuor seniores prostrati adorauerunt, cui etiam omne genuflectitur, cælestium, terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confitetur, dicendo sedenti in throno. Benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum Amen. Coniuro te, ✠ spurcissime dæmon, per illum, qui sedet super equum albū, ideſt Christum, qui sedet super Ecclesiam suam dealbatam in baptismo, qui tenet arcum Sacræ Scripturæ, qua suos illuminat fideles, & inimicos occidit, scilicet

Ioan. 10.

Ioan. c. 1.

Apoc. c. 9. Philip. c. 2.

Apoc. c. 6.

peccata; cui à Deo Patre suo secundùm humanitatem, vel membris suis data est corona victoriæ, & meritò, quia ad hoc exiuit æternaliter à patre, & temporaliter à matre, vt vincens in se, vinceret etiam in suis fidelibus, & prædicatoribus credentibus in eum, quibus datur arcus Diuinarum scripturarum, quarum verbis suos auditores vincunt. Per hæc, & omnia alia verba, & adiurationes, quibus tu maledicte, & nefandissime dæmon adiurari, cogi, & constringi potes. Ego te constringo, vt remota omni mora, ac impedimento postposito, exeas ab hoc famulo Dei N. quem ipse ad imaginem suam creauit. Cede bestia infernalis, cede Christo, & vade ad loca tibi à Deo deputata, per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, s& sæculum per ignem. Amen.

ibidem.

Gen. 1.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui tua immensa sapientia omnia ordinatè disponis, & eadem sapientia, sceleratos contra iustos sæuire permittis, vt eorum patientia verè probetur, & coronetur, qui seueritatem tuæ iustitiæ tandem in persecutores tuorum seruorum ostendere non desinis, præsta nobis famulis tuis de tua misericordia sperantibus, per intercessionem illorum interfectorum, qui pro tui nominis defensione, mortem subire non timuerunt, vt omnem infestationem dæmonum repellere possim ab hoc famulo tuo N. vt suæ pristinæ sanitati redditus, gratiarum tuæ clementiæ reddat actiones. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Exprobratio.

AVdi igitur, malignissime spiritus, qui tua sceleratа, & nefanda voluntate totum genus humanũ peruertisti, & qui Ecclesiã Dei sẽper persecutus es. Tu enim cernens Ecclesiam institui, & ad locum splendidum, vnde cecidisti, posse ascendere, nixus es eam subuertere persecutione, & sæuitia tyrannorum, quod manifestatur per apertionem secundàm sigilli, vbi apparuit

D. Augus. in Ps. 60.

ruit equus rufus, cuius ſeſſori datum eſt ſumere pacem de terra, & datus eſt illi gladius magnus. Equus enim rufus ſunt tui ſequaces, manifeſtique & ſanguinolenti tyranni, & perſecutores membrorum Chriſti. Iſte enim equus rufus exiuit contra victricem, vincentemque Eccleſiam, quando populus ſanguinolentus paganorum cæpit perſequi illam ſacratiſſimam pacem, quam Chriſtus illi reliquit. Gladius magnus datus eſt illi, quando perſecutio magna paganorum ſurrexit contra ſanctos Apoſtolos, Martyres, Confeſſores, & Virgines Dei. Magnus equidem, & diuturnus gladius fuit datus illis imperatoribus paganorum ad debellandam totam Eccleſiam Dei, diffuſam per totum terrarum orbem, turbandam pacem ſeruorum Chriſti, quo aſſiduè illi ſanguinolenti tyranni ſanguinem effuderunt. Sed nihil profeciſti, ò beſtia infernalis, quia magna Dei miſericordia affuit, qua Martyres, & Sanctos de tyrannis triumphare fecit, ita vt illi omnia propter Deum deſpicerent. Cernens autem ille maledictus Draco Lucifer princeps tuus, ſe per apertos perſecutores nihil profeciſſe, immiſit hæreticos, qui ſuis fallacijs, & prauis rationibus contenderent, vt faciliùs fideles Chriſti decipere poſſent, qui per equum nigrum deſignantur. Qui veram intelligentiam Scripturarum (te perſuadente) ſe habere putant, in quorum pugna ſicut maximum periculum inuenitur, ita etiam Deus magnum auxilium præbet Eccleſiæ ſuæ, per Angelos illam illuminando. Sed, ò miſer, quare ſic conteris tempus contra Chriſtum, & eius Eccleſiam, quem ſemper perſecutus es, ſciens illum deſtruere fallacias tuæ ſceleratæ, & peruerſæ voluntatis? Deſine, ò ſcelerate, deſine, quia ipſe Eccleſiam ſuam proprio ſangue emit, deſine (inquam) quia tibi præcipitur, ne lædas vinum, & oleum, eius ſcilicet fidem, & operationem, quia ipſam Chriſtus ſanguine ſuo inebriatam, oleo Spiritus ſancti vnxit. Tu igitur es ſeſſor, & caput omnium hæreticorum, qui ſtateram tenens in manu, non vt doceas, ſed ad decipiendum, cùm ſis pater mendacij. Sed quia perpendis, te, nec per apertas tribulationes, nec per ma-

Apoc. 6. 4.

ibidem.

ibidem.

Apoc. 6. 6.

manifestas hæreses posse proficere, immittis falsos
Apoc. c 6. Christianos, qui sub habitu Christianæ Religionis pervertunt fidem, qui propriè sunt hypocritæ, qui se vltra modum effligentes propter honorem huius mundi, pallidi sunt, qui significantur per equum pallidum, super quem sedebat Mors, quem sequebatur infernus. Quæ enim merces, vel quale præmium dabitur tibi, & tuis hypocritis tempore vltimi Iudicij, nisi sola mors æterna, & infernus? quæ verè sunt præmia illorum, qui sub nomine ficto Religionis decipiunt homines, in Christum credentes.

Hic Exorcista interrogare poterit dæmones, quare non recedant, & si sit aliquod impedimentum in corpore, vel extra, & illud amoueat. Deinde cogat dæmones præceptis, & comminationibus, vt recedant; postea sic sequatur.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui es principiũ omnis creaturæ, à quo omnia bona procedunt, & per quem omnes beatificantur; qui pro salute humani generis incarnati, nasci, & mori voluisti, sub cuius tutela animæ iustorum existentes, & de perpetua
Apoc. c. 6. illa fruitione gaudentes, maximo desiderio tuæ charitatis affecti, glorificationem suorum corporum obnixè desiderant, & resurrectionem mortuorum, ac formidabilem diem extremi Iudicij à te ordinatum cupiunt, in quo venturus es cum Angelis, & Sanctis omnibus, vt Iudex vniuersalis, iudicare viuos, & mortuos, & seculum per ignem, vbi reddes vnicuiq; secundùm opera suaire humiliter deprecamur, ac petimus, vt per tuam ineffabilem misericordiam, qua iustos saluas, mihi concedere digneris virtutem tuam aduersus hunc nequissimum dæmonem, famulum tuum N. vexantem, vt illum tua gratia ab eo expellere valeam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Coniu-

Conuratio.

CONiuro te, ✠ immundissime spiritus, per animas interfectorum, quas B. Ioannes Euangelista sub altare Dei, qui est Christus, vidit, sub cuius defensione omnes animæ iustorum manent, clamantes ad Deum voce magna, & dicentes: Vsquequò sanctus, & verus non iudicas sanguinem nostrum de his, qui habitant in terra? Coniuro te, ✠ iniquissime dæmon, per illud magnum, desiderium, quo sancti afficiuntur ad Dei voluntatem implendam, in his, quæ Deum velle norunt, qui nihil contra beneplacitum, & Dei voluntatem cupere possunt, cùm eorum desideria ab eius pendeant voluntate: clamant enim, non desiderio vindictæ, sed vt regnum peccati, quo Deus offenditur, destruatur; & resurrectionem suorum corporum precantur, vt in cœlesti visione, & fruitione coniungantur corporibus suis: quia licet durante hoc mundo, animæ Sanctorum stolas habeant, de beata immortalitate gaudentes, resurgentibus tamen corporibus, habebunt gaudium de glorificatione corporum, quibus nunc carent, & lætitiam de gloria omnium saluandorum, quam tunc videbunt adimpleri. Coniuro te ✠ maledicte, & excommunicate dæmon, per illud mirabile responsum, quod habuerunt illi Sancti à Deo omnipotenti, cùm dictum illis fuit, vt modicum quiescerent, donec impleatur numerus fratrum suorum, illorum scilicet, qui saluandi sunt: quia hoc tempus præsentis sæculi modicum, immo nihil est, respectu infinitæ æternitatis. Tu enim, scelerate dæmon, nixus es occidere seruos Christi per manus tyrannorum, quia putabas Deum damnare omnes homines, quos tua peruersitate in peccatum originale intruseras, & morti iniustè tradebas, sed decipiebaris, ò miser, decipiebaris (inquam) quia mors Sanctorum pretiosa est coram Deo, & Angelis eius. Nec ista fuit mors, quam molitus es inferre hominibus, sed illa, quę est impiorum, atq; iniquorum, quorum caput Lucifer princeps tuus iam detrusus est in infernum, vbi etiam & tu cruciaberis in sæcula sæculorum. Amen. Coniuro te ✠ sce-

Ibidem.

ibidem.

Ibidem.

Psal. 1. 5.

sceleſtiſſime dæmon, per illud formidabile, ac terribile
Apoc. c.6. Iudicium, quod faciet Dominus noſter Ieſus Chriſtus, ante quod præibunt terræmotus, obſcuratio Solis, cõuerſio Lunæ in ſanguinem, & cetera omnia, quæ ventura ſunt ante vltimam ſententiam tuæ iuſtiſſimæ damnationis, in quo ipſe reddet vnicuiq; iuxta opera ſua.
D. Hieron. Quo vultu, aut qua facie audebis comparere ante tribunal Chriſti, quando audies illam formidabilem vocem clamante: Surgite mortui, venite ad Iudicium. O
Apoc, c.6. miſerrime, quo nulla creatura miſerior, vel impudentior eſt, vtinam liceret tibi abſcondere te cum regibus, principibus, diuitibus & omnibus ſeruis tuis, in ſpeluncis petrarum, & dicere montibus: cadite ſuper nos, & abſcondite nos à facie ſedentis ſuper throno, & ab ira Agni; quoniam ſuperueniet dies magnus iræ ipſorum. Sed tu, ò maledicte dæmon, crede mihi, quod non erit tempus differendi, quia tunc detruderis in ſtagnum ignis, & ſulphuris, vbi recipies vicem omnium malorum, quæ peſſime egiſti contra Creatorem tuum, quia ibi cruciaberis in ſæcula ſæculorum. Amen.

Ratio horũ videatur in Flagello no. 3. & 12. *Hic interroga de exitu, & quare non recedunt, & de omnibus, quæ pertinent ad liberationem obſeſſi. Et ſi noluerint exire, ſcribe eorum nomina in ſchedula, & illa combure, quia iſta ſunt illis grauiſſima, deinde ſic ſequere.*

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte, fili Dei viui, qui pro ſalute noſtra de cœlo deſcendens. & in hunc mundum veniens, per ſignum ſanctæ Crucis nos redimere voluiſti, & eodem ſigno fideles tuos contra dæmonum inſidias munire feciſti, qui Eccleſiam tuam ex omnibus gentibus, & populis tui gratia coadunatam, ſanguine tuo pretioſiſſimo abluere dignatus es. Te amabiliſſime redemptor ſupplex expoſco, vt per virtutem S. Crucis,
Apoc. c.5. hunc famulum tuum N. ab hac vexatione dæmonum, tua pietate liberare digneris; Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen.

Contin-

Coniuratio.

COniuro te, ✠ miſer dæmon, per illum Angelum, quem B. Ioannes vidit aſcendentem ab ortu Solis qui eſt Chriſtus Dominus noſter, qui dignè Angelus dicitur, cum Deo Patri nuncius fuerit, ad ſalutem humanam miſſus in mundum, qui ab ortu Solis tunc aſcendit, quando per diuinæ ſapientiæ prædicationem ipſe per ſe, & ſuos nuncios mundum illuſtrans cognitus eſt eſſe Dei Filius, Patri conſubſtantialis in natura, habens ſignum Dei viui, ſcilicet Crucem, per quam Chriſtus apud Deum Patrem pro nobis meruit; quod ſignum afferens ex alto, frontes ſuorum electorum ſignauit; qui per ſuam prædicationem clamauit voce magna, quando dixit: Pœnitentiam agite, appropinquabit in vos regnum Dei, prohibens Angelis ne nocerẽt; quia ex quo paſſus eſt Chriſtus, non ſolum hoſtem principalem, ſcilicet Luciferum principem tuum, & omnium iniquorum proſtrauit, ſed etiam mundi principatus, & imperium deſtructum eſt. Nam ad hoc gentium ita confirmatum eſt imperium, vt ſigno fidei, cui ipſi reſtiterant, frontes ſuas liberè ſignarent, vt ipſum namque Crucis ſignum delatum, vbiq; ſignificat Chriſti regnum. Per hoc igitur ſignum ſanctæ Cru✠cis Domini noſtri Ieſu Chriſti, te coniuro, cogo, & conſtringo, maledicte dæmon, vt exeas ab hoc ſeruo eius N. quem ipſe ſuo ſanguine dignatus eſt ab omni peccato liberare, pro quo non dubitauit Crucis ſubire tormentum. Coniuro te, ✠ nefandiſſime ſpiritus, per ſanctam illam Chriſti vniuerſam Eccleſiæ congregationem, quæ per illa centum quadraginta quatuor millia ſignata ſignificatur, quam B. Ioannes in ſua extatica reuelatione vidit, quæ ex Patriarchis, vel proſapia carnis, vel fidei imitatione propagata eſt. Coniuro te, ✠ ſpurciſſime ſpiritus per illam maximam multitudinem, viſam à Beato Euangeliſta, quam præ multitudine numerare nemo poterat; quia licet numerus ſaluandorum ſit certus Deo, hominibus tamen eſt incognitus; quia ex gentibus Paganorum, tribubus Iudæorum, & po-

Matt. c. 3.

Apoc. c. 7.

Apoc. c. 7. ibidem

populis Christianorum,& linguis diuersarum nationũ cęlestis Hierusalem ædificanda est ; qui omnes erant amicti stolis albis,trophæum scilicet Crucis deferentes, & palmæ in manibus eorum, victoria scilicet qua sæculum per Christum vicerunt;voce magna verò clamabant,quia grandi deuotione, & indefinenti laude Sancti profitentur in throno, id est Ecclesia, Patrem, Filiumq;regnare cum Spiritu sancto. Coniuro te ✠ maledicte dæmon per illum, circa cuius conspectum adstant Angeli,seniores,& quatuor animalia, quem prostrati adorant,dicentes: Benedictio,& claritas, & sapientia,& gratiarum actio, honor, virtus, & fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum. Amen: quia enim primus est,&quia habet prouidentiam magnam,datur illi benedictio,sapiẽtia,quia prouidus,gratiarum actio, quia bonorum largitor, honor, quia Dominus & quia solus potens est,virtus,& fortitudo illi datur. Coniuro te,✠ scelerate dæmon, per omnes Sanctos illos, quos B.Ioannes amictos stolis albis, vidit, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas in sanguine Agni, quia totam Ecclesiam sanguis Iesu Christi, filij Dei mundat ab omni delicto ; stant ante Thronum Dei; quia illi digni habentur stare Dei ministerio, qui hìc inter aduersa, fideles nominis eius confessores existunt. Venerunt de tribulatione magna, sustinentes in hoc mundo omnia mala pro diuini honoris defensione;laueruntq;stolas suas in sanguine agni; sanguinem Christi,quem diligunt, mediatorem pro suis sceleribus Deo Patri opponunt , meritum sufficiens sibi vendicant,quo non solùm peccata malæ conuersationis lauant,sed & ipsa stola conuersationis per nouitatem vitæ dealbant.Non esurient,neq;sitient ampliùs serui , & electi Dei in illo futuro sæculo, ò miserrime dæmon, sed esurient tui sequaces,qui sunt amatores huius mundi, qui illud tunc amiserunt , quando se feliciores putabant , & sitient voluptatum sectatores , qui tanto ampliùs iam dolent,quantò in delitijs antea gaudebant. Sed non sitient veri amatores Christi , super quos non cadet vllus peccatorum æstus ; quia numquam in eis

ibidem.

ibidem.

ibidem.

ac-

accendetur æstus peccati, in quibus semel per Christi sanguinem perfectè extinctus est, qui ideò deinceps peccare nequaquam poterunt; quoniam agnus, qui in medio throni est; reget eos, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum, id est ad contemplationem Diuinæ essentiæ, in qua licet plures personæ sint, quibus fruitiones plurificantur, tamen in vnitate vnus Dei, vna est fruitio, quia in Diuina visione omnia replebuntur iucunditate, de qua semper secuti erunt, à quibus oculis Deus absterget lacrymas; quia eos gaudio, & securitate suæ felicitatis securos reddet. De qua felicitate dicit Christus: Oues meæ non peribunt in æternum, nec eas rapiet quisquam de manu mea. Per gaudium igitur, & lætitiam omnium Sanctorum, & electorum Dei, te adiuro, cogo, & constringo, maledicte spiritus, vt exeas ab hac creatura Christi N. per virtutem sanctissimæ Trinitatis, Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen. ibidem. Ioan. c. 14.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, Rex regum, & Dominus dominantium, qui per vnigenitum filium tuum Iesum Christum, Sacramentum Baptismatis ad salutem humani generis instituere voluisti, & per lignum sanctæ Crucis fideles tuos, tibi fideliter seruientes, de hoste antiquo tua benignitate triumphare fecisti, qui etiam quotidiè illos ad veræ pœnitentiæ fructus afferendos tua gratia vocare non desinis; te humiliter rogo, vt interueniente eiusdem Filij tui passione, hunc famulum tuum N. à diabolica inuasione liberes, & liberatum, in tua gratia conserues. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen. 1. Tim. 1.

Coniuratio.

COniuro te ✠ pessime dæmon per omnes, Sãctos, qui die, ac nocte, id est æternaliter Deo seruiunt qui sunt templum, & thronus, in quibus Deus habitat, & à quibus in sæcula sæculorum laudabitur, quia laus Sanctorum est seruitus, quæ ab eis exhibetur Deo, qui Apoc. c. 7.

non

non solùm fruentur omni bono, sed etiam carebunt
Ibidem. omni malo in illa felici contemplatione Diuinæ maiestatis. Ideò absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, quia tunc cessabit omnis tristitia aduersariorum, & tunc pax magna erit in Ecclesia illa cœlesti, vbi semper laudabunt Deum, ideò illa pax erit æterna
Apoc.c.8. in electis, perpetua luce duratura. Coniuro te ✠ nefandissime dæmon; per Angelum stantem ante altare, qui tenens thuribulum aureum recepit multa incensa, vt daret de orationibus Sanctorum super altare aureum, & fumus incensorum de orationem Sanctorum de manu eius ascendit coram Deo. Qui Angelus, Christus vnigenitus Filius Dei erat, iustissimus, & sanctus Sacerdos, qui ideò nomine Angeli stantis iuxta altare nominatur, cùm aptissimus fuerit immolationi, quoniam carnem tenebat sine vlla contagione carnalis concupiscentiæ, quæ sub specie thuribuli aurei nominatur, à quo offeruntur orationes nostræ Deo Patri suo, coram quo ascendit fumus incensorum de manu eius, vt vnus, idemq; verus mediator, per sacrificium suum reconcilians nos Deo, vnum in illo maneret, cui ille offerebat, vnum in se faceret illos, pro quibus offerebat, vnum in se esset qnod offerebatur, & qui offerebat, qui vt Sacerdos, & mediator noster, orationes nostras apud Deum Patrem suum repræsentat. Per hæc omnia mysteria sacratissima te constringo, maledicte dæmon, vt exeas ab hac creatura Dei N. per virtutem eius, qui pro peccatis totius mundi super altare sacratissimę Crucis immolari voluit, vt offerret nos mundos Deo Patri suo. Exi (inquam) & ne tardes dimittere hunc famulum Dei N. quem temerè ausus es occupare. Et si fueris rebellis; & inobediens præceptis meis, tibi in virtute Dei factis, oro Deum Patrem omnipotentem, vt spiritualiter immittat super te, & omnes tibi fauentes, & vexantes hanc creaturam suam N. omnes illas plagas, quæ ad
Ibidem. sonum tubarum septem Angelorum descendent super populum non habentē signū Dei viui, quæ sunt ignis, & grādo mixta sanguine cuius virtute tertia pars terrę arborum, & fęni combusta est. Et mons magnus igne

ar-

ardens missus est in mare, cuius tertia pars facta est sanguis, & mortua est tertia pars creaturarum, quæ habebant animas in mari, & tertia pars nauium interijt. Et Stella magna ardens de cœlo tamquam facula cecidit in tertiam partem fluminum, & fontium aquarum, quæ factæ sunt amaræ, & multi hominum de aquis mortui sunt, quæ amaræ factæ fuerunt. Et percussa est tertia pars Solis, Lunæ, & Stellarum, & obscurata est, ita vt non luceret tertia pars diei, & noctis. Veniantq; super te, & omnes tuos complices, omnia illa mala contenta in illis tribus Veh, veh, veh, à sancto Euangelista descriptis. Nec desint tibi, ò scelerate dæmon, quæ euenient illi populo ex apertione putei abyssi, de quo ascendit fumus, vt fornacis magnæ, qui obscurauit Solem, ex quo exierunt locustæ in terram, quibus data fuit potestas lędendi, & occidendi homines non habentes signum Dei viui in frontibus suis. Cuius cruciatu homines quærent mortem, & non inuenient eam; desiderabunt mori, & mors fugiet ab eis. Et sicut eueniet prædictis hominibus, quorum tertia pars occisa erit à fumo, igne, & sulphure, ita super te descendant, quia noluisti pœnitere, nec desistere à superbia tua, quando relinquendo Deum creatorem tuum vt stolidus, & insipiens vice illius voluisti adorari, qua stultitia affecti homnes carentes signo Dei viui, sua persuasione decepti, adorauerunt simulacra aurea, argentea, ærea, lapidea, & lignea, quæ nec videre, nec audire, neq; ambulare possunt, & non egerunt pœnitentiam ab operibus suis nefandis, & malis. Hæc, & omnia alia, quæ in tui dedecus, opprobrium, detrimentum, confusionem, & augmentum pœnarum tuarum possunt dici, & cogitari, descendant statim super te, si nunc non recedas ab hanc creatura Dei N. & vadas ad loca inhabitabilia, vbi nullam creaturam lædere possis. Per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

ibidem.

ibidem.

Apoc. c. 8.

ibidem.

ibidem.

ibidem.

Hic interroga, vt supra, & si spiritus exire noluerit, illum illude opprobrijs, iniurijs, & recordatione suæ felicitatis, quæ omnia illi sunt grauissima, deinde sic sequere sine hæsitatione.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui pro reconciliatione humani generis, vnigenitum filium tuum Iesum Christum Dominum nostrum, carne humana indutum, contra fortissimum, & rebellum Luciferum inimicum tuum triumphare fecisti, & post Resurrectionem, & Ascensionem suam, humanitatem nostram ab ipso assumptam ad dexteram tuam collocare voluisti, præsta nobis, quæsumus, clementissime Pater, vt per potentiam eiusdem Filij tui, hos dæmones ab hoc famulo tuo N. tua virtute expellere valeam. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Mar. c. 16.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ maledicte spiritus, per illum Angelũ quẽ B. Ioannes vidit, qui est Angelus magni consilj, & Angelus testamenti, ad templum veniens, quem benè fortem esse dicit, qui inimicum fortissimum, scilicet Luciferum principem tuum, superauit amictum nube, carne scilicet humana indutum, & facies eius sicut sol, quæ significat claram notitiam, quam de ipso per assumptam humanitatem consecuti sumus. Qui habebat pedes vt columna ignis, qui sunt Sancti Apostoli, euangelizantes pacem, & bona. Christus igitur nube tectus erat, quia multitudine Sanctorum circumdatus apparuit, quos ne in persecutione deficerent, confortabat, & animabat. Coniuro te ✠ scelerate dæmon per illum Angelũ tenentem pedem suum dextrum super mare, ideſt Christum, qui tenet manum suam conseruatiuam super populum Christianum, aquis baptismi regeneratum, & sinistrum super terram, ideſt super populum Paganorum, in terrenis desiderijs fixum, qui sola terrena sapit, & quærit, nihil de cœlestibus mysterijs

Ibidem.

ibidem.

rijs cogitando. Qui magna voce clamauit, quando quę in veteri lege, vt tenebræ, erant obscura, manifestabat in tectis, cuius luce illustrati sanctæ Ecclesiæ prædicatores, & fortificati, cæperunt & ipsi prædicare vitam æternam. Coniuro te ✠ miser dæmon per illum Angelum, qui erigens manum suam ad cœlum iurauit per viuentem in sæcula sæculorum, ideſt Christum, qui tũc leuauit manum in cœlum, quando carnem, quam assumpsit ad dexteram Patris eleuauit. Iurauit autem per veritatem in sæcula sæculorum, quando, & se, & Patrem vnum ostendit, dicens: Ego in Patre, & Pater in me est. Iurauit autem, quod tempus amplius non erit: quia ibi nulla varietas erit, sed semper stabilitas, & claritas indeficiens illis beatissimis spiritibus aderit. Tu verò cum maledictis spiritibus damnatis varium tempus habebitis, quia ad varia tormenta mutabimini, ab aquis scilicet niuium, ad calorem nimium. Coniuro te ✠ pessime dæmon, per illud mysterium, quod Angelus prædixit consummandum esse; cum scilicet Ecclesia cęperit vltimam suam prædicationem diffundere, quia tunc mysterium complebitur, cùm iustis præmia, & vobis reprobis tormenta erunt præparata, quia iusti consequentur illud, quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, visionem scilicet Dei beatificam. Coniuro te ✠ immundissime spiritus. per illum, qui B. Ioanni præcepit accipere librum de manu Angeli, & illum deuorare. Per dilectionem siquidem ad Deum B. Ioannes, & per intelligentiam diuinitatis datam, hunc librum de manu dispensator is Christi accepit, in cuius potestate Deus Pater dedit cœlestium, & terrestrium ordinationem; Et quanto per maiorem dilectionem ipse Ioannes, Christo magni consilij Angelo appropinquauit, tanto stupendiora diuinitatis suæ, & humanitatis cognouit mysteria. Vnde non sine causa supra pectus eius in cœna recubuit, de quo tantam sapientiam hauserat, vt per Euangelium suum arcana Christi in eius exordio patefaceret. Coniuro te ✠ scelerate dæmon, per illum, qui tenet librum apertum, qui est Christus Filius Dei, qui omnia, quæ in ve-

Ibidem.

ibidem.

Ioan. c. 1.

Iac. c. 24.

1. Cor. 2.

Apoc. c. 10.

Ioan. c. 13.

teri testamento, quasi clausa erant de eius Incarnatione, Natiuitate, Passione, & Resurrectione reuelauit, cùm ea opere compleuit in destructionem regni tui, ò maledicte dæmon, & in ædificationem Ecclesiæ suæ sanctæ. Gloriabaris enim in tua damnatione habere sociam naturam humanam, sed decipiebaris, ò miser, quia Dei misericordia nobis subuenit, nos è faucibus tuis eripiendo. Discede ergo, nefandissime spiritus, ab hac creatura Dei N. per illam immensam misericordiam eius, & vade ad sedes tuas infernales, vel ad loca tibi à Christo deputata. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, qui Ecclesiam tuam in sanguine Iesu Christi filij tui, Domini nostri congregatam, tua pietate semper custodire non desinis, qui pro eius conseruatione, ab initio vsq; ad finem mundi sanctos prædicatores, & famulos tuos ad eius defensionem mittis, vt eorum prædicationibus ab erroribus custodias, te misericordissime Pater suppliciter exoro, vt per virtutem tui sanctissimi nominis, gratiam expellendi dæmones ab hac creatura tua N mihi misericorditer præbere digneris. Per eumdem Dominum nostrum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te ✠ sceleratissime dæmon, per illum, qui B. Ioanni præcepit calamo templum Dei, altare, &
Apoc. c. 11. habitantes in eo metiri; vt scilicet per prædicationem verbi Diuini Ecclesiam suam, & in ea altare, puta Christum, constitueret, in quo veri adoratores in spiritu, & veritate Patrem adorare debēt; falsos autem Christianos,
Ioan. c. 4. scilicet hæreticos, & peccatores impœnitentes, qui se Ecclesiam simulant, sed factis negant, eijcere foras: quia tales sunt similes infidelibus, & conformes ministris tuis, qui ciuitatem sāctam, ideſt Ecclesiam, ad iustè

vi-

viuendum congregatam,& virtutibus munitam perſequuntur;ideò præcipitur metiri templum,quantum ad Eccleſiam,quæ eſt fidelium congregatio,& altare,perfecti ſcilicet,& contemplatiui,quorum auxilio aliorum ſacrificia innituntur,& adorantes in eo, reliqua ſcilicet multitudo credentium. Coniuro te✠impiiſſime dæmon,per illum,qui promiſit Eccleſiæ ſuæ dare prędicatores,& teſtes,qui contra Antichriſtum, & eius ſequaces,ſua doctrina pugnabunt,verbo,& exemplo demõſtrando hominibus peruerſitatem illius filij perditionis, qui ſunt Enoch,& Helias. Hi ſunt duæ oliuæ, Spiritu ſancto inuncti, & duo candelabra, quantum ad lumen doctrinæ,in conſpectu Dei aſtantia, quos qui voluerit lædere,oportet eum occidi. Qui habent poteſtatẽ claudendi cęlum,ne pluat diebus prophetiæ ipſorum,& cõuertendi aquas in ſanguinem. Quorum teſtimonium cum finierit,tum ſceleratiſſime dæmon ſuſcitabis illam beſtiam,ſcilicet Antichriſtum,qui ſanctos prædicatores Chriſti beſtiali ſenſu,& crudelitate laniabit. De abyſſo profunditatis ignorantiæ,& malitię,ad regnum aſcendet,✠contra Enoch,& Heliam magnum bellum faciet cum primum contra eos per mundi ſapientiam,quę eſt aſtutia,& verſutia diſputabit,quia te aſſiſtente aſtutiſſimus erit, quæ malitia in fine nihil illum peſſimum hominem iuuabit;quia Deus gladio oris ſui interficiet eũ. Coniuro te✠peſſime dæmon, per illam inuincibilem veritatem,quam prædicabunt illi ſancti teſtes, quæ ſuperari non poterit ab Antichriſto ſuo mendacio,quam conabitur potentia vincere, vt quos occidere non valet ſpiritualiter, Deum qui eſt animæ eorum vita, ab eis ſubtrahendo,ſaltem corporaliter occidat, animam à corpore ſeparando, vt in hoc ſe vincere fateatur. Quorum corpora iacebunt in plateis ciuitatis magnæ. Tu enim,ſcelerate dæmon,per inexcogitatam tuam malitiam facies proijcere corpora illa in publicum, vt ex vno Chriſtiani videntes fortiſſimos ſuos athletas iã mortuos, in agone deficiant, & ex altero impij homines ad ſpectaculum mortis eorum in vijs peſſimis confortati, fortiores fiant; & hoc in celebriori loco, vt ex

Apoc.c.11.

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

frequentia celebrior fama huius habeatur. Sed te fallet
Ibidem. malitia tua, quia eadem via, qua quæres Christi Ecclesiam imminuere, & destruere, eademmet illa exaltabitur, quia sicut Christus Dominus noster in Hierosolyma, quæ in medio mundi est, voluit crucifigi, vt rumor redemptionis mysterij, opportuniùs per omnes partes mundi in circuitu diffunderetur, sic diuino consilio decreuit in eodem loco fieri commotionem peccatorum, per verba, & opera mirabilia, per mortem, & resurrectionem testium suorum, & ideò in ciuitate magna, Hierusalem occidendi sunt, vbi & Deus eorum crucifixus est. Exaltabitur (inquam) fides tunc, ò pessime, animarum deuorator, quia in illos duos testes, pro
Ibidem. Christi amore occisos, immittet Deus spiritum vitæ post dies tres à sua morte, & illos resuscitabit, ducens eos ad gloriam suam, & videbunt eos inimici eorum, qui postquam corporalem vitam extinxerunt, æternæ eorum vitæ, quam extinguere non possunt, inuident, vt inuidentes amplius torqueat inuidia, quàm priùs in manibus eorum morientes, ipsi torquebant pœna. Coniuro te ✠ immundissime spiritus per illas voces, quas B. Ioannes in cœlo audiuit dicentes: Factus est regnum huius mundi Domini nostri, & Christi eius, & regna-
Ibidem. bit in sæcula sæculorum. Laudatur enim Deus, & glorificatur Christus, qui cunctis inimicis superatis, regnum sine fine duraturum suscepit. Nam vobis malignis spiritibus omni virtute priuatis, & in tenebras præcipitatis, virtutem suam magnã Dominus accipiet, cui nemo vlterius contradicet, & cunctis regibus, è sedibus expulsis, & superatis regnabit. Quem
Ibidem. viginti quatuor Seniores, & omnes Sancti Angeli, & Electi adorabunt dicentes: Gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens, qui es, & qui eras, & qui venturus es, quia accepisti virtutem tuam magnam, & regnabis in sæcula sæculorum. Per hæc igitur verba, & per omnia alia sacratissima nostræ Fidei mysteria, quibus potes coniurari, cogi, ligari, & fugari ex hoc corpore, & ad pœnas infernales mitti, te coniuro, coga, & constringo, vt omni mora, & fallacia postposita, statim

tim recedas ab hoc famulo Dei N. cum omni tua scelerata societate, & cum omnibus maleficijs, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis tuis, quas omnes auctoritate Dei omnipotentis dissoluo ✠ & dissoluta esse decerno, & tibi præcipio, nefandissime dæmon, vt recedendo, dimittas hanc creaturam sanam, & liberam vt eam inueniſti, ad eam amplius non rediturus. Per eum, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen. Lucæ c. 9.

Imprecatio.

MAledicti, & excommunicati, atque blasphemi sitis in pœna æternali, & nulla sit vobis requies, si statim non eritis obedientes mandatis, & præceptis meis in virtute Dei, & Domini nostri Iesu Christi vobis factis, verbis, quæ de illo dicuntur, qui orbem contremere facit, in cuius nomine, virtute, & potestate vobis præcipio, vt statim recedatis ab hac creatura Dei N. per virtutem sanctissimi nominis Dei Tetragrammaton. Ideò ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est Luci fero, & vobis Angelis eius, & ne differatis parere mandatis, alioquin mittam vos in stagnum ignis, & sulphuris, vbi fumus tormentorum vestrorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista ponat manum super caput vexati, & ipsum signando dicat:

Oratio.

EXpelle Domine Iesu Christe per virtutē tuæ sanctissimæ passionis, diabolum ab hac creatura tua N. à capite, à capillis, à vertice, à fronte, ab oculis, à lingua, à sublingua, ab auribus, à naribus, à collo, à maxillis, à dentibus, à gutture, à gingiuis, ab ore, à palato, à cerebro, à panniculis cerebri, à cilijs, à supercilijs, à pillis, à pedibus, à tibijs, à genibus, à cruribus, à partibus verecundis, à renibus, à lateribus, ab intestinis superioribus, & inferioribus, à femore, à ventre, à stomacho, à corde, à spatulis, ab humeris, à pectore, ab vbe-

ribus, à brachijs, à manibus, ab vnguibus, ab ossibus, à neruis, à venis, à medullis, à pulmone, à compaginibus membrorum suorum, ab omnibus iuncturis, à toto corpore suo intus, & extra, à quinque sensibus corporis animæ, nullumque locum habet in ipsa intus, & foris ampliùs, vt sana, & salua fiat per inuocationem Filij tui vnigeniti, & per inuocationem Spiritus sancti coæterni. Tu ergo Deus omnipotens, qui dignatus es corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius saluare, & saluam facere. Per eundem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deu, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Explicit Exorcismus secundus.

EXORCISMVS III.

FORMIDABILIS,

MIRABILISQVE VIRTVTIS contra spiritus immundos, occupantes corpora humana.

Exorcista accedens ad coniurandos dæmones præmissa præparatione, seruatoque ordine superius posito, sola charitate, ac pietate ductus ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum (si adest) genuflexus, mentem in Deum eleuans, dicat.

IN nomine sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen. ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cælum, & terram. ℣. Exurge Domine, ne prævaleat inimicus tuus iste. ℟. Iudicetur ipse in conspectu tuo. ℣. Ne reminiscaris Domine delicta nostra. ℟. Qui eruis sperantes in te Domine. ℣. Adiuua nos Deus salutaris noster. ℟. Et propter nomen tuum Domine libera nos. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Psal. 9.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, qui ore sancto tuo benedicto, dixisti: In nomine meo dæmonia ejicient, & qui Chananæam pro filia sua à dæmonio vexata, rogantem, exaudisti; quæsumus, vt per sanctam Crucem, passionem, & mortem tuam expellere digneris ab hac creatura tua N. omnem vexationem dæmonum, & eorum languores, & cunctos dolores cordis, & corporis, & plenam sanitatem misericorditer concedere d igne- Matt. c. 10. Ecc. Rom. in orat. infirmorum.

digneris, vt ope misericordiæ tuæ restituta, & sanata, tibi Creatori, ac Redemptori gratiarum referat actiones. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Hìc Exorcista surgens ab oratione, ponat manum super caput vexati, dicendo infrascripta verba alta voce, ostendendo Crucem vexato.

ECce Crucem ✠ Domini nostri Iesu Christi, fugite partes aduersæ. Ecce vexillum ✠ redemptionis nostræ, fugite partes aduersæ. Ecce signum confusionis vestræ, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Apoc. c. 5.

Posteà legat sequens Euangelium.

¶ Sequentia S. Euangelij secundùm Matthæum.
℟. Gloria tibi Domine.

IN illo tempore: Egressus Iesus secessit in partes Tyri, & Sydonis. Et ecce mulier Chananæa à finibus illis egressa, clamauit, dicens: Miserere mei fili Dauid, filia mea malè à dæmonio vexatur. Qui non respondit ei verbum. Et accedentes Discipuli, rogabant eum dicentes: Dimitte eam, quia clamat post nos. Ipse autem respondens, ait: Non sum missus nisi ad oues, quæ perierunt domus Israel. At illa venit, & adorauit eum dicens: Domine adiuua me. Qui respondens, ait: Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. At illa dixit: Etiam Domine; nam & catelli edunt de micis quæ cadunt de mensa dominorum suorum: tunc respondens Iesus, dixit illi: O mulier, magna est fides tua, fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora. ℟. Laus tibi Christe. Cap. 15.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, Redemptor clementissime humani generis, qui nobis innumera beneficia con-

contuliſti, te ſuppliciter deprecamur per omnia, & ſingula dona, & beneficia ſeruis tuis collata, & maximè per omnia myſteria tuæ ſacratiſſimæ paſſionis, qua nos à faucibus inferni eripere dignatus es, vt hunc famulum tuum N. à dæmone oppreſſum, liberare digneris. Quæſumus Domine Deus omnipotens, qui dediſti Sanctis Apoſtolis tuis virtutem calcandi ſuper dæmonia, & ſuper infirmitates, vt præbeas nobis miniſtris tuis virtutem expellendi hunc dæmonem ab hac creatura tua N. tuo ſanguine pretioſo redempta, vt liberata ab hac vexatione, & ſanitati reſtituta, tibi in perpetuum gratias referre poſſit. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen. Luc. c. 9.

Hic Exorciſta aſpergat aquam benedictam ſuper obſeſſum; poſteà incipiat adiurare dæmones obſidentes audaci animo, ſæpe illis obijciendo cæleſtem beatitudinem, & miſeriam eorum ſempiternam.

Coniuratio.

COniuro te ✠ miſerrime dæmon, proiecte è cæleſti faſtigio, ac Diuina contemplatione, qui artibus tuis conatus es ſemper inſequi ſanctam Dei Eccleſiam, tam in Angelis in cælo, quam in hominibus in terra. Statim enim, vt Deus diſpoſuit Chriſtum mediatorem vniuerſalem inter ſe, & ratiolem creaturam interponerè, cæpiſti pugnare contra ipſum, & Eccleſiam eius, quę ſub nomine mulieris à ſancto Euangeliſta deſcribitur, & filium eius, lapidem angularem è cælo de miſſum, de quo dicebat Dominus Deus: Quis demiſit lapidem angularem, cùm me laudarent ſimul aſtra matutina, & iubilarent omnes filij Dei? Quis concluſit oſtijs mare, quando erumpebat? Quid enim, ò ſcelerate ſpiritus, per lapidem angularem terræ conuenientiùs vocari poteſt quam Chriſtus, qui de terrena materia corpus aſſumpſit? Sicut ipſe de ſe loquens ad Phariſæos, dixit: Numquid legiſtis in Scripturis: Lapidem, quem reprobauerunt ædificantes, hic factus eſt in caput Apoc. c. 10. Henricus Arphius lib. 1. Miſter. The. cap. 8.

put anguli. Hunc lapidem (in detrimentum tuum, ò miser dæmon, serpens, & draco nequissime) Deus demisit, cùm eum laudarent astra matutina, quando Christum in assumptione carnis mittendum ab initio, inter Angelos reuelauit. Nec Christus lapis angularis solummodo pro eo dicitur, quia Iudæos, & Gentiles vniret, sed vt magis Angelos, & hominem in vnam communitatem, cuius ipse est caput, copularet, qui ideò effectus est hominum redemptor, & Angelorum reconciliator, quia pro vtrisque promeruit; quia Angeli vicerunt per sanguinem agni. Vnde & huic incarnationi quidam Angelorum fauebant, qui in fide Christi, merito dilectionis ad æternam beatitudinem intrauerunt, qui nominantur astra matutina, quasi videndo per claritatem gloriæ, canentes, & iubilantes interna mentis exultatione de incarnatione Christi, Deum, & eius sapientem dispositionem in sua glorifica saluatione laudabant. Sed ille maledictus Lucifer princeps tuus, & ceteri sui sequaces, superbientes, malitia sua obcæcati contemnebant inferiori naturæ subijci, & ob hoc inuidebant Christi incarnationis. Et quia à diuina contemplationis dulcedine se auerterunt, amari facti sunt. Vnde cùm de naturæ Diuinæ prouidentia per creationem procederent, & se à Diuina luce propria elatione auerterent, nube à Deo vestiti sunt, cæcitate scilicet mentis per superbiam obscurati, post quos Deus ostijs conclusit, cùm eorum malitiam certis limitibus suæ dispensationis coercuit. Et quia omnia ista tibi demonstrata fuerunt, ideò cum illis maledicte spiritus pessimè egisti contra Christum. Coniuro te ✠ scelerate spiritus, per illud mirabile signum, quod Beatus Ioanes Euangelista in cælo vidit, mulierem scilicet, amictam Sole, quæ est Sancta Ecclesia vnita Christo, & Luna sub pedibus eius, quia Ecclesia electorum comparata diuinæ sapientiæ, pro nihilo reputatur, sicut lumen Lunæ in comparatione ad Solem est quid minimum. Hæc est illa mulier, ò scelerate dæmon, sancta scilicet Ecclesia; quæ habens in vtero clamabat vt parturiens, quæ cum mentis de-

Apoc. c. 12.

Iob. c. 38.

ibidem.

Apoc. c. 12.

lect-

lectatione Christum conceperit in cruciatu pœnalis laboris, per virtuosum opus foras emittit. Sed ecce aliud signum apparet, draco scilicet ille maledictus Satanas, princeps tuus, & caput omnium iniquorum, habens capita septem, quia est plenus septem nequitijs, sicut Christus dicitur plenus septemplici spiritu; & cornua decem; quia sicut Ecclesia Christi pro obseruatione decem præceptorum Dei meretur coronam vitæ æternæ; sic apostata spiritus pro impugnatione decem præceptorum decalogi meretur coronam tribulationis æternæ. Et quia ille, vt inuidus, non poterat sustinere gloriam, & honorem, qui Christo mediatori à sanctis Angelis dabatur, cæpit persuadere alijs spiritibus contra ipsum; qui diu non permanentes contra tentationem Luciferi, immortali persuasione affecti, illi adhærentes è cælo ceciderunt. O infelicem commutationem! in cælo erant, cum Creatorem suũ, contemplando aspicerent; & in terra ad iam solam creaturam considerandam prolapsi sunt. Sed audi eius temeritatem. Sicut enim se oppoſuerat Ecclesiæ Christi in cælo, ita etiam fecit cadens. Stetit enim ante mulierem, sanctam scilicet Ecclesiam, ex Angelis, & hominibus congregatam; & quid faciebat? vt cùm peperisset, deuoraret filium eius. Coniuro vos ✠ nefandissimos spiritus, dæmones infernales, per illam sanctam, & immaculatam Dei Ecclesiam, quam semper percuti estis, tam in Angelis, quàm in hominibus, vt fidem mediatoris Christi in vtrisque extingueretis, quæ Christum spiritualiter paritura erat. Spiritualiter quidem ipsum peperit, primùm in Angelis beatis, cùm merito fidei, & dilectionis Christi mediatoris intrare potuerunt ad videndum faciem Dei sui conditoris. Per ipsam igitur, maledicte dæmon, te constringo exire de hac imagine Christi N. quam ipse sua passione, & morte redemit, recede, & ne differas parere mandatis: quia quantò tardius exis, tantò magis pœna tibi à Christo augetur; qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

ibidem.

Isaiæ 14.

Apoc. c. 12.

Ora-

Oratio.

DOmine Iesu Christe Filij Dei viui, qui cum æqualis Deo Patri tuo in maiestate, & potentia ab æterno existeres, pro salute humani generis in hunc mundum veniens, ex intemerata Virgine Maria carnem tuam mundissimam; quam, vt nos à potestate tenebrarum liberares, assumere decreuisti, & eam Cruci affigens à satanica seruitute, tua pijssima misericordia, & pietate liberare voluisti; te humiliter deprecor, vt virtutem expellendi dæmones, hunc famulum tuum N. vexantes, mihi præbeas, vt ab hac vexatione liberatus, suæq; pristinæ sanitati restitutus, nomen sanctum tuum laudare possit in sæcula sæculorum Amen.

Symbolum Nicenum

Coniuratio.

COniuro te ✠ spurcissime dæmon, per illam Sanctissimam, & beatissimam Virginem Mariam, quæ carnaliter concepit Christum, quæ præ cæteris altior merito dilectionis fuit, quæ meruit ornari corona duodecim Stellarum, quæ cùm omnes virtutum merito, singularumque gratiarum priuilegio super excesserit, quo factum est, vt non solum Christum corde conciperet per fidem, & dilectionem, verum etiam & carnem eius ex purissimis Sanguinibus amoris ardor excessiuus ex virgineo vtero sine virili consortio formaret, quæ per mulierem amictam sole à Beato Ioanne describitur. Coniuro te ✠ ingratissime spiritus per filium illius mulieris, qui est Christus Filius Dei. Hic est enim ille filius, ò scelerate dæmon, quem tu, & serpens ille maledictus Lucifer quærebatis deuorare mox natum per Herodis persecutionem, cùm (te instigante) mittens, occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem & omnibus finibus eius. Deuorare etiam Ecclesiam voluisti in passione Christi, cùm per scandalum Crucis extinguere nitereris fidem Saluatoris: sed tunc Leuiatan homo captus est. Cùm enim iustum occidere vellet, ne multos iustificaret, meruit ius, quod innocens habebat, per fidem passionis, & mor-

Luoæ c. 1.

D. Aug.

Matt. c. 8.

mortem eius amittere. His duobus modis nisus est malignus draco, princeps tuus in persona propria Christum deuorare, sed in nulla harum persecutionum prævalere potuit, primum quidem, quia peperit filium masculum, idest Christum, qui ab instanti suæ conceptionis, omnibus virtutibus, & gratiis repletus fuit, qui nullum peccatum habuit, & de quo dicebat Ioannes Baptista: Ecce agnus Dei, qui tollit peccata mundi. Apoc.c.11. Ioan. c. 1.

Coniuro te ✠ nefandissime spiritus, per illum, qui recturus erat gentes in virga ferrea, potestate scilicet magnu, quæ illi inerat: quia natura erat impeccabilis, propter quod tu, malignissime draco infernalis, non potuisti prævalere contra Christum filium mulieris, & etiam quia raptus est ad Deum, & ad thronum eius, quia æqualitatem vnius maiestatis cum Deo Patre sortitus est, de quo dicit Dauid: Thronus tuus Deus in sæculum sæculi, quia æterna, & inseparabilis est hæc maiestas Patris, & Filij, & Spiritus sancti, propter quod ille malignus draco non potuit prævalere in filium. Psal.44. Heb.c.1.

Coniuro te ✠ superbissime dæmon, per illam mulierē, sanctam scilicet Ecclesiam, quæ fugiens in solitudinem contemplationis, tentationem tuam superauit, vbi anima fidelis contemplando Christum, & passionem eius imminente persecutione, omnia propter ipsū contemnit, & omnia mundana pro eius amore despicit. Quod Christus docuit, tamquam nouissimæ tentationis remedium, quando dixit: Cum videritis abominationem desolationis stantem in loco sancto, tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes, idest in desertum locum, vbi Deus parauit locum seruis suis, qui omnia contemnunt propter Christum, vbi pascit Ecclesiam suam, contra tentationes tuas, scelerate dæmon, vberes consolationes suas illi ingerendo. Sed, ò miserrima creatura, quid tuo principi euenit ex tot persecutionibus Christi, & eius Ecclesiæ illatis? Nihil aliud, quàm damnatio, infernus, cruciatus æterni, miseriæ infinitæ & calamitas sine fine, quæ omnia iniquo animo sustinens, & videns se à diuina contemplatione deiectum ad terram, cœpit præliari aduersus Sanctos De. Apoc.c.12. Apoc.c.12. Mau. c.24.

cede igitur maledicte dæmon ab hac creatura Dei N. per amorem Sanctorum omnium erga suum conditorem, quem indefessis vocibus, laudant, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus omnipotens, qui propter magnam misericordiam suam liberauit nos ab ore draconis, & per omnia alia quæ te possunt constringere in virtute Dei, te cogo vt vadas ad loca tibi deputata à Christo statim, & sine mora, & per signum sanctæ Crucis, ✠ quod ei in fronte damus, tu id numquam audeas violare, in nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen.

Hic quærere poteris, quot dæmones sint in corpore vexati, nomina eorum, quis sit eorum caput, de quo ordine fuerint, quibus verbis magis affligantur, & super quod peccatum dominentur, vt melius scias contra eos opportuna remedia applicare, postea sic sequere.

Oratio.

DEus, qui recto iudicio vnumquemq; iudicas, & Angelos, qui feruore veræ dilectionis in principio suæ creationis te dilexerunt, in statu gratiæ confirmasti, rebellesque, ac contumaces spiritus tibi inobedientes, perpetuis carceribus, & æternis pœnis deputasti, quique ita hominem dilexisti, vt filium tuum Iesum Christum pro eius liberatione dares, qui vt nos à diabolica seruitute liberaret, passionem, & acerbissimam mortem voluntarie sustinere voluit. Te Domine, suppliciter exoramus, vt per eamdem passionem, & mortem vnigeniti Filij tui, hunc famulum tuum N. ab hac pessima dæmonum vexatione, quem inimici tui scelestissimi conantur perdere, eripere, & custodire digneris: quia in te speranit, & credidit, ne diu permittas, pijssime Pater, illum à dæmonibus vexari, sed libera eum propter nomen sanctum tuum, & liberatum æternæ beatitudini illum conserua. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Iudæ cap. vnico.

Isaiæ c. 3.

Con-

Coniuratio.

CONiuro te, ✠ superbissime spiritus, per illos sanctos Angelos, qui sublimiter sentientes de Deo, maximo amore ad eius gloriam afficiebantur, & pro facultate sibi data ad honorem sui creatoris defendendum nitebantur. Vos autem superbientes, sublimiter sentiebatis de bonitate vestræ naturæ, & propter hoc ad propriam gloriam afficiebamini, & toto conatu contra electos Angelos ferebimini. Ex quibus affectionum conatibus factus est ille Angelorum conflictus, & illud prælium quod magnum fuit, quia magnis affectionibus fuit commissum ab Angelis, & à vobis reprobis. Magnum (inquam) propter durationem, quia in cælo fuit inchoatum, & tamen ante generale iudicium in præsenti sæculo non poterit consummari, quod Dei sapientia fit, vt tam electos Angelos, quàm homines, ad tempus excitaret, vt quanto difficilior in eis ex hoste præcessisset pugna, tanto glorioſior fieret de hoste victoria. Coniuro te, ✠ superbissime spiritus, per illum magnum cælestis militiæ principem Michaelem Archangelum, & per sanctos Angelos eius, qui, visa temeritate Luciferi, præliabantur cum draconе, qui sicut inter ruentes Angelos, vt primus, draconi comparatur propter malitiam, & astutiam suam, qui primò Angelos in cęlo circumuenit, sic & Beatorum Angelorum primus Michael nominatur propter sublimem Diuinæ sapientię admirationem, propter quod significatur nobis in eo admiratiua contemplatio Diuinæ sapientiæ, per quam Deum omni creaturæ incomparabiliter sublimem considerauit, vt dignè princeps cæterorum Angelorum dicatur, quibus in hac contemplatione clarior habebatur, qui à Daniele princeps nominatur. Cui Angeli eius, illi scilicet, qui eius voluntati proprio consensu, & actione adhæserunt, contra draconem, & angelos eius præliabantur, & Draco pugnabat, & Angeli eius.

Apoc. c. 12.

ibidem.

ibidem.

Exprobratio in Satanam.

Exprobratio. VIde miserrima creatura, ad quale dispendium ob superbiam, & nequitiam tuam cum principe tuo deueniſti. Nam ille maledictus apostata, & draco nequissimus, oculis suæ considerationis, claritateque sui intellectus, necnon sublimitate suæ naturæ, seipsum, & omnes creaturas, ac earum conditorem clarè considerans, & cognoscens, tam immoderatè de ipsa sua natura gloriabatur, quòd honorem, & gloriam, quàm suo conditori reddere tenebatur, in seipsum reduxit, adeò quòd inferiori naturæ, qua creator per gratiam exaltare disposuit, subijci dedignaretur; & propter hoc contra Dei præceptum, pugnare cœpit aduersus sanctos Angelos, affectu, quo ad propriam gloriam

ibidem. afficiebatur, & conatu, quo nitebatur electorum Angelorum obedientiam seducere, & subuertere. Cauda nempe illa, qua tertiam partem stellarum trahebat, etiam ceteras stellas traxisset, nisi creator earum manu gratiæ suæ eas tenuisset. Cùm enim tanta esset malitia draconis infernalis, quòd sua circumuentione allecti, consentientes veneno suæ malitiæ corrumperet, ceteros sanctos Angelos per gratiam Deus obedientes sibi in gratia firmauit. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illam diuinam, & immensam Dei bonita-

ibidem. tem, quam sanctis Angelis suis gratiam suam impertiuit, per quam & ipsi præseruati sunt. Putabat enim ille sceleratus princeps tuus, & impius draco suam naturam præferre Diuinæ gratiæ, & nesciebat (donec experimento probaret) quòd in omnibus gratia validior est, quàm natura; quia per naturam datur esse, quod ita est in se, per gratiam verò datur naturæ esse, quod habet in Deo, & ideò non valuerunt resistere gratiæ, qua pugnabat sancti Angeli, neque locus eorum ampliùs inuentus est in cælo. O pulcherrimum finem conuenientem propriè tali principi. Audi illum. Et proiectus est ille draco magnus, serpens antiquus, qui vocabatur diabolus, & satanas, qui seducit vniuer-

uersum orbem, & proiectus est in terram cum suis Angelis. Coniuro te, ✠ ingratissime spiritus, per illud magnum gaudium sanctorum Angelorum, qui de victoria exultantes dicebant: Salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi eius. Salus, illi dicunt, quantum ad liberationem à malo, virtus quantum ad operationem boni, regnum quantum ad liberationem spiritus, qui liberi, & sine vlla contradictione obediunt Deo. Hæc omnia ille superbissimus princeps tuus Lucifer ex natura volebat habere, gratiam verò, quam rationali creaturæ Deus obtulit, contemnebat; & quãtum potuit, electam illam multitudinem, quæ se oblatæ gratiæ gratam reddebat, impediebat. Coniuro te, ✠ spurcissime dæmon, per illos sanctos Angelos; qui pro Christo pugnantes, non sine probatione susceperunt præmium illud magnum à Deo, cui tot gratias reddebant, cognoscentes, non aliunde, quàm per illum, se obtinuisse victoriam per Christum, cui dicunt, & potestas Christi eius: quia sicut Christus secundùm Diuinitatem habet potestatem, & dominium vniuersalis præmij, ita secundùm humanitatem, qua suspensus in Cruce meritum acquisiuit, habet potestatem vniuersalis meriti, quæ duo fuerunt causa exultationis beatorum spirituum. Coniuro te, ✠ scelerate dæmon, per illam sanctam Ecclesiam Domini nostri Iesu Christi, quæ ex electis Angelis, & hominibus constituta est, quæ timere non valet tuas persecutiones; scuto veritatis Christi protecta; cui ex merito passionis suæ, & virtute suæ consecrationis Christus sibi statim adstat, sub quo de te, omnibusq; tuis contubernalibus triumphauit. Coniuro te, ✠ immundissime dæmon per omnes Sanctos, qui te vicerunt in sanguine Agni propter hoc, quia non dilexerunt animas suas vsque ad mortem; quia tam beati Angeli, quàm homines electi regnum tuum vicerunt, non proprijs meritis, & viribus sed morte Christi, & merito eius, quod completum est in effusione sanguinis eius. Non dilexerunt (inquam) animas suas vsque ad mortem, quia Deum in tantum esse diligendum putauerunt, vt necessarium

ibidem.

ibidem.

ibidem.

sarium æstimarent sibi, propriè vitæ non parcere pro
Ibidem. diuinæ dilectionis defensione. Quod summè, cùm displiceret Lucifero, cernens se deiectum, persecutus est mulierem, sanctam scilicet Dei Ecclesiam, tam in Angelis in cælo, quàm in hominibus in hoc mundo, quia persequitur quemlibet iustum, qui incipit benefacere. Persecutus est etiam Ecclesiam sanctam, per persecutiones tyrannorum, & Paganorum multitudinem…, quas omnes, virtute Christi, Sancti vicerunt. Per merita igitur, & passionem Christi, & omnium electorum eius, te coniuro, cogo, & constringo, maledicte dæmon, vt statim exeas, & recedas ab hoc seruo Christi N. qui ad Ecclesiæ eius recurrit præsidia, & ne differas parere mandatis meis, tibi in nomine eius factis:
Deut. c. 17. quia qui recusauerit obedire imperio Sacerdotis, morte morietur. Recede, vilissime dæmon, & valde ad loca tibi à Christo deputata. Qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista conetur scire per præcepta causam cur dæmones non recedant, & quomodo possint in virtute Dei inde expelli, & si noluerint dicere veritatem, fac suffumigationem ex rebus fœtentibus, puta sulphure, camphora, Asa fœtida, & similibus; postea sic sequere.

Oratio.

Exod. c. 14. DOmine Deus omnipotens, qui in manu forti, & brachio extento eduxisti populum tuum de terra Ægypti, te humiliter deprecamur, vt respicere digneris hanc creaturam tuam N. quæ ab immundis spiritibus crudeliter vexatur, eam è manibus eorum, tua potenti virtute misericorditer liberare; quia isti im-
Iudæ c. 5. mundissimi spiritus quærunt eam à tua gratia auertere, & quia in multitudine superbiæ suæ confidunt, tu Domine, qui conteris bella ab initio, erige brachium, & allide virtutem eorum in virtute tua, cadat virtus eorum in iracundia tua, qui conantur hanc creaturam…, tuam N. subuertere; exaudi, quæsumus, preces seruorum tuorũ, & concede, vt in nomine tuo sancto fugare, & expellere possimus nos dæmones ab hoc famulo

tuo

tuo N. vt ab hac vexatione liberatus, de tua misericordia semper lętetur. Per Christum Dominum nostrum.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ scelerate dæmon, per illum, qui mulieri alas aquilæ magnæ dedit, qui est Christus, qui penetrans cælos, volauit super Cherubim in æternitate Patris: vt ipsa volaret in desertum locum, ideſt ad Deum per contemplationem, quia vera solitudo sanctæ Ecclesiæ solummodo est contemplatio diuinorum mysteriorum Dei, extra quem semper inquietum est cor nostrum, ibi enim pascitur Ecclesia sancta per Christum, tecta à furore draconis per tempus, per quod vsque ad iudicium permanebit in hoc mundo. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illum, qui Ecclesiam sanctam continuè ex ore draconis, qui illam omnibus modis persequitur, eripit; quam cùm saluam viderit, ex ore suo emittet, tamquam fluuium contra mulierem, aquam, ideſt doctrinam sapientiæ mundanæ, quæ contra Ecclesiam fugientem mittitur, cùm per superbos sapientes mundi illam impugnat. Coniuro te, ✠ nefandissime dæmon, per illud adiutorium, quod Dominus noster Iesus Christus Ecclesiæ suæ in aduersis præbet, qui etiam in hac tentatione Ecclesiam suam non deserit, cùm per eadem, quibus tu maledicte eam lædere quæris, propitius succurrit. Per doctrinam nempe terrenam tu illam impugnas; per doctrinam etiam Christi ex terrenis assumptam Deus Ecclesiam suam adiuuit, ideò adiuuit terra mulierem; quia per contemplationem corporalium rerum venimus ad contemplationem spiritualium. Inuisibilia enim Dei à creatura mundi per ea quæ facta sunt, intellecta conspiciuntur, sempiterna quoque eius virtus, & Diuinitas. Coniuro te, ✠ nefandissime dæmon, per illum, qui audiuit mulierem illam, ne absorberetur à flumine, ideſt Christus, qui, vt homo, corpus humanum habens, aperuit os suum, docendo veritatem contra doctrinam tuam Satanicam, quam tu disseminaueras contra Ecclesiam, quæ erat

Apoc. 12.

ibidem.

ibidem.

Rom. c. 14.

Apoc. 12.

plena erroribus, & hæresibus, & sua doctrina absorbuit tuam doctrinam falsam, ex quo iratus est valde ille maledictus princeps tuus Lucifer contra sanctam
Ibidem. Dei Ecclesiam; nimirum, quoniam proiectus est à Beatis Angelis, & delusus à sanctis hominibus. Tantò enim in ardoris æstutia profundior contra Ecclesiam sanctam se recolligit, quantò per diuturnam experientiam se à sanctis hominibus decipi cognoscit: & ideò hæc omnia cernens, iratus abijt facere prælium cum reliquis de semine mulieris, sanctæ scilicet Ecclesiæ. Vide, miser dæmon, audaciam, & temeritatem tui principis, qui non solùm audet expectare prælium sibi à sanctis hominibus illatum, sed etiam de proprijs viribus præsumens, aut inferre prœlium viris iustis, qui filij, & serui sunt sanctæ Ecclesiæ, arma habentes virtutum & gratiarum, propugnatores beatos Angelos, & ducem exercitus sui Christum. Coniuro te, ✠ scelerate dæmon, per illum, qui conseruat, & munit sanctam Ecclesiam suam contra tuos insultus, quæ licet sit infirma, & nihil meritoriè sine Christo agere possit (quæ mulieri supradictæ comparatur) merito tamen diuinæ gratiæ, & contemplationis diuinitatis, & humanitatis Christi, propter quem temporalia omnia contemnit, & arbitratur vt stercora, vt ipsum lucrifaciat, semper ab ipso præseruatur inuicta, & id-
Ibidem. circo nouæ fraudis inuentor Lucifer ille maledictus draco, Ecclesiam inuadit, illos oppugnando, qui custodiunt mandata Dei, & habent testimonium Iesu. Sed non potuit, nec vmquam poterit destruere sanctam Ecclesiam: quia Christus caput erit cum illa vsq;
Mat. c. 22. ad consummationem sæculi. Nec prævalebit in filios eius, eos damnando, qui verè sunt de semine eius: quoniam habent pro duce Christum, qui est Dominus dominantium, cuius potentiæ nullus potest resistere, cui sit honor, & imperium in sæcula sæculorum. Vide ergo, miser dæmon, qualiter per potentiam summi, & altissimi filij Dei viui, & veri es victus, & prostratus; ideò pro tua nequitia damnate, atque damnande da honorem ✠ Deo viuo, & vero; ad hono-

rem

rem ✠ Iesu Christo, filio eius, Domino nostro; da honorem Spiritui ✠ sancto paraclyto, & tremens gemensque discede ab hac creatura Dei N. quam suo sanguine dignatus est redimere, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & te, maledicte dæmon, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, in cuius ditione cuncta sunt posita, & non est qui possit resistere voluntati tuæ, si decreueris, saluare potes; te deprecor, clementissime Pater, per virtutem glorioſissimi nominis tui, quod omnes Christicolæ timent, & adorant, quod immaniſſimi dæmones odio habent. Quare Domine Deus omnipotens, miserere digneris huic famulo tuo N. quia volunt eum inimici tui perdere. Ne, quæso, despicias creaturam tuam hanc, quam pretioso sanguine filij tui redemisti. Exaudi, pijssime Pater, deprecationem meam, & propitius esto illi; conuerte Domine tristitiam eius in gaudium, & eam à spiritibus immundis liberare digneris, vt tandem è duriſſima, & tyrannica eorum potestate, erepta, benedicere possit nomen sanctum tuum in sæcula sæculorum. Amen. Hebr. c. 13.

Exprobratio.

AVdi igitur, iniquissime dæmon, qui tam iniustè atque impiè hunc Dei famulum N. inquietare, & molestare præsumpsisti. Nam cùm propter inobedientiam primi patris nostri Adæ (iustitia Dei nostri omnipotentis permittente) iniquissimus princeps tuus Lucifer, ipsum, & omnem posteritatem suam ab eo seminali ratione propagatam, duriſſima tyrannide per multa annorum spatia oppressisset, feriretque, & diris carceris infernalis vinculis teneret, tandem aduenientе plenitudine temporum misit Deus Pater pijssimum Filium suum, natum ex intemerata Virgine, factum sub lege. Et cùm princeps tuus improbus & temerarius exactor, in vnigenitum Dei filium, me- Ex antiquis Exorcismus. Gal. 4.

diatorem Dei,& hominum,Agnum immaculatum,
Ioan.c.1. tollentem peccata mundi, dementia sua sacrilega attentasset inuadere, & eum ferire, & tandem post Herodis impij in eum persecutionem, post contumelias,
Ioan.c.15. conuicia, & opprobria tandem immisit in cor Iudæ proditoris, & impiorum Iudæorum (permittente, & volente ipso Agno mansueto, ac voluntariè se pro redemptione humana offerente) vinculis tradi fecit, & flagellari, iniustè condemnari, nudari, & in Cruce affligi. Quæ omnia mitissimus Agnus Dei omnipotentis filius pro salute nostra (quia ipse voluit) pertulit, vt nos, & hunc famulum Dei N. à vinculis omnium immundorum spirituum liberaret, liuore suo sanaret,
Isaiæ 53. ab ærumnis eriperet damnationis,nudatus à vobis impijs latronibus infernalibus reindueret vestem innocentiæ, & gratiæ, quam nos in protoplasto parente, contra omnipotentis Dei imperium operante amisimus, exsoluit, offerens se fructum benedictum ventris
Oseæ c.18. gloriosæ Virginis pro interdicti fructus esu, cruore ex quinq; vulneribus largiter effuso, redemit morte sua gloriosa, nostram destruxit, & principem tuum cũ omnibus satellitibus,& apostaticis immundis spiritibus, & dæmonibus; cùm crederet in ipso aliquid inuenire, captiuauit, & nos maximè credentes sibi liberauit. De quorum numero, dono misericordiæ suæ gratuitæ non esse profitemur. Et potestatem Discipulis dedit calcandi super vos immundos spiritus; & ad inuocationem sui sanctissimi nominis virtutem, & potestatem expellendi vos ab obsessis corporibus, & in virtute ipsius sanctissimæ passionis, qua dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suæ innocentiæ, vos
Lucæ c.9. eijciendi tradidit, in virtute igitur, & honore huius sanctissimi Imperatoris, Regis regum, & Domini dominantium Iesu Christi, in cuius nomine omne genuflectitur, cælestium, terrestrium, & infernorum tibi
Mar. c.16. præcipio, miserrime spiritus, siue vnus sis, siue plures, vt non audeatis perturbare hanc creaturam Christi
Phil.2. N. quam tibi interdico, non meis meritis, sed fortiori potestate omnipotentis Dei: & Domini nostri

Iesu

Iesu Christi filij eius, qui superueniens in atrium huius mundi, principem tuum cum omnibus immundis spiritibus, & miserrimis satellitibus infernalibus vicit, & vasa tua diripuit, sed recede ab ea sine aliqua læsione eius, quam Dominus noster Iesus Christus ad suam gratiam vocare dignatus est. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen. Mat. c. 25.

Hic Exorcista conetur iuramento, & duris comminationibus extorquere veritatem à dæmone obsidente, præcipiendo alijs, ne illum impediant ad veritatem dicendam, vt sæpè consueuerunt facere, deinde sic sequatur.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui per mortem Domini nostri Iesu Christi, lapsum hominem, tua maxima pietate restaurare ab æterno decreuisti, & filium tuum per mortem, & crucem super omnes exaltare voluisti, donans illi nomen, quod est super omne nomen, cui omne genuflectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorum, te clementissime Pater, totis visceribus meis suppliciter exoro, vt per virtutem passionis eiusdem filij tui hunc famulum tuum N. ab impugnatione dæmonum liberare digneris. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen. Phil. 2.

Coniuratio.

ITerum fortiùs, & districtiùs coniuro te, ✠ sceleratissime spiritus, per illum innocentissimum Agnũ Christum, stantem supra montem Sion, qui non solùm natura, sed æterna gratia omnibus supereminet; qui prædestinatus est Filius Dei, quantum ad naturam humanam, quæ in Deum assumpta est, non secundùm statum naturæ, sed gratiæ: quia in virtute secundùm spiritum sanctificationis, stat (inquam) Christus supra monte Sion, qui omnibus intellectus perspicacia in his, quæ pro redemptione nostra fecit, & sustinuit, supereminet. Qui cùm esset filius Dei viui, coæternus Apoc. c. 14

æter-

Symbolum Athanasij

peremínet. Qui cùm esset filius Dei viui, coæternus æterno Patri,& sublimis Deus, pro humana tamen redemptione tam indigna dignatus est pati,vt per os Dauid diceret:Ego sum vermis,& non homo,opprobrium hominum,& abiectio plebis, & idcircò per gratiam, quæ in eo plena fuit, perfectio eius, non solùm quantum ad naturæ incorruptionem, sed etiam ad virtutum plenitudinem in multos redundat. Coniuro te,✠ maledicte dæmon, per centum quadraginta quatuor millia, quos Diuus Ioannes vidit cum Christo stantes, supra montem Sion, habentes nomen Christi, quod est Deus, in quo communicat Deo Patri, & Spiritui sancto in vnitate Deitatis, cùm sit vnius naturæ cum eo, de quo dicit idem Ioannes: In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum,& Deus erat Verbum. Et nomen Patris eius scriptum in frontibus suis;quia cum Pater,& Filius sint eiusdem essentiæ,& substantię, qui vnum nouerit,alterum ignorare non poterit, quod Christus asseruit,dicens:Ego & Pater vnum sumus, & qui me nouit,nouit eum,qui me misit. Coniuro te,✠ nefandissime spiritus per illam vocem, quam B.Ioannes audiuit,quæ erat sicut cytharædorum cytharizantium in cytharis suis,qua spiritus iustorum,vt cytharædi, varios exultationis sonos in subditis sibi corporibus efficiunt,& quasi in cytharis spiritualis exultationis,de æterna beatitudine gaudentes, lætantur, de quibus dicitur:Exultabunt Sancti in gloria,lætabuntur in cubilibus suis. Exaltationes Dei in faucibus eorum.Coniuro te,✠immundissime spiritus, per illud Canticũ nouum quod illi Sancti ad honorem Dei, & Domini nostri Iesu Christi cantabant, Canticum (inquam) quod inter præsentis mundi tribulationes nobis resonant, quo & æternæ vitæ dulcedinem prægustantes,suum glorificatorem collaudant,qui de miserijs,&calamitatibus huius præsentis vitæ eripiens,triplici aureola, virginitatis, scilicet,martyrij,& doctoratus eos fulgere fecit. Per gratiam igitur Beatorum omnium, & per omnia alia, quibus tu nefandissime spiritus, potes adiurari, cogi, constringi, ligari, & fugari,te cogo, & constringo, vt

Psal.28.

Apoc.c.14.

Ioan.c.1.

Ioan.c.10.

Apoc.c.14.

Psal.148.

Apoc.c.14.

exeas,

exeas, & recedas ab hoc famulo Chriſti N. quem ipſe ſua maxima pietate, & miſericordia ad imaginem, & ſi- Gen. 1.
militudinem ſuam creare dignatus eſt, & ſine mora aliqua ad loca arida, & inhabitabilia, quàm primùm pergas, vbi non ſit acceſſus hominum, & vbi nulli creaturæ nocere poſſit. Per virtutem eius, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & te maledicte dæmon, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui omnes Angelos, & homines, tua immenſa benignitate condidiſti, & Sanctos tuos in cœleſti beatitudine, tua clementia collocare voluiſti, qui magno gaudio in conſpectu Apoc. c. 14.
tuæ diuinæ maieſtatis ſine fine exultando Chriſto filio tuo, in æternum collaudato, gratias de parta contra Luciferum victoria referunt. Tibi ſanctiſſime Pater deuotè ſupplico, vt per interceſſionem omnium Sanctorum tuorum, hanc creaturam tuam N. à dæmonum inuaſione liberes, & liberatam tua gratia conſerues. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ maligniſſime ſpiritus, per omnes illos Sanctos, & electos Dei, qui per ſanguinem Chriſti empti ſunt, qui omnes hanc gratiæ plenitudinẽ à Deo Patre conſecuti ſunt, qua terrena omnia reliquerunt, vt Chriſtum ſequerentur in virginitate, pauperta. te, & patientia, quibus etiam & Deus benedictus excellentiorem gradum præmij deputauit. Coniuro te, ✠ Ibidem.
impijſſime dæmon, per illos Sanctos, qui cum mulieribus non ſunt coinquinati, qui non ſolùm integritatem, & munditiam mentis, & corporis in virginitate conſeruauerunt, ſed etiam à pollutione dęmonum euaſerunt, quæ vera virginitas eſt, quam non propter gloriam mundi, ſed cum vera humilitate, ad gloriam Chriſti cuſtodientes, vt illum ſequerentur, verè virgines affecti

ſunt.

sunt. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illos Innocentes qui sequuntur agnum immaculatum, quocumq, ibidem. ierit, ideſt Christum, qui sicut immunis fuit ab omni peccato, & contagione diabolica, & virginitate mentis, carnis, & spiritus, propter maximam humilitatem suã, omnes superexcessit, sic qui hanc gratiam à Deo, meritis Christi, consecuti fuerint, sequuntur Christum agnum in spiritus humilitate, & corporis, & animæ virginitate. Et sicut Christus ceteros in triplici merito, ibidem. licet virginitatis, martyrij, & doctoratus longè præcellit, sic ij, qui primitię Sanctorum sunt, Christum in hoc triplici meritò sequuntur, vt scilicet Virgines, Martyres, & Doctores sint sicut Christus, quamuis longè posteriores Christo. Coniuro te, ✠ maligniſſime dæmon, per illos sanctos Innocentes, & martyres Christi, qui empti sunt ex omnibus primitiæ Deo, & agno, qui per mortem à nefaris hominibus violenter illatam à vita ista, quæ inter homines agitur, adepti sunt, vt primitiæ Sanctorum ad gloriam Dei, & Christi esse mererentur, sicut & ipse Christus primitiæ respectu omnium San- 1. Cor. 6. ctorum nominatur. Hi enim, ò miser dæmon (in tui confusionem) empti sunt; quia magno pretio sanguinis Christi ad hanc gratiam præ ceteris hominibus erecti sunt, vt non solùm vitæ Christi per munditiæ sanctitatem, sed & morti eius per passionem, & tribulationum Apoc. c. 14. tolerantiam configurarentur. Coniuro te, ✠ peſſime dæmon, per illos supradictos sanctos Christi Innocentes, in quorum ore non est inuentum mendacium, qui licet ex corruptione naturæ mentiri possent, priuilegio tamen gratiæ non mentiuntur, neq; mentiri possunt, & ideò sine macula sunt ante thronum Dei, qui sicut immaculati assistent Christo iudicanti, & sic & gratię singularis priuilegio, coram diuino iudicio perseuerent. Per puritatẽ igitur, & merita istorũ Sanctorum te coniuro, constringo, & cogo, vt exeas ab hac factura Dei N. quam Dominus noster Iesus Christus ab æterna damnatione, sua passione liberauit, & ad illã nunquã redire valeas, per eũ, qui vẽturus est iudicare viuos & mortuos, & te maledicte spiritus, & sæculũ per ignẽ. Amen.

Hic

Hic Exorcista interrogare poterit dæmones, quibus vinculis detineantur in corpore, & quomodo licitè illa vincula dissolui possint, qui si noluerint confiteri, adhibeat profumigationes, vt suprà, posteà forti animo prosequitur opus Christi.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui cum esses coæqualis æterno Patri tuo, tua tamen maxima charitate de cęlo descendens, pro nostra salute in hunc mundum venire dignatus es, in quo prędicans tuum sanctum Euangelium, corda seruorum tuorum, tua gratia ad te conuertisti, & illud seruantes, ad Paradisi gaudia tua misericordia deducere decreuisti; te pijssime Redemptor exoro, vt auxilium tuum aduersus hunc dæmonem, hanc creaturam tuam N. vexantem mihi præbeas, vt tua virtute, per ministerium meum, diabolica virtute è famulo tuo expulsa, ipse ad æternam lætitiam peruenire mereatur, per te Iesu Christe saluator mũdi, qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. Symbolum Athanasij. Matt. 12. Apoc. 12.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ maledicte dęmon, per illum Angelum: qui per medium cęlum volat, & terris prædicat, qui est Christus saluator noster, Dominus in cœlis regnans, & homo in terris apparens, sicut dixit Beatus Ioannes Euangelista. Verbum caro factum est, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti à Patre. Cui data est omnis potestas in cœlo, & in terra, qui ad breue tempus inter homines apparens illa cęlestia, quæ solus penetrare potuit, terrenos homines edocuit. Adiuro te, ✠ nefandissime spiritus, per Euangelium æternum, quod Christus prædicauit, qui ad æternam vitam perducit illud seruantes, qui suis obseruatoribus promittit vitam æternam, per quod Christus Iesus Dominus noster multa secreta Ioan. c. 1. Mat. c. 28. Apoc. c. 14.

vitæ

vitæ æternæ nobis reuelauit, qui illud accepit, vt euan-
ibid.m. gelizaret sedentibus super terram;cùm Euangelio obe-
dientes sint super terram, quia terrena despicientes su-
per illos lumen cœli radiat, per Diuinæ gratiæ illustra-
tionem,qui accipientes Christi Euangelium, super ter-
ram sedere dicuntur;eò quòd animo quiescunt ab insi-
dijs tuis,de peccato in peccatum non euolantes;& quia
multi de gentibus varijs per Euangelium saluati sunt,
ideò hoc Euangelium ab Angelo prædicatum est super
omnem gentem,& tribum,& linguam, & populum....
Coniuro te ✠ pessime animarum seductor, per præd-
icationem Euangelij, quæ ante aduentum Christi ad
iudicium resonabit per totum mundum, sicut testifica-
tur nobis Dominus noster Iesus Christus, quòd præd-
icabitur hoc Euangelium in vniuerso orbe in testimo-
nium omnibus gentibus,& tunc veniet consummatio,
Mar.c.26. & finis operum omnium tuorum,quæ contra tuum...
Creatorem pessimè egisti,quia illo æterno confusionis
chaos detruderis, vbi fumus tormentorum tuorum...
ascendet in sæcula sæculorum. Per hæc omnia, te con-
stringo, maledicta creatura, damnata, & reprobata à
Deo ob superbiam tuam, vt recedas hinc, & pergas ad
sedes infernales, vbi cruciaberis in sæcula sæculorum.
Amen.

Oratio.

OMnipotens Domine,Verbum Dei Patris,Christe
Iesu,& creator vniuersæ terræ, qui propter tuã
Exo.c.20. omnipotentiam, qua Patri tuo coæternus existis, super
omnia timeri,&honorari a tuis creaturis voluisti,quiq;
in hunc mundum veniens, tuis fidelibus viam perue-
niendi ad vitam æternam misericorditer docuisti, per
quam ambulantes,æternæ vitæ gaudia consequuntur,
& ab illa recedentes perpetuis pœnis deputantur; præsta
quæsumus,vt sicut ore tuo benedicto omnia dæmonia
nobis in tuo nomine subiugasti; ita tua clemẽtia, pi-
issime Redemptor,virtutem mihi præbeas vt hos tuos ini-
micos ab hac creatura tua N. expellere valeam. Qui
cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula
sæculorum. Amen.

Coniu-

Coniuratio.

CONiuro te, ✠ scelerate dæmon, per Angelum voce magna nobis prædicantem, & dicentem: Timete Deum, & date illi honorem, quod tu scelerate dæmon facere renuisti. Ille enim, ò miser dæmon, verè Deum honorat, qui Deum solum timet; E contra Deum non honorat, qui alterum timet, quasi potentior sit ad prævalendum, & sapientior ad nocendum, quod & miserrime spiritus egisti, existimando Luciferum principem tuum potentiorem ad prævalendum contra Christum & sapientiorem ad nocendum generi humano Nec considerasti, quòd quant ò Deus est potentior, & plura mala impunita dimittit in præsenti sæculo, etiam tantò amplius est timendus, quia omnia ad futurum Iudicium custodit, & conseruat. Coniuro te, ✠ scelerate dæmon per illum, quem Angelus nobis præcipit adorare, dicens: Adorate eum, qui fecit cœlum: & terram. Iustè enim ab omnibus creaturas honorandus est, ò bestia infernalis, qui omnia fecit: quia licet adorare sit aliquid tamquam summum bonum colere, quod propriè pertinet ad rationalem creaturam, & non ad cœlum, terram, mare, & fontes aquarum quæ iubentur Deum adorare; tamen quia creaturæ inanimatæ, cuiusmodi sunt istæ potenter, sapienter, & benè a Deo conditæ sunt, ideò rationalem creaturam mouent adorare Deum, cuius prouidentia, sapientia, & bonitas in illis relucet; & vt ex illis visibilibus creaturis intelligatur, quàm potens est, qui tam magna rerum corpora constituit, quàm sapiens, qui ea tam decenter ordinauit, quàm bonus, qui omnia benè fecit. Deus igitur, ò scelerate dæmon, est adorandus, & timendus, & non tu, qui conatis adorari vice illius, est (inquam) timendus non timore seruili, quo tu illum tinies, sed filiali, & voluntario, quo omnes Sancti, & iusti homines illum timent. Per hæc suprædicta, & omnia alia, quibus tu pessime dæmon, potes constringi, & fugari in nomine Iesu Christi Nazareni,

Apoc. c. 14.

ibidem.

Apoc. c. 14.

reni, ego te coniuro, & constringo exire ab hoc templo Dei N. quod ipse ad honorem, & gloriam suam sibi consecrauit, & tibi præcipio, vt vadas ad locum tibi à Christo assignatum per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & te pessime dæmon,
Apoc. c. 14. & sæculum per ignem. Amen. Coniuro te, ✠ iniquissime dæmon, per illum tertium Angelum voce magna clamantem, qui est Christus, cuius vox magna,
Matt. c 25. & terribilis erit aduersus te, & omnes damnatos, quando dicet: Ite maledicti in ignem æternum, magna (inquam) quæ duplicia tormenta inferni, spiritualia scilicet,
Apoc. c. 14. & corporalia comminatur ijs, qui adorauerint bestiam, & imaginem eius. Si quis (inquit B. Ioannes) adorauerit bestiam, id est Antichristum, quem adorant omnes tui complices, qui Christum verbo, & facto negat, & imaginem eius, ideſt superbiam; & acceperit characterem eius in fronte sua, aut in manu sua, de quorum numero sunt omnes tui sequaces, qui fuerunt ab initio, & erunt vsque ad finem sæculi, qui sunt vmbra illius maledicti capitis tui; quilibet eiusmodi bibet de vino iræ Dei, quia internis, & spiritualibus tormentis, & pœnis cruciabuntur, quæ in mente damnatorum receptæ, mentem ipsam per totum penetrant; & hoc propriè est præmium, quod tuis nefandis operibus, ò bestia terrima conuenit; quia nihil cogitare, ad nihil affici, ad nihil moueri vobis in inferno conceditur, nisi quod pœnale est, vel per præsentiam obiecti, quia vobis damnatis adest, quod nolitis, vel per absentiam; quia abest quod desideratis; vt in nobis verificetur illud, quod de damnato dicitur: Videbunt oculi eius interfectionem suam ideſt mortem illam æternam, quam sustinebunt, quando cruciabuntur in igne, & sulphure; quia tunc pœnalis iustitia peccato tuo finem imponet, cum peccati vicem receperis. Coniuro te, ✠ scelerate dæmon, per illam vocem Christi, quam audiuit B. Ioannes sibi dicentem: Scribe, Beati mortui, qui in Domino moriuntur, qui (sicut in tui dedecus) ò scelerate spiritus, ordinauit Sanctos suos ad gloriam, & beatitudinem æternam, quæ caritura erit omni malo, in qua fruun-

fruuntur omni bono ; ita ad maiorem eorum gloriam iuſſit ſcribere, quòd mala iuſtis non euenirent, qui eos ad æternam beatitudinem adducit;& ideò dicit : Beati mortui;non omnes,ſed Sancti,qui in Domino moriuntur ; Beati ſunt, quia eorum mors eſt momentanea, & tranſitoria;vita verò,quam per mortem lucrãtur,æterna. O miſer dæmon,quale refugium tunc, & refrigeriũ tibi poterit adeſſe, quando iuſtus Iudex omnium præmium ſibi debitum reddet? certè nullum, ſed ſola miſeria barathri infernalis,quam tuis nequiſſimis operationibus meruiſti. Deſine ergo,maledicta creatura, deſine (inquam)occupare hanc creaturam Dei N.& ab illa recede,cum tua victus inuidia, per nomen æterni Dei, & Domini noſtri Ieſu Chriſti, qui ſua paſſione ab æterna morte miſericorditer nos eripuit. Qui cum Patre, & Spiritu ſancto viuit,& regnat in ſæcula ſęculorũ. Amen 2.Tim.1.

Hèc Exorciſta interrogare poterit vexantes dæmones, vt ſuprà, ſed caueat, ne fallacijs dæmonum decipiatur, quod aſtutia ſua conſueuerunt facere, ſi noluerint, exire; ponat rutam benedictam ad nares vexati, deinde ſic ſequatur.

Oratio.

DOmine Ieſu Chriſte Fili Dei viui,qui pro ſalute humani generis carnem noſtram paſſibilem aſſumere voluiſti; & in nube lucida in tua transfiguratione Apoſtolis tuis apparere dignatus es,quiq;in eadem carne licet glorificata,ſicut in cęlum aſcendiſti, ita ad iudicium venire decreuiſti,te benigniſſime Ieſu Chriſte humiliter exoro, vt mihi famulo tuo, licet indigno,gratiã expellendi hos dæmones ab hoc famulo tuo N.prębeas, vt ab eorum oppreſſione liberatus, tibi gratiarum referat, actiones. Qui viuis, & regnas in ſæcula ſæculorum. Amen. Mat.c.17. Act.1.

Coniuratio.

COniuro te ✠ ſceleratiſſime dæmon, per illum,qui ſedet ſuper nubem candidam, qui ex puriſſimis Apoc.c.14.

diatorem Dei,& hominum,Agnum immaculatum
Ioan.c.1. tollentem peccata mundi, dementia sua sacrilega attentasset inuadere, & eum ferire, & tandem post Herodis impij in eum persecutionem, post contumelias,
Ioan.c.15. conuicia, & opprobria tandem immisit in cor Iudæ proditoris, & impiorum Iudæorum (permittente, & volente ipso Agno mansueto, ac voluntariè se pro redemptione humana offerente) vinculis tradi fecit, & flagellari, iniustè condemnari, nudari, & in Cruce affligi. Quæ omnia mitissimus Agnus Dei omnipotentis filius pro salute nostra (quia ipse voluit) pertulit, vt nos, & hunc famulum Dei N. à vinculis omnium immundorum spirituum liberaret, liuore suo sanaret,
Isaiæ 53. ab ærumnis eriperet damnationis, nudatus à vobis impijs latronibus infernalibus reindueret vestem innocentiæ, & gratiæ, quam nos in protoplasto parente contra omnipotentis Dei imperium operante amisimus, exsoluit, offerens se fructum benedictum ventris
Oseæ c.18. gloriosæ Virginis pro interdicti fructus esu, cruore ex quinq; vulneribus largiter effuso, redemit morte sua gloriosa, nostram destruxit, & principem tuum cũ omnibus satellitibus,& apostaticis immundis spiritibus, & dæmonibus; cùm crederet in ipso aliquid inuenire, captiu auit, & nos maximè credentes sibi liberauit. De quorum numero, dono misericordiæ suæ gratuitæ non esse profitemur. Et potestatem Discipulis dedit calcandi super vos immundos spiritus; & ad inuocationem sui sanctissimi nominis virtutem, & potestatem expellendi vos ab obsessis corporibus, & in virtute ipsius sanctissimæ passionis, qua dilexit nos, & lauit nos à peccatis nostris in sanguine suæ innocentiæ, vos
Lucæ c.9. eijciendi tradidit, in virtute igitur, & honore huius sanctissimi Imperatoris, Regis regum, & Domini dominantium Iesu Christi, in cuius nomine omne ge-
Mar. c.16. nuflectitur, cælestium, terrestrium, & infernorum tibi præcipio, miserrime spiritus, siue vnus sis, siue plures, vt non audeatis perturbare hanc creaturam Christi
Phil.2. N. quam tibi interdico, non meis meritis, sed fortiori potestate omnipotentis Dei: & Domini nostri

Iesu

Iesu Christi filij eius, qui superueniens in atrium huius mundi, principem tuum cum omnibus immundis spiritibus, & miserrimis satellitibus infernalibus vicit, & vasa tua dirupit, sed recede ab ea sine aliqua læsione eius, quam Dominus noster Iesus Christus ad suam gratiam vocare dignatus est. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen. Mat. c. 25.

Hic Exorcista conetur iuramento, & duris comminationibus extorquere veritatem à dæmone obsidente, præcipiendo alijs, ne illum impediant ad veritatem dicēdam, vt sæpè consueuerunt facere, deinde sic sequatur.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui per mortem Domini nostri Iesu Christi, lapsum hominem, tua maxima pietate restaurare ab æterno decreuisti, & filium tuum per mortem, & crucem super omnes exaltare voluisti, donans illi nomen, quod est super omne nomen, cui omne genuflectitur, cœlestium, terrestrium, & infernorum, te clementissime Pater, totis visceribus meis suppliciter exoro, vt per virtutem passionis eiusdem filij tui hunc famulum tuum N. ab impugnatione dæmonum liberare digneris. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen. Phil. 2.

Coniuratio.

ITerum fortiùs, & districtiùs coniuro te, ✠ sceleratissime spiritus, per illum innocentissimum Agnũ Christum, stantem supra montem Sion, qui non solùm natura, sed æterna gratia omnibus supereminet; qui prædestinatus est Filius Dei, quantum ad naturam humanam, quæ in Deum assumpta est, non secundùm statum naturæ, sed gratiæ; qui ia in virtute secundùm spiritum sanctificationis, stat (inquam) Christus supra monte Sion, qui omnibus intellectus perspicacia in his, quæ pro redemptione nostra fecit, & sustinuit, supereminet. Qui cùm esset filius Dei viui, coæternus Apoc. c. 14

æter-

Symbolum Athanasij

peremineat. Qui cùm esset filius Dei viui, coæternus æterno Patri,& sublimis Deus, pro humana tamen re-

Psal.28.

demptione tam indigna dignatus est pati,vt per os Dauid diceret:Ego sum vermis,& non homo,opprobrium hominum,& abiectio plebis, & idcircò per gratiam_, quæ in eo plena fuit, perfectio eius, non solùm quantum ad naturæ incorruptionem, sed etiam ad virtutum

Apoc.c.14.

plenitudinem in multos redundat. Coniuro te,✠ maledicte dæmon, per centum quadraginta quatuor millia, quos Diuus Ioannes vidit cum Christo stantes, supra montem Sion, habentes nomen Christi, quod est Deus, in quo communicat Deo Patri, & Spiritui sancto in vnitate Deitatis, cùm sit vnius naturæ cum eo,

Ioan.c.1.

de quo dicit idem Ioannes: In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum,& Deus erat Verbum_. Et nomen Patris eius scriptum in frontibus suis;quia_, cum Pater,& Filius sint eiusdem essentiæ,& substantię, qui vnum nouerit,alterum ignorare non poterit, quod

Ioan.c.10.

Christus asseruit,dicens:Ego & Pater vnum sumus, & qui me nouit,nouit eum,qui me misit. Coniuro te,✠ nefandissime spiritus per illam vocem, quam B.Ioan-

Apoc.c.14.

nes audiuit,quæ erat sicut cytharædorum cytharizantium in cytharis suis,qua spiritus iustorum,vt cytharædi, varios exultationis sonos in subditis sibi corporibus efficiunt,& quasi in cytharis spiritualis exultationis,de æterna beatitudine gaudentes, lætantur, de quibus dicitur:Exultabunt Sancti in gloria,lætabuntur in cubilibus suis. Exaltationes Dei in faucibus eorum.Coniuro te,✠immundissime spiritus, per illud Canticū nouum quod illi Sancti ad honorem Dei, & Domini nostri Iesu Christi cantabant, Canticum (inquam) quod inter

Psal.148.

præsentis mundi tribulationes nobis resonant, quo & æternæ vitæ dulcedinem prægustantes,suum glorificatorem collaudant,qui de miserijs,&calamitatibus huius

Apoc.c.14.

præsentis vitæ eripiens,triplici aureola, virginitatis, scilicet,martyrij,& doctoratus eos fulgere fecit. Per gratiam igitur Beatorum omnium, & per omnia alia_, quibus tu nefandissime spiritus, potes adiurari, cogi, constringi, ligari, & fugari,te cogo, & constringo, vt

exeas,

exeas, & recedas ab hoc famulo Chriſti N. quem ipſe ſua maxima pietate, & miſericordia ad imaginem, & ſi- Gen. 1.
militudinem ſuam creare dignatus eſt, & ſine mora in aliqua ad loca arida, & inhabitabilia, quàm primùm pergas, vbi non ſit acceſſus hominum, & vbi nulli creaturæ nocere poſſit. Per virtutem eius, qui venturus eſt judicare viuos, & mortuos, & te maledicte dæmon, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui omnes Angelos, & homines, tua immenſa benignitate condidiſti, & Sanctos tuos in cœleſti beatitudine, tua clementia collocare voluiſti, qui magno gaudio in conſpectu Apoc. c. 14.
tuæ diuinæ maieſtatis ſine fine exultando Chriſto filio tuo, in æternum collaudato, gratias de parta contra Luciferum victoria referunt. Tibi ſanctiſſime Pater deuotè ſupplico, vt per interceſſionem omnium Sanctorum tuorum, hanc creaturam tuam N. à dæmonum inuaſione liberes, & liberatam tua gratia conſerues. Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ maligniſſime ſpiritus, per omnes illos Sanctos, & electos Dei, qui per ſanguinem Chriſti empti ſunt, qui omnes hanc gratiæ plenitudinẽ à Deo Patre conſecuti ſunt, qua terrena omnia reliquerunt, vt Chriſtum ſequerentur in virginitate, pauperta-te, & patientia, quibus etiam & Deus benedictus excellentiorem gradum præmij deputauit. Coniuro te, ✠ Ibidem.
impijſſime dæmon, per illos Sanctos, qui cum mulieribus non ſunt coinquinati, qui non ſolùm integritatem, & munditiam mentis, & corporis in virginitate conſeruauerunt, ſed etiam à pollutione dæmonum euaſerunt, quæ vera virginitas eſt, quam non propter gloriam mundi, ſed cum vera humilitate, ad gloriam Chriſti cuſtodientes, vt illum ſequerentur, verè virgines affecti ſunt.

sunt. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illos Inno-
ibidem. centes qui sequuntur agnum immaculatum, quocumq,
ierit, ideſt Christum, qui sicut immunis fuit ab omni
peccato, & contagione diabolica, & virginitate mentis,
carnis, & spiritus, propter maximam humilitatem suã,
omnes superexcessit, sic qui hanc gratiam à Deo, meri-
tis Christi, consecuti fuerint, sequuntur Christum
agnum in spiritus humilitate, & corporis, & animæ vir-
ginitate. Et sicut Christus ceteros in triplici merito, sci-
ibidem. licet virginitatis, martyrij, & doctoratus longè præcel-
lit, sic ij, qui primitię Sanctorum sunt, Christum in hoc
triplici meritò sequuntur, vt scilicet Virgines, Martyres,
& Doctores sint sicut Christus, quamuis longè poste-
riores Christo. Coniuro te, ✠ malignissime dæmon
per illos sanctos Innocentes, & martyres Christi, qui
empti sunt ex omnibus primitiæ Deo, & agno, qui per
mortem à nefaris hominibus violenter illatam à vita
ista, quæ inter homines agitur, adepti sunt, vt primitiæ
Sanctorum ad gloriam Dei, & Christi esse mererentur,
sicut & ipse Christus primitiæ respectu omnium San-
1. Cor. 6. ctorum nominatur. Hi enim, ò miser dæmon (in tui
confusionem) empti sunt; quia magno pretio sanguinis
Christi ad hanc gratiam præ ceteris hominibus erecti
sunt, vt non solùm vitæ Christi per munditiæ sanctita-
tem, sed & morti eius per passionem, & tribulationum
Apoc. 6. 14. tolerantiam configurarentur. Coniuro te, ✠ pessime
dæmon, per illos supradictos sanctos Christi Innocen-
tes, in quorum ore non est inuentum mendacium, qui
licet ex corruptione naturæ mentiri possent, priuilegio
tamen gratiæ non mentiuntur, neq; mentiri possunt, &
ideò sine macula sunt ante thronum Dei, qui sicut im-
maculati assistent Christo iudicanti, & sic & gratię sin-
gularis priuilegio, coram diuino iudicio perseuerent.
Per puritatẽ igitur, & merita istorũ Sanctorum te co-
niuro, constringo, & cogo, vt exeas ab hac factura Dei
N. quam Dominus noster Iesus Christus ab æterna da-
mnatione, sua passione liberauit, & ad illã nunquã redi-
re valeas, per eũ, qui vẽturus est iudicare viuos & mor-
tuos, & te maledicte spiritus, & sæculũ per ignẽ. Amen.

Hic

Hic Exorcista interrogare poterit dæmones, quibus vinculis detineantur in corpore, & quomodo licitè illa vincula dissolui possint, qui si noluerint confiteri, adhibeat profumigationes, vt suprà, postea forti animo prosequitur opus Christi.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, fili Dei viui, qui cum esses coæqualis æterno Patri tuo, tua tamen maxima charitate de cælo descendens, pro nostra salute in hunc mundum venire dignatus es, in quo prædicans tuum sanctum Euangelium, corda seruorum tuorum, tua gratia ad te conuertisti, & illud seruantes, ad Paradisi gaudia tua misericordia deducere decreuisti; te pijssime Redemptor exoro, vt auxilium tuum aduersus hunc dæmonem, hanc creaturam tuam N. vexantem mihi præbeas, vt tua virtute, per ministerium meum, diabolica virtute è famulo tuo expulsa, ipse ad æternam lætitiam peruenire mereatur, per te Iesu Christe saluator mũdi, qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. Symbolum Athanasij. Matt. 12. Apoc. 12.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illum Angelum, qui per medium cælum volat, & terris prædicat, qui est Christus saluator noster, Dominus in cœlis regnans, & homo in terris apparens, sicut dixit Beatus Ioannes Euangelista. Verbum caro factum est, & habitauit in nobis, & vidimus gloriam eius, gloriam quasi vnigeniti à Patre. Cui data est omnis potestas in cœlo, & in terra, qui ad breue tempus inter homines apparens illa cælestia, quæ solus penetrare potuit, terrenos homines edocuit. Adiuro te, ✠ nefandissime spiritus, per Euangelium æternum, quod Christus prædicauit, qui ad æternam vitam perducit illud seruantes, qui suis obseruatoribus promittit vitam æternam, per quod Christus Iesus Dominus noster multa secreta Ioan. c. 1. Mat. c. 28. Apoc. c. 14.

vitæ

vitæ æternæ nobis reuelauit, qui illud accepit, vt euan-
ibid.m. gelizaret sedentibus super terram;cùm Euangelio obe-
dientes sint super terram, quia terrena despicientes su-
per illos lumen cœli radiat, per Diuinæ gratiæ illustra-
tionem,qui accipientes Christi Euangelium, super ter-
ram sedere dicuntur;eò quòd animo quiescunt ab insi-
dijs tuis,de peccato in peccatum non euolantes;& quia
multi de gentibus varijs per Euangelium saluati sunt,
ideò hoc Euangelium ab Angelo prædicatum est super
omnem gentem,& tribum,& linguam, & populum.
Coniuro te ✠ pessime animarum seductor, per prædi-
cationem Euangelij, quæ ante aduentum Christi ad
iudicium resonabit per totum mundum, sicut testifica-
tur nobis Dominus noster Iesus Christus, quòd prædi-
cabitur hoc Euangelium in vniuerso orbe in testimo-
nium omnibus gentibus,& tunc veniet consummatio,
Mar.c.26. & finis operum omnium tuorum,quæ contra tuum
Creatorem pessimè egisti,quia illo æterno confusionis
chaos detruderis, vbi fumus tormentorum tuorum
ascendet in sæcula sæculorum. Per hæc omnia, te con-
stringo, maledicta creatura, damnata, & reprobata à
Deo ob superbiam tuam, vt recedas hinc, & pergas ad
sedes infernales, vbi cruciaberis in sæcula sæculorum.
Amen.

Oratio.

OMnipotens Domine,Verbum Dei Patris,Christe
Exo.c.20. Iesu,& creator vniuersæ terræ, qui propter tuã
omnipotentiam, qua Patri tuo coæternus existis, super
omnia timeri,&honorari a tuis creaturis voluisti,quiq;
in hunc mundum veniens, tuis fidelibus viam perue-
niendi ad vitam æternam misericorditer docuisti, per
quam ambulantes,æternæ vitæ gaudia consequuntur,
& ab illa recedentes perpetuis pœnis deputantur; præsta
quæsumus,vt sicut ore tuo benedicto omnia dæmonia
nobis in tuo nomine subiugasti; ita tua clemẽtia, pi issi-
me Redemptor,virtutem mihi præbeas vt hos tuos ini-
micos ab hac creatura tua N. expellere valeam. Qui
cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula
sæculorum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ scelerate dæmon, per Angelum voce magna nobis prædicantem, & dicentem: Timete Deum, & date illi honorem, quod tu scelerate dæmon facere renuisti. Ille enim, ò miser dæmon, verè Deum honorat, qui Deum solum timet; E contra Deum non honorat, qui alterum timet, quasi potentior sit ad prævalendum, & sapientior ad nocendum, quod & miserrime spiritus egisti, existimando Luciferum principem tuum potentiorem ad prævalendum contra Christum & sapientiorem ad nocendum generi humano Nec considerasti, quòd quant ò Deus est potentior, & plura mala impunita dimittit in præsenti sæculo, etiam tantò amplius est timendus, quia omnia ad futurum Iudicium custodit, & conseruat. Coniuro te, ✠ scelerate dæmon per illum, quem Angelus nobis præcipit adorare, dicens: Adorate eum, qui fecit cœlum: & terram. Iustè enim ab omnibus creaturas honorandus est, ò bestia infernalis, qui omnia fecit: quia licet adorare sit aliquid tamquam summum bonum colere, quod propriè pertinet ad rationalem creaturam, & non ad cœlum, terram, mare, & fontes aquarum quæ iubentur Deum adorare; tamen quia creaturæ inanimatæ, cuiusmodi sunt istæ potenter, sapienter, & benè a Deo conditæ sunt, ideò rationalem creaturam mouent adorare Deum, cuius prouidentia, sapientia, & bonitas in illis relucet; & vt ex illis visibilibus creaturis intelligatur, quàm potens est, qui tam magna rerum corpora constituit, quàm sapiens, qui ea tam decenter ordinauit, quàm bonus, qui omnia benè fecit. Deus igitur, ò scelerate dæmon, est adorandus, & timendus, & non tu, qui conatis adorari vice illius, est (inquam) timendus non timore seruili, quo tu illum tinies, sed filiali, & voluntario, quo omnes Sancti, & iusti homines illum timent. Per hæc suprædicta, & omnia alia, quibus tu pessime dæmon, potes constringi, & fugari in nomine Iesu Christi Nazareni,

Apoc. c. 14.

ibidem.

Apoc. c. 14.

fruuntur omni bono ; ita ad maiorem eorum gloriam iussit scribere, quòd mala iustis non euenirent, qui eos ad æternam beatitudinem adducit;& ideò dicit : Beati mortui;non omnes,sed Sancti,qui in Domino moriuntur ; Beati sunt, quia eorum mors est momentanea, & transitoria;vita verò,quam per mortem lucrãtur,æterna. O miser dæmon,quale refugium tunc, & refrigeriũ tibi poterit adesse, quando iustus Iudex omnium præmium sibi debitum reddet? certè nullum, sed sola miseria barathri infernalis,quam tuis nequissimis operationibus meruisti. Desine ergo,maledicta creatura, desinè (inquam)occupare hanc creaturam Dei N.& ab illa recede,cum tua victus inuidia, per nomen æterni Dei, & Domini nostri Iesu Christi, qui sua passione ab æterna morte misericorditer nos eripuit. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit,& regnat in sæcula sęculorũ.Amen 2.Tim.1.

Hìc Exorcista interrogare poterit vexantes dæmones, vt suprà,sed caueat,ne fallacijs dæmonum decipiatur, quod astutia sua consueuerunt facere,si noluerint,exire; ponat rutam benedictam ad nares vexati, deinde sic sequatur.

Oratio.

DOmine Iesu Christe Fili Dei viui,qui pro salute humani generis carnem nostram passibilem assumere voluisti; & in nube lucida in tua transfiguratione Apostolis tuis apparere dignatus es,quiq;in eadem carne licet glorificata,sicut in cęlum ascendisti, ita ad iudicium venire decreuisti,te benignissime Iesu Christe humiliter exoro, vt mihi famulo tuo, licet indigno,gratiã expellendi hos dæmones ab hoc famulo tuo N.prębeas, vt ab eorum oppressione liberatus, tibi gratiarum referat, actiones. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. Mat.c.17. Act.1.

Coniuratio.

COniuro te ✠ sceleratissime dæmon, per illum,qui sedet super nubem candidam, qui ex purissimis Apoc.c.14.

sanguinibus B.V.M.carnem suam candidam assumens, apparuit nobis,quæ non solum immaculata,& ab omni peccati onere leuis,& immunis extitit, verùm etiam & candida, quæ virtuosorum exemplorum splendore humanum genus illuminauit. Qui per carnem,per quam adhuc passibilis in mundo apparuit, in iudicem iam
1.Cor.c.4. glorificatum,ad homines, abscondita tenebrarum illuminando,iudicandos apparebit.Hæc est nubes,ò maledicte dæmon,quæ reuertetur post pluuiam.Cùm enim mitissimus Christus in hac nube plueret imbrem suæ mellifluæ doctrinæ in carne passibili, reuertetur horri-
Matt.c.25. bilis, tonans tonitrua generalis iudicij. Coniuro te, ✠ pessime dæmon,per illum,qui ex propria natura immunis est ab omni peccato,ideſt Christus,qui etsi vt iudex vniuersalis omnium peccatorum,tam hominum,quàm Angelorum in iudicio impijs appareat iratus, tamen eius mens semper quietissima est, quia cum tranquillitate
Act.1. omnia iudicat.Qui sicut in nube ascendit in cœlum, sic in nube reuertetur ad iudicium, quia Dominus noster Iesus Christus in eo,quod homines iudicaturus est, homo esse debet; sed in eo quod omnia occulta humana,& angelica est cogniturus, purus homo esse non
Apoc.c.14. debet,quia hoc priuilegium solius Dei est. Coniuro te, ✠ nefandissime dæmon,per illum, quem B.Ioannes similem filio hominis vidit, ideſt Christum, qui similis hominibus esse voluit,quia filius Dei,qui ex homine secundùm carnem natus est, in forma humana in iudi-
Ioan.c.5. cio apparebit,tam iustis, quàm reprobis, quia Deus Pater dedit ei omne iudicium facere, quia filius hominis est.Et vt de vultu Dei iudicium eius prodeat,non solùm mens eius est perfecta, sed etiam habet prærogatiuam super omnes in sapientia Diuina,vt iudicium eius regu-
Apoc.c.14. læ Diuinæ sapientiæ subiaceat. Coniuro te ✠ immundissime dæmon,per illum,qui in iudicio apparens,habebit in capite suo Coronam auream,Diuinam scilicet sapientiam, qua ceteris Sanctis præcellentior erit, sicut aurum præcellit omnia alia metalla; quia Christus vt vniuersalis iudex,debet habere iudicium de humanis rebus, non solùm quòd omnia humana discernere sciat,

verùm

verùm etiam quòd omnia secundùm iudicium rectæ rationis faciat. Per hæc, & omnia sacra mysteria, coniuro te dæmon, vt sine mora discedas ab hac creatura Dei N. quam tantum molestasti, & ne diutius præsumas captiuum tenere hominem, quem Christus suo sanguine redemit, sed vadas ad infernum. Per virtutem eius, qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen. Apoc. c. 5.

Oratio.

DOmine Deus Omnipotens, qui propter nimiam charitatem tuam, secundum magnam misericordiam tuam, de potestate tenebrarum nos eripuisti, & per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus sancti, quem effudisti in nos abundè per Iesum Christum Saluatorem nostrum nos saluos fecisti: qui vnigenito Filio tuo potestatem iudicandi præbere voluisti, te Domine sancte, Pater omnipotens totis viribus deprecor, vt per virtutem tui sanctissimi nominis facultatem eijciendi hos dæmones ab hac creatura tua N. mihi tribuas, & ne diu ipsam vexari permittas, quam pretioso sanguine eiusdem Filij tui redemisti. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen. Ti

Coniuratio.

COniuro te ✠ pessime, & nefandissime spiritus, per illum, cui Dominus Deus Pater dedit falcem acutam, ideſt iudicium, per quod etiam occultissima penetrabit, cuius sermo est penetrabilior omni gladio ancipiti, compagum quoq; & medullarum, & discretor est intentionum, & cogitationum, & nulla creatura est inuisibilis in conspectu eius. Per illum te ✠ coniuro, scelerate dæmon, cui dictum est. Mitte falcem tuam, & mete; qui est Christus, qui tenuit falcem in manu, cum omnia quæ faciebat, rectæ rationis iudicio examinabat: quia nihil in omnibus verbis, & operationibus suis irregulatum erat iudicio rectæ rationis. Mittet autem hanc falcem suam in messem tunc, cùm tua, & aliena opera eo- Apoc. c. 14. Apoc. c. 14.

dem iudicio discutiet, & non solùm opera maligna hominum, sed etiam inutilia, & merito vitæ æternæ indigna, & hoc erit ò miser dæmon, quando veniet tempus
Psal. 74. illius districtæ vltionis, de quo ipse dicit: Cùm accepero tempus, ego iustitias iudicabo. Hoc enim tempus aduenier, cùm fructus peccati erit maturus; qui semper immaturus est, dum adiunctam sibi habet acrimoniam pœnitentiæ de perpetratione peccati. Fructus verò peccati est maturus, dum peccator non solùm in peccando, sed etiam post peccatum in perseuerando delectatur. Coniuro te, ✠ impijssime spiritus, per illum, qui in iudicio
Apoc. c. 14. vniuersali executione sententiæ suę mittet falcem suam in terram, tollens è medio malos homines, & omnia alia temporalia, in quibus temporaliter gaudebant, & mittet in locum iræ Dei magnum, ideſt in infernum, qui est locus damnatorum, locus miseriæ, in quo est lutum fœcis peccatorum, vbi est durissima pœna; quia est sine consolatione, & auxilio, & tanta, quanta sufficit ad frangendam duritiam superbiæ vestræ, & aliorum, qui ibi detinentur: quia omnia mala, quæ in præsenti mundo cum delectatione tu, & sequaces tui fecistis, vobis conuertet Dominus in pœnam æternam, vt quantum in peccando delectati estis, tantum æternaliter tristemini, & doleatis. Per omnia mysteria supradicta maledicte dæmon, & per omnia alia, quibus in virtute Dei fugari, cruciari, & cõstringi potes, te coniuro, & constrin-
Ibidem. go, vt remota omni obstinatione, & postposita omni mora, recedas ab hoc famulo Dei N. quem Dominus noster Iesus Christus ad imaginem, & similitudinem suam creare dignatus est, & per nomen eius tibi præcipio, vt vadas ad locum desertum, vbi non sit accessus hominum, & vbi fulgura de cœlo te incendant, in virtute Sanctissimæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, cui honor sit, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

Explicit Exorcismus tertius.

EXOR-

EXORCISMVS IV.

POTENTISSIMVS, ET MIRABILIS Ad fugandos dæmones à corporibus obsessis,

Cuius practica propriè spectat ad Sacerdotem.

Exorcista paratus ad coniurandum dæmones in corporibus humanis existentes, præmissa præparatione, seruatoq; ordine posito in primo exorcismo stans ante altare genuflexus, deuoto spiritu signans se signo Crucis in fronte, ore, & pectore, dicat:

IN nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen. Potentia Patris ✠ conforta me. Sapientia Filij ✠ doce me. Amor Spiritus ✠ sancti illumina mentem meam. Benedicta sit sancta Trinitas, atque indiuisa vnitas, confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam magnam, eripiens nos è potestate tenebrarum, & à tyrannica dæmonum seruitute. Per signum ✠ Crucis ✠ de inimicis nostris libera nos Deus noster. ℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Sit nomen Domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc, & vsque in sæculum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Ex antiq. Exorcismis.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens Pater, Filius, & Spiritus sanctus, vna Trinitas ineffabilis in tribus personis, qui es, qui eras, & qui venturus es: te deprecor, maiestas incomprehensibilis, & inæstimabilis, sempiternaque virtus, vt liberes hunc famulum tuum N. ab omni spiritu maligno, per virtutem sanctæ Crucis Domini De summa Trinit. cap. firmiter.

mini nostri Iesu Christi, quem ad imaginem tuam creare dignatus es, & propter diuinam clementiam tuam, eripias illum, quem conspicimus ab antiquo hoste grauiter vexari, & tetari, & sensum suum à Satana perturbari, atq; cruciari, & ab eius impetu clementer eripias hominem tuis manibus formatum, à ruina, & dæmonio meridiano, vt hìc in Ecclesia tua positus, per baptismatis Sacramentum, abeat liberatus. Et qui nomen sanctum tuum confitetur, nulla possit aduersitate diabolicæ tentationis auerti. Per eumdem Christum &c. Amen.

Gen. 1.

Psal. 90.

Hìc Exorcista surgat ab oratione, & conuersus ad patientem dicat sequens Euangelium.

¶ Sequentia S. Euangelij secundùm Marcum.

℟. Gloria tibi Domine.

IN illo tempore: Respondens vnus de turba dixit ad Iesum: Magister, attuli filium meum ad te, habentem spiritum mutum, qui vbicumq; apprehenderit eum, allidit eum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit, & dixi Discipulis tuis, vt eijcerent illum, & non potuerunt. Qui respõdens eis, dixit: O generatio incredula, quamdiu vobiscum ero? quamdiu vos patiar? afferte illum ad me. Et attulerunt eum. Et cùm vidisset illum, statim spiritus conturbauit eum, & elisus in terram volutabatur spumans, & interrogauit patrem eius: Quantum temporis est, ex quo ei hoc accidit? At ille ait: Ab infantia, & frequenter eum in ignem, & in aquam misit, vt eum perderet. Sed si quid potes, adiuua nos, misertus nostri. Iesus autem ait illi: Si potes credere, omnia possibilia sunt credenti. Et continuò exclamans pater pueri cum lacrymis aiebat: Credo Domine, adiuua incredulitatem meam. Et cùm videret Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi: Surde, & mute spiritus, ego præcipio tibi, exi ab eo, & amplius non introeas in eum. Et exclamans, & multum discerpens eum, exiuit ab eo. Et factus est sicut mortuus, ita vt multi dicerent, quia mortuus est. Iesus autem tenens manum eius, eleuauit eum, & surrexit. Et cùm in-

Cap. 9.

introiſſet in domum, Diſcipuli eius ſecretò interrogabant eum: Quare nos non potuimus eijcere illum? Et dixit illis: Hoc genus dæmoniorum in nullo poteſt exire, niſi in oratione, & ieiunio. ℟. Laus tibi Chriſte.

Oratio.

OMnipotens ſempiterne Deus, qui nõ vis mortem peccatorum, ſed eos ſemper tua gratia ad pœnitentiam vocando, miſericorditer ſuſtines, & obſtinatos Angelos, & impœnitentes, vt iuſtitia tua oſtendatur, pœnis æternis deputaſti, qui omnia, tua miſericordia, & iuſtitia æquanimiter iudicãdo, reddes vnicuiq; ſecundum opera ſua, te Domine ſancte Pater humiliter obſecro, vt tua immenſa pietate liberes hunc famulum tuum N. à ſatanica oppreſſione, qua acriter vexatur, vt ſanitatem cõſequutus, te laudare poſſit in ſæcula ſæculorũ. Amen. Ezech. 18. Apoc. c. 22.

Hic Exorciſta oſtendat Crucem dæmoniaco, & alta voce, ac forti animo dicat:

Ecce ✠ Crucem Domini noſtri Ieſu Chriſti, fugite partes aduerſæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Apoc. c. 5.

Deinde Exorciſta aſpergat obſeſſum aqua benedicta, poſteà incipiat dæmones adiurare, contra eos inuehendo hoc modo:

Coniuratio.

AVdite, ò rebelles, & iniquiſſimi ſpiritus, qui ob maximam, & inauditam temeritatem veſtram hoc templum Chriſti N. & imaginem eius ſigno ſanctiſſimæ Crucis conſignatam inuadere præſumpſiſtis, qui ſemper Deo conditori veſtro obſtinata, & depraua-ta veſtra voluntate inobedientes extitiſtis; in nomine igitur, & virtute, ac potentia Dei omnipotentis, cuius auxilium inuoco, coniuro vos ✠ dæmones infernales, ſpiritus immundiſſimos, & per illud mirabile ſignum, Apoc. c. 15.

quod B. Ioannes vidit, signum scilicet misericordiæ, qua semper Christus Ecclesiæ suæ contra vos certanti subuenit. Signum etiam iustitiæ, quia vnicuique secundùm opera sua retribuet in fine. Signum profectò mirabile propter diuinam sapientiam, de singulis secundùm opera sua mirabiliter disponentem. Signum magnum propter omnipotentiam, iudicia diuinæ sapientiæ exequentem, quia nemo resistere, vel impedire, aut mutare potest quidquid Diuina sapientia decreuit.

Apoc. c. 15.

Gio. Cart. de quatuor nouissimis.

Coniuro vos ✠ nefandissimi spiritus, per illum, qui vobis, & omnibus spiritibus damnatis ad vestram punitionem septem damna constituit, quibus afficeremini. Damnum irrecuperabile, quia perdidistis summum infinitum, & incommutabile bonum, quòd est Deus. Dolor desperationis, quæ ex æternitate pœnarum vobis, & omnibus damnatis orietur. Pœna interminabilis, quam habere vos oportet, quam pro temeritate vestra Deus vobis, & omnibus damnatis iustissimè infliget, ad conterendam, contundendamque audaciam, & temeritatem vestram. Carentia omnium temporalium, quibus rectè, & ad meritum æternæ vitæ prius vti noluistis. Carentia omnium bonorum spiritualium, quæ antea, per spiritum, & deuotionem lucrari noluistis. Et seditio animi æterna, quam ex timore seruili tunc patiemini, quia prius spiritu timoris Dei expulso, pro peccatis vestris pati noluistis; quæ verè sunt plagæ septem Angelorum affligentes omnes spiritus damnatos, plagæ (inquam) nouissimæ, quoniam in eis consummata est ira Dei, quæ inchoata erat in præsenti vita in peccatoribus declinantibus à bono, & facientibus malum. Hæc est ira Dei, ò miseri spiritus, quæ in vobis, & in omnibus damnatis consummata est, cùm in eis voluntas mutari non possit, quæ sicut corrigi non vult, sic, nec corrigi potest, cui debetur consummata pœna, non quæ corrigit, sed quæ rebellem voluntatem frangit. Vide, ò scelerate spiritus, & cognosce tuæ damnationis statum, & qualiter Deus benedictus puniat tuam sceleratam voluntatem, vt timore pœnarum illa à malo perpetrando retardetur; desine ergo, ò

Apoc. c. 15.

mi-

miserrima creatura, desine occupare hanc creaturm Dei N. & exi ab ea, nullatenus ad eam rediturus. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui lucem inaccessibilem habitans, famulis tuis custodientibus mandata tua, & pro defensione tui sanctissimi nominis contra diabolum viriliter pugnantibus, per claram visionem, & claritatem tuæ diuinæ essentiæ beatificando, præmia largiris, te humiliter deprecor, vt per intercessionem illorum Sanctorum, qui maximo charitatis ardore in te lætitia inenarrabili gaudent, gratiam liberationis huic famulo tuo N. concedere digneris, vt à spiritibus immundis liberatus, & suæ pristinæ sanitati reditus, tibi fideliter seruiat. Per Christum Dominum nostrum. Amen. 2.Tim. 1.

Coniuratio.

COniuro te ✠ spurcissime dæmon, per illam beatificam, & claram omnium electorum visionem, quæ per mare vitreum à B. Ioanne nominatur, in qua Sancti, & electi vident claritate Diuinæ essentiæ omnia pertinentia ad suam glorificationem, quæ lucidissimo vitro comparatur, quod est mixtum igne; quia quanto perspicacius illud summum bonum vident, & omnia in illo, tantò amplius igne dilectionis ardent, & tenent ea, quibus semper fruituri sunt. Et ij sunt, qui vicerunt bestiam & imagine eius. Tu siquidem maledicte dæmon videns multos per fidem, spem, & dilectionem saluari, cœpisti fidem per mundi sapientiam; dilectionem per mundi pulchritudinem; & per gloriã creaturarum, spem impugnare, quod specialiter facies in fine mundi per Antichristum & membra eius, cùm videris appropinquare iudicium vniuersale, & ideò quantò tunc maior erit sæuitia tua ad perdendum, tantò indulgentior erit misericordia Diuina ad eos iuuandum. Vnde eos triplici merito, scilicet patientia, pudi- Apoc. c. 25. ibidem. ibidem.

citia,

citia, & sapientia spirituali fecit vincere bestiam, te scilicet crudelem diabolum cum membris tuis; quia per patientiam Christi, vicerunt crudelitatem persecutorum; per sapientiam spiritualem, vicerunt mundi sapientiam; per pudicitiam carnis, vicerunt pulchritudinem vanam huius mundi, & ij sunt sancti Martyres, Doctores,& Virgines sanctæ Ecclesiæ. Coniuro te ✠ impijssime spiritus, per omnes illos Sanctos, qui durissimum bellum contra te, & tuos complices,atq; membra illius superbissimi Luciferi,Christo duce, gesserunt, qui & ceteros in præmio salutis excedunt; qui quantò pericula maiora euaserunt; tantò de saluatione sua sinceriùs gaudent; qui ideò dicuntur stare supra mare vitreum, idest supra commune præmium remunerationis, quia habent visionem clariorem, & fruitionem beatiorem; & non solùm in animalibus, sed etiam in corporibus habebunt hanc gloriam,in quibus pro Deo perpessi sunt, & diuersis laboribus temporalibus fatigati, ea pro amore Dei contemnendo, apud ipsum meruerunt, ideò etiam in corporibus præmiabuntur, quæ à B.Ioanne Euangelista cytharæ Dei nominantur,quia pro eius amore illa castigarunt. Vnde & quanta in afflictis corporibus propter Deum fuit amaritudo suppliciorum, tantum in eis in æternum redundabit dulcedo præmij; & ideò exultabunt Sancti de salute sua, quia liberati sunt per Christum à vobis dæmonibus inimicis spiritualibus, qui eos in varia peccatorum discrimina attrahere nitebamini. Per hæc igitur mysteria, & omnia alia, quibus, tu maledicte dæmon, potes constringi, & ex hoc corpore fugari, te cogo vt exeas ab hac creatura Dei N.cum omnibus sociis tuis,ad eam numquam rediturus,per illum,qui te victum ligauit,& regnum tuum destruxit, qui te proiecit in tenebras exteriores, vbi fumus tormentorum tuorum ascendet in sæcula sæculorum.Amen.

Ibidem.

Apoc. c.15.

Osee c.13.

Hic Exorcista interrogare poterit dæmones de nomine, socijs, & de quo ordine fuerint; & si noluerint respondere, adhibeat ignem cum sulphure ardentem, eos profumigando: deinde sic sequatur.

Oratio.

DOmine Deus exercitum, qui tua omnipotenti virtute populum Israel per Moysen, & Aaron seruos tuos in manu forti, & brachio extẽto ab Ægyptiaca seruitute liberasti, & hominem diabolica fraude deceptum, per mortem vnigeniti Filij tui Iesu Christi, tua pietate, & misericordia è faucibus inferni eripere voluisti, cuius saluti, tua mirabili, sapientissimaque dispositione tu solus remedium inuenire potuisti, pro quo beneficio omnes Sancti te laudantes, tibi perennes gratias referunt; te suppliciter exoramus pro liberatione huius famuli tui N. qui diaboli dolis atteritur, vt è potestate eius, interueniente eiusdem Filij tui passione, tua benignitate eripias. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen. Exod. 14.

Coniuratio.

COniuro te ✠ iterum, nefandissime dæmõ per omnes illos Sanctos, qui laudantes Deum cantabant canticum Moysi, stantes super mare vitreum, qui instar populi Israelitici per manum Moysi liberati, cantantis Deo canticum pro sua liberatione, & de victoria exultantis: Sancti electi liberati à tua seruitute per Christum, cantant, illi gratias agendo de parta victoria contra Luciferum principem tuum, & eius membra. Cantant etiam canticum Agni, qui eos liberauit exultantes de subuersione spiritualis, & corporalis inimici, decentes: Magna, & mirabilia sunt opera tua, Domine Deus omnipotens: Magna (inquã) quia nihil maius est quantùm ad potentiam, quam de illo triũphare, cuius potestati nihil comparabile est super terram: Nihil etiam est mirabilius, quàm de operibus Lucife- Apoc. c. 14 bidem. Iob. c. 41.

ri,

ri, & ministrorum eius sic dispensare, vt Deus omnes astutias vestras, quas contra ipsum, & genus humanũ, & quidquid pro vestra voluntate scelerata facere arbitramini contra vos vertat, & ipse Deus, Benedictus iuxta suam voluntatem hęc omnia secundum iustitiam suam dispenset. Coniuro te ✠ iniquissime spiritus, per
Isaiæ 53. illum sacratissimum Agnum, qui pro nostra salute occidi voluit, qui ambulat super aspidem, & basiliscum, qui conculcat leonem, & draconem, qui occisus est ab
Apoc. c. 13 origine mundi, quia passio, & mors eius mox ab initio mundi effectum habere cępit in eis, qui à Deo Patre reseruati sunt. Coniuro te ✠ spurcissime dæmon, per illũ,
Apoc. 15. cuius viæ iustæ, & veræ sunt, qui est Christus. Iustus enim est in persecutores eos exterminando, & iustos ab eorum persecutoribus liberando. Et verus in promissa præmia tribulatis per eos reddendo. Opera enim Dei sunt magna per potentiam, qua omnia, quæ vult, facit; mirabilia per sapientiam, qua omnia sicut vult, disponit; iusta per æquitatem, qua omnem iniustitiam ab eis excludit; vera sunt per misericordiam, qua in se sperantibus semper assistit. Coniuro te ✠ sceleratissime dæmon, per illam mirabilem, & sapientissimam dispositionem, qua Deus omnipotens, nostræ redemptioni viam
Henricus Arphius l. 1. mist. Theolog. c. 7. adinuenit. Quid enim sapientius, quàm hic nostræ redemptioni viam inuenire, quæ impossibilis erat ex parte creaturæ, quæ ad hoc non sufficiebat? Erat impossibilis ex parte Creatoris, qui inhabilis erat ad moriendum. Quid potentius, quam ex mortali, & immortali vnum facere, duo maximè distantia in vnius personæ simplicitate, sine, compositione copulare? Quæ iustitia rigidior, quam iniustitia multa etiam iustum tradere? Et quæ misericordia lenior, quam vt seruis parceret, filium affligere? quæ omnia misericordia sapientissimi Dei omnipotentis in opere nostræ redenptionis ostendit. Coniuro te ✠ pessime dæmon, per illum, quem ti-
Apoc. c. 15. ment & adorant omnes Sancti, & electi Dei, de quo dicebat illa multitudo Sanctorum: Quis non timebit te Domine, & magnificabit nomen tuum: Solus ille nõ magnificat, qui quantum est ex se, nomen illud ignorat,

rat, & ideò in illa vita omnes magnificabunt, quia omnes tunc, quantum sit illud nomen, manifestè cognoscent, & videbunt, quia solus pius est. Illi enim pium Deum habent, qui non solùm pium esse sciunt, sed etiã in sua felicitate experientur; quando omnes gentes venient, & adorabunt in conspectu eius; quod tunc erit, quando omnes venient ad Iudicium; qui modò se liberos putant, venient ad Dei veram cognitionem qui tua deceptione iam dispersi sunt, per varios errores; & adorabunt in conspectu Dei, qui vnum Deum omnipotentem, & iustum esse cognoscent, ideò eius iustitiam commendabunt, dicentes. Quoniam iudicia tua manifesta sunt. Tu siquidem, ò nefandissime spiritus, in præsenti ob hoc Deum ignoras, quia iudicia eius manifesta, non vides, tunc autem iudicia eius manifesta tibi erunt, & omnibus; & ob hoc vnum Deum omnipotentem esse, ignorare non poteris, quia illum, vt formidabilem Iudicem tuum, in tui damnationem cognosces. Soli ergo iusti ex amore Deum adorabunt, quia vident eum sicuti est; vos verò rebelles eius, & membra vestra per horribilia iudicia cognoscentes, timebitis eum ex timore, inuiti, & coacti, contra vestram obstinatam voluntatem. Per illum ergo te constringo, & cogo, vt exeas ab hoc famulo Dei N. quem Dñs noster Iesus Christus, suo sanguine, passione, & morte dignatus est redimere. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen. ibidem.

Oratio.

DOmine Iesu Christe Fili Dei viui, ex maxima charitate tua, qua humanum genus dilexisti, in hunc mundum veniens, viam perueniendi ad æternã beatitudinem tuis fidelibus, ore tuo docuisti, & ne ab illa deuiarent, per prædicatores tuos illam ostendere voluisti, vt corda seruorum tuorum ad te conuerteret, te pijssime Redemptor deuotè per immensam pietatem tuam deprecor, vt hunc famulum tuum N. ab oppressione dæmonum liberes, & liberatum custodire digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sęculorũ. Amen. Ioan. c. 8.

Coniu-

CONiuro te ✠ iniquissime dæmon, per illam magnam vocem, quæ exiuit de templo, præcipiens septem Angelis, vt effunderent septem phialas iræ Dei in terram, quæ vox omnipotentis Dei est. Magna equidé, quia exiens è templo sanctæ Ecclesiæ, magna prædicatoribus suis præcipit, vt effundant phialas iræ Dei, suas scilicet prædicationes, ex quibus aliqui homines veniã placationis, aliqui verò iram vltionis sumunt. Super terram effundunt phialas suas, quando prædicant verbum Dei hominibus terrenis, vt eorum corda conuertant ad Dñm Deum suum. Coniuro te ✠ maledicte dæmon, per illũ primum Angelum, ideſt Christum, qui tunc effundit phialam suam, quando prædicauit Iudæis pœnitentiam suorũ, peccatorum, in quibus vulnus sęuũ, ac pessimum infidelitatis, & obstinationis factum est, ex quo alia peccata procedunt, & tale vulnus factum est in hominibus, qui habent characterem bestiæ, & imaginem eius, quia qui Dño derelicto, eam venerantur, & infidelitatem, quæ est Character eius, illum sequuntur, eiusdem impietatis vulnere pessimo peribunt. Coniuro te ✠ spurcissime dæmon, per illum secundum Angelum, qui ex præcepto Dei effudit phialam suam in mare, in quo mortua est omnis anima viuens, qui tempore Antichristi (te instigante) sequaces eius non solùm non obedient prædicatoribus Dei, & eorum salutaribus monitionibus, sed etiam seruorum Christi stabilitatem vndis amaræ persecutionis infectabuntur vsque ad sanguinis effusionem. Coniuro te ✠ malignissime spiritus per tertium Angelum, qui phialam suam effudit super flumina, & fontes aquarum, quando prædicatores proponunt verbum Dei super hæreticos, & Ecclesiæ persecutores, qui dicuntur bibere sanguinem, sicut sanguinem Apostolorum, & Prophetarum fuderunt, vt rectè eis dicatur: In sanguine peccasti, & sanguis te persequitur. Coniuro te ✠ sceleratissime dæmon per quartum Angelum, qui ad imperium Dei effundet phialam suam in Solem, qui æstu magno homines affliget, quando ille perditus homo, & filius perditionis, & ma-

Apoc. 15.

ibidem.

Apoc. 16.

ibidem.

ibidem.

ibidem.

maledictionis æternæ, Antichristus, sua superbia tumens, non cæcum, neque tenebrosum, sed solum iustitiæ se esse appellabit. Qui phialam, sacram scilicet Scripturam supereffusam sibi per sanctos Doctores ferre non valens, indignabitur, & irascetur, & ad tantam insaniam, se, & suos prouocabit, vt non solùm Sanctos, immò ipsum Deum audeat blasphemare, qui habet potestatem super has plagas. Coniuro te ✠ spurcissime dæmon, per quintum Angelum, qui iussu Dei, effundet phialam suam super sedem bestiæ ideſt super potestatem iudiciariam Antichristi, quando terrenæ felicitatis falsa lætitia contenebrabitur, vt sicut iustus labores fructuum suorum manducabit, sic impius ille homo dignis blasphemiæ suæ pœnis expositus, quasi lingua sua saturabitur, vt rectè de eo, & suis ministris dicatur Commanducauerunt linguas suas præ dolore. Coniuro te ✠ iniquissime spiritus per sextum. Angelum, qui ex Diuino præcepto effudit phialam suam super flumen illud magnum Euphratem, ex qua aquæ eius deficcatæ sunt, vt præpararetur via regibus ab ortu Solis. Licet enim Deus omnipotens per prædicatores suos effundat doctrinam suam in corda hominum, vt eos ad se conuertat, tamen (tua persuasione, decepti) aliquando, & sæp. reprobi, post effusionem, & prædicationem doctrinæ sacræ, nolunt se corrigere, sed in maiorem excæcationem præcipitantur, è quibus velut ex ore draconis, exeunt spiritus immundi ideſt verba peruersa, quibus seducunt corda hominum per falsam doctrinam & in eis generant diabolum, sicut fideles Christi per doctrinam eius, ipsum generant in cordibus fidelium. Et hi spiritus exeunt per modum ranarũ, quæ sicut in luto morantes garrulæ sunt, & alijs quietẽ auferunt; sic isti tui sequaces bonis infesti sunt, & eorum pacem impediunt. Per virtutem igitur Domini nostri Iesu Christi te constringo, maledicte dæmon, vt statim exeas ab hac creatura Dei N & sine mora vadas ad loca tibi à Christo deputata, quam ipse dignatus est ad suam sanctam gratiam euocare. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit &c. *ibidem.* *ibidem.*

Hic

Hic Exorcista conetur scire causam, quare dæmones non recedant; & si responderint se detineri à superiore dæmone, tunc præcipiat alteri, ne illum impediat, quibus peractis, sequatur hoc modo.

Oratio.

Eccleſia, in orat. 5. Feriæ Paſchæ.

DOmine Ieſu Chriſte pijſſime Redemptor, qui Eccleſiam tuam benigniſſima pietate tua coadunaſti, & eam ſemper ab erroribus illæſam, & intactam cuſtodire voluiſti, qui ſeruos tuos, ne in nouiſſimis temporibus per maximas tribulationes ab illa recederent, tua ſanctiſſima doctrina in fide confirmaſti; & ne minas, & terrores illorum temporum timerent, eos cautos reddidiſti; præſta quæſumus, vt per virtutem tui ſanctiſsimi nominis, dæmones hanc creaturam tuam N. vexantes expellere valeam, vt tua miſericordia ab eis liberata, te laudare poſſit in ſæcula ſæculorum. Amen.

Coniuratio.

Apoc. 16.

COniuro te ✠ ſpurciſſime ſpiritus, per ſeptimum Angelum, qui vt iuſſionem Dei adimpleret, effudit phialam ſuam in aerem, ex quo facta eſt vox magna de templo, & throno, & terræmotus magnus, qualis numquam fuit; cuius tremore ciuitas magna facta eſt in tres partes. Iſte equidem Angelus effundet phialam, ideſt prædicationem ſuam, in aerem; quia manifeſtè loquens, Antichriſtum aduenisſe nunciabit; quo audito Sancti viriliter agent dicentes: Factum eſt; venit vltimus dies, moriamur pro Chriſto: Tunc enim, ò ſcelerate dæmon, ciuitas tua magna, ideſt peruerſi homines huius mundi, diuidentur in tres partes; vna eſt Paganorum; altera Hæreticorum; & alia Hypocritarum, qui cùm diuiſi, & ſeparati fuerint à veris Chriſtianis, per illud vltimum Iudicium, tunc Babylon illa magna, mater abominationum, corruet. Coniuro te ✠ iniquiſſime dæmon, per illum Angelum, qui B. Ioanni

Ibidem.

Act. c. 17.

decla-

declarauit myſterium damnationis illius meretricis magnæ quæ Antichriſtum, & miniſtros eius ſignificat, qui ſedebit ſuper aquas multas, id eſt ſuper plures populos, ſuper quos regnabit. Hic enim (te adiuuante, & operante) plenus erit nominibus blaſphemiæ, & tua impietate; qui ſuperbia inflatus, eriget ſe contra Deum, & ſedebit ſuper te beſtiam, quo plenus erit; quia (te hortante) reprobi tunc per diuerſa vitia corruent. Iſte enim maledictus homo Antichriſtus erit ornatus auro, & lapidibus pretioſis, quæ ſunt diuitiæ, & gloria huius ſæculi, quibus fulgebit. Deferet etiam poculum *ibidem.* aureum, quia ſua perſuaſione, ad hanc tranſitoriam delectationem homines alliciet, quibus miſeros homines ab amore Dei retrahet. Sed gaudere debet verus ſeruus Dei; quia etſi iſte ijs ornamentis habilis ſit ad decipiendum ſuos ſequaces, non tamen fideles, quia habet ſignum manifeſtum in fronte, quod eſt Babylon magna mater fornicationum. Magna fuit quia peccato captiuauit populum Dei. Coniuro te, ✠ ſce- *ibidem.* lerate dæmon, per illum, qui per Angelum dignatus eſt exponere Beato Ioanni Euangeliſtæ ſacramentum mulieris meretricis, quam ſedentem ſuper beſtiam ipſe *ibidem.* viderat. Beſtia, quàm vidiſti (inquit) fuit, & non eſt, & aſcenſura eſt de abyſſo, eſt diabolus, qui homines beſtiales facit, cùm eos ad peccatum inducit, fuit ante Chriſti aduentum; quia tunc maximam poteſtatem habebat: ſed non eſt, quia poſt Chriſti aduentum licet penitus poteſtatem non amiſerit, multum tamen debilitata fuit. Tempore autem Antichriſti talis beſtia aſcenſura eſt de abyſſo: quia poteſtatem priorem accipiet, tamen finaliter, mortuo Antichriſto (quia amplius non habebit locum tentandi) in interitum ibit, *ibidem.* quia tecum detrudetur in infernum cum ſuis ſatellitibus, ex quorum numero, tu maledicte ſpiritus exiſtis. Exi ergo, ſcelerate, ab hoc famulo Dei N. & ne differas parere mandatis, tibi in nomine Ieſu Chriſti Nazareni crucifixi factis. Qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Psal. 148. OMnipotens, sempiterne Deus, qui per Verbum tuum ex nihilo omnia creasti, & ea à tuo ordine diabolica fraude dilapsa, per mortem eius mirabiliter restauraſti, cuius præsentia Ecclesiam tuam illuminare mirabiliùs decreuisti, & regnum peccati eius doctrina destruere voluisti, monens vnumquemque nostrum recedere à seruitute illius, pro qua liberatione omnes Sancti exultantes, gratias inenarrabiles tibi perenniter Apoc. 18. referunt. Te Domine sancte Pater humiliter exoro, vt per immensam charitatem tuam, virtutem fugandi dæmones ab hoc famulo tuo N. misericorditer mihi tribuas, vt à potestate eorum liberatus, & suæ pristinæ sanitati condonatus, tibi seruire possit. Qui in Trinitate perfecta viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Coniuratio.

Ibidem. COniuro te, ✠ pessime dæmon, per illum alterum Angelum descendentem de cælo, habentem pietatem magnam, ex cuius gloria illuminata est terra, qui exclamans, in fortitudine dicebat: Cecidit, cecidit Babylon illa magna, & facta est habitatio dæmoniorum. Angelus enim iste erat Christus, nuncius paternæ voluntatis, qui de cælo descendit, cùm carnem, & animam in vtero virginali assumpsit, qui magnam potestatem habere dicitur quantum ad vtramq; naturam. De potestate diuina dicitur: Potestas eius, potestas Dan. 7. æterna, quæ non auferretur. De humana autem, dicit Matt. c. 28. ipse: Data est mihi omnis potestas in cœlo, & in terra. A quo illuminata est omnis terra, id est Ecclesia electorum; quia effugando à cordibus fidelium tenebras peccatorum, & ignorantiæ, illuminauit omnem hominem venientem in hunc mundum. Clamauit autem Christus contra regnum peccati, quando destruxit illud sua morte, dicens: Cecidit, cecidit Babylon illa magna. Cecidit (inquam) per duplicem damnationem, animæ scilicet, & corporis, quia obstinati peccatores, & omnes tui sequaces tecum damnabuntur in corpore, & Apoc. 17. anima; & facta est habitatio dæmonum; quia dæmones in cordibus impiorum habitantes, per carnis

ille-

illècebras immundi spiritus, dicuntur. Babylonia ig tur, congregatio prauorum, habitatio dæmoniorum est: quia dum in tenebras peccatorum, quos, nisi malignos spiritus habitare in eis intelligere possumus? Coniuro te, ✠ spurcissime dæmon, per illum Angelum, qui est Christus, qui maximo amore affectus erga salutem seruorum suorum, & nos exhortans ad pœnitentiam, admonet, vt exeamus à congregatione prauorum dicens: Exite de illa populus meus, ne participes sitis delictorum eius. Exite (inquam) animo, & non faciatis opera eius, nec facientibus consensum præbeatis. Et non solùm vobis exire præcipitur, sed etiam iubetur ministris diaboli, vt duplicent illi pœnas, & tormenta, in corpore scilicet, & anima. Tradite (inquit) illam calori, & frigori, vt transeat ab aquis niuium ad calorem ignis; reddite illi æternam pœnam, vt puniatur non solùm pro actualibus peccatis, quæ commisit, sed etiam pro voluntate, quia illa commisit; quia ipsi reprobi æternaliter si viuerent, æternaliter peccare vellent. Coniuro te, ✠ nefandissime dæmon, per illud magnum gaudium, & exultationem, quam omnes Sancti, & electi Dei facient, reddentes gratias Deo de beneficijs ab eo acceptis, dicētes: Laus, & gloria, & virtus Deo nostro; quia vera, & iusta sunt iudicia eius, qui iudicauit de meretrice magna, quæ corrupit terram in prostitutione sua, & vindicauit sanguinem seruorum suorum de manibus eius. Et non solùm Sancti minores de hac damnatione Babylonicæ ciuitatis, & omnis Idololatriæ laudabunt Deum, sed etiam illi maiores, qui in Ecclesia fuerunt iudices, & doctores aliorum, & ideò pusilli, & magni laudabunt tunc Deum, & ista vox est Ecclesiæ, cùm in die Iudicij ab ea exierint omnes mali, & æterno igne cruciabuntur, & fumus tormentorum eorum ascendet in sæcula sæculorum, quia superbia tua & tuorum sequacium æternaliter in te, & in omnibus damnatis obstinatis durabit, propterea fumus ascendit: quia in præsenti sæculo Babylon ista tua ex parte crematur, & in perditionem vadit, sicut Hierusalem in illis Sanctis, qui de hoc sæculo migrarunt, transit in

ibidem. Iac. c. 24. Ada. c. 19. ibidem.

Paradisum. Coniuro vos, ✠ immundissimi spiritus, per illam vocem, quam audiuit Beatus Ioannes laudãtem Deum, & dicentem: Laudate Deum, quoniam regnabit Dominus noster omnipotens; gaudeamus, & exultemus, & demus gloriam ei; quia venerunt nuptiæ Agni: Gaudio scilicet, & lætitia duplici, quam habebunt Sancti; Primò, quia videbunt regnum peccati penitus extinctum, ex quo eis aduenier magnum gaudium: lætabuntur de securitate Diuinæ fruitionis æternæ. Secundò, de saluatione iustorum, de qua maximè gaudebunt Sancti: quia regnum Dei ex eorum salute completur, gaudere igitur debemus, quia venient nuptiæ Agni, quando Ecclesia Domino in thalamo regni cælestis sociabitur, si tamen hic per opera iustitiæ spirituali conuiuio, & perenni regno se dignam exhibeat, vt iuxta Domini parabolam aduenient sponso, lampades suas ornatas, & accensas teneat. Coniuro te, ✠ maledicte dæmon, per illum, qui vocat nos ad cœnam Agni, & non mirum, quia sicut in fine diei omnium cœna est, sic finito præsentis vitæ tempore, ad refectionem supernæ contemplationis Sancti profectò ad cœnam Agni vocabuntur. Beati igitur, qui ad cœnam illam cælestem Agni vocati sunt, vbi induti stolis albis omnes gaudebunt cum Christo, illa inseparabili coniunctione, fruendo illa Diuina essentia in sæcula sæculorum. Amen.

Ibidem.

Ibidem.

Hic interroga patientem, quidquid illi interius suggerit dæmon, applicando illi remedia, & exhortationes, prout opus erit, denuo sic sequere.

Oratio.

Ex Dion. Cartus. de quatuor nouissim.

OMnipotens sempiterne Deus, qui vnus in Trinitate, & Trinus in vnitate ab æterno beatus existens secundùm immensam sapientiam, & infinitam prouidentiam tuam homines, & Angelos electos ad æternam, & immarcescibilem, cælestemq; beatitudinẽ, & contemplationem tuæ Diuinæ essentiæ æternaliter præ-

prædestinasti, vbi cum Filio tuo,& Spiritu sancto te æterno, & infinito gaudio in illa beatissima, æternalique, & perenni visione fruentur, vbi de sua æternali ac firmissima beatitudine secuti, in illa cælesti patria omni lætitia iucundabuntur. Te Domine Sancte Pater,qui Angelos tibi tuæq; immensæ bonitati, ac benignitati de tot donis naturalibus in suo Creatore acceptis, rebelles, & ingratissimos è cælo eijciens, ad infernale supplicium tua immensa virtute, & potentia deputasti, humiliter deprecor per pietatem,& misericordiam illam, qua iustos saluas, vt virtutem expellendi dæmones ex hoc corpore mihi misericorditer concedere digneris, vt hic famulus tuus N. à diabolica vexatione liberatus, & suæ sanitati restituru, tibi in Ecclesia tua gratiarum referat actiones. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Apoc. 6. 12.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ iniquissime spiritus, per illum inexcogitabilem, & immarcescibilem gloriam cælestem, quam præparauit Christus fidelibus, & electis suis in illa cælesti beatitudine, quæ à B. Ioanne Euangelista sub nomine cœnæ Agni appellatur, quando dicit: Beati, qui ad cœnam nuptiarum Agni vocati sunt. Coniuro te ✠ scelerate dæmon,per illam benedictam, & sanctissimam Trinitatem quæ in tui dedecus,& opprobrium ò miser dæmon, omnes ciues cælestes reficit illa suauissima, & præstantissima refectione spirituali Christi, qui meritò suæ salutiferæ passionis, nobis ianuam, & aditum regni cælestis reserauit. In quo æternæ salutis regno, quod ex maxima superbia, & temeritate tua perdidisti, omnis anima fidelis filio Dei perfectissimè desponsatur, & inseparabiliter per beatissimam visionem,atque completam fruitionem vnitur: vbi vnicuique menti beatæ nobilissima, & iustissima æternalisque cœna, quæ est refectio gloriosa summe confortans, & sine fastidio satians, exhibetur. Coniuro te ✠ maledicte,ac nefandissime spiritus, per Deũ Patrem omnipotentem, qui suis electis claram sui Ex D. on. Carthus. de quatuor nouissim. Osea. 2.

ipsius cognitionem, & fontalem, deliciosissimãq; Deitatem, ac ineffabilem charitatem præber, qui taliter humanum genus dilexit, vt filium suum vnigenitum pro eius salute daret. Coniuro te ✠ ingratissime spiritus per vnigenitum filium Dei Iesum Christum Dominum nostrum, qui cùm in patria erimus, illuminationem mentis ad cognoscendum suæ incarnationis mysteriũ, & suam glorificatam humanitatem, ac omnem ipsius fælicitatem, & gloriam nobis præbebit. Coniuro te ✠ spurcissime dæmon, per spiritum sanctum paraclitum à Patre, & Filio procedentem, qui in illa sua suauissima, dulcissima, ac beatissima semperque iucundissima cæleſti cœna ciuium supernorum, mentibus beatorum largitur splendidissimam iucundissimamque totius semper benedictæ Trinitatis notitiam, & omnem suam charitatem, dignationem & pietatem, quibus mentes Sanctorum abundantissimè nutriuntur, excellentissimè deficiantur, suauissimè inebriantur, inseparabiliter vniuntur, supernaturaliter nobilitantur, gaudiosissimè satiantur, atque æterna securitate fruuntur. Hæc est illa cœna, quæ tibi, ò iniquissime spiritus, parata fuerat à Deo, quam ob maximam, & inauditam temeritatem tuam tam mirabiliter perdidisti, quando in tanta nobilitate constitutus, vt ingratissimus, insipiens, & stolidus, dicebas in corde tuo, tuum blasphemando Conditorem: In cœlum conscendam, super astra Dei exaltabo solium meum, ascendam super altitudinem nubium, ponam sedem meam ad Aquilonem, & ero similis Altissimo. Ex qua temeritate eiectus è cæli fastigio, ad infernum detrusus es. O infelicem commutationem, & iustissimam pœnam! Quale refrigerium erit tibi, tuisque complicibus in illo perenni inferno, vbi tot tormenta vobis sunt præparata? In ipso enim æternæ mortis chaos, in quo erit habitatio tua sempiterna; quid aliud inuenitur, nisi iugis flamma, perseuerans tribulatio, perpetua, atque infinita pœna, & totius mali calamitas? Vbi etiam igneus fluuius, & fœda palus omnia complet. Atque vtinam mors posset in his subuenire angustijs. Sed (quod est horribilius) ad hoc vi-

Ioan. 3.

Symb. Nic.

Apoc. c. 18

Isaiæ 14.

ues

ues in tormentis poſitus, vt cruciatibus guberneris. Ibi vlulatus, & planctus, gemituſque, & mugitus continuè perſonant, ſimulque clamor vbique confuſus attollitur; quem dira vis tormentorum exagitat, & incendij arſura extorquet. Hæc autem tribulatio, quæ illic miſeros excipit, nullo termino finitur, nulloq; fine concluditur, ſed flammarum atroci aduſtione conſumitur. Ibi enim vermis, qui numquam moritur, & ignis qui numquam extinguitur, atq; ſtridor dentium ſemper ſentitur. Gehennæ, lethalem frigus, & glacies, fames peſſima, & ſitis immenſa, dolor perpetuus, & continuus languor, ſæua peſtis, & indicibilis lues. Tenebræ denſiſſimæ, & nox obſcuritatis horrendæ. Ibi nulla requies vobis miſeris dabitur, vbi omnia mala, & cuncta tormentorum genera inueniuntur. Mors immortalis, defectus indeficiens, & infinitus. Hæc eſt commutatio, & merces tua, ò miſerrima creatura, quæ tibi, & tuis complicibus conſtituta eſt, quam ob ſuperbiam, & malitiam tuam meruiſti, quia immenſa illius cæleſtis patriæ gaudia guſtare noluiſti. Per illam igitur cæleſtem cœnam, & ſpirituale conuiuium, te adiuro, conſtringo, & cogo maledicte ſpiritus à Deo maledicte, & in tenebras æternaliter præcipitate, vt exeas, & recedas ab hac creatura Dei N. quam Dominus noſter Ieſus Chriſtus ſua paſſione, & morte redimere dignatus eſt, & vade ad ſedes infernales, ſeu ad loca tibi à Deo deputata. Quòd ſi more tuo beſtiali obedire nolueris, & præcepta mea tibi in virtute Dei facta obſtinatè contempſeris, ego, vt miniſter Chriſti, licet immeritus, poteſtate mihi ab illo tradita, ex tunc impero Lucifero, & omnibus furijs infernalibus, vt contra te inſurgant, & irruant, te omnibus pœnis excrucient, & in ſtagnum ignis, & ſulphuris te præcipitent, ibi acriùs & duriùs ſolito cruciandus. Et maledictio, ac ira Dei omnipotentis, Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, & indignatio eius veniant ſuper te, ſpiritus rebellis, quæ te, & omnes tibi fauentes omnibus pœnis ſupradictis afficiant, & excrucient in ſæcula ſæculorum. Amen.

Matt. c. 13.

Iſa. 66.

Matt. 13.

Lucæ c. 9.

Oratio.

DOmine Iesu Christe, rex potentissime, qui Ecclesiam tuam in nomine tuo congregatam, & sanguine tuo redemptam, tua pietate conseruare non desinis, qui nos per mortem tuam è faucibus diaboli eruens, clausum vitæ æternæ ostium aperuisti, & fideles tuos de antiquo hoste, tua gratia triumphare fecisti, quos ad cælestem, & æternam patriam, per prædicatores vocare non desinis, qui tua omnipotenti virtutes de cælo descendens, illum refugam tyrannum diabolum, & Satanam ad infernum deputasti, te pijssime fili Redemptor mundi, humiliter exoro, vt per virtutem tuæ sacratissimæ passionis, gratiam expellendi dæmones, ab hac creatura tua N. mihi misericorditer impendere digneris. Qui viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ malignissime dæmon, per illum fortissimum, & inuincibilem Iesum Christum, qui 1.Tim.2. sedet supér equum album, qui vocatur fidelis, & verax qui cum iustitia iudicat, & pugnat, cuius oculi sunt vt flamma ignis, habens nomen scriptum, quod nemo nouit nisi ipse, cuius vestis erat aspersa sanguine, cuius Apo.c.6. nomen est Verbum Dei, Rex regum, & Dominus dominantium. Vidit enim B. Ioannes (in tui dedecus, ò scelerate spiritus) cælum apertum, vt qui inuitati fuerant ad illam cælestem cœnam agni, possent introire, 2.Tim.4. quod clausum extitit ante Christi Incarnationem, Mortem, & Resurrectionem propter peccatum Adæ: apertum est autem post eius Ascensionem; quia morte sua deleuit chyrographum peccati: Christus enim, ò inique spiritus (in tui confusionem) habet nomen illud nouum, quod nemo nouit, nisi ipse, & simul tota Col. 2. Trinitas. Habet vestem aspersam sanguine, id est humanitatem suam, quæ (in tui damnationem) in sua passione tota aspersa fuit sanguine. Habet etiam illam vestem aspersam sanguine: quia (in tui opprobrium) est circumdatus Sanctis omnibus, qui in hoc martyrij bello pugnantes, alij effecti sunt martyres facto, &

alij

alij voluntate; qui sequuntur Christum in equis albis; quia eorum corpora,& luce iustitiæ,& castimonię candore claruerunt. Tenet Christus in vestimento scriptũ, Rex regum, & Dominus dominantium, quod nemo alienus à fide potest accipere. Ecclesia autem non atramento,sed spiritu Dei viui in tabulis cordis scriptum tenent. Et describitur in vestimento Christi;quia mysterio deitatis,in quo Dei filius vestitus est humana carne, & opere passionis eius,illius nobis maiestas,regnumq;aperitur,quod tua peruersitate clausum omnibus fuit. Est fidelis,& verax Christus;quia quod promittit, sine dubio implet, & cum iustitia iudicat, & pugnat; quia debellando vos aereas potestates,eius iustitia ante potentiam præiuit, quando solus calcans torcular, pro nobis mori voluit,vt iustitię satisfaceret. Habet deniq;oculos, vt flamma ignis; quia per gratiam illustrat mentes seruorum suorum fidelium. Coniuro te,✠ maledicte dæmon,per illum mirabilem Angelum, quem Ioannes in Sole stantem vidit,voce magna clamantem,id est Christum, qui in Ecclesia iustorum, quæ Soli comparatur, stat; quia in patria fulgebunt sicut Sol. Clamat autem ad aues, quæ volant per medium cęli, id est ad animas volantes de peccato in peccatum, illas, quantum in se est,vocando ad pœnitentiam;clamauit per seipsum,clamat nunc,& per suos Prædicatores,tempore Antichristi clamabit,qui vocabunt populos suis prædicationibus ad regnum cæleste,dicẽtes: Venite ad cęnam Agni. Magna profectò erit audacia Antichristi,ò miserrime spiritus,qui(te attestante, & instigante) cum suis satellitibus audebit pugnare cum Christo,sedente in Ecclesia suorum fidelium;sed eius temeritas citò peribit; quia apprehendetur bestia & pseudoprophetæ, & mittentur in stagnum ignis ardentis, & sulphuris;tunc enim Antichristus, & hæretici tui detrudentur tecum, ò bestia teterrima,in infernum,& in stagnum ignis, & sulphuris. Coniuro te,✠ sceleratissime dæmon, per illum fortissimum Angelum, quem Ioannes vidit descendentem de cœlo,habentem clauem abyssi, qui tenens catenam in manu sua,apprehendit diabolum, serpentem

1. Tim. 6

Apoc. c. 19

ibidem.

Apoc. c. 20

an-

antiquum,qui est diabolus,& satanas,& ligauit,& misit eum in abyssum, & clausit ostium, & signauit super il-
Psal.17. lum,vt amplius non seducat gentes,qui est Christus Iesus Dominus noster,qui paterna potestate præditus de-
scendit in carne, inclinauit cœlos, & descendit cum
Apoc.c.20. principe tuo Lucifero bella gesturus, atq; illo ligato, vt vasa eius destructurus, apprehendens serpentem antiquum,qui dicitur diabolus:quia criminator,& satanas: quia aduersarius ligauit eum à passione sua vsque ad finem mundi, & misit eum in abyssum per mille annos, postque soluendus est à carcere, vt seducat gentes. Sed paruo tempore durabit eius malitia: quia ignis descendens de cœlo deuorabit suos sequaces,& ipse tecum mitteretur in stagnum ignis, & sulphuris, vbi cruciabimini die,ac nocte,in sæcula sæculorum. Coniuro te,✠ pessime dæmon,per illum,qui sedet super thronum magnũ, & candidum, à cuius conspectu fugit terra, & cœlum, qui est Christus Iesus Dominus noster, qui sedet super Ecclesiam candidam non habentem maculam, neq; rugam, ante cuius conspectum fugit cœlum, & terra, vt ipse insinuat,dicens: Cœlum, & terra transibunt.Iterum coniuro te,✠scelerate dæmon, per Deum potentissimum,
Ioan.c.1. & per Iesum Christum Saluatorem nostrum auferentem peccata mundi,cuius creaturam,nefandissime spiritus,artibus tuis tentare,& occupare ausus fuisti,& tibi præcipio, vt illam desinas molestare. Coremisce, immundissime spiritus, initium omnium malorum,transgressor veritatis, iustitiæ persecutor, author fornicationum,seminator zizaniarum,dissipator pacis, lator discordiæ,pessime dux tenebrarum,mortis inuentor, ianua inferni,deuorator animarum,omniumq; malorum causa. Recede ergo,per nomen æterni Dei, & Domini nostri Iesu Christi ab hac creatura tua N. cum omni tua damnata societate,relinquendo ipsam sanam & liberam, vt inuenisti, pro qua ipse Dominus noster Iesus Christus ob suam misericordiam, & pietatem dignatus est crucifigi,& mori. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuit,& regnat, &c.

Im-

Improperia exprobrantia contra dæmones.

Audi igitur insensate, false, reprobe, & iniquissime spiritus, inimice fidei, aduersarie generis humani, Mortis adductor, Vitæ raptor, Iustitiæ declinator, Malorum radix, Fomes vitiorum, Seductor hominum, Proditor gentium, Incitator inuidiæ. Origo auaritiæ. Causæ discordiæ, Exercitator malorum, Dæmonum magister, Miserrima creatura, Tentator hominum, Deceptor malorũ angelorum, Fallax animorum, Dux hæreticorum, Pater mendacij. Fatue bestialis, Tui creatoris inimice, Insipiens ebriose, Inique, & iniquorum caput, Prædo infernalis, Serpens iniquissime, Lupe rapacissime, Sus macra, famelica, & immundissima, Bestia æruginosa, Bestia scabiosa, Bestia truculentissima, Bestia crudelis, Bestia cruenta, Bestia omnium bestiarum bestialissima, Eiecte, de paradiso, De gratia Dei, De cœli fastigio, De loco inenarrabili, De societate, & consortio Angelorum, Immundissime spiritus, Initium omnium malorum, Transgressor bonæ vitæ. Veritatis, & iustitiæ persecutor, Auctor fornicationum, Seminator zizaniarum, Dissipator pacis, Latro discordiæ. Pessime dux tenebrarum, Mortis inuentor, Ianua, & vorago inferni, Crudelis deuorator animarum, Omniumq; malorum causa, Maligniissimæ dæmon, Spurcissime spiritus, Nefandissime susurrator, Nequissima creatura, Vilissime apostata, Sceleratissime latro, Impiissima bestia infernalis, Superbissime, & ingratissime spiritus, Iniquissime refuga, tyranne, Omni bono vacue, Plæne omni dolo, & fallacia, Hominum exterminator, Derisio totius angelicæ naturæ, Maledicte Satana à Deo, Excommunicate à tota cœlesti curia, Blasphemie, Dei, & omnium Sanctorum, Damnate à Deo, atq; damnande, Spiritus. Acherontine, Spiritus fuliginose, Spiritus tartare, Fili perditionis, Fili, maledictionis æternæ, Rebellis Dei, & totius cœlestis curiæ, Serpens crudelissime, Draco iniquissime, creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum ob superbiam, & nequitiam tuam. Audi (inquam) superbiam tuam, & iniquissimi principis tui. Cùm itaque ipse nequissimus Satanas caput suum, & prin-

1. Pet. 5.

Ioan.

Isaiæ 14.

Matt. 25.

Ex antiq. Exorcis.

princeps omnium iniquorum tyrannidem suam, quam solùm exercere poterat in filios Adæ, & ab ipso seminali ratione propagatos, extendere præsumpserit in summũ Imperatorem, Regem regum, & Dominum dominantium, Deum, & omnipotentis Dei filium vnigenitum, Agnum immaculatum, in quo non habebat quidquam; & ob hoc ab ipso Domino Iesu Christo Saluatore nostro, qui dilexit, & lauit nos à peccatis nostris in sangu-ine suo, ipse Satanas cum omnibus Angelis suis apostaticis, de quorum numero tu miserrime, & inique inuasor excæcatus existis, à Deo iudicatus, superatus, captiuatus, & vinctus fuerit; & nos omnes in ipsum credentes in virtute Deificæ Trinitatis baptizatos, & alijs sacramentis ab ipso filio Dei institutis, initiatos, de potestate tua iustè, & potenter eripuerit. Idcircò spurcissime, maligniſſime, & immundiſſime spiritus, in virtute, & potestate ipsius summi Imperatoris Iesu Christi Domini nostri, te coniuro, ✠ & per omnia alia, quibus potes constringi, ligari, fugari, & cruciari, & de loco ad locum mitti, vt quam citius exeas ab hac creatura Dei N. in nomine Iesu Christi, cum omnibus adhærentibus, & tibi fauentibus, quam Dominus noster Iesus Christus suo sanguine dignatus est redimere, & à faucibus tuis eripere. Da igitur locũ Spiritui sancto, per hoc signum sanctæ ✠ Crucis Domini nostri Iesu Christi. Qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & te maledicte spiritus, & sæculum per ignem. Amen.

Apoc. c. 17.

Apoc. c. 7.

Coniuratio.

Ex antiq. Exorcis.

NEc te lateat maledicte dæmon, nec te lateat creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum ob superbiam tuam, imminere tibi pœnas, imminere tibi tormenta, diem Iudicij sempiterni, diemque qui venturus est, velut clibanus ardens, in quo tibi, atq; angelis tuis sempiternus erit præparatus interitus, ideò pro tua nequitia damnate, atq; damnande, da honorem Deo ✠ viuo, & vero: da honorem Iesu ✠ Christo filio eius Domino, & Saluatori nostro: da honorem Spiritui ✠ san-

✠sancto paraclito,& tremens,gemensque ab hac creatura Dei N.discede,cum omnibus maleficijs, incantationibus,ligaturis,signaturis, & facturis tuis,ad eam numquam rediturus, per virtutem eius, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Exprobratio in Satanam.

AVdi ergo,ò miserrime,& iniquissime spiritus, qui tam immensa, atque ineffabilia dona à tuo conditore in principio tuæ conditionis recepisti: audi (inquam) tu, qui in signum maximæ ingratitudinis tuæ non solùm rebellis, & ingratissimus extitisti, sed etiam vice illius ab Angelis, ab hominibus, & à Christo adorari voluisti. Deus enim omnipotens, magnus, admirabilis,cum ab æterno in se beatus existens, nulla creatura indigeret,ex sua tamen bonitate, & ineffabili potentia te,& omnes angelos creando,tanta pulchritudine,sapientia, & magnitudine exornauit,vt astra matutina esse possent. Quod cernens ille maledictus Lucifer, princeps tuus, & caput omnium iniquorum, non solùm gratias de immensis donis suoCreatori non reddidit,sed vt rebellis,& ingratissimus, contra ipsum pugnare cœpit. Qui licet nullam causam veram inimicitiæ aduersus Deum haberet, falsam tamen sibi confinxit: Cùm enim Deo benedicto ex sua mera liberalitate, naturam Angelicam creando,maximis muneribus donis, & gratijs decorare placuisset, ille in signum maximæ ingratitudinis suæ contra Deum superbiendo,dedit terga conditori suo. O ingratitudinem maximam, & inauditam temeritatem, æternali igne exurendam! Sed quomodo illud sufferre iam potes, quod omnipotens Deus de tui principis singulorumque vestrùm pulchritudine,scientia,& magnitudine per Ezechielē Propherā profitetur:& dici. Tu signaculum similitudinis;& cuius similitudinis, nisi sanctissimæ atque adorandæ Trinitatis? quæ est magnitudo, sapientia & pulchritudo Patris, & Filij, & Spiritus sancti; cuius magnitudine, sapientia, & pulchritudine adeò participasti,vt signaculum similitudinis appellaremini. Plenus

Rubertus Abbas de vict. Verbi Dei.

Ezech.28.

Ezech.17.

nus sapientia,& perfectus decore, quia speciosum (inquit Dominus Deus) fecit illum, in delicijs paradisi Dei fuisti. At tu vecors, cùm in tanto honore esses, non intellexisti, sed hæc omnia in materiam, superbiendi vertisti. O miserrime, quo nulla creatura miserior, non sufficiebat tibi tuoque principi tanta largitas tui conditoris, nisi ille à vobis vt Deus diceretur, vel existimaretur, nisi ipse Lucifer appellaretur Deus, nisi adoraretur ab Angelis vt Deus, nisi prædicaretur, & ipse
Ezech. 28. increatus? Negando quippe Deum suum conditorem esse, ausus est asserere, se Deum esse. Ego (inquit) feci me ipsum, Deus ego sum,& in cathedra Dei sedi. Deliberasti apud te, ò Bestia infernalis, cum tuo principe Lucifero, atque proposuisti in corde tuo dicens: Ascendam super altitudinem nubium, & ero similis Al-
Isaiæ 14. tissimo. Nimirum nubium nomine, ceteros angelos ille maledictus princeps tuus cognominabat ob magnitudinem, & pulchritudinem suam; quia superbia tumens, magnus videbatur in oculis proprijs; ex quo tumore tantò omnes angelos semetipso viliores reputauit, quantò nubes candidæ, & lucidæ obscuriores sunt sole quia arbitrabatur se esse tanquam Sol, & lux, qua nubes indigent, vt illustrentur, & pro tali haberi volebat. Sed re vera, ò miser, res non ita se habuit. Ista profectò determinatio cordis tui erat contraria proposito Dei, erat (inquam) contraria verbo, veritatiq; Dei, quod & euentus probauit. Dicebat enim in corde tuo: In-
Ibidem. cœlum conscendam, super astra cœli exaltabo solium meum, sedebo in monte testamenti, in lateribus Aquilonis, ascendam super altitudinem nubium, & ero similis Altissimo. Nonne in cœlo eras, quando de cœlo ob superbiam tuam deiectus fuisti? Nonne super altitudinem nubium ascenderas, cùm omnes Angelorum choros, quamuis astra Dei essent, vt nubes comparatione tui reputasti? Quid est, ò miserrime spiritus, quod
Isaiæ 14. dixisti: In cœlum ascendam, nisi tumor ambitionis, quo plenus existens, ambiebas ascendere in cœlum, vt cœli tener es imperium? sic exaltare super astra Dei solium tuum volebas, sic ascendere super altitudinem nubium

vt

vt adorareris,& honorificareris concentu Angelorum, vt fieres similis Altissimo. Hæc omnia ille maledictus princeps tuus Lucifer in corde suo proponens, cepit circumuenire omnes Angelos, & in sententiam suam conatus est deducere; confidens, vt erat plenus sapientia, quod efficaciam haberet ad persuadendum se Deum esse, & vt Deus ab illis crederetur, atque adoraretur. Quem putaret ex omnibus Angelis inueniri posse, qui ipso dicente: Ego creatura Dei non sum, ego à nullo factus sum, ego feci meipsum, obuiaret illi, & diceret; falsum tu loqueris? Quem timeret posse Dei testem inueniri: qui testificaretur, & diceret: ille te fecit; cùm nullus ante ipsum creatus fuerit, qui hoc posset testificari. Cùm igitur nullum putaret habere ex omnibus Angelis conscium suæ creationis, qui dicere posset, ego vidi, vel audiui, eò quòd ille primus conditus fuerit, quem putaret posse stare contra se testem? Arbitratus est enim nullum inueniri posse, qui eum de mendacio posset arguere, & creationis eius posset proferre testimonium. Sed decipiebaris, ò Lucifer, decipiebaris (inquam) quia in principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum, hoc erat in principio apud Deum. Ipse enim Filius Dei, & Verbum æterni Patris, & veritas infallibilis contra tuum mendacium omnibus Angelis testificari potuit, quòd mendax ab initio fuisti, & quòd mendacium loquebaris, cùm ipse ante omnia sine principio extiterit, & quod audiuit, & vidit, imò fecit, hoc testificari potuit. Et quid non vidit, & non audiuit, qui omnia vidit, antequam fierent? Nam omnia per ipsum facta sunt, & quòd factum est in ipso vita erat. Vidit ergo te filius Dei, Verbum Patris, ò miserrima creatura; vidit (inquam) te, cùm fieres, & antequam fieres: quia per ipsum factus fuisti, & ideò poterat testificari de te, quòd falsa locutus es, & quòd esses, & creatus, & vt lumen poterat illuminare oculos mentis Angelorum, & instruere spirituum agmina cognitione veritatis ad cognoscendum non solùm quæ præterita & præsentia sunt, verùm etiam, & quæ futura essent, & illis prædicare quod per os Moysi locutus est.

Ezech. 28.

Ioan. 1.

Ioan. 8.

Ioan. 8.

ibidem.

Vi-

Deut. 32. Videte, quòd ego sim solus, & non sit alius Deus præter me. Tu autem, ò nefandissime spiritus tua superba elatione tumidus, & affectu propriæ excellentiæ excæcatus, electiua voluntate ad propriam excellentiam ita tuam considerationem inclinasti, quòd tui casus considerationem habere noluisti. Inflatus enim nobilitate naturæ, super omnem creaturam exaltari voluisti; & non solùm ijs omnibus inferioribus dominari, verum etiam similis Altissimo fieri voluisti. Sed audi, quid admirabilis Conditor vniuersorum contra tuam superbiam per Isaiam prophetam dicat: Ad infernum detraheris ò spiritus ingrate, atque superbissime: quia nihil æquius quàm humiliare superbum. Audi (inquam) admirationem, qua de tua superbia illi cœlestes spiritus mirantur. Audi, & ipsummet Deum, quid cum exprobratione contra te per Isaiam prophetam dicat: Quomodo (inquit) cecidisti de cœlo Lucifer, qui manè oriebaris? Illud verò, miserrime, quomodo sufferre iam potes, quod Deus omnipotens de tua felicitate per Ezechielem prophetam, profitetur, & dicit: Tu signaculum similitudinis, plenus sapientia perfectus decore, in delicijs Paradisi Dei fuisti. Posui te in monte sancto Dei. In medio lapidum ignitorum ambulasti, perfectus in vijs tuis à die conditionis tuæ donec inuenta est iniquitas in te. Et eleuatum est cor tuum, in decore tuo peccasti, & eieci te de monte sancto Dei, & perdidi te, ò Cherub de medio lapidum ignitorum, quorum consortio te indignum effecisti. Et vnde hæc omnia tibi euenerunt, ò miser dæmon? non aliunde profectò; quàm ex superbia, & inuidia tua, quam habuisti; quando statim ab exordio tuæ conditionis, præuidens rationalem creaturam in vnitate personæ filij Dei assumendam; inuidisti. Sed, ò miser, quid tibi profuit tua superbia, & inuidia? Nihil profectò; immò illa ad infernum te detrusit: cum enim a Deo benedicto, post tuam creationem tibi reuelata fuisset Incarnatio filij Dei, quem dominatorem vniuersorum constituerat, & fidelissimum mediatorem; vt per hæc, qui vellent, a natura ad gloriam per meritũ Christi, & gratiam ascenderent; & qui nollent, a natu-

Isaiæ 14.

Ezech. 28.

ra-

ra ad pœnam ruerent, tu nefandissime spiritus, tua superbia inflatus, cum tuis satellitibus contempsistis inferiori naturæ subijci, & inuidistis Incarnationi Christi, atque exaltationi generis humani. Cùm boni Angeli fideliter huic Incarnationi fauerent, & gratiarum actiones, ipsum laudantes agerent, & interna mentis exultatione iubilantes de Christi Incarnatione, & de eius sapienti dispositione in sua gratifica saluatione. Qui sublimiter de Deo sentientes, ad eius gloriam afficiebantur, & pro tradita sibi facultate contra vos pugnantes, pio affectu nitebantur. Quibus non valuistis resistere, licet omni vestro conatu, inordinatoque affectu Beatorum Angelorum obedientiam subuertere niteremini. Non valuistis (inquam) resistere Beatis Angelis; neque gratiæ, qua pugnabant, quia gratia in omnibus est sublimior, & validior, quàm natura, qua contra sanctos Angelos præliabamini; Et etiam, quia sancti Angeli vicerunt in sanguine Agni; ideò non præualuistis, neque locus vester inuentus est amplius in cœlo, ò miseram, & infelicem commutationem. Considera, ò bestia infernalis, & perspice ex quanta beatitudine explosus, in quantam miseriam, de cœlo tuens descenderis. Ex quanta sublimitate, in quantam profunditatem demersus fuisti. Ex quantis diuitijs, ad quantam miseriam, & calamitatem deuenisti. Ex quanta luce ad obscurissimas, & intensissimas tenebras proiectus fuisti. Ad infernum, ad infernum detraheris, ò spiritus ingratissime, in profundum laci, in abyssum scilicet, in quo infinitæ miseriæ, & calamitates tibi, & omnibus damnatis aderunt. Ibi enim inuenitus fletus, & gemitus, vlulatus, & cruciatus, clamor, & tremor, timor, labor, & dolor, ardor, & fætor, obscuritas, & anxietas, acerbitas, & asperitas, calamitas, & egestas, angustia, & tristitia, obliuio, & confusio, torsiones, & punctiones, amaritudines, & terrores; fames, & sitis, frigus & calor, sulphur, & ignis ardens, atq; omnia mala quæ excogitari possunt, tibi præparata sunt. Hic locus inferni, loco illius magni domicilij, quod ex maxima peruersitate tua perdidisti, tibi, & omnibus complici-

Apoc. 12.

Rupertus vbi sup.

Isaiæ 28.

D. Aug. in lib. Medit.

Canon. Iudæ.

bus tuis præparatus est. Hic locus, loco principatus, quem non seruasti, tibi, & omnibus Angelis tuis apostaticis aderit, quia sub caligine, vinculis æternis ob malitiam tuam, Deus omnipotens, te reseruauit, ac pœnis æternis deputauit.

Coniuratio.

Ex antiq. Exorcis.

AVdi ergo creatura damnata, reprobata, & maledicta à Deo in æternum, propter tuam nequitiam: audi spiritus immunde, sceleratissime, nefandissime, & iniquissime, vbicumque latitas in corpore istius creaturæ Dei N. adiuratus per nomen æterni Dei, & Saluatoris nostri Iesu Christi, necnon per tot, & tanta mysteria, cum tua victus inuidia, tremens, gemensque ab ea discede. Nihil enim tibi sit commune cum isto famulo Dei N. cœlestia cogitante. Da igitur honorem ✠ aduenienti Spiritui sancto, qui ex summa cœli arce descendens, perturbatis fraudibus tuis, Diuino fonte purgatum pectus sanctissimum Dei templum, & habitaculum perfecit, & ab omnibus penitus noxijs præteritorum criminum in baptismo liberauit, vt sic perenniter Deo gratias semper referat, & benedicat nomen sanctum eius in sæcula sæculorum. Quòd si more tuo bestialissimo mandatis, & præceptis meis tibi in virtute Dei omnipotentis factis obedire contempseris, per omnia supradicta verba & adiurationes, contra te coniuro Luciferum, ✠ omnes spiritus infernales, quatenus per virtutem sanctissimi nominis Dei Tetragrammaton, & per passionem Domini nostri Iesu Christi contra te, & omnes tibi fauentes omni sua ira, indignatione, & furore irruant, & insurgant, & te ad infernum ducant & in locum duriorem te præcipitent, & ligent, ibi omnibus pœnis, & cruciatibus acriùs, & durius solito cruciandus, quia tantis, & tam sacratissimis, ac sanctissimis nominibus, & verbis, ac mysterijs Dei rebellis fuisti. Et maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & ira, ac indignatio Beatæ Virginis MARIÆ, & omnium Angelorum,

Ex Flagellis dæm.

&

& Sanctorum totius Curiæ cœleſtis veniant, & feſtinanter deſcendant ſuper te, ſpiritus ingratiſſime, & omnes tibi fauentes. Et ego, vt miniſter Chriſti (licet immeritus) tibi præcipio iniquiſſime proditor, vt exiens ab hac creatura Dei N. ipſam ſanam, & liberam nobis dimittas fractis omnibus ligaminibus, quibus in hoc corpore teneris. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen.

Explicit Exorciſmus quartus.

EXORCISMVS V. TERRIBILIS, ADVERSVS DÆMONES opprimentes corpora humana.

Exorcista accedens ad coniurandum, omni deuotione qua poterit, peracta præparatione sæpius dicta, procumbens ante Altare, corde humiliato, spirituq; contrito, faciat sibi signum sanctæ Crucis, & dicat.

Psal. 5. IN nomine ✠ sanctæ, & individuæ Trinitatis Pa✠tris, & Fi✠lij, & Spiritus✠sancti. Amen. Miserere mei Deus, secundùm magnam misericordiam tuam, *totum*. Kyrie eleyson. Christe eleyson. Kyrie eleyson. Pater noster, *totum*. ℣. Et ne nos inducas in tentationem. ℟. Sed libera nos à malo. ℣. Deus in adiutorium meum intende. ℟. Domine ad adiuuandum me festina. ℣. Esto nobis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie omnium malignorum spirituum. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Ex antiq. Exorcis. DOmine Deus Pater omnipotens, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob, omnium credentium salus omnipotēs, & sempiterna, qui semper exaudis clamantes ad te corde deuoto, & animo contrito. Te deprecor, vt me exaudire digneris clamantem ad te. Exaudi Deus meus vocem deprecationis meæ, & da mihi veram, humilemque contritionem, & pœnitentiam de peccatis meis. Da mihi, quæso, Domine Deus omnipotens virtutem, & potentiam expellendi hos dæmones inimicos tuos ab hac creatura tua N. quam prætio-

so

so sanguine Filij tui Domini nostri Iesu Christi dignatus es ab eorum tyrannica seruitute eripere. Libera eam Domine Deus omnipotens, per merita sanctissimæ passionis eiusdem Filij tui, ab omnibus spiritibus immundis, sicut misericorditer liberare dignatus es Adam de Inferno, Petrum de carcere, Paulum de vinculis, Theclam de tribus tormentis, Susannam de falso crimine, Lazarum de monumento, Ionam de ventre ceti, Loth de Sodoma, & tres pueros de camino ignis ardentis, Danielem de lacu Leonum, Dauid de gladio maligno, & Mariam Magdalenam de septem dæmonijs liberasti, ita liberare digneris hunc famulum tuum N. à diabolo illum vexante, & die, ac nocte eum infestante, & omnibus alijs immundis spiritibus, & eum perducere digneris ad gratiam veræ liberationis, & suæ pristinæ sanitatis. Per eumdem Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorū. Amē. Act. 12. Matt. 16.

Hic Exorcista surgat ab oratione, & conuersus ad dæmoniacum, tenens manum dexteram super caput vexati, dicat sequentia verba.

SIcut Dominus noster Iesus Christus positus fuit in ligno sanctæ Crucis, & ibi pro nostra salute mori voluit; & descendens ad inferos, dixit: Attollite portas principes vestras, & eleuamini portæ æternales, & ibi liganit Luciferum; ita in virtute eiusdem Domini nostri Iesu Christi potentissimi Saluatoris nostri, ego ligo omnem potentiam tuam, & omnium sociorum tuorum existentium in corpore huius creaturæ Dei N. itaut non habeas virtutem nocere illi, neq; alicui creaturæ, signo sanctæ Crucis consignatæ. In nomine Pa✠tris, & Fi✠lij, & Spiritus ✠ sancti. Amen. Psal. 23.

Hic Exorcista ostendendo Crucem dæmoniaco, dicat alta voce.

Ecce Crucem ✠ Domini nostri Iesu Christi, fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid.

Posteà lege sequens Euangelium.

℣ Sequentia S. Euangelij secundùm Lucam.
℟. Gloria tibi Domine.

Cap. 11. IN illo tempore: Erat Iesus eijciens dæmonium, & illud erat mutum. Et cùm eiecisset dæmonium, locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ. Quidam autem ex eis dixerunt: In Beelzebub principe dæmoniorum eijcit dæmonia. Et alij tentantes, signum de cœlo quærebant ab eo. Ipse autem, vt vidit cogitationes eorum, dixit: Omne regnum in se ipsum diuisum, desolabitur; & domus supra domum cadet. Si autem & Satanas in seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum ipsius, quia dicitis in Beelzebub eijcere me dæmonia? Si autem ego in Beelzebub eijcio dæmonia, filij vestri in quo eijciunt? Ideò iudices vestri erunt. Porrò si digito Dei eijcio dæmonia, profectò peruenit in vos regnum Dei. Cùm fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt omnia quæ possidet. Si autem fortior illo superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. Qui non est mecum, aduersum me est. Et qui non colligit mecum, dispergit. Cùm immundus spiritus exierit ab homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem, & non inueniens, dicit: Reuertar in domum meam vnde exiui. Et cùm venerit, inuenit eam scopis mundatam, & ornatam. Et tunc vadit, & assumit secum septem alios spiritus nequiores se, & ingressi habitant ibi, & fiunt nouissima hominis illius peiora prioribus. Factum est autem, cùm hæc diceret, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portauit, & vbera, quæ suxisti. At ille dixit: Quinimò, beati qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. ℟. Laus tibi Christe.

De-

Deinde Exorcista dicat sequentem Orationem.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui sedens super thronum æternę maiestatis tuæ Ecclesiam tuam sem- Matt. 22.
per conseruas, qui seruis tuis seruantibus mandata tua æternam beatitudinem largiris,&eos in illa cęlesti Hierusalem noua clarificare promisisti,pręsta nobis,quęsumus Domine sancte Pater, vt per virtutem vnigeniti Filij tui Iesu Christi Domini nostri, qui tecum in maiestatis æqualitate existit, hos dæmones famulum tuum N.vexantes,eradicare valeam, vt tua misericordia, ab hac oppressione liberatus, tandem ad cęlestem patriam peruenire mereatur.Per eundem Christum &c.Amen.

Hic Exorcista aspergat aquam benedictam super obsessum.Posteà viriliter, ac forti animo incipiat dæmones adiurare, nihil hæsitans, passim applicando reliquias naribus vexati.

Coniuratio.

IN virtute sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis Pa✠tris, & Fi✠lij,& Spiritus✠sancti; ad honorem,& gloriam Beatissimæ,semperque Virginis Mariæ, & totius cœlestis curiæ, ego coniuro vos ✠ spiritus malignos, dæmones infernales, Dei rebelles: spiritus Acherontini, qui vera obstinata, & deprauata voluntate lædere, vexare, & occupare hanc creaturam Dei N.non cessatis, per illum incomprehensibilem, inuisibilem, & omnipotentissimum Deum, & qui omnia ex nihilo fecit,qui vos in tanta dignitate, sua omnipotenti manu creauit,& vt ingratissimos, & contra vestrum factorē superbientes,è consortio iustorum, & cęlestium ciuium vos deiecit, per ipsum (inquam) vos coniuro, adiuro, cogo, & constringo, & strictissimè mando, ac potentissimè vobis impero, & per cœlum nouum, & terram nouam, ac per ciuitatem sanctam Hierusalem, quam Gen. c. 1.

B.Ioannes,vidit descendentem de cælo,à Deo paratam, sicut sponsam ornatam viro suo, quæ est ciuitas Dei in sanctorum ciuium congregatione,in qua amplius Sancti non erunt hospites, & aduenæ, sed ciues sanctorum Angelorum,& domestici Dei.Est sancta in gratiæ confirmationem, quia nullus meretur sanctus nominari, nisi cùm sublata fuerit potestas peccandi. Est Hierusalem, ò inique dæmon, in pacis quietatione, & noua in veritatis expoliatione.Est descendens de cælo in Christi humilitatis imitatione, qui descendens per humilitatem,ipse ascendit per potestatem.Est parata denique,& ornata viro suo,in virtutum decoratione, quia est ornata omni lapide pretioso.Per hæc,& omnia alia,quibus in nomine Iesu potestis constringi, cogi, coarctari; & agiurari,ego vos constringo, vt remota omni fallacia, & dolo,licet inuiti,& coacti contra vestram proteruam, & sceleratam voluntatem, desinatis vexare hanc creaturam Dei N.quam tam iniquè,atque impiè tantum molestastis,& eam non comprimatis,& præcipio vobis, vt sursum ad lingam ascendatis,& mihi dicatis quare in hanc creaturam ingressi estis, si vnus, vel plures estis, & quomodo exire debeatis,per quem Sanctum, vel Sanctam:deinde vobis impero, vt sine læsione huius creaturæ Dei N.& omnium astantium, cum signo euidenti exeatis, alioquin per virtutem Domini nostri Iesu Christi vos in stagnum ignis,& sulphuris condemnabo in sæcula sæculorum. Amen.

Ephes.2.

Ephes.4.

Hic Exorcista inquirat à dæmonibus,cùm se manifestauerit,quidquid expedire videbitur ad obsessi liberationem,sed caueat ab eorum familiari colloquio, ne ab illis decipiatur, deinde si prosequatur.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui vnus in Trinitate, & Trinus in vnitate ab æterno beatus existens,secundùm immensam sapientiam, & infinitam prouidentiam tuam, homines, & Angelos electos ad

Ex Dion. de 4.nouis.

æternam,& immarcescibilem, cælestemquem beatitudinem,& contemplationem tuæ Diuinæ essentiæ æternaliter prædestinasti, vbi cum Filio tuo, & Spiritu sancto,te æterno, & infinito gaudio in illa beatissima, & perenni visione fruentur: vbi de sua æternali, ac firmissima beatitudine securi in illa cælesti patria omni lætitia iucundabuntur. Tu Domine sancte Pater, qui Angelos tibi, tuæque immensæ bonitati, ac benignitati de tot donis naturalibus in sua creatione acceptis rebelles, & ingratissimos è cælo eijciens, ad infernale supplicium, tua immensa virtute, & potentia deputasti. Per pietatem, & misericordiam illam, qua iustos saluas,te humiliter exoro,ac deprecor, vt virtutem expellendi dæmones ex hoc corpore mihi misericorditer concedere digneris, vt hic famulus tuus N. à diabolica vexatione liberatus, & suæ sanitati restitutus, tibi in Ecclesia tua gratiarum referat actiones. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ spurcissime dæmon, per illud cælũ nouũ, quod B. Ioannes vidit, in quo ipse incomprehensibilis Deus seipsum clarissimè omnibus Sanctis suis manifestat, & vbi excellentiùs operatur; in quo valdè desiderabile, & iucundum est interesse, & cohabitare illi ineffabili, amorosæ, speciosissimæ, ordinatissimæ, sapientissimæ, potentissimæ, & nobilissimæ societati cælestis curiæ, cui etiam iucundissimum est interesse propter mutuam eius charitatem, qua illi beatissimi spiritus, summo amore, Deum super omnia, & suos conciues in ordine ad ipsum diligunt, vbi amore eternali amant suum Regem,quem totus cæli exercitus cum maxima,summaq; lætitia, & inæstimabili ardore, ac feruore dilectionis indefinenter laudat, vbi iusti fulgebunt sicut Sol in conspectu Dei. Sed, ò miser & iniquissime spiritus, quomodo sustinere vales recordationem illius æternæ felicitatis, quam sic miserabiliter deseruisti? qui in tanta nobilitate creatus, contra tuum Conditorem cornu erexisti, & vice laudis,

Dion. Car. de 4. nouiss.

Matt. 13.

dis, quam ex tot beneficijs, & gratijs illi reddere tenebaris, illum blasphemare cæpisti, quem laudare debueras. Quid ergo mirum est, ò ingratissime spritus, si iustissimus Deus ad infernale sterquilinium te deputauerit, locus verè omnibus miserijs, & calamitatibus plenus, & sufficiens ad contundendam, conterendamque
Apoc. 17. tuæ superbiæ audaciam, & temeritatem, vbi manducabis linguam tuam præ dolore, & vbi omnia inordinata sunt, ibi carebis potentia, sapientia, & pulchritudine tua, quas in tua conditione à Deo recepisti, vbi eriam loco societatis Dei, & Sanctorum, illam turpissimam damnatorum societatem habebis; quam summè odio habebis. Vide igitur, ò miserrima creatura, quàm ingens sit calamitas tua in illo turpissimo, & horribili, fætitissimoq; loco, & cognosce, quàm aggrauata sit manus omnipotentis Dei super te, ex operibus malis, quæ in dies procurare non desinis. Tibi igitur, nefandissime spiritus, præcipio, vt in virtute Dei omnipotentis, & totius Curiæ cælestis exeas, & recedas ab hoc famulo Dei N. quem tantum molestasti, & amodò relinquere non desinis; alioquin terribiliter & potentissime, in virtute supradicta te ad infernum inferiorem condemnabo, vbi durius, & acrius solito cruciaberis; quia fuisti rebellis, & inobediens tuo Creatori, discede ergo nunc, discede seductor, & vade ad loca inhabitabilia; vbi nullus sit accessus hominum, & vbi nulli creaturæ nocere possis. Per illum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Ex Dio. Car. DOmine Deus omnipotens, qui ex maxima, & ineffabili misericordia tua, illam cælestem Hierusalem, & triumphantem Ecclesiam ex Angelis congregasti, hominesq; ad imaginem, & similitudinem tuam, creatos, cælestium ciuium consortio sociare voluisti, & ad fruitionem æternæ claritatis tuæ eos adire fecisti, qui te sine fine laudando illa faciali visione tuæ Diuinitatis perenni gaudio, & lætitia æternaliter fruun-

ur

tur. Te Domine sancte Pater pijssime, qui eos de contemplatione tuæ maiestatis gaudere, de tua pulchritudine satiari, & de sua immortalitate, deq; victoria suorum inimicorum triumphare, & lætari fecisti, supppliciter deprecor per illam incomprehensibilem, & inæstimabilem beatitudinem tuam cælestem, qua omnes Sancti beatificantur, vt expellere digneris ab hoc famulo tuo N. omnes dæmones, & spiritus infernales dirè eum vexantes, vt ab eorum potestate, tua virtute liberatus, te laudare possit in sæcula sæculorum. Amen.

Coniuratio.

COniuro te, ✠ miser dæmon, per illam ciuitatem sanctam Hierusalem, quam B. Ioannes vidit descendentem de cælo à Deo paratam, sicut sponsam ornatam viro suo, & per copiosam, & multiplicem beatitudinem, & gloriam Sanctorum omnium, quibus ex omni parte gaudebunt, scilicet de beatitudine, perfectione, decore, & eminentia humanitatis Filij Dei; de pulchritudine, excellentia, & beatitudine, ac honore B. V. M. de omnibus Angelis, & omnibus Sanctis. De vniuersa beatitudine, gratia, & excellentia eis collata. Gaudebunt (inquam in tui dedecus, ò miserrime spiritus) de felicissima societate, & beata communione Sanctorum, qua vnusquisque eorum beatitudinem suam communicat indicibili iucunditate. Tu autem, bestia teterrima, quale gaudium tibi erit? Nullum profectò, sed supplicium, quod tibi, omnibusque damnatis minatur Christus, dicens: Discedite à me, maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis eius. Ibi enim erit carentia felicitatis æternæ, vbi pars vestra, & omnium iniquorum erit in stagno ardentis ignis, & sulphuris; & vbi erit sempiterna pœna infernalis, omni alia grauior, & perenne incendium, quo vos, & omnes damnati perpetuò cruciabimini. Ignis quoque infernalis omni alio igne ineffabiliter calidior, pœnaliorq; consistit. Diuersitas tormentorum, quibus vnusquisque vestrum varijs pœnis torquebitur. Societas desolata, ac pœnosa. Horribilior dispositio loci

Dio. Car. vbi supr. Apoc. c. 21.

Matt. 25.

ipsius

ipsius inferni. Et carentia diuinæ visionis. Hæc, & alia innumerabilia, quæ cogitari non possunt, erunt tibi, ò serpens infernalis,& omnibus tibi fauentibus,loco illius æternæ beatitudinis,quam ex praua, & iniqua tua obstinata peruersitate perdidisti. Discede igitur per virtutem Dei omnipotentis ab hoc famulo Christi N. & ne diutiùs præsumas captiuum tenere hominem, pro quo ipse passus est, & vade ad loca tibi à Christo deputata, per virtutem eius, qui venturus est iudicare
ibidem. viuos, & mortuos,& te, nefandissime spiritus,& sæculum per ignem. Amen.

Hìc Exorcista interroget dæmones de recessu, & cùm se exire profitebuntur, præcipiat illis, vt nullum ex sociis relinquant in obsesso, & quod de cætero non reingrediantur ad vexatum, quòd si exire noluerint, prosequatur hoc modo.

Oratio.

1. Cor. 1. DOmine Deus omnipotens, Pater misericordiarũ, & Deus totius consolationis, qui propter maximam pietatem tuam hominem diabolica fraude deceptum, & à tua gratia propter inobedientiam primorum parentum deiectum, per mortem vnigeniti Filij tui Domini nostri Iesu Christi erexisti; illumque tua immensa pietate cælestium ciuium consortio aggregare voluisti, quique rebelles Angelos, tuis immensis beneficijs ingratos, tuæque gratiæ contemptores, ad infernale supplicium, tua iustitia deputasti. Te Domine sancte Pater suppliciter deprecamur,vt per eamdem passionem, & mortem Redemptoris nostri hunc famulum tuum N. à dæmonum vexatione eripias, & liberatum, tua clementia custodire digneris. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Coniuratio.

Dio. vbi supra. COniuro te, ✠ scelerate dæmon,iterũ per ciuitatẽ illam cælestem Hierusalem, cuius structura erat ex lapide iaspide,& auro mundo, & fundamenta muri ciuitatis omni lapide pretioso ornata, cuius portæ nitent

tent margaritis, & plateæ eius aurum mundum, cuius templum est Deus, & Agnus, qui sua claritate illuminat illam, in quam nihil coinquinatum intrabit. Hæc est ciuitas ciuium supernorum, à qua tu, miserrime dæmon, ob superbiam electus fuisti, quam Deus ad gloriam suam, & vtilitatem suarum rationabiliū creaturarum ordinauit, ad quam aspirare debueras; quia erat hæreditas tibi à Deo parata in terra viuentium, vbi ipse glorioſissima, incomparabilia, & ineffabilia bona præparauit diligentibus se, vbi etiam Deus videtur, non per speculum, & in ænigmate, sed facie ad faciem. Ingemisce, misselle, qui tam ineffabilia bona amisisti, quando superbia tumens, dedisti terga Conditori tuo, quem laudare debueras. Et ideò Diuina iustitia dedit te in vexationem, maledictionem, & in opprobrium sempiternum, eò quòd cognoscere noluisti immensa beneficia tibi à Deo collata, & quia noluisti bona, ideò in illo perenni inferno tibi, & omnibus damnatis pœna spiritualis aderit, quia in te est phantasia proterua, inuidia mordax, rancor amarus, tristitia opprimens, timor penetrans, & dolor absorbens, irrationalis concupiscentia, infructuosa pœnitentia, dolores incomparabiles, conturbatio, & error in intellectu, plāctus in oculis, stridor in dentibus, fœtor in naribus clamor vlulatuum in auribus, sitis in lingua, fames in stomacho, vincula in manibus, & pedibus. Et quod peius tibi erit, optimè cognosces, quòd damnatio tua est æterna; quòd omnipotenti resistere nequibis; quòd electi omni felicitate, & gloria repleti sunt, ex quibus omnibus, grauissimam desperationem, & odium Dei concipies, atque inuidiam in beatos paries, ita quòd odio, & inuidia tua omnia ex parte voluntas tua vallabitur, quia in omni malitia obstinata erit. Vide, vide, miser dæmon, si ista correspondent ijs, quæ de illa sancta, & semper benedicta societate, & Ecclesia triumphanti dicta sunt, ò pulcherrimum finem, & præmium quod assequutus es ex illa tua contumaci rebellione, præmium profectò tibi, tuæq; pessimæ voluntati optimè conueniens, quo æternaliter fruiturus es, illud

1. Cor. 2.

Mala quædam damnatorum.

tene,

tene, ipsum conserua, quia ab illo semper teneris. Non te pudet, serpens infernalis, post tantam dignitatem, quam perdidisti, omni miseria, & calamitate circumdatus, adhuc obsidere corpora humana? Erubesce, miserrima creatura, & fuge ex hoc corpore huius famuli Christi N. Dei omnipotentis veritus imperia, & ne differas parere mandatis, quia quantò tardius exis, tantò maius tibi supplicium crescit, quia non hominem contemnis, sed illum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Ioan. 15. CReator, & glorificator omnium Deus Pater omnipotens, qui tua immensa pietate creaturas tuas mirabiliter condidisti, & eas saluando, per Verbum tuum, per quod omnia facta sunt, mirabilius beatificare voluisti; qui, vt eorum gloria, & gaudium in illa cælesti contemplatione esset perfectissimum, & plenum, omnem lacrymam ab eorum oculis excludere promisisti; vt ibi confirmati, & glorificati; & in illa cælesti fruitione præmio vitæ æternæ consecuto, in te æternaliter gaudere possint. Te Domine Deus omni-

Apoc. c. 21. potens suppliciter exoramus, vt sicut eos immensa clementia tua gloriam adire fecisti, ita tua ineffabili misericordia liberare digneris hunc famulum tuum N. ab hac pessima dæmonum vexatione, vt à tyrannica eorum seruitute ereptus, nomen sanctum tuum laudare possit in sæcula sæculorum. Amen.

Coniuratio.

Dion. vbi supra. COniuro te ✠ spurcissime dæmon, per illum, qui promisit Sanctis suis abstergere omnem lacrymam ab oculis eorum, & quòd mors eis vltrà non erit, neq; luctus, neque clamor, neque dolor erit vltrà; quia præmium essentiale eorum, quod est bèata visio Dei omnipotentis, omnia hæc excludet in illa cælesti contemplatione, in qua satiabuntur omnes electi, quia in illa glorificabuntur primò in anima, & post Iudicium in corpore; & tanto maius illis inerit gaudium, quanto perfectius cognoscent se euasisse pericula tentationum,

miserias

miserias præsentis vitæ, & iugum totius iniquitatis. Gaudebunt etenim; quòd de vobis (Christo duce) prævaluerunt, & quòd ampliùs peccare non potuerūt; quia in Deo confirmati, & glorificati existunt, & quod omnia eis in bonum cooperentur; postremò, quia infernalia supplicia euaserunt; & quia aduersarios, & persecutores suos, qui estis vos, & membra vestra in inferno torqueri videbunt, super quos zelo iustitiæ, & non amore vindictæ gaudebunt; & quia cognoscent omne malum culpæ, & pœnæ in infernum perpetuò clausum esse. O felices ciues illius cælestis patriæ, & millies beati, qui de te, & tuis complicibus triumpharunt in tot aduersitatibus, tua operatione, & persuasione illis intentatis. Sed veh vobis maledictis spiritibus infernalibus, qui vice Creatoris vestri nitimini adorari, à quibus oculis Deus omnipotens, non solum non aufert lacrymas, sed iustissimè in vos debacchabitur, & immensitatem suæ iustitiæ in vobis manifestabit, acerbissimis pœnis vos affligens, & igne infernali, qui iussu sui Creatoris, miro, & ineffabili modo est æstuans, penetratiuus, & afflictiuus, qui & solo aspectu vltra quā dici queat, terribilis est, & deformis, fœtulentus, immūdus; ac fœtidus tanquā sulphureus; immò instar sulphurei feruentissimi ignis, intensissimum, & fortissimum calorem grauissimū, intolerabilemq; ardorem inducit. Et quantò ignis ille tuo dolore excedit omnem aliū caloré, tanto plus frigus infernale sua vi, & austeritate superat omnia alia frigora. Et quamuis illa tormenta infernalia quandoque interrumpantur, numquam tamen totaliter auferuntur, immò illa interruptio non erit vobis ad releuamen, sed ad acerbiorem, & intolerabiliorem afflictionem, quia transibitis ab aquis niuium, ad calorem nimium. Habebitis denique illum locum fœtore maximo, tenebris, fame, siti, horrore, clamore, timore, & vlulatu, alijsque tormentis, miserijs, pœnis, & calamitatibus, ac tribulationibus plenum, à quibus cruciabimini. Qualis, & quanta tunc erit mœstitia? quæ desolatio? quam acerbissima desperatio? ineffabilisq; angustia, & præsura tua, cum videris te in

Rom. 8.

Apoc. c. 21.

Iob. 24.

infer-

infernum præcipitari, atque æterno incendio tradi? ò miserrime, quo nulla creatura miserior; quid facies tunc in illo tremendo Iudicio, vbi non licebit tibi pœnitentiam agere? Sed, ò miser, & venenose serpens infernalis, crede mihi, quòd non habebis tempus differendi, cùm iam ad infernum detractus fis, ob superbiam, & peruersitatem tuam; exi ergo transgressor, exi plene omni dolo, & fallacia; exi (inquam) proterue, & iniquissime spiritus ab hoc plasmate Christi N. qui ad Ecclesiæ suæ recurrit præsidia, quem Dominus noster Iesus Christus ad fontem baptismatis, dono gratiæ suæ vocare dignatus est, & vade ad sedes infernales, vbi cruciaberis in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista petat propria nomina dæmonum vexantium quod si habere non poterit, imponat illis nomina irrisiua, quæ dæmonibus grauissima sunt, & si adhuc exire recusauerint, faciat illis suffumigationes horribiles, & fœtentes, vt suprà, postea sic sequatur.

Oratio.

Ex Dio. Cat. DOmine Deus omnipotens, lumen indeficiens, qui tua maxima, & immensa charitate, in illa æterna, & cælesti patria, lumine tuæ claritatis, omnes Sanctos & electos tuos illustrare non desinis, & vt te feruentissima dilectione, & dissolubili vinculo charitatis super omnia diligerent, illos perenni gaudio, æternaque lætitia in illa æternali fruitione illos cælestes conciues beatificare voluisti, vbi ante conspectum tuæ Diuinæ maiestatis stantes, & indefessis vocibus te laudantes, iucundantur; præsta quæsumus, vt sicut tua potentia Angelos rebelles, & tibi inobedientes immensis pœnis in infernum subiecisti, ita tua pietate hunc famulum tuum N. à diabolica vexatione liberare digneris. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Coniuratio.

Apoc. 17. COniuro te, ✠ spurcissime dæmon, per illam sacratissimam sponsam; & vxorem Agni, quam Angelus

lus oſtendit B. Ioanni, ſanctam ſcilicet Hieruſalem deſcendentem de cęlo, habentem claritatem Dei; quæ non eget lumine ſolis neque lunæ, quia Deus omnipotens, lumine ſuæ claritatis illuminat illam. Vide miſelle, & conſidera magnam miſeriam, & calamitatem tuam, quam adeptus es, quando derelinquendo creatorem tuum, perdidiſti illam amęniſſimam preſentiam regni cæleſtis, vbi beatiſſimi illi ſpiritus æternaliter, & ineffabiliter fruuntur Deo, perdidiſti (inquam) illam ſuauiſſimam, magnam, ſpecioſam, & nobilem, ſapientem, amicabilem, & concordem politiam cæleſtem; militiamq; ſupernam, & ſocietatem regis æterni, quam infinita maieſtas illius regis omnibus Sanctis eius præparauit; cui millia millium miniſtrant, & decies centena millia aſſiſtunt ei. Coniuro te, ✠ miſer dæmon, per illam affectuoſam, & liberaliſſimam communionem, quam habent illi cæleſtes ciues, qua vnuſquiſq; ſi quid gaudij habet, ſuis conciuibus communicat, & per eorum plenam, & inuiolabilem concordiam, & pacem; quia in Deo dulciſſime conquieſcunt. Coniuro te, ✠ ſcelerate dæmon, per pulchritudinem illius cæleſtis ſocietatis, vbi omnes Sancti ſine macula ſtant ante conſpectum Dei, in quibus eſt plenitudo virtutum, charitas perfecta, lumen gloriæ, ſplendidiſſima viſio deitatis, conſummata coniunctio cum fonte totius pulchritudinis, & decoris; vbi inæſtimabiliter delitioſum erit, conſpicere tam ſpecioſiſſimum, ſplendidiſſimum, ſanctiſſimumq; conſortium. Tibi autem, & omnibus amatoribus tuis, ò iniquiſſime ſpiritus, & complicibus qualis ciuitas aderit, non cæleſtis; quia illam perdidiſti, quando ſubijci noluiſti Deo, & Chriſto eius filio, ſicut ipſe decreuerat: nulla igitur alia, quam infernus in quo cumulus, & congregatio omnium malorum inuenitur. Quia enim tu, & ſequaces tui, tibi adhærentes, impij ſcilicet homines, vt ingratiſſimi peccaſtis contra veſtrum conditorem, in quo peccato interfuit ingratitudo, & irreuerentia Dei, negligentia tui, excæcatio cordis, pigritia, ſeu acedia mentis, ſtultitia, inobedientia, peruerſitas, improbus amor, & com-

Dionyſius vbi ſup.

Apoc. 7.

Heb. c. 2.

placentia vana; sic etiam dignum fuit, vt varijs pœnis infernalibus affligeremini, quarum quasdam sustinetis successiuè, vt ignem, & frigus; aliquas verò simul, vt ignis calorem, molestissimumq; fœtorem, famem, sitim, tenebras, & horrores, desperationem mœstissimam, pressuram, & angustiam mentis dolorosissimam, & pœnam damni, acutissimum, & vehementissimum frigus, morsus, turpitudo, & horror vermium edacissimorum, & pœnalissimus, ac horrendus locus inferni, vt in te verificetur illud, quod de damnato dicitur: Vadent, & venient super eum horrores; omnes tenebræ absconditæ sunt in oculis eius; deuorabitq; eum ignis, qui non succenditur, hæc autem, & omnia alia, quæ in tui miseria nec dici, nec cogitari, nedum enarrari possunt, erunt ciuitas tua nefandissima, tibiq; in præmium tuorum malorum, quæ, impiè egisti, ignisq; infernalis concrematio sine lumine, & flamma comburens, sed tenebras non expellens, ibi habebis mærorem de bonis amissis, dolorem de tormentis, pauorem de malis futuris, & numquam terminum habituris. O infelicem, & pessimam commutationem, dimittere omnia bona, & acquirere ingentia mala. Define igitur, & si non amore Dei, quem summè odio habes, saltem timore pœnarum, quæ tibi in dies, ex operibus tuis malignis augentur; define occupare hoc templum Christi N. & imaginem eius, quam ipse proprio sanguine redemit. Qui in Trinitate perfecta viuit, & regnat in sæcula sæculorum. Amen.

Iob. 20.

Psal. 73.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui vt electos tuos per illam diuinam, & facialem visionem ineffabili gloria beatificares, bona inenarrabilia, tua immensa clementia præparasti, & omnia mala ab illo cælesti regno exclusisti, vbi in omni decore, gloria, & æterna felicitate te fruuntur, à qua spiritus rebelles, & tibi inobedientes, tua omnipotenti virtute expellendo, ad infernales pœnas, & supplicia iustissimè deputasti, vt æternali, & perenni igne punirentur; te pijssime pater omnipotens humiliter exoramus; vt sicut Sanctos ad

Apoc. 6.

glo-

gloriam, & reprobos ad gehennam deputasti, ita tua immensa benignitate, hunc famulum tuum N. à dæmonio vexatum liberare, & liberatum, tua gratia custodire digneris. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

Conuratio.

CONiuro te ✠ iniquissime spiritus, per illam faciem visionem, qua Sancti in illa cœlesti patria Deo fruuntur, quæ est præmium omnium beatorum, Deum scilicet videre, & in Deo vitam habere, esse cum Deo, & esse in Deo qui est summum bonum, in quo est summa felicitas, summa iucunditas, vera libertas, perfecta charitas, æterna securitas, secura æternitas. In ipso est vera lætitia, plena, scientia, omnis pulchritudo, omnis, beatitudo, ibi pax sempiterna, pietas immensa, bonitas sempiterna, lux indeficiens, virtus quietissima, dulcedo suauis, vita perennis, gloria æterna, laus indicibilis, requies sempiterna, amicitia gloriosa, & concordia dulcis. Ibi ciues Sanctorum, & domestici Dei, & coheredes Christi descripti sunt. Considera, ò bestia infernalis, gaudium, & felicitatem illius beatissimi. Regni, quam perdidisti, vbi est habitatio omnium lætantium. Ibi enim non est senectus, nec senectutis defectus, & miseria, nec vllus miseriæ locus, dum omnes occurrunt in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi. Quid, ò miserrima creatura, hac vita beatius, vbi non est paupertatis metus, nec ægritudinis imbecillitas? Ibi nemo irascitur, nemo læditur, nemo inuidet. Cupidiras nulla exardescit, nullum ibi desiderium, vel ambitio honoris, aut potestatis pulsat. Nullus terror gehennæ, nec mortis inuenitur, sed immortalitatis munere iucunda vita. Nulla mala tunc erunt, nusquam discordiæ, sed cuncta conuenientia; quia omnium Sanctorum vna erit concordia, pax cuncta, & lætitia continet, tranquilla, & quieta super omnia. Iugis splendor, & tantò clarior, quantò felicior, quia illa ciuitas non egebit lumine Solis, quia Dominus Deus omnipotens illuminabit illam, & lucerna eius est Agnus: vbi Sancti fulgebunt vt stellæ in perpetuas æternitates. Ibique nox nulla erit, nullæ tene-

Dion. vbi supra.

Psal. 16.

S. Aug. in Manuali 17. cap.

Ephes. 4.

Apoc. c. 17.

bræ, frigoris, ardoris vè asperitas nulla. Verùm hæc omnia nihil sunt respectu aliorum, quæ ibi illis beatissimis spiritibus aderunt. Consociari scilicet choris Angelorum, & omnium cælestium ciuium, sed sine comparatione multò glorioſior erit præsentem vultum Dei cernere, incircumscriptum lumen videre. Superexcellens verò gloria erit, cùm Deum in seipso videbimus, & habebimus in nobis, quem cernere finis non erit. Ibi portæ illius ciuitatis nitent margaritis, & eius plateæ auro mundissimo sternuntur, & muri pretiosissimis lapidibus constant. Ibi amœna semper virent, & flores, cinnamomum, & balsamum ineffabilem suauitatis odorem indefinenter spirant. Ibi pax, & requies, quæ exuperat omnem sensum, & dies æternus, & vnus omnium spiritus inueniuntur. Illic certa securitas, secura æternitas, æterna tranquillitas, tranquilla felicitas, felix suauitas, & suauis iucunditas. Ibi incontaminatæ lætitiæ pelagus, sinceriſſimæ voluptatis torrens, puriſſimæ delectationis abyſſus inuenitur, quòd est videre Deum Deorum in Sion, incomprehensibilem illam summæ Trinitatis gloriam cernere; inæstimabilem illam pulchritudinem clariſſimè contemplari; ineffabilemque illam dulcedinem perfectè gustare, vnde omnis pulchritudo, & dulcedo promanat. Et cum B.V.M. cum omnibus Angelorum, & omnium Sanctorum choris perpetuum consortio habere; omnesq; cœli ciues agnoscere, & singulis felicitate æterna gratulari. Ingemisce miselle, ac nefandiſſime spiritus, & sine vlla spe vlula de amissione tantorum bonorum, & charismatum, quæ dementia, & temeritate tua tàm miserabiliter perdidisti. O quàm delectabile est illis benedictis spiritibus, & Sanctis omnibus introire in potentias Domini, & videre illam Angelorum felicissimam societatem, & solemnitatem illius supernæ lætitiæ: superabundantes diuitias bonitatis Dei intueri. Ibi enim Sancti vident gloriæ decorem, Sanctorum splendorem, & regiæ potestatis honorem cognoscunt. Insuper Patris potentiam, & Filij sapientiam, ac Spiritus sancti benigniſſimam bonitatem, & clementiam

Ludouic. Blosius 31. canon. vitæ spiritualis.

Psal. 70.

&

& totius sanctissimæ Trinitatis notitiam cognoscere. O quàm beatissimum erit, Deum in seipso, ipsum in nobis, & nos in eo videre. Hæc enim erit summa felicitas nostra, quoniam intelligitur in suo puro esse sincerissima Deitas, comprehendetur incomprensibilis Trinitas, & Dei arcana patebunt. In cuius visione tota mens beatorum satiabitur; quia ibi indefessa iubilatio, æterna laus, perenne gaudium, & immensa felicitas illis aderit. Coniuro te ✠ iterum maledicte dæmon, per illum, qui dixit: Ego sum alpha, & omega, initium, & finis, qui sitienti promisit dare aquam de fonte vitæ gratis, qui seruos suos promisit glorificare in illa cælesti Hierusalem, vbi nulla tristitia, sed summa gloria erit, quando ipse absterget lacrymas ab oculis eorum; vbi mors non erit ampliùs, neque luctus, neque dolor erit vltra, quia prima abierunt, quia Dominus Deus faciet omnia noua, quando in illo cælesti tabernaculo, per gloriam habitabit cum hominibus, & ipsi populus eius erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus. Coniuro te, ✠ nefandissime dæmon, per illum montem magnum, & altum, super quem Angelus sustulit B. Ioannem, quando illi ostendit ciuitatem sanctam Hierusalem descendentem de cœlo, habentem claritatem Dei, qui est Christus; quia humanitas Saluatoris nostri de vtero virginali nata, super omnes exaltata est, mons (inquam) magnus est Christus, ò inique dæmon, qui sua magnitudine replet totum mundum vt Deus, qui per immensitatem suam vbiq; est. Sed quia altitudini Diuinitatis est vnita humanitas personaliter, non solùm mons magnus, sed etiam altus esse perhibetur. De isto ergo monte Ioanni ciuitas sancta Hierusalem ostenditur, quia in eo omnis ædificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino. Quia enim illa superna ciuitas ex visione, & æternæ pacis fruitione, ac sanctorum ciuium congregatione constituitur, ideò Hierusalem cælestis ciuitas ædificatur; quæ tamen in hac peregrinationis terra, dum flagellis peroutitur, & tribulationibus, cæduntur eius lapides, & quotidie quadrantur. Quæ primò ab

1. Cor. 13.

Apoc 21.

Bidem.

Hier. 21.

Ephes. 2.

Apoc 21.

Angelo vocatur sponsa, quando dicit: Sicut sponsam ornatam; deinde vocatur vxor Agni, quia dum hic Ecclesia peregrinatur in terris, desponsatur Christo per fidem, & dilectionem; sed cum traducta, & copulata fuerit Christo, vxor eius erit per eius amplexus fruitionem.

Exprobatio in Satanam.

O Miserrime, & iniquissime spiritus veh tibi creatura damnata, & omnibus spiritibus reprobatis, qui tot gaudia, vestra temeritate amisistis, & in illo terribili, tremendo, & formidabili iudicio ad infernale supplicium condemnandi estis, vbi sempiterna vndiq; tormenta vobis perpetuò infligentur; & vbi turbo diuinæ indignationis, & tempestas erumpens, super caput vestrum, & omnium iniquorum superuenient. Hier. 23. Tunc enim, ò iniquissime spiritus furor Domini non reuertetur, nec recedet a te, donec in te compleat cogitationes cordis sui, quando dabit vos dæmones, & omnes impios in opprobrium sempiternum, & ignominiam æternam. Illum igitur metue, ò bestia infernalis, ante cuius conspectum omnes Angeli flectunt genua, quem abyssus contremiscit, cœlum, & terram ac mare pauent, ad cuius imperium vniuersæ creaturæ Phil. 2. commouentur, & eius terrore concutiuntur. Contremisce (inquam) & tu caput omnium iniquorum, iudicem illum, qui metuendus tunc ibi, & omnibus tibi fauentibus apparebit, & rigorosissimè omnia tua nefanda opera discutiens, te horribiliter in stagnum ignis, & sulphuris, & in pœnis perpetuis condemnabit. O scelerate, & inique spiritus, qui tot mala operari non desinis, quid respondebis illi iustissimo iudici, quem horribiliter te id illo extremo iudicio, iraro, & horribili, indignatoque vultu inspicere, acerrimè increpari, & totaliter despicere, maximeq; vituperare, & æternaliter reprobare videbis? Existimas forsitan, ò misselle, Matth. 25. quòd tu effugies manum Dei grauissimam, quæ super te ventura est? Firmissimè tene, & nullatenus dubites; quia certissimè aduenier dies illa horribilis, & indignatione plena. O qualis, & quanta tunc erit confusio

tua

tua, coram vniuersitate Angelorum, & omnium creaturarum à summo iudice accusari, confundi, & de tuis iniquitatibus propalari. Quàm intolerabile, & extremum dedecus, & opprobrium tibi erit, quando omnia tua scelera, & peccata perenni, ac æternali igne infernali punientur? Qualis mœstitia? quæ desolatio? quam acerbissima desperatio? ineffabilisq; angustia, & pressura tibi, & omnibus iniquis erit, cùm te videris reprobari, & in infernum præcipitari, atque æterno incendio tradi? vbi nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat, & vbi acerrimè cruciaberis: qui locus verè tibi, & omnibus à Deo auersis, omnique malitia, obstinatis, vt vilissimus, sordidissimus, fœtidissimus, obscurissimus, ac solo aspectu horribilissimus debetur, vbi nulla requies inueniri potest, sed continuus dolor, sæua vexatio lacrymabilis, ac mæstissimus fletus, & vlulatus tuus, & omnium damnatorum audietur; super quos pluent nix, grādo, ignis, sulphur, & spiritus procellarum. Hæc, & alia, quæ nec cogitari, nedum enarrari possunt, erunt pars calicis tui, & omnium damnatorum, quibus fruiturus es in sæcula sæculorum. Amen. Iob. 10.

Hic interroga spiritum de exitu, & de impedimentis, quibus ibi detinetur, & illa remoue, & si adhuc spiritus non recesserit, fac profumigationes, vt supra deinde sequere forti animo, & audacter hoc modo.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, Rex regum, & Dominus dominantium, qui per vnigenitum filiū tuum Iesum Christum sacramentum baptismatis ad salutem humani generis instituere voluisti, & per lignum sanctæ Crucis, electos tuos tibi fideliter seruientes, de hoste antiquo, tua benignitate triumphare fecisti, qui etiam quotidie illos ad veræ pœnitentiæ fructus afferendos, tua gratia vocare non desinis; te humiliter rogo, vt interueniente eiusdem Filij tui passione, hunc famulum tuum N. à diabolica vexatione liberes, & liberatum, in tua gratia conserues. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Apoc. c. 22. CONiuro te, ✠ scelerate dæmon, per illum fluuium aquæ viuæ, qui procedit de sede Dei, & Agni, cuius aqua fluit nobis æternam benedictionem: per fontem enim baptismi, qui procedit de sede Dei, qui potest omnia creare, & dare sacramtis virtutem efficiendi, quod significant, & Agni, qui instituit Sacramentum Baptismi, Ecclesia Deo coniungitur, quia in Sanctis, in quibus principaliter Deus, sedet, hæc aqua Baptismi maximè reperitur. In medio igitur plateæ fontem baptismi esse ostendit Christus: quia in medio ibidem. Ecclesiæ à Deo, & à Christo constat, descendere. Coniuro te, ✠ spurcissime dæmon, per sacratissimum illud lignum vitæ, quod est ex vtraq; parte fluminis, afferentem fructus duodecim per singulos menses, quod est Crux Christi. Nullum enim est lignum, quod omni tempore fructificet, nisi Crux Christi, quam gestant fideles, qui irrigantur aqua Ecclesiastici fluminis, qui reddunt fructum omni tempore, & per totum annū, & non solùm omnibus mensibus, sed etiam omnibus diebus. Coniuro te, ✠ impijssime dæmon, per omnia ibidem. verba sacra, & Diuina mysteria, quæ ab Angelo reuelata fuerunt B. Ioanni, quæ, qui custodierit, beatus erit (inquit ipse.) Beatus est, qui custodit verba prophetiæ libri huius; quia sunt vera, & fidelissima, quia triplici testimonio probata sunt, & primò per Dominum inspirantem donum spirituum omnium Prophetarum. Coniuro te, scelerati ssime dæmon, per illum secundū testem, id est Angelum à Deo missum qui B. Ioanni hæc reuelauit. Omnia namque, quæ de Christo in carne venturo, passuro, resurrecturo, in lege figurata sunt, ministerio Angelorum Sanctis reuelata sunt. Et per tertium testimonium te coniuro, ✠ qui fuit beatissimus Ioannes, qui hęc omnia mysteria in spiritu vi- 1. Ioh. 21. dit, & audiuit, cuius testimonium quale sit, Ecclesia in eius Euangelio de ipso loquens, declarat, dicens: Hic est discipulus ille, qui testimonium perhibet de his, & scimus quia verum est testimonium eius. Coniuro te, ✠ nequissime spiritus, per illum, qui citò venturus est,

est, cuius merces cum ipso est, qui dat vnicuiq; iuxta opera sua, qui dicit, Beati, qui lauant stolas suas in sanguine Agni, vt sit potestas eorum in ligno vitæ, & per portas intrant ciuitatem, id est Christus, qui est principium per Diuinitatem, & finis per assumptam humanitatem. Est principium manens æternaliter cũ Patre, & finis natus temporaliter ex Matre. Beati qui lauant stolas suas in sanguine Agni, id est, qui corpora sua fonte Baptismatis purgant, quia illi intrabunt ciuitatem per portas, scilicet Ecclesiæ, quæ sunt Sacramenta, quibus datur nobis vita æterna, mediãtibus bonis operibus per gratiam Christi factis, qui dicit: Ego Iesus misi Angelũ meum, id est Ioannem, testificari hæc Ecclesijs, vt omnes sciant, hæc vera esse. Coniuro te, ✠ pessime dæmon, per illam vocationem, qua vnumquemq; Spiritus sanctus, & Ecclesia ad supernam patriam vocant, dicentes: Veni, veni ad cælestè conuiuium, ad cenam Agni; Ad quam accedentem, oportet habere ornamenta suæ salutis, quæ sunt fides, & opera veri Christiani, vt dignè possit effici particeps illius cælestis fruitionis, quam Deus præparauit diligentibus se: quam tu, nefandissime spiritus, tua peruersa superbia, & scelerata voluntate perdidisti, quando vt rebellis, & ingratissimus recessisti ab illa Diuina, & cęlesti contemplatione Dei omnipotentis, & à consortio Sanctorum Angelorum, & cęlestium ciuiũ. Per hæc, & omnia alia, quibus tu maledicte, ac nefandissime spiritus, in virtute Dei adiurari, cogi, constringi, ligari, fugari, torqueri, damnari, arctari, & cruciari potes, & ad pœnas infernales, ac tormenta mitti te constringo, vt omni mora postposita, sine vlla rebellione, & contradictione aliqua festinanter ab hac creatura Dei N. sine læsione, nocumento, & terrore aliquo ipsius, & omnium astantium exeas, & recedas, fractis omnibus vinculis, & ligaminibus, cuiuscumque conditionis, & potentiæ existant, quibus tu iniquissime spiritus hìc teneris, & vadas ad sedes infernales, vel ad loca tibi à Christo deputata, nullatenus ad eam rediturus. Quòd si more tuo bestialissimo mandatis, & præceptis meis tibi in virtute Dei omnipotenti factis obedire contem-

Apoc. c. 22.

ibidem.

Ex Flagellã dæmo.

tem-

tempseris,per omnia supradicta verba,& adiurationes: contra vos coniuro Luciferum,& omnes spiritus infernales, quatenus per virtutem sanctissimi nominis Dei Tetragrammaton , & per passionem Domini nostri Iesu Christi,contra te,& omnes tibi fauentes,omni sua ira,& indignatione,ac furore irruant,& insurgant,& te ad infernum ducant , & in locum duriorem te precipitent,& ligenti ibi omnibus pœnis,& cruciatibus,durius, & acrius solito cruciandum;quia tantis,& tam sacratissimis nominibus,& mysterijs Dei rebellis fuisti. Et maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti , & ira,ac indignatio B.Virginis Mariæ , & omnium Angelorum, & Sanctorum totius Curiæ cælestis veniant,& festinanter descendant super te , spiritus ingratissime,& omnes tibi fauentes , & ego, vt minister Christi (licet immeritus) tibi præcipio proditor,& iniquissime spiritus,vt exiens ab hac creatura Dei N.ipsam sanam,& liberam nobis dimittas.Per eum qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & te maledicte dęmon, & sæculum per ignem . Amen .

DEPRECATIO DAVIDICA.

DOmine Deus omnipotens,qui maxima virtute,& potentia tua,rebelles Angelos inimicos tuos contra te superbientes è cęlo expellens,ad infernum deputasti,per eamdem potentiam,& virtutem tuam,tibi supplico, vt expellere digneris hos dæmones ab hac creatura tua N.quam sanguine fili tui redimere dignatus es Expelle igitur illos in virtute tua ; & tamquam vas figuli confringe eos . Exurge Domine, & salua hunc famulum tuum N. & percute omnes aduersantes illi sine causa.Odisti omnes,qui operantur iniquitatem ; perdes omnes,qui loquuntur mendacium . Quoniam non est in ore eorum veritas,cor eorum vanum est . Sepulchrũ patens est guttur eorum,linguis suis dolose agebant;iudica illos Deus . Decidant à cogitationibus tuis, secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritauerunt te Domine . Erubescant igitur, Domine Deus meus , vehenter omnes inimici tui isti. Auertantur retrorsum, & erubescant valdè velociter.

Apoc.c.12.

Psal.5.

Exurge

Exurge Domine Deus meus & exultetur manus tua: & ne obliuiscaris vocem meam. Iustum adiutorium meum à te: qui saluos facis sperantes in te, Domine. Conuertantur ij dæmones in infernum; & omnes, qui obliuiscuntur te. Quorum os maledictione, & amaritudine plenum est, & dolo; sub lingua eorum labor, & dolor. Quia dilexerunt, iniquitatem, & oderunt propriã salutem; ideò emitte super illos ignem, sulphur, & spiritus procellarum, quæ est pars Calicis eorum. Disperde Domine vniuersa labia eorum dolosa; & linguam magniloquam. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus suis, non est qui faciat bonum: Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt; veloces pedes eorum ad perdendas animas: Non est timor tuus ante oculos eorum; ideò viam pacis non cognouerunt. Dominum non inuocauerunt; illic trepidauerunt timore, vbi non erat timor. Exurge Domine, præueni eum, & supplanta eum: eripe hanc creaturam tuam ab impio. Emitte sagittas tuas, & dissipabis eos: fulgura multiplica, & conturbabis eos. Persequere inimicos tuos sistos, & cõprehende eos; & non conuertantur, donec deficiant. Confringe eos, nec poterunt stare: cadent subtus pedes meos. Exurge Domine, & supplanta insurgentes in seruos tuos: & disperge odientes te, Domine. Comminue eos, vt puluerem ante faciem venit, vt lutum platearum dele eos. Dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt; & disperdat eos à filijs hominum. Pone eos, vt clibanum ignis in tempore vultus tui, Domine, & in ira tua conturbabis eos, & deuorabit eos ignis. Confundantur isti dæmones iniqua agentes: superuacue. Dextera tua Domine fecit virtutum: dexteram tuam erige aduersus hos inimicos tuos facientes iniquitatem. Erubescant igitur inimici tui isti, & deducantur in infernum: muta fiant labia dolosa. Proijce eos à facie oculorũ tuorum: retribue abundanter facientibus superbiam. Iudica Domine nocentes me: expugna impugnantes me. Apprehende arma, & scutum: & exurge in adiutorium mihi. Effunde framea, & conclude aduersus hos dæmones; qui persequuntur hanc creaturam tuam N. erue eam

Psal. 6.

ibidem,

Psal. 17.

Psal. 34.

pro-

protector meus Domine. Confundantur, & reuereãtur quærentes animam eius: auertantur retrorsum, & confundantur cogitantes illam mala. Fiãt tamquam puluis ante faciem venti: & Angeli tui coarctent illos. Fiant vię illorum tenebræ, & lubricum: & Angeli tui persequantur illos. Veniat illis laqueus, quem ignorant, & captio, quam absconderunt: & cadant in idipsum. Et tu Domine exurge in adiutorium meum: & dissipa eos protector meus Domine. Exurge, & intende iudicio meo: Deus meus, & Dominus meus, in causam meam. Non dicant in corde suo, euge, euge, animæ suæ: nec dicant deuorabimus eum: Induantur confusione, & pudore, qui quærunt mala huic creaturæ tuæ. Euagina gladium & tende super eos arcum iræ tuæ, trucidabis eos, quia tunc conterentur, & confundentur in tempore malo; quemadmodum fumus deficient, & damnabis eos, cum iudicaueris illos. Exurge, ergo, quare obdormis Domine: Exurge, & ne repellas preces nostras in finem. Exurge Domine, adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum. Quia isti dæmones sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos. Auxilium eorum veterascet in inferno à gloria eorum. Ignis in conspectu eorum ear. descet: & in circuitu eorum tempestas valida. Nolite igitur miserrimi dæmones gloriari in malignantibus; qui potentes estis in iniquitate. Dilexistis malitiam super benignitatem: iniquitatem magis, quàm loqui æquitatem. Propterea Deus destruet vos in finem, euellet, & emigrabit vos de hoc tabernaculo suo: & radicem vestram de terra viuentium. Præcipita Domine Deus, & diuide linguas eorum; veniat mors super illos, & descendant in infernum viuentes. Exurge Domine, & contere eorum dentes in ore ipsorum, vt ad nihilum deueniant. Absorbe eos in ira tua Domine: Exurge Deus Israel, & dispergе illos, & depone eos protector noster Domine. Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius: & fugiant, qui oderunt eum à facie eius. Sicut deficit fumus, deficiant, sicut fluit cera à facie ignis sic pereant peccatores à facie Dei. Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in

Psal. 34

Psal. 143.

Psal. 51

Psal. 67.

de-

delictis suis. Obscurentur oculi eorum, ne videant: & dorsum eorum semper incurua. Effunde super eos iram tuam, & furor iræ tuę comprehendat eos. Fiat habitatio eorum deserta: & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet. Quoniam quem tu percussisti persecuti sunt, & super dolorem vlnerum eius addiderunt. Appone iniquitatem super iniquitatem eorum, & non intrent in iustitiam tuam. Deleantur de libro viuentium, & cum iustis non scribantur. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandū me festina. Confundantur, & reuereantur, qui quærunt animam istius famuli tui N. Auertantur retrorsum, qui volunt illa mala. Auertantur statim, & erubescant, qui dicunt illi, Euge, euge. Confūdantur, & deficiant vexantes animam eius: operiantur confusione, & pudore, qui quærunt illa mala. Facti sunt in desolationē, subitò defecerunt; perierunt propter iniquitatem suam. Velut somnium surgētium, Domine, in ciuitatem tua, imaginem ipsorum ad nihilum rediges. Quanta malignatus est inimicus iste in Sanctis tuis, incendit igne suæ malitiæ Sanctuarium tuum, polluit in terra Tabernaculū nominis tui. Vt quid Domine auertis manum tuam, & dexterā tuam Deus meus; qui contribulasti capita draconū in aquis? Respice ergo in testamentum tuū & animā istius pauperis tui ne obliuiscaris in finem. Tu terribilis es, & quis resistet tibi: ex tunc ira tua. Tentauerūt te Deus in cordibus suis, & malè locuti sunt de te, ideò ira tua descendit super eos. Effunde iram tuam in istos dæmones, qui te cognoscere nolunt, & in regnū eorum, quia nomen tuum non inuocauerūt. Excita potētiam tuā, & veni: vt salues hunc famulum tuū. Deus virtutum conuertere, respice de cœlo, & vide, & visita vineam istam & perfice eam, quam plantauit dextera tua. Exurge Deus meus, quoniam qui te oderunt, extulerunt caput, & super hanc creaturam tuam malignati sunt. Omnes principes eorum dixerunt, hæreditate possideamus Sanctuariū Dei. Fac illos sicut Madian, & Sisaræ: sicut Iabin in torrente Cisson. Pone principes eorum sicut Oreb, & Zeb, & Zebee, & Salmana. Deus meus pone illos vt rotam; & sicut stipulam ante

Psal. 68.

Psal. 70.

Psal. 75.

Psal. 82.

fa-

faciem venti. Sicut ignis, qui comburit siluam, & sicut flamma comburens montes; ita persequeris illos in tem-
Psal. 82 pestate tua, & in ira tua conturbabis eos. Erubescant, & conturbentur in sæculum sæculi, & confundantur, & pereant. Respice in me, & saluum fac filium ancillæ tuę, fac mecum signum in bonum, vt videant, qui te oderunt, & confundantur: quoniam tu Domine adiuuisti me, & consolatus es me. Disperge eos in furore tuo, & conturba eos; quia non posuerunt te in conspectu tuo. Super aspidem, & basiliscum ambulabis: & conculcabis, leonem, & draconem. Disperge omnes, qui operantur iniquitatem: & redde illis iniquitatem ipsorum. Con-
Psal. 101 fundantur omnes, qui adorant sculptilia; & qui gloriãtur in simulachris suis. Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes sicut vestimentum veterascent. Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient. Deficiant peccatores, & iniqui, ita vt non sint: vt omnes benedicant te Domine. Contriuisti Domine portas æreas; & vectes ferreos confregisti. Da nobis Domine auxilium tuum, & in te faciemus virtutem. Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapientia eorum deuorata est.
Psal. 142. Cùm iudicantur, exeant condemnati, & desiderium eorum fiat inane. Fiant dies eorum pauci: & eijciantur de habitatione ista. Non sit illis adiutor; & nomina eorum deleantur de libro viuentium. Quoniam dilexerũt maledictionem, & veniet eis: noluerunt benedictionem & elongata est ab eis. Qui insurgunt in hunc famulum tuum N. iniustè, confundantur; vt ipse de liberatione sua lætetur. Et quia iniustè iniquitatem fecerunt in illum; ideò lætabitur, quando facies de suis persequentibus iudicium. Surge Domine, & eripe hunc famulum tuum ab iniquis dæmonibus; libera eum è manibus eorum. Dispersde omnes inimicos eius; qui tribulant anima
Psal. 108. suam. Domine inclina cœlos tuos, & descende: tange dæmones istos, & dissipabis eos. Fulgura coruscationẽ, & dissipabis eos; & mitte sagittas tuas, & conturbabis eos: Exibunt spiritus isti, & reuertentur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum. Abyssi

ope-

operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis. Dextera tua Domine percussit inimicos, & in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos. Mitte Domine iram tuam, quæ deuoret eos sicut stipulam, submerge eos, quasi plumbum in aquis vehementibus. Irruant super eos formido: & pauor in magnitudine brachij tui. Fiant immobiles quasi lapis; vt liberetur seruus tuus iste, quem possedisti. Egrediantur dæmones isti ante pedes meos; & corruant in terram in furore tuo Domine. Quia tu, occidis, tu viuere facis, percutis, & sanas: & non est, qui de manu tua possit eruere. Qui reddis vltionem hostibus tuis; & qui te oderunt, retribuis. Inebria sagittas tuas sanguine, & gladius tuus deuorabit hos dæmones. Et sicut tu Deus meus es ille potentissimus, qui fecit potentiam in brachio suo: dispersit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede: & exaltauit humiles. Sic Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus libera hunc famulum tuum N. ab hac diabolica vexatione, per passionem, & mortem Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Exo. c. 15.

Deut 32.

Luc. c. 1.

Coniuratio.

ITerum coniuro te, ✠ nefandissime spiritus, per illã æternam beatitudinem Dei omnipotentis, qui est fons sapientiæ, lumen indeficiens; & inextinguibile, in quo omnis mens satiabitur, & iucundabitur, in quo fruemur illa Diuina essentia, quæ est præmium beatorum, & diadema decoris eorum, lætitia sempiterna, quę exuperat omnem sensum. Ibi in lumine Dei videbimus lumen, & quale lumen? lumen immensum, lumen incorporeum, incorruptibile, incomprehensibile, lumen indeficiens, inextinguibile, lumen Diuinum, quod illuminat oculos Angelorum, quod lætificat iuuentutem Sanctorum, ibi videbimus Deum sicut est; quia videbimus gloriam, & faciem Dei viui, cognoscemus Patris potentiam, Filij sapientiam, & Spiritus sancti clementiam, ac summæ ipsius sanctissimæ Trinitatis vnam, & in-

Aug. in 1. Solil. c. 37.

indiuiduam essentiam. Ibi habebimus Deum omnipotentem, qui est summum bonum, gaudium Angelorum, atq; omnium Sanctorum, præmium vitæ æternæ, gloria spirituum, corona decoris, brauium felicitatis, requies opulenta, pulchritudo pacis, intimum, & çternum gaudium, vita beata, plenitudo beatitudinis, gaudium æternitatis, & pax Dei æterna. Ibi erit tota glorificatio nostra quia videbimus faciem Dei nostri, qui fecit cœlum, & terram, qui creauit nos, qui saluabit, & glorificabit nos, quem videndo cognoscemus, amabimus, diligemus, & possidebimus Deum viuum, & verum, Patrem omnipotentem, inuisibilem, & incomprehensibilem, Filium que eius vnigenitum, & coçternum, & consubstantialem, Dominum nostrum Iesum Christum, quem pro nostra salute Pater misit in mundum & Spiritum sanctum paraclytum à Patre, Filioque procedentem, vnum Deum in essentia, & trinum in personis, quem omnes Sancti, & electi Dei indefessis vocibus laudant, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Per hæc, & omnia alia, quibus tu, maledicte spiritus, potes adiurari, cogi, constringi, ligari, fugari, arctari, cruciari, expelli, & ad pœnas inferni mitti, te constringo, vt amoto omni impedimento, & omni mora postposita, exeas ab hac creatura Dei N. cum omnibus socijs, & maleficijs tuis, & vadas ad sedes infernales: vel ad loca tibi à Christo deputata, ad eum numquam rediturus. In nomine Pa✠tris, & Filij, & Spiritus ✠ sancti. Amen.

Gen. 1.

Apoc. 4.

Explicit Exorcismus quintus.

EXOR-

EXORCISMVS VI.

POTENTISSIMVS,

MIRABILISQVE EFFICACIAE

Ad expellendas omnes facturas, maleficia, præstigia, ligaturas, & opus nefarium diaboli de oppressis corporibus humanis.

Exorcista cupiens cum Dei adiutorio maleficiatos, & facturatos à dæmonibus, & maleficijs curare, prius debet perquirere omnia instrumenta maleficialia, omni diligentia, qua poterit, & inuenta, igne benedicto illa comburere. Posteà indutus stola, & cotta, pergens ad Ecclesiam vnà cum infirmo, & stans ante altare, posita manu super caput maleficiati, & illum signo crucis munies, voce intelligibili, maxima cũ deuotione dicat.

In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

EXtinguatur in te N. omnis virtus diaboli per impositionem manuum mearum, immò per inuocationem omnium Sanctorum Archangelorum, Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atq; Virginum, & omnium simul Sanctorum. Amen.

Deinde ad inuocandum diuinum auxilium dicat.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo. Oremus.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui es Deus magnus,
Psal.23. potentissimus, fortis, & admirabilis, qui lucem habitas inaccessibilem, qui vniuersa, quæ ex nihilo cõdidisti, mirabiliter regis, & gubernas. Deus cui propriũ est misereri semper, & parcere, te suppliciter deprecamur, ac petimus, vt misericordiam tuam pijssimam super hanc creaturam tuam N. ostendere digneris, & libera eam ab omnibus maleficijs, & incantationibus sibi arte diabolica factis, cuiuscumq; virtutis, & potentiæ existant. Domine Iesu Christe, qui es Verbum, sapientia, & vnicus filius altissimi Patris, per pietatem, & misericordiam illam, qua in hunc mundum venisti, vt dis-
Ioan.c 1. solueres opera diaboli, te humiliter exoramus, vt dissoluere, & ad nihilum redigere digneris omnia vincula, incantationes, fascinationes, præstigia, ligaturas, signaturas, & facturas, arte diabolica factas huic famulo tuo N. cuiuscumq; cõditionis, virtutis, & potentiæ existant, itaut confringantur, & statim deficiant, sicut deficit fumus, & sicut fluit cera à facie ignis, & amoueantur à quocumq; loco, per virtutem sanctissimi nominis tui. Custodi quæsumus Domine, hunc famulum tuum
Psal. 67. N. ab omni vinculo diabolico, necnon & malignis spiritibus, & sicut liberasti Adam, & genus humanum de faucibus inferni, & de æterna damnatione, ita tua pietate, & misericordia illum liberare digneris à maleficiorum ligaminibus. Et tu Deus Pater omnipotens pone manum tuam dexteram plenam larga benedictione super illum, & reple eum æternis benedictionibus. Et sicut tu es Deus omnipotens, cuius voluntati nemo
Hest. 13. potest resistere, ita Domine non permittas aliquem contradicere suis maleficijs huic famulo tuo N. à quohodie, & semper omnes insidiæ, omnes virtutes diaboli, & ministrorum eius elongentur, & ab eo expellantur. Act. 12. Et sicut dignatus es soluere vincula B. Petri Apostoli per manus S. Angeli tui, ita tua misericordia dissoluere digneris omnes facturas, & maleficia facta, vel quæ fient huic famulo tuo N. itaut non habeant pote-

sta-

statem super eum. Resolue ergo Domine Deus omnes incantationes, facturas, & omnia maleficia Satanæ, & ministrorum eius, quæ per inuocationes, & virtutes diaboli facta fuerunt, aut fient huic creaturæ tuæ N. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen. Matt. 25.

Hic Exorcista aspergat ægrotum aqua benedicta, postea incipiat dæmones, & maleficia adiurare hoc modo.

Coniuratio.

CONiuro vos † dæmones infernales, spiritus maligni qui fertis malum cõtra hanc creaturam Dei N. & qui fabricastis, vel conseruastis maleficium contra ipsam fabricatum, & factum per Deum Patrem omnipotentem, † Filiumque eius vnicum Dominum nostrum † Iesum Christum, & per Spiritum ✠ sanctum paraclitum ab vtroque procedentem, & vobis præcipio, quæ noxia, & nociua estis huic famulo Dei N. vbicumque sitis, siue sitis maleficia, vel veneficia, seu præstigia, aut incantationes, fascinationes, signaturæ, facturæ, ligaturæ, & omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius, siue iam facta, siue quæ fient agnita, vel incognita per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, & per sacratissimum, tremendum, honorandum, & glorificandum nomen Dei Adonay, vt non noceatis huic famulo Dei N. neq; illi appropinqueris, nec ad omnia, quæ ad illum pertinent, sed recedite ab eo, & ab omnibus rebus eius, & destruamini à potentissima manu Dei, vt ad nihilum statim deueniatis, & deficiatis ab eo, sicut deficit fumus, & sicut fluit cera à facie ignis, vt remoto omni impedimento Satanæ, & ministrorum eius, omni mora postposita, realiter, & effectualiter, sine fraude, dolo, & fallacia, vos dæmones destruatis omnia maleficia, incantationes, fascinationes, ligaturas, signaturas, facturas, & omne opus nefarium diaboli, arte diabolica factum, & per nomẽ Dei viui, & per virtutem eius, Ex Synod. Nicæno. Iudith. 16. Psal 67.

qui est Alpha, & Omega, principium, & finis, carens
Apoc.c.1. principio, & fine, qui ambulat super pennas vētorum, qui omnia ex nihilo sua omnipotenti virtute creauit, à quo omnes Sancti, & electi Dei beatificantur in maiestate Diuinæ essentiæ eius, ante cuius faciem ignis præcedet, & inflammabit vos inimicos suos. Coniuro
Psal.69. vos † dæmones rebelles Dei omnipotentis, & abominabiles spiritus, inimici triumphatoris Iesu Christi Nazareni, spiritus nefandissimi, & prædones infernales, spiritus inuidi, & spiritus damnati, & reprobati, inimici humani generis, qui non cessatis hanc creaturam Dei N. lædere, & vestris maleficijs vexare, per potentiam illius, qui vos in tanta dignitate creauit, qui vobis inexcogitabilem felicitatem parauit; qui vos superbientes mox cum complicibus vestris eliminauit,
Isaiæ 14. qui vos à consortio bonorum spiritualium ad sedes tartareas damnnando exterminauit, qui vos ibi igne, & sulphure cruciandos ligauit, qui de intemerata Virgine Maria, sumpta carne passibili, pedibus supra mare
Matt.23. ambulauit, qui Petro sub aquas labenti, dexteram porrexit, qui cæco nato oculos aperuit, qui Lazarum de monumento suscitauit, qui Mariam Magdalenam à malignis spiritibus, & omnibus peccatis, tum potenter, tum misericorditer absoluit, & liberauit, qui suis discipulis per orbis spatia diffusis, te deiecit, & fugauit; qui in die nouissimo te cum tuis complicibus in lacum ignis, & sulphuris, in tenebras perpetuas relega-
Lucæ 9. bit, per ipsum, inquam, vos coniuro, ac potentissimè vobis præcipio, per virtutem omnium coniurationum, alligationum, & vinculorum, quibus in nomine Domini nostri Iesu Christi coniurari, constringi, ligari, fugari, cruciari, torqueri, & coarctari, vel ad pœnas aliquas damnari potestis, vt protinus destruatis, & ad nihilum redigatis omnia maleficia, incātationes, fascinationes, facturas, ligaturas, signaturas, & omnia ope-
Ex orat. S. Cypriani. ra diaboli, & ministrorum eius. Coniuro † vos dæmones, qui fabricastis, conseruatis, & assistitis prædictis maleficijs, & incantationibus huic creaturæ Dei N. factis, siue illæ sint fabricatæ in igne, aqua, aere, vel

ter-

terra, siue ex aliqua imagine fabricata, ex quacumque materia sint, siue maleficium sit factũ in auro, argento, ære, plumbo, vel ligno, siue aliquo filato ex lana, lino, vel bombyce, vel ex plumis animalium contextum, siue illud sit factũ ex ossibus hominis mortui, vel animalium quadrupedum, volatilium, piscium, vel serpẽtium, vel ex omnibus sementibus, & fructibus terræ, & arborum, vel ramis; siue illud sit fabricatum ex carta virginea, vel papirea, vel in ligno, aut in aliquibus herbis, vel lapidibus, aut in piscibus maris, fluminum, vel paludum, siue illud sit in aliquo Christianorum, seu Hebræorum, vel Paganorum, seu aliorum infidelium, aut sit in agro, vel vinea, siue in montibus, vallibus, vel in fontibus, vel extra, & in quacumque parte mundi, siue in Oriente, Occidente, Meridie, vel Septentrione, aut sit in vestibus, cincturis, & omnibus indumentis huius famuli Dei N. aut sit in domo, camera, & lecto eius, aut supra lectum, vel sub lecto, siue sit in parietibus, angulis, vel officinis, aut in rebus domus eius, aut in arbore, fouea, vel puteo, siue sit in profundo, siue in abysso, vel in silua, seu in antris, vel speluncis solitarijs, & si est in deserto loco, vel in flumine aliquo, siue sit in aquis marium, fontium, fluminum, & paludum, vel in quacumque statua aurea, argentea, ærea, plumbea, cerea, vel lignea, aut lutea, vel ex quacumque alia materia fabricata, siue tale maleficium sit factum in annulo, siue sit in iuncturis membrorum huius famuli Dei N. siue sit datum illi in cibo, vel potu à quocumq; malefico, vel malefica, siue sit positum in fundamentis domus eius, vel sub limine ostij, aut in ingressu domus eius, & in quibuscumque locis, in quibus ipse habitat, & quiescit, siue illud sit positum in puteo, fouea, vel sterquilinio, aut via, vel semita in horto, vel conducto, aut sit in igne, aere, aqua, & terra, vel vento, aut in quocumque loco nobis noto, vel ignoto, per nomen magnum Dei Adonay, & per virtutem eius vobis præcipio, vt non habeatis potestatem conseruandi illud, sed virtute passionis Domini nostri Iesu Christi,, illa ad nihilum redigatis, ac si facta non fuissent, & per il-

Ex eadem oratione.

Ex eadem.

Iudith. 6.

protector meus Domine. Confundantur, & reuereãtur quærentes animam eius: auertantur retrorsum, & confundantur cogitantes illam mala. Fiãt tamquam puluis ante faciem venti: & Angeli tui coarctent illos. Fiant vię illorum tenebræ, & lubricum: & Angeli tui persequantur illos. Veniat illis laqueus, quem ignorant, & captio, quam absconderunt: & cadant in idipsum. Et tu Domine exurge in adiutorium meum: & dissipa eos protector meus Domine. Exurge, & intende iudicio meo: Deus meus, & Dominus meus, in causam meam. Non dicant in corde suo, euge, euge, animæ suæ: nec dicant deuorabimus eum: Induantur confusione, & pudore, qui quærunt mala huic creaturæ tuæ. Euagina gladium & tende super eos arcum iræ tuæ, trucidabis eos, quia tunc conterentur, & confundentur in tempore malo; quemadmodum fumus deficient, & damnabis eos, cum iudicaueris illos. Exurge, ergo, quare obdormis Domine: Exurge, & ne repellas preces nostras in finem. Exurge Domine, adiuua nos, & redime nos propter nomen tuum. Quia isti dæmones sicut oues in inferno positi sunt: mors depascet eos. Auxilium eorum veterascet in inferno à gloria eorum. Ignis in conspectu eorum ear. descet: & in circuitu eorum tempestas valida. Nolite igitur miserrimi dæmones gloriari in malignantibus; qui potentes estis in iniquitate. Dilexistis malitiam super benignitatem: iniquitatem magis, quàm loqui æquitatem. Propterea Deus destruet vos in finem, euellet, & emigrabit vos de hoc tabernaculo suo: & radicem vestram de terra viuentium. Præcipita Domine Deus, & diuide linguas eorum; veniat mors super illos, & descendant in infernum viuentes. Exurge Domine, & contere eorum dentes in ore ipsorum, vt ad nihilum deueniant. Absorbe eos in ira tua Domine: Exurge Deus Israel, & dispergе illos, & depone eos protector noster Domine. Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius: & fugiant, qui oderunt eum à facie eius. Sicut deficit fumus, deficiant, sicut fluit cera à facie ignis sic pereant peccatores à facie Dei. Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum: verticem capilli perambulantium in

Psal. 34

Psal. 143.

Psal. 51

Psal. 67.

de-

delictis ſuis. Obſcurentur oculi eorum, ne videant: & dorſum eorum ſemper incurua. Effunde ſuper eos iram tuam, & furor iræ tuę comprehendat eos. Fiat habitatio eorum deſerta: & in tabernaculis eorum non ſit qui inhabitet. Quoniam quem tu percuſſiſti perſecuti ſunt, & ſuper dolorem vlnerum eius addiderunt. Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eorum, & non intrent in iuſtitiam tuam. Deleantur de libro viuentium, & cum iuſtis non ſcribantur. Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandū me feſtina. Confundantur, & reuereantur, qui quærunt animam iſtius famuli tui N. Auertantur retrorſum, qui volunt illa mala. Auertantur ſtatim, & erubeſcant, qui dicunt illi, Euge, euge. Confūdantur, & deficiant vexantes animam eius: operiantur confuſione, & pudore, qui quærunt illa mala. Facti ſunt in deſolationē, ſubitò defecerunt; perierunt propter iniquitatem ſuam. Velut ſomnium ſurgētium, Domine, in ciuitatem tua, imaginem ipſorum ad nihilum rediges. Quanta malignatus eſt inimicus iſte in Sanctis tuis, incendit igne ſuæ malitiæ Sanctuarium tuum, polluit in terra Tabernaculū nominis tui. Vt quid Domine auertis manum tuam, & dexterā tuam Deus meus; qui contribulaſti capita draconū in aquis? Reſpice ergo in teſtamentum tuū. & animā iſtius pauperis tui ne obliuiſcaris in finem. Tu terribilis es, & quis reſiſtet tibi: ex tunc ira tua. Tentauerūt te Deus in cordibus ſuis, & malè locuti ſunt de te, ideò ira tua deſcendit ſuper eos. Effunde iram tuam in iſtos dæmones, qui te cognoſcere nolunt, & in regnū eorum, quia nomen tuum non inuocauerūt. Excita potētiam tuā, & veni: vt ſalues hunc famulum tuū. Deus virtutum conuertere, reſpice de cœlo; & vide, & viſita vineam iſtam & perfice eam, quam plantauit dextera tua. Exurge Deus meus, quoniam qui te oderunt, extulerunt caput, & ſuper hanc creaturam tuam malignati ſunt. Omnes principes eorum dixerunt, hæreditate poſſideamus Sanctuariū Dei. Fac illos ſicut Madian, & Siſaræ: ſicut Iabin in torrente Ciſſon. Pone principes eorum ſicut Oreb, & Zeb, & Zebee, & Salmana. Deus meus pone illos vt rotam; & ſicut ſtipulam ante

Pſal. 68.

Pſal. 70.

Pſal. 73.

Pſal. 82.

fa-

faciem venti. Sicut ignis,qui comburit siluam,& sicut flamma comburens montes;ita persequeris illos in tem.
Psal.82 pestate tua,& in ira tua conturbabis eos. Erubescant,& conturbentur in sæculum sæculi, & confundantur, & pereant. Respice in me,& saluum fac filium ancillæ tuę, fac mecum signum in bonum, vt videant, qui te oderunt, & confundantur: quoniam tu Domine adiuuisti me,& consolatus es me. Disperge eos in furore tuo, & conturba eos; quia non posuerunt te in conspectu tuo. Super aspidem,& basiliscum ambulabis:& conculcabis, leonem,& draconem. Disperge omnes, qui operantur iniquitatem: & redde illis iniquitatem ipsorum. Con-
Psal.101 fundantur omnes,qui adorant sculptilia; & qui gloriãtur in simulachris suis. Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes sicut vestimentum veterascent. Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es,& anni tui non deficient. Deficiant peccatores, & iniqui, ita vt non sint: vt omnes benedicant te Domine. Contriuisti Domine portas æreas; & vectes ferreos confregisti. Da nobis Domine auxilium tuum, & in te faciemus virtutem. Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius: & omnis sapientia eorum deuorata est.
Psal.142. Cùm iudicantur, exeant condemnati, & desiderium eorum fiat inane. Fiant dies eorum pauci:& eijciantur de habitatione ista. Non sit illis adiutor; & nomina eorum deleantur de libro viuentium. Quoniam dilexerũt maledictionem,& veniet eis:noluerunt benedictionem & elongata est ab eis. Qui insurgunt in hunc famulum tuum N. iniustè, confundantur; vt ipse de liberatione sua lætetur. Et quia iniustè iniquitatem fecerunt in illum; ideò lætabitur, quando facies de suis persequentibus iudicium. Surge Domine,& eripe hunc famulum tuum ab iniquis dæmonibus;libera eum è manibus eorum. Disperde omnes inimicos eius;qui tribulant animam
Psal.108. suam. Domine inclina cœlos tuos,& descende: tange dæmones istos,& dissipabis eos. Fulgura coruscationẽ, & dissipabis eos; & mitte sagittas tuas, & conturbabis eos: Exibunt spiritus isti,& reuertentur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum. Abyssi

ope-

operuerunt eos, descenderunt in profundum quasi lapis. Dextera tua Domine percussit inimicos,& in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos. Mitte Exo.c.15.
Domine iram tuam, quæ deuoret eos sicut stipulam, submerge eos, quasi plumbum in aquis vehementibus. Irruant super eos formido : & pauor in magnitudine brachij tui. Fiant immobiles quasi lapis; vt liberetur se- Deut 32.
ruus tuus iste, quem possedisti. Egrediantur dæmones isti ante pedes meos ; & corruant in terram in furore tuo Domine. Quia tu, occidis, tu viuere facis, percutis, & sanas: & non est, qui de manu tua possit eruere. Qui reddis vltionem hostibus tuis; & qui te oderunt, retribuis. Inebria sagittas tuas sanguine, & gladius tuus deuorabit hos dæmones. Et sicut tu Deus meus es ille potentissimus, qui fecit potentiam in brachio suo : dis- Luc.c.1.
persit superbos mente cordis sui. Deposuit potentes de sede: & exaltauit humiles. Sic Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus libera hunc famulum tuum N. ab hac diabolica vexatione, per passionem, & mortem Domini nostri Iesu Christi, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Coniuratio.

ITerum coniuro te, ✠ nefandissime spiritus, per illã æternam beatitudinem Dei omnipotentis, qui est fons sapientiæ, lumen indeficiens; & inextinguibile, in Aug. in 11. Solil. c. 37.
quo omnis mens satiabitur, & iucundabitur, in quo fruemur illa Diuina essentia, quæ est præmium beatorum, & diadema decoris eorum, lætitia sempiterna, quę exuperat omnem sensum Ibi in lumine Dei videbimus lumen, & quale lumen? lumen immensum, lumen incorporeum, incorruptibile, incomprehensibile, lumen indeficiens, inextinguibile, lumen Diuinum, quod illuminat oculos Angelorum, quod lætificat iuuentutem Sanctorum, ibi videbimus Deum sicut est; quia videbimus gloriam, & faciem Dei viui, cognoscemus Patris potentiam, Filij sapientiam, & Spiritus sancti clementiam, ac summæ ipsius sanctissimæ Trinitatis vnam, &

in-

indiuiduam essentiam. Ibi habebimus Deum omnipotentem, qui est summum bonum, gaudium Angelorum, atq; omnium Sanctorum, præmium vitæ æternæ, gloria spirituum, corona decoris, brauium felicitatis, requies opulenta, pulchritudo pacis, intimum, & æternum gaudium, vita beata, plenitudo beatitudinis, gaudium æternitatis, & pax Dei æterna. Ibi erit tota glorificatio nostra quia videbimus faciem Dei nostri, qui fecit cœlum, & terram, qui creauit nos, qui saluabit, & glorificabit nos, quem videndo cognoscemus, amabimus, diligemus, & possidebimus Deum viuum, & verum, Patrem omnipotentem, inuisibilem, & incomprehensibilem, Filium que eius vnigenitum, & coæternum, & consubstantialem, Dominum nostrum Iesum Christum, quem pro nostra salute Pater misit in mundum & Spiritum sanctum paraclytum à Patre, Filioque procedentem, vnum Deum in essentia, & trinum in personis, quem omnes Sancti, & electi Dei indefessis vocibus laudant, dicentes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth. Per hæc, & omnia alia, quibus tu, maledicte spiritus, potes adiurari, cogi, constringi, ligari, fugari, arctari, cruciari, expelli, & ad pœnas inferni mitti, te constringo, vt amoto omni impedimento, & omni mora postposita, exeas ab hac creatura Dei N. cum omnibus socijs, & maleficijs tuis, & vadas ad sedes infernales si vel ad loca tibi à Christo deputata, ad eum nunquam rediturus. In nomine Pa✠tris, & Filij, & Spiritus ✠ sancti. Amen.

Gen. 1.

Apoc. 4.

Explicit Exorcismus quintus.

EXOR-

EXORCISMVS VI.

POTENTISSIMVS,

MIRABILISQVE EFFICACIAE

Ad expellendas omnes facturas, maleficia, præstigia, ligaturas, & opus nefarium diaboli de oppressis corporibus humanis.

Exorcista cupiens cum Dei adiutorio maleficiatos, & facturatos à dæmonibus, & maleficijs curare, prius debet perquirere omnia instrumenta maleficialia, omni diligentia, qua poterit, & inuenta, igne benedicto illa comburere. Posteà indutus stola, & cotta, pergens ad Ecclesiam vnà cum infirmo, & stans ante altare, posita manu super caput maleficiati, & illum signo crucis munies, voce intelligibili, maxima cũ deuotione dicat.

In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ Sancti. Amen.

EXtinguatur in te N. omnis virtus diaboli per impositionem manuum mearum, immò per inuocationem omnium Sanctorum Archangelorum, Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atq; Virginum, & omnium simul Sanctorum. Amen.

Deinde ad inuocandum diuinum auxilium dicat.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo. Oremus.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, qui es Deus magnus,
Psal.13. potentissimus, fortis, & admirabilis, qui lucem habitas inaccessibilem, qui vniuersa, quæ ex nihilo cõdidisti, mirabiliter regis, & gubernas. Deus cui propriũ est misereri semper, & parcere, te suppliciter deprecamur, ac petimus, vt misericordiam tuam pijssimam super hanc creaturam tuam N. ostendere digneris, & libera eam ab omnibus maleficijs, & incantationibus sibi arte diabolica factis, cuiuscumq; virtutis, & potentiæ existant. Domine Iesu Christe, qui es Verbum, sapientia, & vnicus filius altissimi Patris, per pietatem, & misericordiam illam, qua in hunc mundum venisti, vt
Ioan.c 1. dissolueres opera diaboli, te humiliter exoramus, vt dissoluere, & ad nihilum redigere digneris omnia vincula, incantationes, fascinationes, præstigia, ligaturas, signaturas, & facturas, arte diabolica factas huic famulo tuo N. cuiuscumq; cõditionis, virtutis, & potentiæ existant, itaut confringantur, & statim deficiant, sicut deficit fumus, & sicut fluit cera à facie ignis, & amoueantur à quocumq; loco, per virtutem sanctissimi nominis tui. Custodi quæsumus Domine, hunc famulum tuum
Psal 67. N. ab omni vinculo diabolico, necnon & malignis spiritibus, & sicut liberasti Adam, & genus humanum de faucibus inferni, & de æterna damnatione, ita tua pietate, & misericordia illum liberare digneris à maleficiorum ligaminibus. Et tu Deus Pater omnipotens pone manum tuam dexteram plenam larga benedictione super illum, & reple eum æternis benedictionibus.
Heft.13 Et sicut tu es Deus omnipotens, cuius voluntati nemo potest resistere, ita Domine non permittas aliquem contradicere suis maleficijs huic famulo tuo N. à quohodie, & semper omnes insidiæ, omnes virtutes diaboli, & ministrorum eius elongentur, & ab eo expellantur.
Act.12. Et sicut dignatus es soluere vincula B. Petri Apostoli per manus S. Angeli tui, ita tua misericordia dissoluere digneris omnes facturas, & maleficia facta, vel quæ fient huic famulo tuo N. itaut non habeant potesta-

ſtatem ſuper eum. Reſolue ergo Domine Deus omnes incantationes, facturas, & omnia maleficia Satanæ, & miniſtrorum eius, quæ per inuocationes, & virtutes diaboli facta fuerunt, aut fient huic creaturæ tuæ N. Per eum, qui venturus eſt iudicare viuos, & mortuos, & ſæculum per ignem. Amen. Matt. 25.

Hic Exorciſta aſpergat egrotum aqua benedicta, poſteà incipiat dæmones, & maleficia adiurare hoc modo.

Coniuratio.

CONiuro vos † dæmones infernales, ſpiritus maligni qui fertis malum cõtra hanc creaturam Dei N. & qui fabricaſtis, vel conſeruaſtis maleficium contra ipſam fabricatum, & factum per Deum Patrem omnipotentem, † Filiumque eius vnicum Dominum noſtrum † Ieſum Chriſtum, & per Spiritum ✣ ſanctum paraclitum ab vtroque procedentem, & vobis præcipio, quæ noxia, & nociua eſtis huic famulo Dei N. vbicumque ſitis, ſiue ſitis maleficia, vel veneficia, ſeu præſtigia, aut incantationes, faſcinationes, ſignaturæ, facturæ, ligaturæ, & omne opus nefarium diaboli, & miniſtrorum eius, ſiue iam facta, ſiue quæ fient agnita, vel incognita per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † ſanctum, & per ſacratiſſimum, tremendum, honorandum, & glorificandum nomen Dei Adonay, vt non noceatis huic famulo Dei N. neq; illi appropinqueris, nec ad omnia, quæ ad illum pertinent, ſed recedite ab eo, & ab omnibus rebus eius, & deſtruamini à potentiſſima manu Dei, vt ad nihilum ſtatim deueniatis, & deficiatis ab eo, ſicut deficit fumus, & ſicut fluit cera à facie ignis, vt remoto omni impedimento Satanæ, & miniſtrorum eius, omni mora poſtpoſita, realiter, & effectualiter, ſine fraude, dolo, & fallacia, vos dæmones deſtruatis omnia maleficia, incantationes, faſcinationes, ligaturas, ſignaturas, facturas, & omne opus nefarium diaboli, arte diabolica factum, & per nomẽ Dei viui, & per virtutem eius, Ex Symb. Niceno. Iudith. 16. Pſal 67.

qui est Alpha, & Omega, principium, & finis, carens
Apoc.c.1. principio, & fine, qui ambulat super pennas vētorum, qui omnia ex nihilo sua omnipotenti virtute creauit, à quo omnes Sancti, & electi Dei beatificantur in maiestate Diuinæ essentiæ eius, ante cuius faciem ignis præcedet, & inflammabit vos inimicos suos. Coniuro
Psal.63. vos † dæmones rebelles Dei omnipotentis, & abominabiles spiritus, inimici triumphatoris Iesu Christi Nazareni, spiritus nefandissimi, & prædones infernales, spiritus inuidi, & spiritus damnati, & reprobati, inimici humani generis, qui non cessatis hanc creaturam Dei N. lædere, & vestris maleficijs vexare, per potentiam illius, qui vos in tanta dignitate creauit, qui vobis inexcogitabilem felicitatem parauit; qui vos su-
Isaiæ 14. perbientes mox cum complicibus vestris eliminauit, qui vos à consortio bonorum spiritualium ad sedes tartareas damnnando exterminauit, qui vos ibi igne, & sulphure cruciandos ligauit, qui de intemerata Virgine Maria, sumpta carne passibili, pedibus supra mare
Matt.14. ambulauit, qui Petro sub aquas labenti, dexteram porrexit, qui cæco nato oculos aperuit, qui Lazarum de monumento suscitauit, qui Mariam Magdalenam à malignis spiritibus, & omnibus peccatis, tum potenter, tum misericorditer absoluit, & liberauit, qui suis discipulis per orbis spatia diffusis, te deiecit, & fugauit; qui in die nouissimo te cum tuis complicibus in lacum ignis, & sulphuris, in tenebras perpetuas relega-
Luc. 9. bit, per ipsum, inquam, vos coniuro, ac potentissimè vobis præcipio, per virtutem omnium coniurationum, alligationum, & vinculorum, quibus in nomine Domini nostri Iesu Christi coniurari, constringi, ligari, fugari, cruciari, torqueri, & coarctari, vel ad pœnas aliquas damnari potestis, vt protinus destruatis, & ad nihilum redigatis omnia maleficia, incātationes, fascinationes, facturas, ligaturas, signaturas, & omnia opera diaboli, & ministrorum eius. Coniuro † vos dæmo-
Ex orat. S. Cypriani. nes, qui fabricastis, conseruatis, & assistitis prædictis maleficijs, & incantationibus huic creaturæ Dei N. factis, siue illæ sint fabricatæ in igne, aqua, aere, vel

ter-

terra, siue ex aliqua imagine fabricata, ex quacumque materia sint, siue maleficium sit factū in auro, argento, ære, plumbo, vel ligno, siue aliquo filato ex lana, lino, vel bombyce, vel ex plumis animalium contextum, siue illud sit factū ex ossibus hominis mortui, vel animalium quadrupedum, volatilium, piscium, vel serpētium, vel ex omnibus sementibus, & fructibus terræ, & arborum, vel ramis; siue illud sit fabricatum ex carta virginea, vel papirea, vel in ligno, aut in aliquibus herbis, vel lapidibus, aut in piscibus maris, fluminum, vel paludum, siue illud sit in aliquo Christianorum, seu Hebræorum, vel Paganorum, seu aliorum infidelium, aut sit in agro, vel vinea, siue in montibus, vallibus, vel in fontibus, vel extra, & in quacumque parte mundi, siue in Oriente, Occidente, Meridie, vel Septentrione, aut sit in vestibus, cincturis, & omnibus indumentis huius famuli Dei N. aut sit in domo, camera, & lecto eius, aut supra lectum, vel sub lecto, siue sit in parietibus, angulis, vel officinis, aut in rebus domus eius, aut in arbore, fouea, vel puteo, siue sit in profundo, siue in abysso, vel in silua, seu in antris, vel speluncis solitarijs, & si est in deserto loco, vel in flumine aliquo, siue sit in aquis marium, fontium, fluminum, & paludum, vel in quacumque statua aurea, argentea, ærea, plumbea, cerea, vel lignea, aut lutea, vel ex quacumque alia materia fabricata, siue tale maleficium sit factum in annulo, siue sit in iuncturis membrorum huius famuli Dei N. siue sit datum illi in cibo, vel potu à quocumq; malefico, vel malefica, siue sit positum in fundamentis domus eius, vel sub limine ostij, aut in ingressu domus eius, & in quibuscumque locis, in quibus ipse habitat, & quiescit, siue illud sit positum in puteo, fouea, vel sterquilinio, aut via, vel semita in horto, vel conducto, aut sit in igne, aere, aqua, & terra, vel vento, aut in quocumque loco nobis noto, vel ignoto, per nomen magnum Dei Adonay, & per virtutem eius vobis præcipio, vt non habeatis potestatem conseruandi illud, sed virtute passionis Domini nostri Iesu Christi, illa ad nihilum redigatis, ac si facta non fuissent, & per il-

Ex eadem oratione.

Ex eadem.

Iudith. 6.

lum,qui orbem contremere facit vobis impero,& mãdo,vt non habeatis auctoritatem, potestatem, & virtutem nocendi huic creaturæ Dei N. in die, neque in nocte,orando,nec vigilando,neq;dormiendo,nec stãdo, neq;ambulando, vel sedendo, comedendo, aut bibendo,vel aliquid aliud faciendo,neq;in vlla hora diei, vel noctis,vel habeatis potestatem ingrediẽdi domum eius vestris maleficijs, aut ibi stando, vel morando in eius domo, camera, lecto, & habitatione eius, neq;in vlla figura apparere ei possitis, illi terrorem incutiendo,sed liberam,& sanam,& sine vlla læsione animæ,& corporis illam relinquatis, destructis omnibus maleficijs, incantationibus, & facturis, illi arte diabolica factis, sicut Deus liberauit tres pueros de camino ignis ardentis,quos flamma non tetigit, & sicut Deus resoluit vincula,&ligamina eorum,ita dissoluantur omnia vincula,ligamina, & incantationes, omniaq; mala facturarum, & omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius ab hac imagine Christi N. & ab illo remoueantur per sanguinem Domini nostri Iesu Christi,per propter nostram salutem effusus est, & sicut solutum fuit vinculum linguæ Zachariæ prophetæ, ita dissoluo hunc famulum Dei N.ab omni fascinamento, & maleficio sibi arte diabolica facto,& ab omni factura,& vinculo diabolico,per potentiam, & virtutem illam, qua Deus diuisit mare rubrum, per quem populus Israeliticis suis pedibus transiuit, & per virtutem illam,qua Christus Lazarum à monumento suscitauit, & languidum sanauit, atq, cæcum natum illuminauit, & per potentiam illam, qua ipse portas inferni destruxit,& sua omnipotenti virtute ianuam cœli aperuit.

Ex orat.S. Cypriani.

Dan.3.

Luce 1.

Exo.14.

Hic Exorcista aspergat infirmum aqua benedicta in modum Crucis, deinde dicat.

Oratio.

DOmine Deus omnipotẽs, Rex æternorũ, & moderator omnium sæculorum,incorruptibilis,inuisibilis,& immensæ maiestatis,magnus,& incomprehensibilis rector, potens, & immortalis, Adonay magne,

Iudith.9.

gne,& admirabilis Deus Deorum,omniumq;creator, qui sedes super Cherubim,& Seraphim,Deus,& Pater Domini nostri Iesu Christi,Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, te suppliciter deprecamur, vt tua potenti virtute, per passionem eiusdem Filij tui dissoluere digneris omnia maleficia, ligamina, & incantationes,præstigia, veneficia, & colligationes diaboli,& ministrorum eius huic famulo tuo N. arte diabolica facta, sicut destruxisti magica figmenta Magorum Ægyptiorum,& non permittas illi amplius nocere,sed libera eum ab omnibus maleficijs,incantationibus,fascinationibus,ligaturis,signaturis, & facturis, ac malis vmbris, & dissolue omnia præstigia, & omne opus nefarium Satanæ illi factũ. Aperi Domine Deus meus ianuam misericordiæ tuæ, & libera eum per intercessionem B. Mariæ matris Domini nostri Iesu Christi; & per omnes sanctos Angelos, Archangelos, & Thronos,Dominationes,Principatus,& Potestates, Virtutes,& Cherubim,& Seraphim;& per S.Io.Baptistam; per omnes sanctos Patriarchas, & Prophetas, Apostolos,& Euangelistas tuos,per omnes sanctos Innocentes,Martyres,& Confessores,atq;Doctores;per omnes sanctos Sacerdotes, & Leuitas, Monachos, & Eremitas,per omnes sanctas Virgines,Viduas, & Cõtinentes,& per totam cœlestem Curiam. Et sicut liberasti Susannam de falso crimine, Dauid de manu Goliæ,Iudith,& populum suum de manu Holofernis ducis regis Assyriorum, sic liberare digneris hunc famulum tuum N.ab omni potestate diaboli, & ministrorũ eius.Et disrumpe omnia vincula maleficiorum, atque constringe omnia maleficia, incantationes, fascinationes,ligaturas, signaturas, facturas, & omne opus diaboli,& machinamenta eius.Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Exo.8.

D.Dam. in ses. assumpt.

Dan.13.

Coniuratio.

COniuro vos † dæmones, & omnia, quæ per maleficium diaboli noxia,& nociua estis huic creatu-

Gen.1. turæ Dei N. per Deum Patrem omnipotentem, qui diuisit lucem à tenebris stabiliens cœlos, & eis mensuras ponens, & per illum, qui locutus est Moysi in monte Synai, quando dedit legem filijs Israel, & qui in deserto per quadraginta annos satiauit eos manna, & ex petra aquam eduxit eis ad bibendum, vt statim, & sine mora recedatis ab ea, & ipsam sine læsione relinquatis. Coniuro vos † iterum per Deum omnipo-

2.Cor.1. tentem Patrem Domini nostri Iesu Christi, & per Filium eius, & per Spiritum sanctum paraclitum: vobisque præcipio quæcumq; noxia, vel nociua estis siue in anima, siue in corpore, siue iam facta, siue fienda, siue colligata, siue commissa, siue missa à quocumq; dæmone, vel malefico, siue malefica, vel qualibet arte diabolica quoquo modo fabricata, quibuscumq; maleficijs, rebusque noxijs, dolosis, vel præstigiatis, siue sint propè, siue longè, pauescite, & timete nomen magnum Domini nostri Iesu Christi, per quod ego vos coniuro, constringo, & adiuro, ne noceatis, nec appropinquetis ad hunc famulum Dei N. neque ad omnia, quæ ad illum pertinent. Iterum coniuro vos

Ex Flagello dæmonum. † omnes spiritus malignos, & dæmones infernales, terrestres, igneos, aereos, aqueos, subterraneos, lucifugos, & omnes spiritus, omnibus orbibus, & sphæris seruientes, & in ipsis habitantes, & vos omnes maligni spiritus vbicumque sitis, & habitatis magni, & parui in potentia, de quacumque parte mundi missi

Ibidem. estis ab Oriente, Occidente, à Meridie, & à Septentrione, & ab omnibus partibus totius terræ, & mundi, & vos aereas potestates, & infernales principes, & vos omnes spiritus generales, & speciales dæmoniorum, quibus data est potestas nocendi huic creaturæ Dei N. & ad maleficia fabricanda, ferenda, & conseruanda contra ipsam, & vobis potentissimè, & viriliter impero, ac strictissimè mando ex parte Dei ✠ Patris omnipotentis, & Filij † eius Domini nostri Iesu Christi, & in virtute Spiritus ✠ sancti, vt omni mora postposita, destruatis omnia maleficia præstigia, incantationes, fascinationes, omnesque ligaturas, signa-

turas,

turas, facturas, & omne opus nefarium diaboli huic creaturæ Dei N. arte diabolica factum, vt ab eo discedant omnes insidiæ, & omnis versutia, & nequitia diabolicæ fraudis. Et sicut Moyses examinauit magica figmenta Iannes, & Mambres in Ægypto, ita confringantur omnia maleficia huic famulo Dei N. à diabolo, & eius ministris inflicta, vel illi data in cibo, vel potu, seu in quacumque alia malefica superstitione, vel præstigijs. Iterum fortiùs, & strictiùs præcipio vobis omnibus spiritibus supradictis, & quibuscumq; alijs existentibus in quacumq; parte mundi, ex parte sanctissimæ Trinitatis Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti, & per merita B. Mariæ Virg. & omnium Sanctorum, & Sanctarum totius curiæ celestis, quòd si aliquod maleficium datum fuit huic creaturæ Dei N. ad comedẽdum, vel bibẽdum, aut si vos, vel aliquis vestrum maledicti dæmones portastis, vel composuistis illud in hoc corpore, vt non habeatis virtutem, facultatem, & potestaté conseruandi illud, sed prædicta virtute vobis præcipio, vt illud amoueatis, & cogamini dissipare omnem virtutem illius, & ad nihilum redigere omnẽ laqueum, nodum, & compositionem factam in ipsis rebus, & quod sitis astricti, & compulsi eum disiũgere, separare, & remouere à visceribus, & ab intestinis eius, & ea per secessum emitti facere sine aliqua læsione animæ, & corporis huius creaturæ Dei N. Rursum vobis strictissimè impero, ac potentissimè mando ex parte sanctissimæ Trinitatis Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti, quòd non habeatis facultatem abscondendi illa in aliqua parte huius corporis, scilicet in sanguine, colera, phlegmate, & melancholia, nec in carne, nec in ossibus, neq; in medullis, nec in neruis, nec in venis, neque in omnibus iũcturis huius corporis, nec in pedibus, nec in tibijs, neque in lateribus, nec in renibus, nec subtus renes, neq; supra renes, nec in dorso, nec in spatulis, neq; in vnguibus, nec in corde, neq; in hepate, nec in splene, nec in interioribus, neq; in pulmone, nec in intestinis superioribus, vel inferioribus, maioribus, vel minoribus, nec in stomacho, nec

Ex Sacerdotali Rom.

ibidem.

ibidem.

ibidem.

ibidem.

in

in ventre, neque in pectore, nec in gutture, nec in collo, neq; in facie, nec in mento, nec in maxillis, neque in dentibus nec in gingiuis, nec in lingua, neque subtus linguam, neque supra linguam, neque in palato, nec nare, neque in oculis, nec in auribus, nec in cerebro, neq; in panniculis cerebri, nec in arterijs, nec in
Ibidem. fecibus, neque in alijs rebus, vel locis corporis, vel extra corpus eius, nec intrinsecè, neq; extrinsecè, neque superficialiter, nec in capillis, nec in pilis, neq; in vestimentis, nec in genitalibus, nec in vmbilico, neq; in partibus verecundis, neq; in partibus illis circunstan-
Gen. 1. tibus, neq; in alijs locis, vbi ire, vel stare debeat, sed inuiti, & coacti, atq; virtute Dei compulsi, nunc cogamini omnia illa remouere ab omnibus partibus corporis istius creaturæ Dei N. vbicumque sint à planta pedis vsque ad verticem, & illa educatis extra ipsum corpus per illam viam, quæ sit magis libera, & expedita, vt per os stomachi, per guttur, & per os cum signo manifesto, & sine vlla læsione animæ, & corporis huius creaturæ Dei N. & illa ducatis ad loca arida, sterilia, & inaquosa, atq; inhabitabilia, vbi non sit habitatio
Ex itinerario D. Clementis. hominum, & sicut per Beatos Apostolos Dei Petrum, & Paulum dissoluta, & ad nihilū redacta fuerunt incantationes factæ per illud membrum vestrum Simonem magum, ita auctoritate mihi tradita, & præstita à Deo omnipotente, & à sancta Catholica & Romana Ecclesia, ego dissoluo omnes sortilegas artes, præstigia,
Col. 2. & incantationes, quæ atrociter inuidia, vel malitia vestra factæ fuerūt huic creaturæ Dei N. & sicut Dominus noster Iesus Christus descendit ad inferos, & ibi deuicta tota potentia inferni, animas Sanctorum Patrum inde extraxit, ita per potentiā, & virtutem eiusdem, necnon & omnium nominum Dei, & omnium coniurationum, ligationum, & vinculorum, quibus in nomine eius potestis coniurari, constringi, cogi, arctari, ligari, fugari, cruciari, & torqueri, & ad pœnas
Ex Flagello dæmonum. aliquas damnari, vos omnes coniuro, adiuto, cogo, & constringo, ac potentissimè vobis impero, & mando, vt remoto omni dolo, fraude, obstinatione, deceptione,

ne; & malitia, destruatis omnia maleficia Satanæ, & ministrorum eius, & omnem malignam fascinationē huic creaturæ Dei N. factam, ita vt ad nihilum redigantur, & confringantur omnia maleficia, præstigia, incātationes, fascinationes, ligaturæ, signaturæ, facturæ, & omne opus nefarium Satanæ, & ministrorum eius. Quòd si more vestro bestiali, mandatis, & præceptis meis, vobis in virtute Dei omnipotentis factis obedire contempseritis, per omnia verba, & coniurationes, quæ in virtute Domini nostri Iesu Christi contra vos fieri possunt, contra vos cōiuro Luciferum, & omnes spiritus infernales, quatenus per virtutem sāctissimi nominis Iesu Christi, & passionem eius, cōtra vos; & omnes vobis fauentes omni sua ira, indignatione, & furore irruant, & insurgant, & vos ad infernum ducant, & in locum duriorem vos præcipitent, ligent, & affligant; ibi omnibus pœnis, & cruciatibus duriùs, & acriùs solito cruciādos, quia tot, & tantis sacratissimis verbis, & mysterijs Diuinis rebelles fuistis: Et maledictio Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, & ira, ac indignatio B. M. V. & omnium Angelorum, & Sanctorū totius curiæ cælestis veniāt, & descendant super vos spiritus ingratissimi, & omnes vobis fauentes. Et ego, vt minister Christi (licet immeritus) auctoritate Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, per virtutē Domini nostri Iesu Christi, & sanctissimæ passionis eius, absoluo hunc famulum Dei N. ab omnibus maleficijs, incantationibus, fascinationibus, ligaturis, signaturis, & facturis, ac malis vmbris, atque machinationibus diabolicis, sibi arte diabolica factis, & ab omni opera Satanæ, & ministrorum eius, ita vt omnes inueterata malitia diaboli, & omne cæcum, & confusum phantasma eradicetur, fugetur, & elongetur ab eo. Per eū, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amē.

Ex Flagello dæmonum.

ibidem.

Hic Exorcista ponat manum super caput maleficiati, & signando omnia membra eius, dicat. Oratio.

EXpelle Domine Deus omnipotens ab hac creatura tua N. omnia maleficia diaboli, omnesq; incanta-

Ex antiq. Exorcismis.

tationes, fascinationes, ligaturas, signaturas, facturas, & omne opus Satanæ, & ministrorum eius, à capite, à capilis, à vertice, à cerebro, à panniculis cerebri, à fronte, ab oculis, à lingua, à sublingua, de auribus, de naribus, de collo, de maxillis, de dentibus, de gutture, de gingiuis, de ore, de palato, de cilijs, de supercilijs, de pilis, de pedibus, de tibijs, de genibus, de cruribus, de partibus verecundis, de renibus, de lateribus, de inte- Ibidem. stinis superioribus, & inferioribus, de femore, de ventre, de stomacho, de corde, de spatulis, de humeris, de pectore, de vberibus, de brachijs, de manibus, de vnguibus, de ossibus, de neruis, de venis, de medullis, de pulmone, de compaginibus membrorum suorum, de omnibus iuncturis, de toto corpore suo intus, & extra, de quinque sensibus animæ, & corporis, nullumque locum in ipsa habeant intus, & foris ampliùs, vt Gen. c. 1 sana, & salua fiat, per inuocationem sanctissimi nominis vnigeniti Filij tui, & Spiritus sancti paracliti. Tu ergo Deus Pater pijssime, qui dignatus es corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius saluare, & saluam facere. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate eiusdem Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Deinde Exorcista benedicat oleum oliuarum benedictione illa, quæ ponitur in nostro Flagello dæmonum ad
Oleum præbendum *bibendum, atque vngendum, eo modo quo ibi dictum fuit, & illud tradat infirmo, benedicatque illi panem, vinum, aquam, medicinas, & quidquid comestibile, vel potabile ei præbendum fuerit.*

Demiq; fiat balneum, ex aqua benedicta benedictionibus positis in Remedijs Flagelli, & totus infirmus in eo
Balneum parandum. *balneetur, ne forte aliquod maleficium sine remedio latere contingat in pilis corporis maleficiatis.*

Explicit Exorcismus sextus.

EXOR-

EXORCISMVS VII.

MIRABILIS EFFICACIÆ

PRO HIS

Qui in matrimonio à dæmonibus, vel maleficis diabolica arte impediuntur, seu maleficiantur.

RVBRICA.

33. q. 1. cap. Super. fortiarias.

QVicumque arte diabolica *in vsu matrimonij, aliquo maleficio impeditur, antequam ad alia remedia recurrat, hortari debet, vt corde contrito, & spiritu humiliato, Deo, & Sacerdoti de omnibus peccatis suis puram confessionem faciat, profusis lacrymis, & largioribus eleemosynis, & orationibus, atque ieiunijs Deo satisfaciat. Quibus præmissis, Sacerdos, seu Exorcista simili præparatione munitus, ad Ecclesiam pergens, vna cum infirmo maleficiato, stans ante sacratissimæ Eucharistiæ Sacramentum, præmissa oratione mentali, indutus Sacerdotalibus indumentis, ibi genuflexus, Diuinum auxilium implorans, dicat.*

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini. ℟. Qui fecit cœlum, & terram. ℣. Saluum fac seruum tuum. & ancillam tuam. ℟. Deus meus sperantes in te. ℣. Mitte eis Domine auxilium de Sancto. ℟. Et de Sion tuere eos. ℣. Nihil proficiat inimicus in eis. ℟. Et filius iniquitatis non apponat nocere eis. ℣. Esto eis Domine turris fortitudinis. ℟. A facie inimici. ℣. Domine exaudi orationem meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Ora-

Oratio.

Gen. 3. DOmine Deus omnipotens, qui sola clementia, & bonitate tuæ immensæ charitatis primum hominem ad imaginem, & similitudinem tuam creare voluisti, & ad multiplicationem humani generis adiutorium simile sibi ei misericorditer tribuisti, O altissime conditor, ò summæ maiestatis, & ineffabilis essentiæ, Ex antiquis exorcismis. Diuinæq; sapientiæ Deitas, Alpha, & Omega, carens principio, & fine; Verbum sine tẽpore, cui omnia possibilia sunt. O ineffabilis, & admiranda Deitas, ò summa potestas, ò virtus altissima. In nomine pijssimi Creatoris cæli, & terræ, tu qui es benignissimus, pijssimus, & misericors, qui semper es, & ante omnia fuisti, & post omnia eris, tu omnia finis, & numquam finis. Quisque viuens homo cognoscat, quòd Deus es Rex Apoc. c. 19. Regũ, & Dominus dominantium, qui pius, & misericors, ac clemens es, benignus, gloriosus, & mirabilis in Sanctis tuis, mundum tenens manu tua, & absq; consilio, & alterius rei auxilio, omne, quod creatum est, in potestate tua conseruas. Ego quidem vt creatura Gen. 3. tua, & indignus famulus tuus, & filius ãcillæ tuæ, licet sim puluis, & cinis, corde durus, & ignorans, & miser peccator, & insufficiens mei fragilitate, seu defectu virtutis, ad te confidenter recurro, veluti ad tutissimũ portum, & refugium singulare, te Deum, ac Dominũ reuerenter deprecor, & tibi humiliter supplico, quantum scio, & possum, vt non respicias ad peccata mea, neq; ad fragilitatem huius famuli tui N. sed ad pijssimam misericordiam tuam, quatenus digneris nunc mecum esse in hoc tuo sancto seruitio. Nec mihi indigno peccatori tribuas secundùm peccata mea, quibus aggrauatus sum, & mea temeritate inuolutus, sed tu, qui clemens es, & pius, propitius, ac benignissimus mihi adesto, & miserere mei, cùm maior sit misericordia tua, quàm peccata mea. Quare digneris me exaudire, sicut exaudisti tres pueros in camino ignis ardentis, Ionam in ventre ceti, Petrum in carcere, Mariam Magdalenam à te pro peccatis suis veniam

peten-

petentem. Et sicut exaudisti vocem matris tuæ ad nuptias, & latronem in Cruce, & sicut Catharinam in tormentis rotarum, & Margaritam à terrore draconis liberasti, sic tu dulcissime Pater exaudi me, & mihi misero peccatori potestatem tuam tribue, quam confidenter imploro, & concede mihi donum gratiæ tuæ quod à te tunc peto, vt in tuo nomine euellere, destruere, eradicare, explantare, & effugare valeã omnẽ magicam, & malignam fascinationem, & omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius ab hoc famulo tuo N. quibus eius potẽtia generandi alligatur, & impeditur, ne matrimonio ad procreandam prolem vti possit. Quod donum gratiæ tuæ mihi concedere digneris tu, qui solus, & verus es Deus creator omniũ, qui potens, & misericors es in perpetuum. Et vt mihi hanc gratiam præbeas, te laudo, te adoro, te glorifico, te benedico, & magnificò, & tibi deuotè gratias ago nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Hic Exorcista surgat ab oratione, & ponens manum super caput maleficiati dicat.

EXtinguatur in te N. omnis virtus diabolica per impositionem manuum mearum, immò per invocationem omnium sanctorum, Angelorum, Archangelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, atq; Virginum, & omnium simul Sanctorum. In nomine Pa✠tris, & Fi✠lij, & Spiritus ✠ sancti. Amen. Ecclesia Romana.

Hic Exorcista aspergatur aqua benedicta agrotum; posteà l'gat sequens Euangelium.

¶ Sequentia S. Euangelij secundùm Ioannem.

℟. Gloria tibi Domine.

IN illo tempore: Nuptiæ factæ sunt in Cana Galileæ, & erat mater Iesu ibi. Vocatus est autem, & Iesus, & Discipuli eius ad nuptias, & deficiente vino, dixit mater Iesu ad eum: Vinum non habent. Et dicit ei Cap. 2.

Iesus

Iesus: Quid mihi, & tibi est mulier? nondum venit hora mea. Dicit mater eius ministris: Quodcumq; dixerit vobis, facite. Erant autem ibi lapideæ hydriæ sex, positæ secur dùm purificationem Iudæorum, capientes singulæ metretas binas, vel ternas. Dixit eis Iesus: Impletæ hydrias aqua. Et impleuerunt eas vsq; ad summum. Et dicit eis Iesus: Haurite nunc, & ferte Architriclino. Et tulerunt. Vt autem gustauit Architriclinus aquam vinum factam, & non sciebat vnde esset; ministri autem sciebant, qui hauserant aquam, vocat sponsum Architriclinus, & dicit ei: Omnis homo primum bonum vinum ponit, & cùm inebriati fuerint, tunc id, quod deterius est; tu autem seruasti bonum vinum vsque adhuc. Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galileæ, & manifestauit gloriam suam, & crediderunt in eum Discipuli eius.

℟. Laus tibi Christe.

Oratio.

Gen. 3.

DOmine Iesu Christe æterni Patris, & B. M. V. filius, qui in Paradiso terrestri sanctum matrimonium in officium, & conseruationem, atque multiplicationem humanæ naturæ instituisti, & ipsum matrimonium in aduentu tuo ex primordijs miracu-

Matt. 24.

lorum tuorum mirabiliter honorasti, quæsumus clementiam tuam, vt per merita, & preces B. V. Mariæ matris tuæ, & omnium Sanctorum, & Sanctarum tuarum, digneris hunc famulum tuum N. quem matrimonialiter coniunxisti, bene ✠ dicere, & liberare ab omni ligamento, fascinamento, & maleficio Satanæ, & ministrorum eius, & dare ei fœcunditatem, & gratiam, vt liberè possit vti matrimonio suo ad generandam, concipiendam, & nutriendam prolem Deo, & hominibus gratam. Qui cum Patre, & Spiritu sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

Hic

Hic Exorcista ponat manum super caput maleficiati, ipsum in fronte signando dicat.

Coniuratio.

IN nomine sanctissimæ, & indiuiduæ Trinitatis Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Coniuro vos omnes Angeli tartarei, tam absentes, quàm præsentes, per eum, qui vos eiecit de superno cœlorum habitaculo, qui fertis malum contra genus humanum, & qui fabricastis, & conseruatis malum, & maleficium huic creaturæ Dei N. à malefico, seu malefica procuratum, vel aliquo alio modo illi inflictum, vt vbicumque illud sit positum, statim, & sine mora ab illo loco amoueatis, & in virtute Dei omnipotentis illud destruatis, & omne impedimentum illi iniectum festinanter ad nihilum redigatis, vt liberè, & sine difficultate matrimonio vti possit ad honorem Dei omnipotentis qui illum creauit, & matrimonialiter eum coniunxit. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen. Apoc. 12.

Oratio.

EXpelle Domine Deus omnipotens, per virtutem tuam ab hac creatura tua N. omnes maleficorum vanitates, & incursus dæmonum, & per hoc signum Sanctæ Crucis ✠ Saluatoris nostri Iesu Christi, tolle potestatem, tolle impetum Satanæ, & Angelorum, atque maleficorum eius, & ne permittas illos nocere huic creaturæ tuæ N. memento Abraham, Isaac, & Iacob seruorum tuorum, & miserere illi, atque libera eam ab omnibus maleficijs, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis sibi arte diabolica à quocumque malefico, vel malefica, factis, & redde illi sanitatem pristinam ad procreandam prolem, & in tuo seruitio educandam. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Hic asperges maleficiatum aqua benedicta in modum Crucis.

Coniuratio.

ITerùm coniuro ✠ vos omnes spiritus malignos,& dæmones infernales, cælestes, terrestres, igneos, aereos, & aqueos, & omnes spiritus omnibus orbibus, & sphæris seruientes, & in ipsis, & in quocumq; loco habitantes;ad vos,& contra vos perueniant potenter,& fortissimè omnes coniurationes meæ,& potenter vobis præcipio, ac strictissimè impero ex parte Dei omnipotentis,& sanctæ,ac indiuiduæ Trinitatis, Patris,✠ Filij,& Spiritus ✠ sancti; & in virtute,atq; potentia Agni Diuini immaculati, qui potenter ambulat super aspidem, & basiliscum, qui æternaliter conculcauit leonem, & draconem;& potenter, atque strictissimè vobis mando, vt amota omni obstinatione, statim, & sine mora aliqua destruatis, & ad nihilū redigatis omnia maleficia, & incantationes, ligaturas, signaturas, facturas,& omne opus nefariū à quocumque dæmone, malefico, vel malefica factum, in quocumq; loco sit positum, & à quouis dæmone custodiatur, non obstantibus ligaminibus, quibus hæc creatura Dei ab actu matrimonialiter impeditur. Quæ omnia per virtutem sanctissimæ passionis Domini nostri Iesu Christi, & per omnia alia,quibus ligari, & cruciari, & ad varias pœnas, & tormenta infernalia mitti potestis, vos constringo, & cogo, vt sine vlla contradictione hæc omnia adimpleatis; alioquin per virtutem eius, qui orbem tremere facit, vos ad infernale supplicium condemnabo, & in stagnum ignis, & sulphuris æternaliter præcipitabo, vbi fumus tormentorum vestrorum ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Psalmus.

Psal. 127. BEati omnes,qui timent Dominum: qui ambulant in vijs eius.

Labo-

Labores manuum tuarum, quia manducabis: beatus es, & benè tibi erit.

Vxor tua, sicut vitis abundans: in lateribus domus tuæ.

Filij tui sicut nouellæ oliuarum: in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo: qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion, & videas bona Hierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum: pacem super Israel.

Gloria Patri, & Filio: & Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine Deus omnipotens, Pater Domini nostri Iesu Christi, qui per vnigenitum Filium tuum, vterum B. V. M. mirabiliter fœcundasti, vt de Spiritu sancto ipsum conciperet, portaret, pareret, ac nutriret: & te Deum omnipotentem vniuersorum Creatorem humiliter inuocamus, vt per clementiam tuam, huic famulo tuo N. fœcundandi donum tribuere tua pietate digneris, vt ex legitimo matrimonio generare, ac nutrire prolem tibi, tuoq; sancto seruitio valeat in vitam æternam. Amen. Luc. 1.

Hic Exorcista aspergat aquam benedictam super maleficiatum.

Coniuratio.

ITerùm, atq; iterùm coniuro vos ✠ dæmones infernales, in quacumq; parte mundi sitis, & habitatis, quibus data est potestas fascinandi, & maleficiãdi corpus istius creaturæ Dei N. & ipsum impediendi ab vsu legitimo matrimonij, per Patrem, ✠ & Filium, ✠ & Spiritum & sanctum; & per Iesum Christum filium Dei potentissimi, Creatoris omnium, qui omnia ex nihilo creauit, vos cõstringo, & cogo, vt non habeatis Gen. 1.

potestatem conseruandi quodcumque maleficium, ligaturam, facturam, & incantationem arte diabolica à quouis malefico, vel malefica fabricata, & illi inflicta; & vobis præcipio, vt non obstante quocumq; pacto tacito, vel expresso, in virtute eiusdem Dei omnipotentis, omnia maleficia destruatis, & ad nihilum illa redigatis. Quòd si more vestro bestiali præceptis meis vobis in virtute Dei factis obedire contempseritis, auctoritate Domini nostri Iesu Christi præcipio Lucifero, & omnibus spiritibus, & furijs infernalibus, vt contra vos insurgant, & irruant, & in stagnum ignis, & sulphuris vos præcipitent, ligent, & acriùs, ac duriùs solito vos excrucient, & omnibus pœnis vos affligant in sæcula sæculorum. Amen.

Oratio.

DOmine Deus Pater omnipotens, Rex æternorum, creator, rector, & moderator omnium
Gen. 1. sæculorum, Pater Domini nostri Iesu Christi, qui iurasti, & promisisti Abrahæ patri nostro multiplicare semen eius, sicut stellas cæli, & velut arenam maris,
Exod. 2. quæ præ multitudine numerari non potest; quique humanum genus sanctissimo matrimonio ad honorem tuum multiplicare voluisti; te humiliter exoramus, Rex omnipotens, & immortalis, qui sedes super Cherubim, & Seraphim, vt dissoluere, destruere, & annihilare pro tua pietate, & misericordia, & benignitate digneris, omnia maleficia, ligamina, & incantationes, signaturas, facturas, fascinationes, & omnia opera diaboli, & ministrorum eius, huic creaturæ tuæ facta, sicut destruxisti magica figmenta Iannes, & Mambres, vt illis non obstantibus, sanctissimo matrimonio ad procreandam, & educandam tibi tuoq; seruitio prolem, vti possit. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

Hic

Hic aspergatur aqua benedicta super maleficiatum.

Coniuratio.

COniuro vos ✠ omnes spiritus Dei rebelles, & dæmones infernales, & vos aereas potestates, & principes infernales, & vos omnes spiritus speciales, & generales, de quocumq; genere sitis, ab Oriente, ab Occidente, à Meridie, & à parte Australi; & ex omnibus partibus mundi, vbicumq; sitis, & habitatis, siue in igne, siue in aere, siue in aqua, siue in terra, siue in omnibus quæ ex quatuor elemẽtis sunt cõposita, & quæ in ipsis sunt, viuunt, & permanent, & in quocumq; loco, & parte mundi sitis, per virtutem, & omnipotentiam magni Dei omnipotentis, Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti, & per passionem, crucem, & mortẽ Domini nostri Iesu Christi vobis præcipio, vt per verba coniurationis meæ statim, & sine mora aliqua in virtute ipsius Dei, destruatis omnia maleficia, incantationes, ligaturas, & facturas, & omne opus nefariũ diaboli huic creaturæ Dei facta, vbicũque sint, & permaneant, siue in fundamentis domus sint, siue in ingressu domus, in camera, aut in lecto, siue in ædificio, aut pariete, in agro, via, semita, horto, vel in parte aliqua positum sit, siue in vestibus, & rebus eius, seu domus, aut in arbore, fouea, puteo, aut in fluuio, seu in quocumque aliquo alio loco sit, & permaneat, siue illud sit absconditum in statua aliqua lignea, ferrea, ærea, aurea, argentea, vel positum in iuncturis membrorum eius, vel illi datũ sit in cibũ, & potum; ex quacũmque materia sit fabricatum siue in ære, plumbo, auro, argento, lana, lino, vel ex ossibus mortuorum, animalium quadrupedum, volatilium, vel piscium, siue in carta virginea, siue in herbis, verbis, & lapidibus, & ex quacumque alia materia, & re materiali illud sit fabricatum, à quouis illud sit fabricatũ, siue ille sit masculus, siue fœmina, siue magus, siue sortilega,

siue sit mortuus, siue viuens, siue sit Christianus, siue Hebræus, siue Gentilis, & infidelis, & illa vbicumq; sint, statim, festinanter, ac sine mora ad nihilum redigatis, non obstantibus quibuscumque conuentionibus, & pactis inter vos, & maleficum, seu magam initis ad impediendum hunc famulum Dei N. ab vsu legitimo matrimonij. Quòd si aliquis dæmon, quicumque sit ille, ausus fuerit præcepta mea illi in virtute Dei facta contemnere, & illis non obtemperare, in virtute eiusdem Dei omnipotentis, & Domini nostri Iesu Christi præcipio Lucifero, Satanæ, & omnibus principibus, & spiritibus infernalibus, vt contra illum insurgant, & in profundum inferni ipsum demergant, & ibi illum ligent, affligant, & excrucient, ac omnibus pœnis infernalibus, acriùs, & duriùs solito eum afficiant, & non sit illi adiutor, nec sit qui illum adiuuet, & sit illi interdictus omnis locus; præter centrum inferni, vbi horribiliter, & acriter crucietur, & vbi fumus tormentorum eius ascendet in sæcula sæculorum. Amen.

Solutio fienda maleficiato in matrimonio.

Hic Exorcista ponens manum suam super caput maleficiati, conetur destruere facturas, & maleficia contra ipsum facta sacris verbis, & adurationibus hoc modo.

Coniuratio.

SI aliquis Maleficus per sua maleficia, incantationes, ligaturas, signaturas, & facturas suas, vel aliquo verbo, aut pacto, arte diabolica inito, vel aliquo alio maleficio te N. fascinauit, vel aliquo vinculo te ligauit, vt non possis vti matrimonio, Christus Filius Dei viui per suam pietatem, & misericordiam te ab illo liberet, & absoluat, & ego auctoritate Dei omnipoten-

potentis Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus sancti, mihi ab ipso, & à Sancta Catholica, & Romana Ecclesia tradita, dissoluo omnia illa maleficia, quibus tu N. ab actu coniugali impediris, & dissoluta esse decerno, & præcipio omnibus spiritibus immundis, qui ad instantiam aliorum dæmonum, seu maleficorum impedimenta illa fabricauerunt, seu conseruauerunt, vel adhuc tali impedimento fauent, & illud conseruant, & impediunt hunc seruum Dei N. aliquo maleficio, seu factura à tali actu, vt statim, & sine mora, non obstante quocumque pacto cum malefico, seu Malefica inito, sine mora destruant, & ab illo remoueant omnem malignam suam fascinationem, & omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius, per virtutem, & in virtute Domini nostri Iesu Christi, qui propter magnam misericordiam suam venit in hunc mundum, & incarnatus est in vtero Beatissimæ Virginis Mariæ, vt homines perditos ad cœlestia reuocaret quos diabolus sua peruersitate damnauerat, causa destruendi, & expellendi omnia opera Satanæ, & maleficia eius ab omnibus, & condemnandi dæmones in profundum inferni, & abyssi. Ecce crucem Domini ✠ fugite partes aduersæ, vicit leo de tribu Iuda, radix Dauid. Iesus Mariæ Filius, mundi salus, & Dominus, qui Beatissimæ Virginis matri suæ felicem partum tribuit, sic tibi clemens, & propitius, & ipse tibi N. concedat, vt matrimonio vti possis ad generandam, & educandam, atque nutriendam prolem Deo, & hominibus gratam. In nomine Patris, ✠ & Filij, ✠ & Spiritus ✠ sancti. Amen.

Symbolum Nicenum.

Apoc. 5.

Hic Exorcista poterit reiterare omnia supradicta, si sibi placuerit, vel finem imponere coniurationi, prout sibi expedire videbitur. Denuo maleficiatus totus vngatur oleo benedicto, illa benedictione posita in remedijs nostri Flagelli, & in illis locis ibi descriptis, & præcipue illa pars vngatur, in qua maleficium est illatum: & hoc fiat omni timore, & reuerentia, qua

poterit. Expediret etiam maleficiato bibere oleum illud, eo modo, quo ibi ordinatum est; hæc omnia ante carnalem coniunctionem. Et si (his omnibus præmissis) adhuc possibilitas illa haberi non poterit, hortandi sunt, qui ista patiuntur, ad patientiam, & ad tolerantiam istorum, in remissionem suorum peccatorum, & cauere debent, ne ad aliquod remedium vanum, illicitum, & superstitiosum recurrant, ne illis aliquid deterius contingat. Apponantur etiam huic maleficio illa omnia remedia posita in nostro Compendio libro tertio, capite quarto.

Explicit Exorcismus Septimus.

EXOR-

EXORCISMVS VIII.

OPTIMVS, ET MIRABILIS efficaciæ contra eos, qui maleficio taciturnitatis voluntariè impediuntur:

Cuius practica solùm spectat ad Sacerdotes.

BENEDICTIO AQVAE CONTRA maleficium taciturnitatis.

Sacerdos, seu Exorcista cupiens zelo Dei, & iustitiæ remouere maleficium taciturnitatis ab aliquo: fusa priùs oratione ad Deum, habens maleficiatum coram se, & aquam præparatam, illam benedicat sequenti benedictione.

℣. Adiutorium nostrum in nomine Domini.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.

Exorcismus.

EXorcizo te aqua per Deum ✠ viuum, per Deum verum, ✠ per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te creauit, & qui in te baptizari voluit, qui in quatuor flumina de paradiso te exire iussit, & totam terram irrigare præcepit. Exorcizo te, ✠ aqua per illum, qui Naaman Syrum à lepra mundauit, & per illum, qui te per suam potestatem in Cana Galileæ in vinum conuertit. Exorcizo te, ✠ per Incarnationem, Filij Dei viui; per Natiuitatem, Circumcisionem, Baptismum, & sanctum ieiunium eius: per Passionem, Mortem, & sepulturam eius; per Resurrectionem, & Ascensionem eius; Per Aduentum, & gratiam Spiritus sancti paraclyti. Per B. Mariam Virginem Matrem Domini nostri Iesu Christi. Et per omnes Angelos, Archangelos, Thronos, Dominationes, Principatus, Potestates, Vir-

tu-

tates, Cherubim, & Seraphim. Per omnia Sacramenta S. Ecclesiæ Catholicæ; per Sanctum Ioannem Baptistam, per omnes sanctos Patriarchas, & Prophetas, Apostolos, Martyres, Innocentes, Confessores, Virgines, Viduas, & Continentes Dei, & per virtutem omnium Sanctorum, & Sanctarum Dei, vt in virtute eiusdem Domini nostri Iesu Christi destruas omne maleficium taciturnitatis, diabolica arte fabricatum, & omne opus nefarium diaboli, & ministrorum eius, omnesque incantationes, fascinationes, ligaturas, signaturas, & facturas, diabolica arte huic famulo Dei N. factas, ne veritatem fateri possit, & ad nihilum redigas: & sicut diuina potentia expoliauit infernum: ita expoliare valeas istum N. ab omnibus facturis. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

TE igitur Domine Iesu Christe, qui es fons, & aqua saliens in vitam æternam, suppliciter exoramus, vt hanc aquam benedicere, & exorcizare pro tua pietate digneris in salutem, vdiutorium, & liberationem creaturæ tuæ N. & ipsam liberare digneris ab omni maleficio taciturnitatis, & tueri ab omnibus alijs maleficijs, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis diaboli, & ministrorum eius, & ab ipsis potenter illum defendere per virtutem tuam; de cuius latere fluxerunt sanguis & aqua in remedium, & remissionem peccatorum nostrorum. Ita nos Domine famuli tui clementiam tuam, & nomen sanctum tuum imploramus, vt quicumque ex hac aqua biberint, & gustauerint, liberentur ab omni maleficio taciturnitatis, & abluantur ab omnibus sordibus dæmonum, ac suæ incolumitati illæsi reddantur, nec in eis in futurum nocendi habeat potentiam aduersa dæmonum, & maleficorum potestas. Qui sanctus, & pius es, & permanes in sæcula sæculorum. Amen.

Ioan. 4. Ioan. 19

Exor-

Exorcismus.

ITerum exorcizo te aqua per Deum † viuum, per Deum † verum, per Deum † sanctum, per Dominum nostrum Iesum Christum, qui fecit cœlum, & terram, mare, & omnia quæ in eis sunt: vt omnes virtutes aduersarij, omnis exercitus diaboli, omnis incursus, & omne phantasma inimici eradicentur, & effugiant à te, vt sis sancta, & salutifera, & ignis ardens aduersus omnes insidias inimici, & quicumque te biberint, siue gustauerint, sis eis sanitas, & medicina animæ & corporis, vt in virtute Sanctæ Trinitatis effugiat omne maleficium taciturnitatis, & omne opus nefarium diaboli potatione tui separaretur, effugiat, & elongetur. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

BEnedicat te † aqua Deus Pater omnipotens, qui te suo verbo creauit: & det tibi ad omne malum & maleficium virtutem, vt quicumque te sumpserit, & gustauerit, liberetur ab omni maleficio taciturnitatis, & ab omnibus alijs maleficijs, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis arte diabolica factis, & ab omni spiritu immundo; & per omnia sancta nomina tua Domine Iesu Christe sana cor, & omnia membra huius famuli tui N. & ipsum libera ab omnibus malis animæ, & corporis. Qui cum Patre, & Spiritu Sancto viuis, & regnas in sæcula sæculorum. Amen. Zach. 3.

Hic exufflater in aquam dicendo.

Exufflo te omnis legio Satanæ in nomine Pa†tris & Fi†lij, & Spiritus † sancti. Amen.

Exorcismus.

EXorcizo te creatura aquæ in nomine Pa†tris, & Fi†lij, & Spiritus sancti, ne sis communis vl-

li

li spiritui immundo ad honorem sanctissimæ, atq; indiuiduæ Trinitatis viuentis, atq; regnantis, vt quicumque te biberint, & gustauerint, omnis spiritus immundus cum omnibus facturis suis ab eis recedat. Iterum exorcizo te † creatura aquæ in nomine Iesu Christi Nazareni Filij Dei viui, Regis, & iudicis nostri, vt sis purgatio omnium maleficiorum, & incantationum factarum huic creaturæ Dei N. quam ipse ad imaginem
Gen.2. & similitudinem suam creauit, & ad baptismũ, & gratiam suam vocare dignatus est. Te ergo inuoco Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus; vt hanc aquam exorci † zare, & bene † dicere, pro tua pietate digneris, vt omnis immundus spiritus locum in ea amplius non habeat, sed virtute Spiritus sancti, omnes, qui biberint ex ea, recipiant sanitatem corporis, & animæ, & ab omni maleficio taciturnitatis, necnon & ab
Matt.c.8.9. omnibus spiritibus immundis, ac operibus eorum sanentur. Per eum, qui venturus est iudicare viuos, & mortuos, & sæculum per ignem. Amen.

Oratio.

Dignare Domine Iesu Christe exorci † zare, bene-
Zach.9. † dicere, & sancti † ficare aquam istam ad liberandum, & sanandum famulum tuum N. ab omnibus maleficijs, incantationibus, ligaturis, signaturis, & facturis sibi arte diabolica factis, & ab omni maleficio taciturnitatis; vt omnia ad nihilum redigantur. Et sicut tua potentia infernum spoliasti, ita eadem potentia expoliare digneris ipsum famulum tuum N. ab omni machinamento, diabolica arte facto, qui redemisti nos, in manu forti, & brachio extento. Da Domine Iesu Christe, vt quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per te Iesu Christe Saluator mundi. Amen.

Hic aspergatur aqua benedicta in modum Crucis, super aquam, & obsessum.

Modus Bibendi aquam Benedictam contra taciturnitatem.

Deinde Sacerdos accipiens scyphum supradictæ aquæ benedictæ plenum; & in illum immittendo guttulam cerę benedictæ, sub inuocatione Sanctissimæ Trinitatis, ieiuno stomacho, tribus vicibus in potum maleficiato tribuat, & liberabitur, diuina assistente gratia. Ex malleo malef. 3. par. cap. 15.

Et quia sæpè isti sic maleficiati ad fingendam, & ostendendam innocentiam suorum delictorum, lacrymas falsas effundere consueuerunt coram iudice, ideò ad cohibendas falsas lacrymas, prudens Exorcista his verbis, vel similibus vti poterit, tenens manum super caput maleficiati.

Coniuratio.

COniuro † te N. per amarissimas lacrymas à Domino Iesu Christo Saluatore nostro pro salute mundi effusas, ac per amorosas, & ardentissimas lacrymas Beatissimæ, & gloriosissimæ Virginis Mariæ matris eius, super vulnera ipsius hora vespertina sparsas; & per omnes lacrymas, quas in hoc mundo omnes Sancti, & electi Dei pro eius amore effuderunt, à quorum oculis iam omnem lacrymam absterſit, vt si es innoxius lacrymas effundas; si autem noxius sis, nullo modo lacrymare possis. In nomine Pa † tris, & Fi † lij, & Spiritus † sancti. Amen. Apoc. c. 21.

Hic Exorcista ponat manum sinistram super caput vexati, & signando manu dextera membra corporis maleficiati, cum omni honestate dicat.

EXpelle Domine Iesu Christe per virtutem tuæ sacratissimæ passionis omne maleficiũ taciturnitatis, & omnes fascinationes, incantationes, ligaturas, signa- Ex antiq. Exorcis.

gnaturas, facturas, & omne opus nefarium diaboli ab hoc famulo tuo N. de capite, de capillis, de vertice, de fronte, de cerebro, de panniculis cerebri, de oculis, de lingua, de sublingua, de auribus, de naribus, de collo, de maxillis, de dentibus, de gutture, de gingiuis, de ore, de palato, de cilijs, de supercilijs, de pilis, de pedibus, de tibijs, de genibus, de cruribus, de partibus verecundis, de renibus, de lateribus, de intestinis superioribus, & inferioribus, de femore, de ventre, de stomacho, de corde, de spatulis, de humeris, de pectore, de vberibus, de brachijs, & manibus, de vnguibus, de ossibus, de neruis, de venis, de medullis, de pulmone, de compaginibus membrorum suorum, de omnibus iuncturis, de toto corpore suo intus, & extra, de quinque sensibus corporis, & animæ, nullumque locum in ipsa habeant intus, & foris ampliùs, vt sana, & salua fiat, per inuocationem Spiritus sancti coæterni. Tu ergo Deus omnipotens, qui dignatus es corpus, & animam huius creaturæ tuæ N. creare, digneris etiam totum corpus, & animam ipsius ab omni maleficio taciturnitatis liberare, & saluum facere. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritu sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

FINIS.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

INDEX PRIMVS

Omnium Capitulorum, quæ continentur in hoc Fuste dæmonum.

Dæmonibus corpora humana obsidentibus, animasque hominum sceleratorum se esse asserentibus, minimè credendum fore demonstratur: vbi etiam quædam hæresis prosternitur. Cap.1. pag.3

Conditiones,& naturas dæmonum Exorcista cognoscere debet, vt remedia illis opposita applicare valeat: vbi nonnulla dæmonum nomina à sacra Scriptura posita declarantur. Cap.2. 5

Dæmones corpora humana vexantes; non esse animas hominum nec illas transire de corpore in corpus, optimè demonstratur, vbi quædam hæresis prosternitur. Cap.3. 7

Animas ante infusionem corporum non peccasse, & in corpora,vt in carcerem in pœnam peccati, inclusas minimè fuisse ostenditur. Cap.4. 9

Licitum an sit aliquo modo pro sanitate aequirenda, ad sortilegos recurrere: & quomodo facturæ, seu instrumenta malefica destrui possint. Cap.5. 11

Exorcistæ an possint, & debeant in nomine Christi aliquem dæmonem in aliorum principem constituere, qui alios excruciet vbi etiam de eorum naturali potentia pulchrè tractatur. Cap.6. 13

Dæmones ad preces maleficorum corpora humana vexare posse ostenditur, huic arti detrahentium rationes soluuntur, vbi etiam agitur de scientia bonorum,& malorum Angelorum. Cap.7. 15

De apparitionibus, quibus dæmones in varijs speciebus obsessis apparere consueuerunt: & quomodo à bonis dijcerni possint. Cap.8. 18

Cur dæmones iniurijs,& opprobrijs irritati, aliquando

do à corporibus obsessis abscedunt; cum corpora non habeant, in quibus pati possint. Cap. 9. 21
Dæmones miracula facere non possunt: licet miranda aliquando operentur. Cap. 10. 26
De causis, & modis, quibus dæmones corpora humana ingrediuntur: & de signis, effectibusque quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus. Cap. 11. 29
De maleficijs, & signis, quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus, & maleficiatus. Cap. 12. 33
De signis, quæ apparere consueuerunt, quandò aliquis dæmoniacus, & maleficiatus coniuratur, & de modo, quem tenet diabolus egrediendo è corporibus obsessis. Cap. 13. 34
Dæmones in corporibus humanis latere, grauissimasque infirmitates in homines introducere, & illos morte afficere posse, probatur: vbi etiam remedium necessarium describitur. Cap. 14. 35
De quadam astutia, qua dæmones è corporibus obsessis egredientes vtuntur, cùm in Exorcistas præualere non possunt, & de remedio contra illam apponendo. Cap. 15. 39
Dæmones post liberationem obsessi, ad maleficia destruenda, quandoque in corpora iam vexata reingrediuntur; vbi de remedio illis applicando agitur. Cap. 16. 40
De remedijs contra dæmones incubos, & succubos applicandis. Cap. 17. 41
Instrumenta maleficialia à dæmonibus, & maleficijs renouari probatur; vbi etiam de remedio agitur. Cap. 18. 43

Finis indicis Capitulorum.

INDEX SECVNDVS

Omnium rerum notabilium, quæ continentur in sequentibus capitulis huius Fustis.

ADiutorium à Christo datum hominibus. 23
Admiratio quorundam contradicentium arti Exorcisticæ. 15
Admiratio vera, qualis esse debeat. 26
Astutia quorumdam dæmonum egredientium. 32
Astutia dæmonum obsidentium corpora humana. 18
Astutiæ dæmonum innumerabiles. 18
BEhemot, & Asmodei significata, 6
Belial, nomen interpretatur. 6
Bellum Luciferi contra Christum. 21
Beelzebub,& Satanas declarantur. 6
Breue ex rebus benedictis fieri iubetur. 6
CAsus mirabilis in ciuitate Bononiæ. 37
Casus mirabilis in ciuitate Regij. 38
Casus qui auctori accidit. 32
Cauenda ab Exorcistis in coniuratione. 3
Caue ne decipiaris verbis dæmonum. 7
Causæ admirationis quales sint. 26
Caritas Auctoris circa proximum. 44
Censura D.Athanasij. 9
Censura concilij Bracharensis. 10
Christus pugnando, Luciferum captiuauit. 22
Cognoscere naturas,& conditiones dæmonum debet Exorcista. 5
Conditiones miraculi declarantur. 27
Confutatur hæresis Albigensium. 8
DÆmones an excommunicari possint, & quid contra eos excommunicatio operetur. 26
Dæmones miracula facere quidam asserunt. 26
Dæmon linquit hominē mœstum in sua apparitione. 19
Dæmones quare non loquantur varijs linguis temporibus nostris. 16
Dæmones apparent sub diuersis speciebus horribilibus. 34

Dæm. potius mulieres, quã viros obsident, & quare. 18
Dæm. quare non manifestent peccata assistentium. 17
Dæm. valdè abhorrent memoriam passionis Christi. 23
Dæmones quare honores appetant. 12
Dæmones quærunt subuertere artem exorcizandi, & quare. 13
Dæm. è corporibus egressi reingrediuntur, & quare. 41
Dæm. incubi quomodo inuitis mulieribus vtantur 42
Dæm. possibilitatem vtendi sua scientia perdiderunt. 16
Dæm. contra genus humanum colluctationem habent. 14
Dæmonis nomen quid significet. 6
Dæmones obediunt, quando à Deo coguntur. 17
Dæmon in opprobrijs irascitur. 19
Dæmones è corporibus egredientes quare à circumstantibus non videantur. 20
Dæm. non esse animas defunctorum, ostenditur. 4
Deceptio quorundam curiosorum. 17
Dementia Priscillianistarum. 10
Destruere instrumenta maleficialia est licitum. 12
Detegere peccata possunt dæmones. 16
Detractores coniurationis non desunt. 30
Detractores artis exorcisticæ mali. 15
Detractores artis exorcizandi. 13
Diuersa signa, quæ apparent in coniuratione. 34
Diuersas infirmitates causant dæm. in hominibus. 32
Diuersos effectus operantur dæm. in corp. obsessis. 31
Diuersimodè dæm. corpora humana ingrediuntur. 31
Diuersimodè egrediuntur, dæm. è corpora obsessis. 35
Diuinæ permissionis mirabilis effectus. 36
Doctrina Scotica resolutissima. 12
Documentum perutile Exorcistis hìc describitur. 33
Dubitatio non frustra hic accidit. 38

ENergumeni quinam liberari non possint. 11
Error Tertulliani circa dæmones. 3
Error Origenis de peccato animarum. 9
Eium carnis hædinæ non continuant Energumeni. 32
Excommunicatio in dæmones quid sit. 42
[illegible] efficax contra abuertantes. 21

Exem-

Exempla posita in Malleo assignantur. 43
Experimentis credendum est. 18
Exterminatur hæresis Origenis. 9

Filios diaboli quare Christus vocet Iudæos. 4
Fratris Ruffini ordinis Minorum exemplum. 20
Fructus coniurationis quales sint. 17
Furiosi efficiuntur Energumeni à dæmone quandoque. 32

Genera dæmonum ab Auctore posita. 7
Gratia sacramenti confessionis quantum valeat contra dæmones. 39
Graue dispendium hominum hic narratur. 36
Grauis maleficorum malitia. 36
Grauissimas infirmitates introducit diabolus in corpora humana. 30
Guttur à dæmonibus in coniuratione constringitur. 34

Hæresis Albigensium enarratur. 8
Homines à dæmonibus præsentialiter, & potestatiuè vexari, quid sit. 36
Homines quare brutis animalibus comparentur. 4

Ignorantia quorundam dæmonum. 25
Imago maleficialis inuenitur. 37
Inconueniens maximum ex opinione Tertulliani. 5
Inconueniens maximum de incarnatione Christi. 10
Indurat dæmon hominem in sua apparitione. 19
Innumerabiles artes contra genus humanum habent dæmones. 29
Instrumentis maleficialibus vtuntur malefici. 12
Intentio destruentis maleficium qualis esse debeat. 13
In vanum laborant medici circa maleficia. 37
Inuitis mulieribus dæmones vtuntur. 41
Irrisiones quare irrogentur dæmonibus. 25
Irritare debet Exorcista dæmones, & quare. 21
Iudæos quare Christus vocet filios diaboli. 4

Lacerant dæmones in suo ingressu corpora humana. 31
Latent dæmones infirmitatibus tecti. 38
Latet hic diuinum iudicium. 38
Latere quærunt dæmones in capillis. 39

Leuiatam nomen exponitur. 6
Linguam propriam non habent dæmones. 24
Linguis omnium nationum loquuntur dæmones. 24
Loca animabus post mortem deputata describuntur. 5
Loquuntur dæmones quandoque mirabilia in obsessis corporaribus. 35
Lucifer quare dicatur princeps dæmonum. 15
Lucifer cognouit Incarnationem Verbi. 22
Maleficia à dæmonibus deferuntur. 43
Maleficia signa quomodo à naturaliter discernantur. 39
Malitia dæmonum contra genus humanum. 42
Malitia dæmonum latentium. 38
Maleficia interimunt quandoque homines. 36
Mammona princeps auaritiæ. 7
Manus attrahens diaboli ante Christi aduentum. 23
Manus impellens diaboli qualis. 23
Minatur quidam spiritui immundo. 24
Mirabile secundùm se quid fit. 27
Mirabiles effectus operari possunt dæmones. 26
Mirabilia facere possunt dæm. sed non miracula. 28
Mirabilis casus hìc enarratur. 24
Mirabilis casus hìc annotatur. 41
Miracula præter naturam quæ sint, & quomodo fiant. 28
Miracula Dei per publicam iustitiam fiunt. 28
Miracula vera quomodo discerni possint, & in quo à falsis differant. 28
Miracula vera fiunt ad gloriam Dei, & proximi vtilitatem. 29
Miracula vera quæ dici possint. 27
Miraculum contra naturam quale sit. 28
Miraculum supra naturam quale dicatur. 27
Monialis à dæmonio totaliter liberatur. 41
Monialis à dæmonio stuprata. 42
Muti quandoq; efficiuntur homines à dæmonibus. 31
Nomina dæmonum à diuina Scriptura prolata. 6
Non fabula, sed verum narratur. 44
Nota quanta dæmoniaci patiantur. 34

Obser-

OBseruantur Lunæ reuolutiones in fabricandis maleficijs. 44
Obsessa à dæmonio in ciuitate Regij. 38
Obstinato animo Saul persequebatur Dauid. 31
Opera dæmonum quare admiranda apparent. 40
Opinio ardua, & nimis resoluta. 11
Ostenditur diab. diuersimodè in corpore vexato. 35
PActa maleficorum cum dæmonibus. 12
Pactum in omni maleficia concurrit inter dæmonem, & maleficum. 33
Perficere nituntur malefici, quæ professi sunt. 43
Perit quod in aliud conuertitur. 4
Poculum propinatum animabus ab auctore reijcitur. 8
Propositio opinantium circa iniurias dæmonibus illatas. 21
Potestas dæmonum super corpora assumpta qualis. 20
Potissima signa maleficiati quæ sint. 33
Potissimum signum præsentiæ diaboli quale. 33
Potissimum signum dæmoniaci quale. 34
Prælatio in dæmonibus inuenitur. 14
Prælatio dæmonum est à Deo. 14
Prælatio in dæmonibus non est iuridicè exercita. 14
Presbyter maleficiatus in ciuitate Bononiæ. 43
Priuatæ inimicitiæ inter dæmones inueniuntur. 15
Pulcherrima confutatio erroris Priscillianistarum. 10
Proprietates dæmonum enarrantur. 6
Pulchra doctrina ab Exorcistis scienda. 5
QVæ cauenda sint ab Exorcistis in coniurat. 3
Quibus signis cognoscatur maleficiatus. 33
Quibus ex causis dæmones corpora humana ingrediantur. 30
Quod timet illi aduenit. 37
Quod vni non prodest, alijs subtrahi non debet. 43
RAtiones contradicentium huic arti. 16
Rationes notabiles hìc assignantur. 41
Rebus materialibus quidam dæmones mancipantur. 25
Recurrere ad sortilegos an sit licitum. 12
Remedium contra dæmones in capillis latentes. 40

Remedia opponenda dæmonibus obsidentibus. 7
Remedia contra spiritus latentes in corporibus humanis. 38
Remedium verum contra maleficia. 12
Remedium aduersus dæmones. 41
Remedia potissima contra incubos. 42
Remedium contra insultus dæmonum. 44
Renouant malefici instrumenta maleficialia. 43
Responsio dæmonibus danda ab Exorcistis. 5
Responsio dæmonis ad quemdam Exorcistam. 40
Saluti humanæ laquei à dæmonibus parantur. 7
Sanitas repentè hìc introducitur. 37
Scientiam acceperunt Angeli in sua creatione. 16
Scoti opinio circa recursum ad sortilegos. 11
Sensibilia directè non agunt in spiritum. 38
Signa certissima dæmoniaci describuntur. 32
Signa sui recessus à dæmone quærat Exorcista. 35
Signa maleficialia possunt esse communia. 30
Signa diabolicæ præsentiæ. 16. & 34
Signa efficacia ad discernendum apparitiones veras à falsis. 19
Signum euidens dæmoniaci hìc describitur. 33
Spiritualiter dæmones cruciantur. 22
Spumant dæmoniaci à dæmonibus coacti. 32
Strident dentibus sæpè à dæmonibus vexati. 31
Succurrit Auctor cuidam Exorcistæ. 40
Subijcit se Auctor, suumque opus iudicio S. Catholicæ Ecclesiæ. 44
Testimonium Auctoris in quodam casu. 37
Timor cum effectu cuidam aduenit. 37
Tot sunt proprietates, quot dæmones. 7
Tristitia dæmonum de victoria Christi. 22
Verba diuina quomodo sint accipienda. 4
Verba irrisiua conferunt ad liberat. obsessi. 25
Xps pugnando Luciferum captiuauit. 22
Xps passionis memoria valdè à dæmonibus timetur. 23
Xps quare vocat Iudæos filios diabolì. 4

Finis Indicis secundi.

IN-

INDEX TERTIVS.

Omnium rerum, quæ continentur in Exorciſmis huius Fuſtis.

ABſolutio ab Exorciſta facienda maleficiatis in matrimonium. 200

Aquæ benedictio contra maleficium taciturnitatis. 217

BEati omnes, qui timent Dominum. 210

Benedictio aquæ ad deſtruendum maleficium taciturnitatis. 217

COniuratio ad cohibendas falſas lacrymas. 205

DEprecatio Dauidica contra malignos ſpiritus. 186

Deſtructio maleficij coniugibus à maleficis illati. 201

EVangelium. In principio erat Verbum. 47

Euang. Recumbentibus vndecim diſcipulis. 81

Euang. Egreſſus Ieſus ſeceſſit in partes Tiri. 106

Euang. Reſpondens vnus de turba dixit. 134

Euang. Erat Ieſus eijciens dæmonium. 266

Euang. Nuptiæ factæ ſunt in Cana Galileæ. 207

Exorciſmus primus contra dæmones. 45

Exorciſmus ſecundus magnus aduerſus dæmones. 80

Exorciſmus tertius formidabilis in malignos ſpiritus. 105

Exorciſmus quartus potentiſſimus contra ſpiritus immundos. 133

Exorciſmus quintus terribilis contra ſpiritus malignos 164

Exorciſmus ſextus potentiſſimus, mirabiliſque efficaciæ ad expellendas facturas, & maleficia &c. 193

Exorciſmus ſeptimus pro his, qui in matrimonio impediuntur. 205

Exorciſmus octauus contra maleficium taciturnitatis 217

Exprobatio prima contra dæmones. 88

Exprobatio secunda aduersus dæmones. 114
Exprobatio tertia contra malignos spiritus. 119
Exprobatio quarta in malignos spiritus. 157
Exprobatio quinta aduersus dæmones. 182

IMprecatio in spiritus malignos, opprimentes corpora humana. 102
Improperia contra dæmones obsidentes corpora humana. 155
Irrisiones aduersus spiritus vexantes corpora humana. 156

MOdus ligandi stolam ad collum vexati. 47
Modus ligandi potestatem dæmonum obsidentium corpora humana. 166
Modus soluendi maleficiatum. 75
Modus vngendi maleficiatos in matrimonium. 202
Modus bibendi aquam benedictam contra maleficium taciturnitatis. 221

OPprobria contra malignos spiritus opprimentes corpora humana. 54. & 156
Ordo benedicendi aquam contra maleficium taciturnitatis. 20
Oratio Dauidica contra malignos spiritus. 287

PRæcepta facienda spiritibus fauentibus, & obsidentibus.

QVædam mala damnatorum enarrantur. 152. 162. 172. 174. 175. 177. 171.

REmedium pro his, qui in matrimonio impediuntur. 201
Remedium contra maleficium taciturnitatis. 205

SOlutio maleficiorum ab Exorcistis facienda. 75
Solutio facienda maleficiato in matrimonio. 214

FINIS.

do à corporibus obsessis abscedunt; cum corpora non habeant, in quibus pati possint. Cap. 9. 21
Dæmones miracula facere non possunt: licet miranda aliquando operentur. Cap. 10. 26
De causis, & modis, quibus dæmones corpora humana ingrediuntur: & de signis, effectibusque quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus. Cap. 11. 29
De maleficijs, & signis, quibus quis cognoscitur esse dæmoniacus, & maleficiatus. Cap. 12. 33
De signis, quæ apparere consueuerunt, quandò aliquis dæmoniacus, & maleficiatus coniuratur, & de modo, quem tenet diabolus egrediendo è corporibus obsessis. Cap. 13. 34
Dæmones in corporibus humanis latere, grauissimasque infirmitates in homines introducere, & illos morte afficere posse, probatur: vbi etiam remedium necessarium describitur. Cap. 14. 35
De quadam astutia, qua dæmones è corporibus obsessis egredientes vtuntur, cùm in Exorcistas præualere non possunt, & de remedio contra illam apponendo. Cap. 15. 39
Dæmones post liberationem obsessi, ad maleficia destruenda, quandoque in corpora iam vexata reingrediuntur: vbi de remedio illis applicando agitur. Cap. 16. 40
De remedijs contra dæmones incubos, & succubos applicandis. Cap. 17. 41
Instrumenta maleficialia à dæmonibus, & maleficijs renouari probatur; vbi etiam de remedio agitur. Cap. 18. 43

Finis indicis Capitulorum.

INDEX SECVNDVS

Omnium rerum notabilium, quæ continentur in sequentibus capitulis huius Fustis.

ADiutorium à Christo datum hominibus. 23
Admiratio quorundam contradicentium arti Exorcisticæ. 15
Admiratio vera, qualis esse debeat. 26
Astutia quorumdam dæmonum egredientium. 39
Astutia dæmonum obsidentium corpora humana. 18
Astutiæ dæmonum innumerabiles. 18
BEhemot, & Asmodei significata, 6
Belial, nomen interpretatur. 6
Bellum Luciferi contra Christum. 21
Beelzebub,& Satanas declarantur. 6
Breue ex rebus benedictis fieri iubetur. 6
CAsus mirabilis in ciuitate Bononiæ. 37
Casus mirabilis in ciuitate Regij. 38
Casus qui auctori accidit. 39
Cauenda ab Exorcistis in coniuratione. 3
Caue ne decipiaris verbis dæmonum. 7
Causæ admirationis quales sint. 26
Caritas Auctoris circa proximum. 44
Censura D. Athanasij. 9
Censura concilij Bracharensis. 10
Christus pugnando, Luciferum captiuauit. 22
Cognoscere naturas,& conditiones dæmonum debet Exorcista. 5
Conditiones miraculi declarantur. 27
Confutatur hæresis Albigensium. 8
DÆmones an excommunicari possint, & quid contra eos excommunicatio operetur. 26
Dæmones miracula facere quidam asserunt. 26
Dæmon linquit hominē mœstum in sua apparitione. 19
Dæmones quare non loquantur varijs linguis temporibus nostris. 10
Dæmones apparent sub diuersis speciebus horribilibus. 35

Dæm. potius mulieres, quâ viros obsident, & quare. 18
Dæm. quare non manifestent peccata assistentium. 17
Dæm. valdè abhorrent memoriam passionis Christi. 23
Dæmones quare honores appetant. 12
Dæmones quærunt subuertere artem exorcizandi, & quare. 13
Dæm. è corporibus egressi reingrediuntur, & quare. 41
Dæm. incubi quomodo inuitis mulieribus vtantur 42
Dæm. possibilitatem vtendi sua scientia perdiderunt. 16
Dæm. contra genus humanum colluctationem habent. 14
Dæmonis nomen quid significet. 6
Dæmones obediunt, quando à Deo coguntur. 17
Dæmon in opprobrijs irascitur. 19
Dæmones è corporibus egredientes quare à circumstantibus non videantur. 20
Dæm. non esse animas defunctorum, ostenditur. 4
Deceptio quorundam curiosorum. 17
Dementia Priscillianistarum. 10
Destruere instrumenta maleficialia est licitum. 12
Detegere peccata possunt dæmones. 16
Detractores coniurationis non desunt. 30
Detractores artis exorcisticæ mali. 15
Detractores artis exorcizandi. 13
Diuersa signa, quæ apparent in coniuratione. 34
Diuersas infirmitates causant dæm. in hominibus. 32
Diuersos effectus operantur dæm. in corp. obsessis. 31
Diuersimodè dæm. corpora humana ingrediuntur. 31
Diuersimodè egrediuntur, dæm. è corpora obsessis. 35
Diuinæ permissionis mirabilis effectus. 36
Doctrina Scotica resolutissima. 12
Documentum perutile Exorcistis hìc describitur. 33
Dubitatio non frustra hic accidit. 38
ENergumeni quinam liberari non possint. 11
Error Tertulliani circa dæmones. 3
Error Origenis de peccato animarum. 9
Eius carnis hædinæ non continuant Energumeni. 32
Excommunicatio in dæmones quid sit. 42
Exempium efficax contra aduersantes. 21

Exem-

Exempla posita in Malleo assignantur. 42
Experimentis credendum est. 18
Exterminatur hæresis Origenis. 9
Filios diaboli quare Christus vocet Iudæos. 4
Fratris Ruffini ordinis Minorum exemplum. 20
Fructus coniurationis quales sint. 17
Furiosi efficiuntur Energumeni à dæmone quandoque. 32
Genera dæmonum ab Auctore posita. 7
Gratia sacramenti confessionis quantum valeat contra dæmones. 39
Graue dispendium hominum hic narratur. 36
Grauis maleficorum malitia. 36
Grauissimas infirmitates introducit diabolus in corpora humana. 30
Guttur à dæmonibus in coniuratione constringitur. 34
Hæresis Albigensium enarratur. 8
Homines à dæmonibus præsentialiter, & potestatiuè vexari, quid sit. 36
Homines quare brutis animalibus comparentur. 4
Ignorantia quorundam dæmonum. 25
Imago maleficialis inuenitur. 37
Inconueniens maximum ex opinione Tertulliani. 5
Inconueniens maximum de incarnatione Christi. 10
Indurat dæmon hominem in sua apparitione. 19
Innumerabiles artes contra genus humanum habent dæmones. 29
Instrumentis maleficialibus vtuntur malefici. 12
Intentio destruentis maleficium qualis esse debeat. 13
In vanum laborant medici circa maleficia. 37
Inuitis mulieribus dæmones vtuntur. 41
Irrisiones quare irrogentur dæmonibus. 25
Irrirare debet Exorcista dæmones, & quare. 21
Iudæos quare Christus vocet filios diaboli. 4
Lacerant dæmones in suo ingressu corpora humana. 31
Latent dæmones infirmitatibus tecti. 38
Latet hic diuinum iudicium. 38
Latere quærunt dæmones in capillis. 39

Leuiatam nomen exponitur. 6
Linguam propriam non habent dæmones. 24
Linguis omnium nationum loquuntur dæmones. 24
Loca animabus post mortem deputata describuntur. 5
Loquuntur dæmones quandoque mirabilia in obsessis corporaribus. 35
Lucifer quare dicatur princeps dæmonum. 15
Lucifer cognouit Incarnationem Verbi. 22
Maleficia à dæmonibus deferuntur. 43
Maleficia signa quomodo à naturaliter discernantur. 30
Malitia dæmonum contra genus humanum. 42
Malitia dæmonum latentium. 38
Maleficia interimunt quandoque homines. 36
Mammona princeps auaritiæ. 7
Manus attrahens diaboli ante Christi aduentum. 23
Manus impellens diaboli qualis. 23
Minatur quidam spiritui immundo. 24
Mirabile secundùm se quid fit. 27
Mirabiles effectus operari possunt dæmones. 26
Mirabilia facere possunt dæm. sed non miracula. 28
Mirabilis casus hìc enarratur. 24
Mirabilis casus hìc annotatur. 41
Miracula præter naturam quæ sint, & quomodo fiant. 28
Miracula Dei per publicam iustitiam fiunt. 28
Miracula vera quomodo discerni possint, & in quo à falsis differant. 28
Miracula vera fiunt ad gloriam Dei, & proximi vtilitatem. 29
Miracula vera quæ dici possint. 27
Miraculum contra naturam quale sit. 28
Miraculum supra naturam quale dicatur. 27
Monialis à dæmonio totaliter liberatur. 41
Monialis à dæmonio stuprata. 42
Muti quandoq; efficiuntur homines à dæmonibus. 31
Nomina dæmonum à diuina Scriptura prolata. 6
Non fabula, sed verum narratur. 44
Nota quanta dæmoniaci patiantur. 34

OBseruantur Lunæ reuolutiones in fabricandis maleficijs. 44
Obsessa à dæmonio in ciuitate Regij. 38
Obstinato animo Saul persequebatur Dauid. 31
Opera dæmonum quare admiranda apparent. 40
Opinio ardua, & nimis resoluta. 11
Ostenditur diab. diuersimodè in corpore vexato. 35
PActa maleficorum cum dæmonibus. 12
Pactum in omni maleficia concurrit inter dæmonem, & maleficum. 33
Perficere nituntur malefici, quæ professi sunt. 43
Perit quod in aliud conuertitur. 4
Poculum propinatum animabus ab auctore reijcitur. 8
Propositio opinantium circa iniurias dæmonibus illatas. 21
Potestas dæmonum super corpora assumpta qualis. 20
Potissima signa maleficiati quæ sint. 33
Potissimum signum præsentiæ diaboli quale. 33
Potissimum signum dæmoniaci quale. 34
Prælatio in dæmonibus inuenitur. 14
Prælatio dæmonum est à Deo. 14
Prælatio in dæmonibus non est iuridicè exercita. 14
Presbyter maleficiatus in ciuitate Bononiæ. 43
Priuatæ inimicitiæ inter dæmones inueniuntur. 15
Pulcherrima confutatio erroris Priscillianistarum. 10
Proprietates dæmonum enarrantur. 6
Pulchra doctrina ab Exorcistis scienda. 5
QVæ cauenda sint ab Exorcistis in coniurat. 3
Quibus signis cognoscatur maleficiatus. 33
Quibus ex causis dæmones corpora humana ingrediantur. 30
Quod timet illi aduenit. 37
Quod vni non prodest, alijs subtrahi non debet. 43
RAtiones contradicentium huic arti. 16
Rationes notabiles hic assignantur. 41
Rebus materialibus quidam dæmones mancipantur. 25
Recurrere ad sortilegos an sit licitum. 12
Remedium contra dæmones in capillis latentes. 49

Re-

Remedia opponenda dæmonibus obſidentibus. 7
Remedia contra ſpiritus latentes in corporibus humanis. 38
Remedium verum contra maleficia. 12
Remedium aduerſus dæmones. 41
Remedia potiſſima contra incubos. 42
Remedium contra inſultus dæmonum. 44
Renouant malefici inſtrumenta maleficialia. 43
Reſponſio dæmonibus danda ab Exorciſtis. 5
Reſponſio dæmonis ad quemdam Exorciſtam. 40
SAluti humanæ laquei à dæmonibus parantur. 7
Sanitas repentè hìc introducitur. 37
Scientiam acceperunt Angeli in ſua creatione. 16
Scoti opinio circa recurſum ad ſortilegos. 11
Senſibilia directè non agunt in ſpiritum. 38
Signa certiſſima dæmoniaci deſcribuntur. 32
Signa ſui receſſus à dæmone quærat Exorciſta. 35
Signa maleficialia poſſunt eſſe communia. 30
Signa diabolicæ præſentiæ. 16.& 34
Signa efficacia ad diſcernendum apparitiones veras à falſis. 19
Signum euidens dæmoniaci hìc deſcribitur. 33
Spiritualiter dæmones cruciantur. 22
Spumant dæmoniaci à dæmonibus coacti. 32
Strident dentibus ſæpè à dæmonibus vexati. 31
Succurrit Auctor cuidam Exorciſtæ. 40
Subijcit ſe Auctor, ſuumque opus iudicio S. Catholicæ Eccleſiæ. 44
TEſtimonium Auctoris in quodam caſu. 37
Timor cum effectu cuidam aduenit. 37
Tot ſunt proprietates, quot dæmones. 7
Triſtitia dæmonum de victoria Chriſti. 22
VErba diuina quomodo ſint accipienda. 4
Verba irriſiua conferunt ad liberat. obſeſſi. 25
Xps̃ pugnando Luciferum captiuauit. 22
Xps̃ paſſionis memoria valdè à dæmonibus timetur. 23
Xps̃ quare vocat Iudæos filios diaboli. 4

Finis Indicis ſecundi.

IN-

INDEX TERTIVS.

Omnium rerum, quæ continentur in Exorciſmis huius Fuſtis.

ABſolutio ab Exorciſta facienda maleficiatis in matrimonium. 200

Aquæ benedictio contra maleficium taciturnitatis. 217

BEati omnes, qui timent Dominum. 210

Benedictio aquæ ad deſtruendum maleficium taciturnitatis. 217

COniuratio ad cohibendas falſas lacrymas. 205

DEprecatio Dauidica contra malignos ſpiritus. 186

Deſtructio maleficij coniugibus à maleficis illati. 201

EVangelium. In principio erat Verbum. 47

Euang. Recumbentibus vndecim diſcipulis. 81

Euang. Egreſſus Ieſus ſeceſſit in partes Tiri. 106

Euang. Reſpondens vnus de turba dixit. 134

Euang. Erat Ieſus eijciens dæmonium. 266

Euang. Nuptiæ factæ ſunt in Cana Galileæ. 207

Exorciſmus primus contra dæmones. 45

Exorciſmus ſecundus magnus aduerſus dæmones. 80

Exorciſmus tertius formidabilis in malignos ſpiritus. 105

Exorciſmus quartus potentiſſimus contra ſpiritus immundos. 133

Exorciſmus quintus terribilis contra ſpiritus malignos 164

Exorciſmus ſextus potentiſſimus, mirabiliſque efficaciæ ad expellendas facturas, & maleficia &c. 193

Exorciſmus ſeptimus pro his, qui in matrimonio impediuntur. 205

Exorciſmus octauus contra maleficium taciturnitatis 217

Exprobatio prima contra dæmones. 88

Ex-

INDEX

Exprobatio secunda aduersus dæmones. 114
Exprobatio tertia contra malignos spiritus. 119
Exprobatio quarta in malignos spiritus. 157
Exprobatio quinta aduersus dæmones. 182

IMprecatio in spiritus malignos, opprimentes corpora humana. 102
Improperia contra dæmones obsidentes corpora humana. 155
Irrisiones aduersus spiritus vexantes corpora humana. 156

MOdus ligandi stolam ad collum vexati. 47
Modus ligandi potestatem dæmonum obsidentium corpora humana. 166
Modus soluendi maleficiatum. 75
Modus vngendi maleficiatos in matrimonium. 202
Modus bibendi aquam benedictam contra maleficium taciturnitatis. 221

OPprobria contra malignos spiritus opprimentes corpora humana. 54. & 156
Ordo benedicendi aquam contra maleficium taciturnitatis. 20
Oratio Dauidica contra malignos spiritus. 287

PRæcepta facienda spiritibus fauentibus, & obsidentibus.

QVædam mala damnatorum enarrantur. 152. 162. 172. 174. 175. 177. 171.

REmedium pro his, qui in matrimonio impediuntur. 201
Remedium contra maleficium taciturnitatis. 205

SOlutio maleficiorum ab Exorcistis facienda. 75
Solutio facienda maleficiato in matrimonio. 214

FINIS.

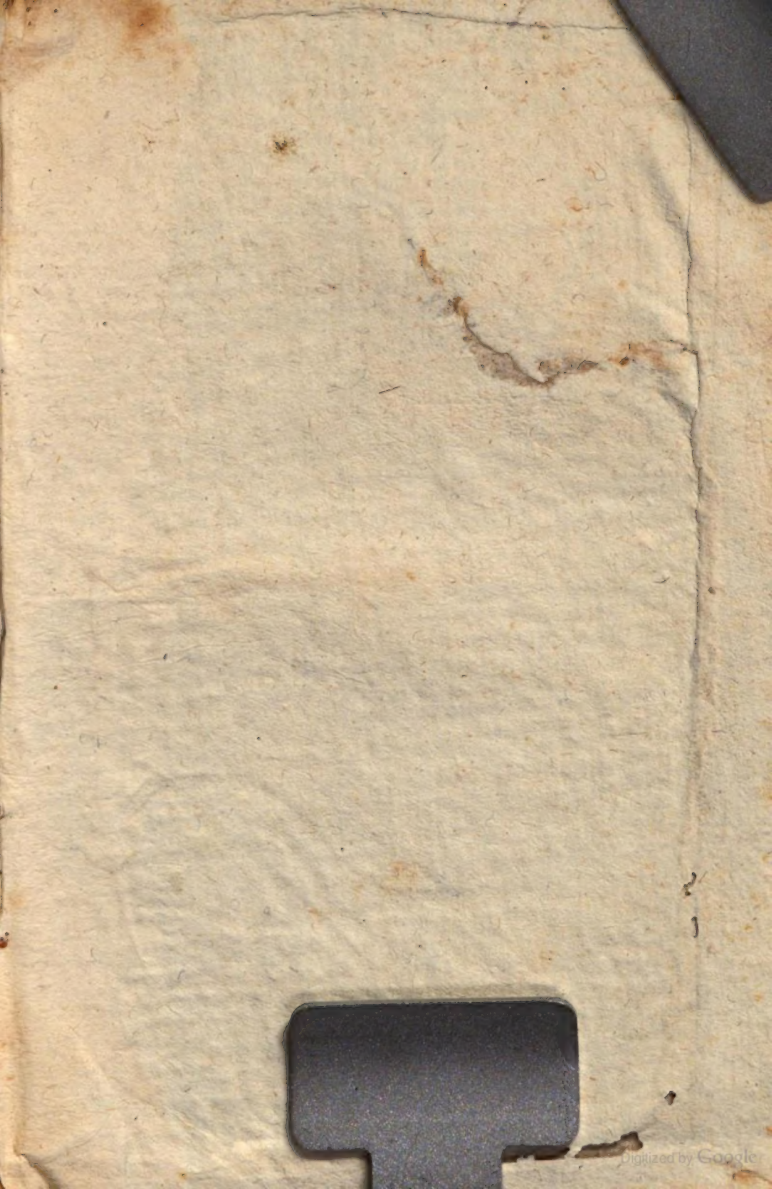
Digitized by Google